

Nr 1 - 2005

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Pastor Magnus Lennartsson, Ängelholm, sopar rent hus i nya kyrkan

H.B. Hammar, 1814 - 1862

Kan du se den
bakomliggande
likheten mellan
dessa två personer?

Kristianstads Traktatsällskap 150 år, sid. 8

- Nytt i Livsluft: Livsluft Ung, sid. 6
- Ny EFS-kyrka i Ängelholm. Villagatan blir Metallgatan, sid. 10

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
- sid 4 Betraktelse
- sid 5 Annonser
- sid 6,7 Livsluft Ung
- sid 8 Kristianstad Traktat-sällskap 150 år
- sid 10 Reportage från kyrkflytten i Ängelholm
- sid 12 Nyfiken på Mats och Ruth i Glimåkra
- sid 13 Dynamit-Helga
- sid 14 Rapport från Medarbetarkonferens i Uppsala
- sid 15 Samtal med Siv Siegurdsen
- sid 16 Medarbetardagar i Åsljunga
- sid 17 Distriktsårsmöte igen
- sid 18 Expinfo
- sid 19 Almanacka
- sid 20 Mitt Vittnesbörd

...från redaktören

Gott Nytt År, alla Livslufts läsare! Året är nytt, men också tidningen har nya inslag. Särskilt vill jag nämna uppslaget "Livsluft Ung" på sidan 6-7.

Jag fick höra att alla konfirmander får Livsluft under ett år. Då är det viktigt att tidningen är intressant för dem också.

Fr.o.m. detta nummer ändras manusstopp-datum. Tidigare har det varit den 1:a i månaden innan, dvs. ungefär samma dag som numret innan kommer ut. Nu blir det i stället manusstopp den 5:e i månaden innan.

Ju tidigare jag har allt material desto mer tid har jag att göra tidningen intressant och lättläst.

Upprop till alla EFS-are i Skåne och Blekinge!

Det är säkert många av er som är med om saker och ting, och som är med på olika evenemang. Om det är så att ni tar bilder, skicka gärna till Livsluft tillsammans med en bildtext. Det behövs fler bilder i tidningen, då blir den intressantare att läsa.

Skicka till livsluft@efssyd.org om det är digitala bilder, och till Livsluft, Att. Robert Södertun, Surbrunnsgatan 13, 253 60 Ramlösa om det är pappersbilder.

Skriv gärna insändare men skriv kort. Utrymmet är begränsat och jag kan inte lova att allt kommer med. Men så är det ju med tidningar.

Hoppas nu att du får en trevlig läsning.

Robert Södertun

TACK

till alla som på något sätt varit med och gjort läger och arrangemang för barn och ungdomar i distriktet under 2004 möjligen!

<i>UngFo</i>	<i>Påskläger</i>	<i>DU</i>
<i>Ledardagen</i>	<i>Scoutledarinspirationsdagen</i>	<i>Kristen -04!?</i>
<i>WinterCampen</i>	<i>Konfirmationslägren</i>	<i>Livskraft</i>
<i>WinterVaken</i>	<i>Blåsarlägret</i>	<i>Övriga lokala arr.</i>
<i>Skidresan</i>	<i>TEPP</i>	

/Ungdomsutskottet & Annica Nordqvist, Distriktskonsulent

Redaktionsruta

Livsluft nr 1/2005
Årgång 13
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 - 38 80 70

Ansvarig utgivare är Paul Persson
Tel: 0451 - 38 80 70
Redaktör: Robert Södertun
Surbrunnsgatan 13, 253 60 Ramlösa
Tel: 042 - 29 87 00 / 0701 83 55 50
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 5/1 för nr. 2. Plan.utg.dag 1/2 2005
Den 5/2 för nr. 3. Plan.utg.dag 1/3 2005
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5 Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
XRT
Box 63
261 22 Landskrona
Tfn: 0418 - 44 61 80

ETT GOTT NYTT ÅR!

Ett år har gått till ända och vi får börja ett nytt år med nya möjligheter. Tar vi vara på alla nya möjligheter? Talar vi med grannen, vår arbetskamrat eller vår skolkompis om Gud? Tar vi med dem till kyrkan eller missionshuset? Jag tror att här finns mycket kvar att göra för oss alla. Jesus sa: "Gå ut och gör alla folk till mina lärjungar...". Om vi tog de orden på allvar så skulle det vara överfullt i våra kyrkor. Om vi bara tog med en ny till kyrkan..., om vi bara kunde få fler ungdomar till scouterna... om vi bara....

För EFS i Sydsverige har det varit ett tungt år som nu har gått till ända. Ett turbulent år med mycket arbete, funderande, diskuterande och beslutande. Efter två märkliga årsmöten på våren, där styrelsens förslag till budget inte accepterades vidtog ett intensivt arbete med att få fram en ny budget.

Föreningarna i distriktet har varit

samlade för att få fram vilken verksamhet som skall bedrivas distrikts-gemensamt. Styrelsen har sedan tagit fram en verksamhetsplan och en helt ny budget. Båda godkändes vid ett extra årsmöte i november.

Att ta fram en verksamhetsplan för arbetet inom distriktet har varit viktigt och nyttigt. Den ger oss nu en vägledning i hur vi skall arbeta de närmaste tre åren. Budgeten ger de ekonomiska ramar som vi skall hålla oss inom. Dessa dokument är inte bara till för distriktsstyrelsen, utan i allra högsta grad till för alla föreningar inom distriktet. Verksamhetsplanen, som alla föreningar borde fått vid det här laget, innehåller en hel del som åligger respektive förening i vårt gemensamma arbete. Många verksamheter som tidigare distriktet ansvarade för är flyttade till föreningarna eller gårdarna.

Distriktsstyrelsen, som det senaste året har arbetat mest med årsmötes-

frågor, verksamhetsplan och budget, hoppas nu få tid att se framåt och arbeta med utvecklingen av distriktet.

Vi måste nu sätta ner foten och ta nya tag i alla EFS sammanhang, om vi skall överleva. När vi nu fastställt målen så måste vi försöka leva upp till dem. Vi behöver satsa mycket pengar och ideellt arbete för att nå våra mål. Är vi beredda till de uppoffringar som det medför? Har vi något val?

Jag hoppas att detta nya år får bli ett GOTT nytt år, där vi finner nya arbetsformer och ser de nya möjligheterna som finns, i syfte att vinna fler människor för Kristus. Samtidigt är detta ju ett jubileumsår som gör det lite extra viktigt att fundera på vad vi gjort och gör.

GOTT NYTT ÅR

Christer Caesar, Hässleholm

Vårens Bibel & Gemenskapsvecka 12 - 17 april

Bibelstudier

Onsdag - lördag Kl. 10.00 Stig Jonsson. Kyrkoherde och tidigare Etiopienmissionär

Tisdag 12 april

Kl.16.00 Välkomstmöte med Eva- Lotta Kjellberg. Andakt information

Kl.19.00 Marie Brandt-Wilhelmsson med Mikaelikören

Onsdag 13 april

Kl.16.00 Ingela Rubin. "Bibeläventyret"

Kl.19.00 Christina Vigre- Lundius. "Tid att leva som jeep Läkare i Kenya"

Torsdag 14 april

13.00 Utfärd till "Ladan" Sune Bäckman tar emot

Kl.19.00 Birger Olsson "Våra bilder av Jesus", sång av Erik Åkerman

Fredag 15 april

Kl.16.00 Stig Jonsson. "Möte med människo - öden".

19.00 Begt Sjölund. "Livets värk och smärta"

Lördag 16 april

Kl.16.00 Elisabeth Sandlund. "Var alltid beredd att svara", sång Annika Vestergaard

Kl.19.00 Elisabeth Sandlund. "Drabbad av det oväntade", sång Annika Vestergaard

Söndag 17 april

Kl.10.00 Nattvardsgudstjänst, Stig Jonsson

Telefon bokning/program 0435-46 00 54, info@efsgarden.com, www.efsgarden.com

efs-Gården
Åsljunga

Ett nytt år! Låt oss ta vara på tiden!

Ibland kan jag slås av hur otroligt tacksam jag är. Tacksam över det liv jag har fått att leva, tacksam över min familj, vänner, mitt fantastiska arbete. Visst, mitt liv är inte perfekt. Jag kämpar med mycket, både kroppsligt och själsligt. Det finns saker jag är besviken över, som inte blev som jag hade önskat. Människor jag har sårat och drömmar som gick i kras. Men mitt i detta är jag otroligt tacksam över det liv jag har fått att leva. Fast mest av allt är jag tacksam över att jag har fått höra talas om Jesus, om Guds kärlek till mig.

Jag är så tacksam över att människor tog sig tid att tala med mig om Jesus och visa Hans kärlek till mig. Någon tog tid för mig och bad för mig. Jag fick lägga mitt liv i Guds händer! Vilken gåva! Det finns så många människor som inte har en aning om att deras liv är viktiga för Gud! Har du tänkt på så få människor det finns som har upplevt äkta förlåtelse, som har ett självförtroende och en kärlek till sig själva?

Den gåva som du och jag har fått ta emot är vi kallade till att ge vidare. Hela bibeln är full av män och kvinnor som vågade ta steget och tala om att de hade mött den levande Guden. I Sverige idag är det bara några få procent som kallar sig bekännande kristna, men ca 40 % som säger sig tro på en gud, eller en kraft som är större än dem själva! Många är öppna för andliga samtal. Nästa gång du är på en firmafest, pratar med grannen eller fikar med din kompis, var öppen för att tala

om den Gud som har älskat människan och gett sitt liv på korset!

Vi måste göra allt vad vi kan och orkar för att visa människor på Guds kärlek i Jesus Kristus, för det handlar om deras eviga väl! Vad kan vi göra i våra församlingar/föreningar för att göra det lättare för våra icke-kristna vänner att förstå evangeliet? Hur mycket av vår verksamhet går till evangelisation? Hur mycket av vår budget? Kan vi kanske göra speciella gudstjänster, caféer eller liknande där vi kan bjuda med våra vänner? Om vi ska förvalta vårt uppdrag rätt måste vi satsa på att nå våra vänner, grannar, jobbkompisar! Det krävs mod att göra det, men vi är inte utelämnade till oss själva. Om du tar steget, har Herren själv lovat att bidra med sin kraft! Jesus Kristus längtar så mycket efter att få komma in i gemenskap med varenda människa som du har runt omkring dig!

Men när den helige Ande kommer över er skall ni få kraft och bli mina vittnen i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns. Apg 1:8

Bön

Herre, ge mig kraft att vittna om Dig.
Låt mig se människor med Dina ögon.
Tack för att jag får vara Din, låt mig få ge den gåvan vidare.
I Jesus namn.
Amen.

Marie-Louise Nilsson, Ängelholm

OAS-dag lördag 5 mars 2005

Glimåkra kyrka

Agne Nordlander Helge Pahas
Möten kl. 10 & 19

seminarier under eftermiddagen
Mer information kommer

Välkomna!

sensus
STUDIETÄRUM

Arrangörer: EFS - Sydsvenske, OAS-rörelsen, SENSUS

Är det bästa gott nog?

Det vet du inte förrän du provat!

**Israelisk hud- och
hårvård från Döda Havet.**

www.engedi.se
Tel 046-71 26 50

Beställ gratis katalog!

Berit o Magnus Hansson

LEDARDAG

Den 15 januari

Västerkyrkan i Hässleholm

ALLA distriktets ledare och övriga intresserade hälsas välkomna till en dag som handlar om Martin Lönnebos Frälsarkrans! Lis-Mari Sandahl som jobbar med ett projekt om frälsarkransen kommer och inspirerar oss

FRÄLSARKRANSEN

Kransen innehåller 18 olika pärlor i varierande färger
där varje pärla har ett innehåll som handlar om
livets alla skiften, våra innersta tankar, känslor och vår längtan.
Som pedagogiskt redskap är den en mycket bra hjälp
när man ska samtala kring livet och tron.
Kort sagt en Frälsarkrans för själen.
Många församlingar runt om i vårt land använder den i
olika grupper bland barn, konfirmander och vuxna.
Det bästa sättet att lära känna den är att prova den.

För mer information och foldrar om dagen kontakta Distriktsexpeditionen
eller gå in på www.efssyd.org och skriv ut en folder där!
Dagen börjar klockan 9.00 och beräknas vara slut runt 15.00

Dagen kostar inget, anmäl dig och kom!
Lunch kan Du köpa av scouterna som är på plats och grillar hamburgare

Anmälan ska vara gjord till EFS i Sydsvenske, Vallg. 9, 281 31 Hässleholm.
0451-38 80 72 eller dk@efssyd.org
SENAST den 13 januari 2005

VÄLKOMMEN

ANNONSER I LIVSLUFT

Vi vill erbjuda våra stamkunder och företag, som ser ett värde i att annonsera genom Livsluft och samtidigt sponsra tidningen, följande två erbjudanden:

Det vanliga priset för en annons i Livsluft är:

Helsida 2 500:- 1/4 sida 850:-

Halvsida 1 400:- 1/8 sida 450:-

1/16 sida 250:-

(I priset ingår att arrangemanget även kommer med i tidningens almanacka.)

Erbjudande 1:

Vid annonsering tre gånger under ett år gess 25% rabatt.

Erbjudande 2:

Vid annonsering med en fast annons under ett år (tio nummer) gess 50 % på ovan nämnda priser. Exempel: En 1/16 sida 125:- x 10 annonser 1 250:-

Ta kontakt med tidningens redaktör för mer information
livsluft@efssyd.org
Tel.042-29 87 00

Fika är alltid populärt bland ungdomar.

En generation som

För fjärde året i rad hölls konferensen Livsväg för unga vuxna, den här gången i Uppsala - Lötenkyrkan. Det var 130 stycken anmälda till hela konferensen, men på kvällarna var man ca 300 människor som lovsjöng Herren och firade gudstjänst. Dagarna var fyllda med undervisning av bl.a. Hans Johansson och John van Dinther. Ämnena var t.ex. "Gudsfruktan" och "Enkel livsstil". Det hela var ett samarbete mellan EFS Mittsverige, Johannelunds teologiska högskola, Lötenkyrkan och Hagabergs Folkhögskola. EFS Mittsveriges ungdomskonsulent, Olof Edsinger, har varit med sedan starten 2000. Två sydsvenska ungdomar får berätta vidare:

Livsväg är en konferens för äldre ungdomar mellan 20 och 35 år. Det är ju en målgrupp som blivit lite "borttappad". Denna konferens i Uppsala har arrangerats i fyra år, och har gett gott resultat för de som varit med under åren!

Livsväg har det senaste året också arrangerats på våren i Göteborg. Det gör Livsväg till en möjlighet för oss äldre ungdomar att träffas två gånger per år för gemenskap och stimulans i det kristna livet. Det tycker jag är bra!

Temat för konferensen var Kärlek, Tro och Hopp. Fredagskvällen började med en Sacro Art-mässa, vilket var lite av en mjukstart, en bra inledning på Livsväg -04! Temat för denna mässa var kärlek. Det talades om Guds kärlek till oss människor och kärleken människor emellan. Men också vad kärleken har att ge, vad den kan öppna för dörrar.

Det lite speciella i en Sacro Art

Anna-Sara Thurffell
Helsingborg

mässa är de olika stationer som är utsatta, som ger möjlighet till enkel förbön, att få korsets tecken tecknat i pannan, möjlighet till att skriva små böner, tända ett ljus etc. Under Sacro Art-mässan dukades det också ett bord med frukt som en liten symbol för Guds kärlek och omsorg om oss.

Fredagskvällen fortsatte med ett café. Fika, gemenskap och möjlighet till att reflektera över Sacro Art-mässan.

Undervisning och seminarier

Lördagen började med förmiddagsmöte som hölls av Hans Johansson. Han talade om tro, att man ska ha tro att förlita sig till det Gud talar till oss om.

Efter lunchen fanns det tio olika seminarier att välja bland. Jag valde ett seminarium som handlade om enkel livsstil. Det hölls av John van Dinther, pastor i församlingen New

Life i Stockholm. John talade lite om sin bakgrund som kriminell, om hur han kom till tro, sin fortsatta tro och om att förlita sig på Guds planer för ett fortsatt liv i förtrostan på honom. John berättade också om sig och sin fru som ständigt var utan pengar och bostad, men förlitade sig på Gud, bad och fick bönesvar gång efter gång. Seminariet handlade i huvudsak om att man ska sätta sin tro på Gud, inte på allt materiellt som kan göra ens liv miserabelt. Att leva enkelt. Den som ber, han får.

På söndagen hölls gudstjänst med Birgitta Gunnervall. Temat var hopp. Birgitta pratade lite kort om att man ska sätta sitt hopp till Gud, om vad det kan innebära.

Efter gudstjänsten var det samtal i samtalsgrupperna för funderingar och reflektioner kring lördagens seminarier och gudstjänst samt söndagens gudstjänst. Min grupp kom fram till att det finns en enighet i kärlek, tro och hopp. Det handlar

Här kan också förekomma spalten "Ung talan", en insändar spalt där Du som är ungdom får yttra Dig. Skriv högst 150 ord. Redaktören förbehåller sig rätt att redigera. Skriv till: livsluft@efsvast.org. Rubrik: Ung talan

vill ta sin tro på allvar

om att förlita sig på sin individuella personliga tro, men också på Gud. Efter lunchen hölls ytterligare seminarier. Jag valde ett seminarium som handlade om andlig vägledning. Det hölls av Lars Olov Eriksson, lärare på Johannelund. Han talade om att lyssna till Guds röst, om att ha en personlig relation till Gud och om vägledning utifrån att lyssna till Gud.

En liten utvärdering

När jag tänker tillbaka på Livsväg -04 blir jag varm i hjärtat. Tänk så många som har förberett och som har hjärta och omtanke för oss lite äldre ungdomar. Det är värdefullt. För mig är det givet att åka på Livsväg om det arrangeras kommande år. Jag tror att en konferens som Livsväg betyder mycket. Den sätter spår i hjärtat.

Anna-Sara Thurffell, Helsingborg

**I nästa nummer av
Livsluft ung:**

Kristen -04, läger i Åhus.

Underground -
ungdomsgudstjänst i
Malmö.

Bild: Johannes Nordemar

Olof Edsinger, ungdomskonsulent, är nöjd med det engagemang som konferensen ger.

Jag har varit på Livsväg två gånger tidigare, en gång i Uppsala och en i Göteborg. Nu när det för fjärde året var i Uppsala så samlades det 130 deltagare. Nästan lika många till dök upp till kvällsmötena, vilket innebär att Lötenkyrkan var fullsatt, en härlig känsla! Att kyrkan fylls av "unga vuxna" talar om att detta är konferenser som har en viktig uppgift att fylla. Jag tror tyvärr att det är alltför många i denna åldersgrupp som inte riktigt hittar sin plats i våra kyrkor, som upplever att de inte riktigt "ryms".

Undervisningen

Det som berörde mig starkast under konferensen var ett bibelstudium med Hans Johansson (pastor och retreatledare). Bibelstudiet med

*Johanna Nilsson
Kristianstad*

rubriken "Tro", utgick från Abrahams liv, där vi fick följa med i de prövningar Gud utsatte Abraham (och Sara) för och hur han allt mer lärde sig att lita på Gud - så starkt att han till och med var beredd att offra Isak när Gud befälde

honom det. Detta blev lite mer begripligt efter god undervisning.

Jag vill verkligen rekommendera alla mellan 20 och 35 att passa på att åka på nästa Livsväg, den 25-27 februari i Partille (Ggb)! Temat kommer då att vara "Livets mosaik". (För info eller anmälan kontakta dk@efsvast.se)

Johanna Nilsson, Kristianstad

Kristianstads traktatsällskap 150 år

*En krönika av
Torbjörn Larspers*

I dagarna är det 150 år sedan Kristianstads traktatsällskap bildades. Traktatsällskapet kom längre fram att utgöra EFS 11:e distrikt och uppgick senare i EFS i Sydsverige.

Kristianstads traktatsällskap bildades i januari 1855 och kom att verka i Skåne och Blekinge, dvs Lunds stift. Sällskapet utvecklades ur Evangeliska Alliansens skånska grupp och bildades på dess kvartalsmöte i Vanneberga vid Vinslöv. Det nya sällskapet skulle verka för en levande kristendom inom Skåne och Blekinge genom Guds ords spridande. Det hade inspirerats av det två år tidigare bildade Jönköpings traktatsällskap, senare ombildat till Jönköpings Missionsförening (det som senare blev Svenska Alliansmissionen). Kristianstads traktatsällskap kom att verka över hela Lunds stift utom i nordvästra Skåne, där Helsingborgs traktatsällskap/Västra Skånes missionsförening arbetade och i östra Blekinge där det fanns nyevangelisk verksamhet med kolportörer som avlönades direkt från EFS i Stockholm. Med tiden kom traktatsällskapet även att verka i södra Småland.

I traktatsällskapets första styrelse ingick fyra präster, kyrkoherde J. Hjortsberg, Kiaby, skolprästen C. A. Hesselgren, Kristianstad, kyrkoherde C. A. Bergman, Vinslöv, och vice pastor P. A. Ekdahl, Kristianstad, med Ekdahl som sällskapets förste ordförande. Prästerna var viktiga i sällskapet och detta bidrog till att traktatsällskapet fick en nära relation till Svenska kyrkan.

Traktatsällskapets förhistoria

För att förstå Kristianstads traktatsällskaps uppkomst och vidare utveckling, måste sällskapet tolkas

i ljuset av de närmast föregående årens skeende i nordöstra Skåne och västra Blekinge. Centralfigurer i denna utveckling var kyrkoherdarna C. A. Bergman, Vinslöv och H. B. Hammar (d.ä.), Mjällby. Under perioden 1848-1851 hade en grupp präster i Skåne hållit regelbundna samlingar med Hammar och Bergman som ledare. Under dessa samlingar hade kyrkliga reformfrågor

H. B. Hammar

diskuterats. Hur skulle Svenska kyrkan formas om för att bättre spegla det nytestamentliga idealet? Denna grupp har sedan dess benämnts "det skånska reformpartiet". För att föra ut sina reformtankar anordnades kyrkliga möten i Kristianstad 1850 och i Helsingborg 1851-1853. Några viktiga frågor för det skånska reformpartiet var att engagera och befullmäktiga kyrkans lekmän samt att skilja kyrka och stat åt. En viktig del av Kristianstads traktatsällskaps verksamhet skulle bli att sända ut kolportörer som spred kristna trak-

tater och skrifter.

De präster som engagerat sig i Kristianstads traktatsällskap utsattes för kritik av lundastiftets biskop H. Reuter Dahl. Han menade att traktatsällskapet inte rättat sig efter konventikelpakatet. Prästerna slutade som ett resultat av detta som styrelseledamöter i traktatsällskapet. Prästerna återinträdde däremot i styrelsen redan året därpå då Reuter Dahl utsetts till ärkebiskop i Uppsala och J. H. Thomander blivit biskop i Lund. Thomander menade, till skillnad från företrädaren Reuter Dahl, att det var viktigt att kyrkans präster engagerade sig i traktatsällskapens styrelser.

Traktatsällskapets utveckling 1855-1859

I de första stadgarna från 1855 framgår att Kristianstads traktatsällskaps första organisationsstruktur enbart bestod i att den som önskade bli medlem antecknade sig på en bidragslista. Bergman såg sällskapet som en början till en frikyrka och menade att de omvända i varje socken skulle sluta sig samman och bilda församlingar. För att leda församlingarna skulle äldste utses. Från varje sådan församling skulle sedan ombud sändas till häradsvisa äldstemöten till vilka församlingarna kunde hänskjuta ärenden samt pröva kolportörer. Varje härad skulle välja och avlöna en över häradet resande predikant och från häradsmötet skulle ombud sändas till landskapsvisa äldstemöten. Bergman såg Kristianstads

traktatsällskap som lämplig struktur för Skåne och Blekinge. Denna av Bergman skisserade fria kyrka skulle vara öppen enbart för de omvända. År 1858 presenterade Bergman ett stadgeändringsförslag för traktatsällskapet med ovanstående innehåll. I detta läge grep H. B. Hammar (d.ä) in och förändrade Bergmans förslag genom att "mildra den frikyrkliga tendensen". Ett något förändrat stadgeändringsförslag presenterades för sällskapet och antogs 1859.

Levande och allvarligt

Av 1859 års stadgar för traktatsällskapet framgår att sällskapets "ändamål" var att "befrämja

C. A. Bergman

levande och allvarlig kristendom i öfverensstämmelse med den Ev. Lutherska bekännelsen" i Skåne och Blekinge. Detta var första gången som den evangelisk-lutherska bekännelsen nämns i Kristianstads traktatsällskaps stadgar. Enskilda personer som bekände sig till den evangelisk-lutherska läran, förde "ett kristeligt lefverne" samt årligen gav en större eller mindre summa till sällskapet genom särskilda insamlingslistor, blev "ledamot af Sällskapet". Ledamöterna i varje församling borde komma samman regelbundet för att lyssna till Guds ord och hålla uppsikt över varandras uppförande. För att vaka över "ledamöternas" andliga liv skulle i varje församling genom omröstning bland "ledamöterna" en eller två "äldste" utses. De "äldstes" uppgift

var att se till att inga "oerfarna och obeprövade personer" fungerar som "lärare" eller leder "ledamöternas" sammankomster i sin församling, besöka sjuka och fattiga, besöka sön-dagsskolor, undersöka om det finns personer i församlingen som bör kallas att verka i den inre eller yttre missionens tjänst och i sådana fall meddela detta och se till att ombud för församlingen utses till traktatsällskapets kvartals- och årsmöten. De "äldste" i församlingarna skulle även samla in pengar till sällskapet och se till att "ledamöterna" valde och anställde husbesökare, även benämnda sockenkolportörer, vilka innan de började sitt arbete ute i församlingarna skulle godkännas av traktatsällskapets styrelse. Varje månad skulle häradsvisa "äldstemöten" hållas till vilka församlingarnas "ledamöter" i respektive härad skulle sända två ombud. Varje härad skulle välja en egen häradsstyrelse som hade att bistå de "äldste" i varje församling och dessutom anställa och avlöna en resepredikant benämnd häradskolportör. Fyra gånger per år hölls kvartalsmöten, även benämnda äldstemöten. Till dessa kvartalsvisa äldstemöten skulle "ledamöterna" i varje församling sända två ombud. Ett av dessa äldstemöten benämndes årsmöte och var traktatsällskapets högsta beslutande organ. Årsmötet ställde avgående styrelse till ansvar för verksamhetsårets räkenskaper och förvaltning, valde ny styrelse och revisorer samt utsåg kolportörer genom omröstning. Förutom kvartalsmötenas och årsmötets beslötande funktion kom dessa möten att bli viktiga fora för diskussion i angelägna frågor och högtider med stora möten. Styrelsen bestod enligt stadgarna av nio personer där årsmötet valde sex ledamöter och de häradsvisa äldstemötena tre. Av de sex ledamöter som årsmötet hade att utse skulle om möjligt hälften, tre stycken, vara präster. De ledamöter som valdes av häradsmötena kunde även de vara präster. Styrelsen hade att leda sällskapet och hade

ett särskilt ansvar att övervaka kolportörernas verksamhet.

Kristianstads traktatsällskap utsåg egna kolportörer och husbesökare och sände ut dem inom sitt område. År 1860 hade sällskapet fem stiftskolportörer, tre häradskolportörer och tretton sockenkolportörer i sin organisation. Traktatsällskapet verkade också för att lokala missionsföreningar för inre och yttre mission skulle bildas. Genom att låta utarbeta och trycka normalstadgar för lokala missionsföreningar kunde sällskapet på samma gång underlätta för missionsvännerna att ordna lokala missionsföreningar. I och med detta kunde sällskapet samtidigt se till att dessa lokala missionsföreningar byggde sin verksamhet på den evangelisk-lutherska lärogrunden. Kristianstads traktatsällskap samverkade med EFS vad gällde den yttre missionen genom att understödja EFS yttre mission ekonomiskt, men gav även bidrag till Lunds Missionssällskap.

P. P. Welinder

Sällskapets styrelse dominerades av präster, men var splittrad i två fraktioner. Den ena fraktionen, med kyrkoherde C. A. Bergman i Vinslöv som främste representant, drev en allianslinje som till sin natur var överkonfessionell där den personliga tron på Kristus var central, medan skillnader mellan olika väckelsegrupperingar i enskilda lärofrågor hade mindre betydelse. Den andra fraktionen var uttalat evangelisk-luthersk. En av dess viktigaste talesmän var kyrkoherde Per Persson Welinder, Norra Åsum.

Torbjörn Larspers, Eslöv

Calle Jarbo arbetar högljutt med bågfilen

Vi gläder oss med ängelholmarna och deras

En lördag i november gav jag mig iväg till Ängelholm. Jag var väldigt nyfiken på hur det kommer sig att en kristen gemenskap kan växa så i antal och i verksamhet, att man väljer att bygga en ny kyrka. Vilka faktorer finns med? Hur ser processen ut? Jag fick ett samtal med pastor Magnus Lennartsson, mitt i renoveringsarbetet.

EFS-föreningen på Villagatan i Ängelholm har vuxit ur sin kyrka och bygger nu om en större kontorsfastighet. Där ska man från och med i vår hålla till. Adressen är Metallgatan 31.

Hur kan en lokal kristen gemenskap ha råd att köpa och sedan renovera en så här stor fastighet?

Vi har fått ett bidrag från distriktet, och även från EFS i Höganäs, när de sålde sitt missionshus. Det är vi oerhört tacksamma för. Det är en "jättego" grundplåt. I övrigt är det helt våra egna pengar. Vi fick en bra slant när vi sålde den gamla kyrkan på Villagatan också.

Vill man som utomstående vara med och stötta ekonomiskt så får man gärna det, men det går också bra att bidra med t.ex. ett gammalt "sitta och dricka kaffe"-möblemang, en gammal kökssoffa eller annat, till cafeterian. Det ska vara en hemtrevlig miljö.

Det tycks ju gå framåt för er, ni flyttar snart in i nya lokaler och nyligen har det anställts en ny medarbetare, Marie-Louise Nilsson.

Roligt, jätteroligt! När jag började arbeta som pastor för fem och ett halvt år sedan, började jag på halvtid. Det var ett jättestort steg för den lilla gruppen på Villagatan då.

Att gå från en till två anställda innebär en oerhörd skillnad.

Jag antar att föreningen just nu sitter i två fastigheter. Hur går det?

Vi är fortfarande kvar på Villagatan och firar gudstjänst. Vi har börjat tömma och rensa huset, men det är inte så lätt att göra sig av med saker i ett hus med en verksamhet som har sjuttio år på nacken. Vi lämnar Villagatan till de nya ägarna den 1 mars, och vi tänker oss nu att vi har avslutningsgudstjänst där den 5 eller 6 februari. Det blir bl.a. en lördagskväll med minnen. Ebba Artman sitter nu och skriver ihop alla protokoll och historiken, och så ska hon få presentera det. Direkt efter den helgen flyttar vi hit till de nya lokalerna och börjar fira gudstjänst, men vi har inte den officiella invigningen förrän i slutet av mars eller början av april. Min dröm, säger Magnus, är att få inviga den nya kyrkan på palmsöndagen, gärna med biskopen på plats. Men i så fall ska vi vara helt klara med renoveringen tills dess.

Visst var det så att det fanns en (!) EFS-förening, och den var på Villagatan? Delades den sedan, när en del gick till S:t Mikael?

Den delades inte först. S:t Mikael byggdes och EFS gick in och drev

det arbetet, samtidigt som några stannade kvar på Villagatan och fortsatte arbetet där. De fyra – fem första åren var det en och samma förening som arbetade på två håll. Efter hand blev det svårt för styrelsen att greppa allt, så då startades en ny förening i S:t Mikael. Då blev det en formell uppdelning. Det har varit oerhört positivt, inte något

Det f.d. kontorshuset på Metallgatan 31

nya EFS-kyrka!

som liknar en splittring,

Hur många medlemmar är ni på Villagatan?

På papperet är vi ca 90 stycken. När vi delade oss så gick vi igenom matrikeln, men det finns ändå en "gråskala", dvs. det finns medlemmar som inte kommer så ofta och det finns dom som inte är medlemmar men som är med i gemenskapen ändå. Man kan fundera över vad det är att vara aktiv. Det kan finnas stunder i livet då man bara orkar gå på gudstjänst, men då bidrar man ändå med något.

Man har en känsla av att många församlingar i Sverige minskar, och en del går baklänges. Många sammanslagningar av församlingar sker efter tillbakagång. Men ni har delat er här i Ängelholm och det växer...? Finns det faktorer som man kan peka på,

genomgår en "Extreme home makeover"

utöver att det är Guds verk?

Om vi ställer Gud åt sidan i det här svaret – fastän det nog är Han som är den största faktorn till växt. Det finns en stor bred medvetenhet bland medlemmarna om att det kostar på med växt, det kostar ett liv. Det gäller både när man bygger väggar i en ny kyrka och när man bygger människors liv. Vi arbetar med Alphagrupper, men det är svårt att bara tala om dom som enda orsaken till växt. Det kommer till några här och några där. Man tar med en vän osv. Vi tillsatte en framtidsgrupp för tre år sedan som har arbetat intensivt. Vi hade ett vitt papper och sa: "Vad ska vi göra?" Så började det att formas en vision och en målbeskrivning som sa att "hit vill vi". Vi har sagt att 2008 vill vi vara 300 aktiva medlemmar.

Vi finns inte till som EFS-förening för att serva föreningen, utan vi vill serva Ängelholm med evangelium. Det kanske inte blir så stor skillnad men vi vill ändå tänka på det sättet. Detta sker inte av sig självt. Styrelsen arbetar med organisationen. Hur kan vi organisera oss så att vi kan växa, en organisation som kan rymma fler än 90 personer? Det är mycket arbete med det.

Hur ser det ut med kyrkkulturen på Villagatan? Har ni lämnat en gammal traditionell kultur, har ni alltid varit "fria och vilda" eller hur ser det ut?

Min känsla för Villagatan, ända sedan jag var en ungdom, är att här har det alltid funnits en källa till inspiration. Det har varit en öppenhet och en otroligt välkomnande atmosfär. Det märktes inte minst när jag kom hit och fick tjänst. Det smittar av sig till nya medlemmar.

Vi har sagt att vi vill stå på två ben. Vi vill vara evangeliserande och ändå jobba med fördjupning. Där har vi sagt att våra gudstjänster ska vara evangeliserande. Vi vill slipa våra gudstjänster så att alla kan känna att "här kan jag vara trygg och ta med mig min vän som inte är kyrkvan, inte är kristen". Visst är

det en förändring från det traditionella EFS-mötet. Vi vill öva oss att göra sökarvänliga gudstjänster.

Det är ju spännande med allt det här nya och ny kyrka osv. Är alla med på tåget?

Vi har haft en process där allt har växt fram, innan vi hamnade här på Metallgatan. Processen har inte varit helt enkel. Skulle vi flytta el-

Folke Artman rensar kyrksalens tak

ler skulle vi bygga ut på Villagatan? Där fanns en del jobbiga ingredienser. När detta väl landade så landade det väl, men visst kan det vara jobbigt att bryta upp. Det är ingen som jag vet som bångstyrigt säger att vi ska vara kvar på Villagatan. Alla bär på den här glädjen och längtan och förväntan.

Mer och mer ser man begränsningarna på Villagatan. Visst har en del av oss blandade känslor men det är inte slitigt. Det var rätt tid nu. Det är underbart att höra en del av de äldre damerna. Någon sa: "Åh, jag har gråtit", och jag tänkte: "Åh nej!" Men hon sa: "Det är glädjetårar". Någon annan sa: "Nu, Herre, nu kan jag flytta hem för nu har jag sett den nya kyrkan".

Vi önskar lycka till och må Gud välsigna sin församling i Ängelholm.

nyfiken på ...

Mats och Ruth i Glimåkra

En klar kall novemberdag sitter jag i det trivsamma köket hos Ruth och Mats Svensson i Servicehuset på Västergatan i Glimåkra. Stämningen är varm och tät. Man upplever att här är två människor som delat ett gott liv med varandra och nu också får vara tillsammans och dela med varandra den livets höst som ålderdomen utgör.

De nybreddå smörgåsarna har vi njutit av, och stillsamt och lite tveksamt har vi börjat plocka fram en bild av två människor som fann varandra tidigt i ett kristet sammanhang.

-Hemmet i Rumperöd, berättar Mats, präglades ju av mina föräldrars fromhet. Manfred och Rut, mina föräldrar, hade söndagsskola på gården. Bland lärarna minns jag särskilt den pensionerade lärarinnan Bengta Persson som i många år varit lärare i Åhus Kärr.

-Jag gick i söndagsskolan i Hul-

tatorp, berättar Ruth. Det var långt att gå, ca 6 km. I Hultatorp fanns också syskonen Mimmi, Einar och Karin. Deras fromhet, musikglädje och engagemang satte verkligen spår. I Hultatorp startade de också en juniorförening, där vi ungdomar från Furutorp var med.

-Juniorlägren på Missionshemmet i Vittsjö i början av 1930-talet minns jag väl, berättar Mats. En ledargestalt med pondus och humor var Johannes Wessmark. Han fungerade också som bibelstudieledare.

-Ja, lägren betydde mycket, sä-

ger Ruth. Jag minns hur vi cyklade till lägret i Siretorp på Listerlandet. Med oss hade vi nypotatis som föräldrarna hade grävt fram där hemma. Man sökte hjälpa till med maten till lägret. Det var också naturligt att vi lägerdeltagare fick hjälpa till med disken. Och det var kanske på lägret i Siretorp vi först möttes, Mats och jag.

-Här hemma i Glimåkra deltog jag aktivt i kyrkans ungdomsverksamhet när H.B. Hammar var präst här, säger Mats. Hans farfar var ju den Hammar som varit aktiv när Kristianstads Traktatsällskap bildades 1855. Han hade en öppenhet för väckelsefromheten. I Missionshuset här i Glimåkra fanns då ingen ungdomsverksamhet.

-Min konfirmationspräst Olivius, berättar Ruth, var schartauan och hade ingen positiv inställning till EFS. Han varnade oss ungdomar för bibelkurserna som hölls på Missionshemmet. Han var väl rädd att det inte var rätt lära som förkunnades där.

-Det var vid bibelkurserna i Vittsjö som jag först fick prova på att predika, berättar Mats. Johannes Wessmark gav mig uppdraget att hålla en morgonbön där. Jag var då 16-17 år och det blev inledningen till min uppgift som biträdande predikant i EFS. Den uppgiften har va

rat länge. Senare kom jag också att få venia för att predika i kyrkorna och jag har hållit gudstjänst i flertalet kyrkor i Nordöstra Skåne.

Med de rötter Mats och Ruth hade i den lågkyrkliga fromheten, var det naturligt att deras engagemang också togs i anspråk när det gällde styrelsen för distriktsorganisationen.

-Först kom jag med i ungdomsförbundets styrelse och senare i styrelsen för det som kom att kallas för EFS 11e distrikt, nu EFS Syd. Det var en period som kom att präglas av den omdaning som skedde i hela samhället. Det var flyttningen från landsbygd till tätort som omformade stora delar av vårt land. Eftersom EFS var en landsbygdsrörelse kom den att medföra att medlemsantalet i föreningarna på landsbygden minskade och nedläggningen av missionsföreningar blev allt vanligare.

-Namnen på de gamla predikanterna i Traktatsällskapet minns man ju fortfarande, säger Ruth. Där var t.ex. Segerström som var pianostämmare, Gottfrid Olsson från Tollarp, Sigfrid Svensson från Tjörnarp, Oskar Nilsson i Nosaby och Oskar Feldt som var föreståndare på Missionshemmet i Vittsjö.

Folkhögskolan ett skötebarn

Att kalla Glimåkra Folkhögskola för Mats skötebarn är ingen överdrift, för här var han med från början och var en av dess ivrigaste tillskyndare. Sedan starten 1959 har han med aldrig svikande intresse följt den och dess verksamhet. Han har glatts åt dess framgångar och delat dess bekymmer. Under en period av år var Mats ordförande i skolans styrelse, och även nu när sonen Stefan leder skolan som dess rektor följer Mats och Ruth med intresse det som händer där. De kan glädjas över att ha varit med och byggt upp en skola som för Glimåkrabygden blivit ett viktigt inslag i dess kulturella och religiösa liv. Men främst har den fått omfattande inflytande för

generationer av ungdom som formats här, funnit både livsuppgift, livsgrund och kanske ofta också livskamrat. Att de har skolan kär och att skolan har oerhört mycket att tacka dem för är självklart. En folkhögskola på kristen grund här i Göingebygden är en gåva att känna tacksamhet för.

Framtidstro

-Finns det en plats för EFS också i framtiden, frågar vi till sist, och Mats svarar efter att ha övervägt frågan:

-Jo förvisso finns det en plats i vår svenska kyrka för en väckelse-rörelse som EFS. "Stiftelsen" har en uppgift även i framtiden.

Intervjuare:

Birger I Ohlsson, Bjärnum

EFS-föreningen i Örkellunga har en barnverksamhet som heter DRAGET och som riktar sig till barn mellan 8-12 år. Det är en träff i månaden och där får barnen möjlighet att sjunga, få lite undervisning kring bibeln, be och göra något roligt tillsammans. De aktiviteter som finns är pingis, bakning, drama, dans och ljudgrupp. För ungefär 2,5 år sedan började ledarna för DRAGET diskutera hur man skulle kunna göra undervisningen kring Guds ord lite roligare och lättsammare. Eva-lotta Kjellberg som är pastor i församlingen kom på att hon skulle kunna gå in i en annan roll när hon undervisar och på det sättet föddes Helga.

Dynamit Helga är en figur som kommer i korta gula hängselbyxor med ryggsäck på ryggen och Dynamiten under armen. Hon pratar till barn på barns vis och uppskattas även mycket av vuxna. Hon framför Guds ord på ett lätt, humoristiskt

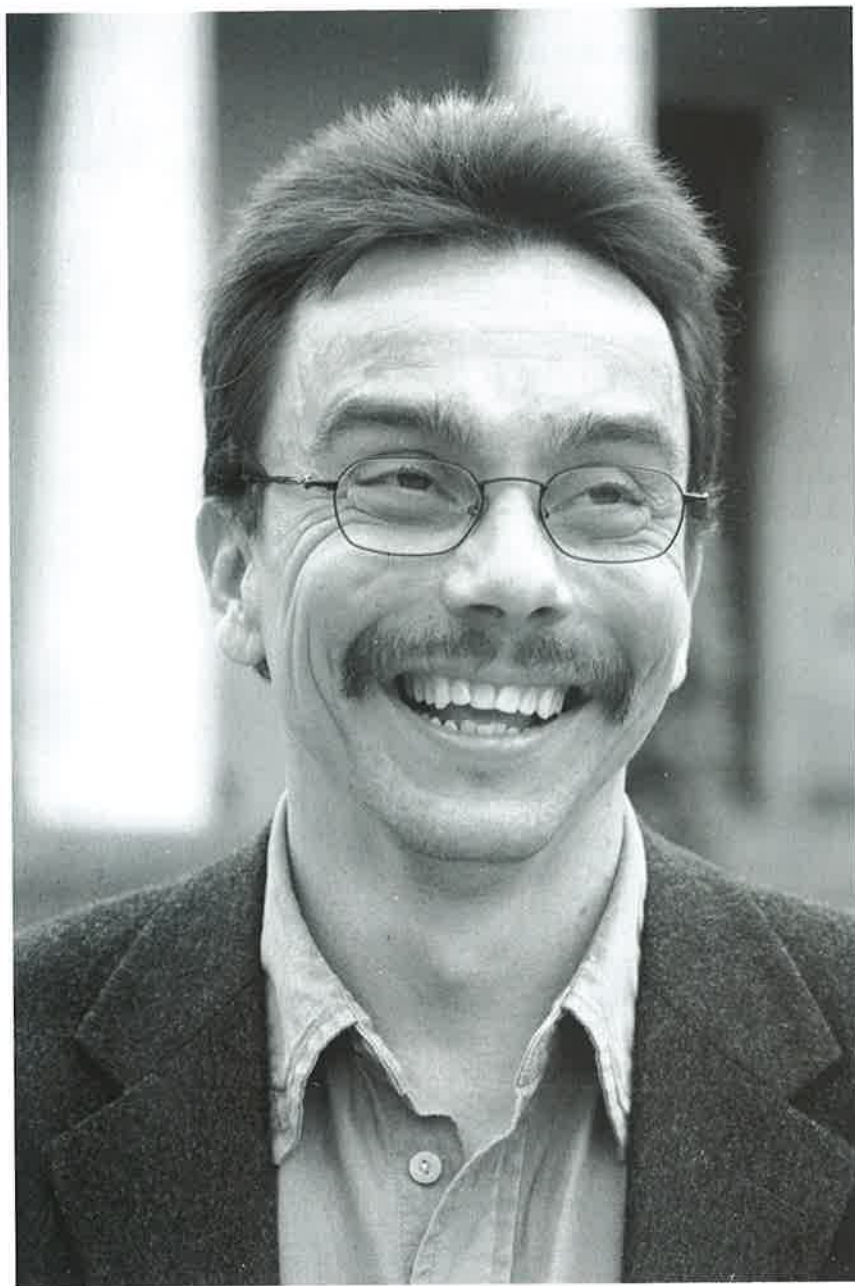
och tydligt sätt. Dynamitlådan som hon har under armen innehåller Guds ord och det är alltid lika spännande att ta reda på vad som finns i lådan. Helga har kommit att bli ett uppskattat inslag i Draget och hon besöker även gudstjänster ibland.

Eva-Lotta Kjellberg i Örkellunga är inte "ulven i fårakläder", men ibland blir hon "fåret i ulvkläder".

Dynamit Helga laddar med Guds Ord

Samarbetskyrkokonferens i Uppsala

*EFS missionsföreståndare Anders Sjöberg medverkade i samarbetskonferensen
Foto: Jens Larsson, EFS*

I slutet av november hölls en konferens på Johannelund med samarbetskyrkorna i fokus. Alla kyrkherdar som har en samarbetskyrka i sin församling och alla präster som arbetar i samarbetskyrkor samt EFS distriktsföreståndare var inbjudna. Som inbjudare stod samarbetsrådet

mellan Svenska kyrkan och EFS. Med några års mellanrum kallas till en sådan konferens för att lyfta fram gemensamma frågor för samarbetskyrkorna.

Idag finns drygt 30 samarbetskyrkor i landet. Fyra av dem finns i Sydsvetrike: Lerberget (Väsby för-

samling), St Mikael (Ängelholm), Västerkyrkan (Hässleholm) och Österängskyrkan (Kristianstad).

Inte längre statskyrka

Konferensen behandlade denna gång bland annat vad det innebär för Svenska kyrkan att ha tagit steget till att vara ett eget trossamfund och inte längre en statskyrka. Kan samarbetskyrkorna och EFS få vara en resurs för hela kyrkan då vi betonar de engagerade lekmännens betydelse för församlingens liv? Vad säger kyrkoordningen om lekmännens roll? På vilket sätt kan en EFS-förening vara det sätt som lekfolket får delaktighet i församlingen på?

En stor del av tiden ägnades åt att reflektera i grupp och dela erfarenheter från olika delar av landet. Under dagarna presenterades även Naturlig församlingsutveckling (NFU) och Ideellt forum i Svenska kyrkan.

*Johannelunds Teologiska Högskola.
Foto: Jonas Nimmersjö*

Medverkande var ...

Några av de medverkande var samarbetsrådets sekreterare Bertil Hedlund, missionsföreståndare Anders Sjöberg, rektorn för Johannelund Lars-Göran Carlsson, Johan Dalman, biskoparna Hans Stiglund, Luleå och Ragnar Persenius, Uppsala

Torbjörn Larspers, Eslöv

Med Guds godhet och hennes egen envishet

Det är så Siv Siegurdsson klarar livet.

Siv Siegurdsson, Traktatsällskapets sista ordförande.

Hon var traktatsällskapets sista ordförande. Men dess första kvinna på den posten. Det är inget hon själv lägger någon större vikt vid. Det blev som det blev och hon gjorde sitt bästa. Vad mer kan man säga?

-Det är klart att det fanns de som hade lite svårt att smälta att jag som kvinna gick in i det arbetet, men de var inte många. Tvärtom upplever jag att jag lyftes fram av förbön och uppmuntran.

Siv Siegurdsson gillar att prata. Hon gillar att engagera sig, både i kyrkliga verksamheter och i människor. Och hon gillar sammanträden, redan som ung älskade hon att åka på årsmöten. Men hon kom in i distriktets styrelse under en period som skulle bli väldigt arbetssam. Hon har många minnen, och de verkar alla positiva. Förbönen i styrelsen, då hon formellt tog över som ordförande. Wow, liksom.

-Den bar mig länge, länge. En sådan fantastisk upplevelse! Och det säger jag idag, är det något vi i missionsföreningarna kan göra så är det att be för styrelsen. För deras

beslut och deras arbete. Det betyder så mycket.

Med andra ord, klanka inte. Knäpp händerna.

Siv Siegurdsson blev ordförande 1988. Redan efter ett par år kom första frågan om sammanslagning, men då även med Småland.

-Det ville vi inte. Jag tyckte och tycker än idag att det är föreningarna som gör distriktet. Kontakten människor emellan. Ett så stort distrikt kändes fel.

Så styrelsen sa blankt nej. Men det dröjde inte länge innan frågan kom igen. Då i mer hanterbar form.

-Vi insåg att det var det enda att göra. Men vi arbetade igenom det mycket noga, med många stormöten och sammanträden.

De administrativa grejerna gick väl an. Men Siv oroade sig mycket för hur Jämjö skulle känna närhet med Skanör Falsterbo. Föreningarnas oro var också hennes under dessa år. Deras svårigheter, men också glädjeämnen följde henne.

-Personalen var det viktigt att lyssna på. Rune Johansson var en klippa.

Visst blev det tufft kring sammanslagningen, många var emot det. Men på det stora hela tycker Siv att det gick smidigt. Hon är stolt över den första gemensamma satsningen: Livsluft. Minns med glädje förnyelsen det innebar med präsvigningen 1991. Patrullriks i Färlöv. Medarbetsdagar. Missionsforum i Glimåkra. Det växande samarbetet med svenska kyrkan, hon har till exempel suttit i samarbetsråd med tre olika biskopar.

-Vad jag har bidragit med? Det får andra bedöma.

Siv Siegurdsson, född och uppvuxen på Råå, blev pensionär ifjol. Det stämmer inte, tänker hon förvånat, och använder tiden till att engagera sig i andra människor som har det jobbigt. För hon vet hur det kan vara, för fyra år sedan var cancer utbredd i nästan hela kroppen. Men hon lever. Och hon lever väl.

-Med Guds godhet och min envishet!

Åsa Carlsson, Sölvesborg

Med temat "Yttre tryck och inre vila" genomfördes två medarbetardagar. Det var också en del av det kompetenshöjningsprogram som genomförs i distriktet.

*Huvudtalare var pastor Britta Hermansson,
Svenska Missionskyrkan*

Medarbetardagar på EFS-Gården i Åsljunga 20 och 21 oktober

Analysen som genomfördes under våren 2002 gav bl.a. vid handen att arbetsförhållanden som de anställda befinner sig i upplevs som stressande på olika vis. Med anledning av detta planerades just dessa dagar för alla anställda i EFS i Sydsveriges föreningar.

Dagarna inleddes med ett intressant och givande bibelstudium om "Arbete och vila i Bibeln". Det var distriktets MAF-ordförande som på ett förtjänstfullt sätt ledde oss igenom Bibelns undervisning om detta.

Huvudtalare var Britta Hermansson från Halmstad. Hon är pastor i Svenska Missionskyrkan men i dagarna var hon på väg till Teneriffa för att arbeta som pastor där. På ett mycket lättillgängligt sätt, nästan som en ståuppkomiker, fick hon sagt mycket viktiga och tänkvärda

saker. Bl.a. uppehöll hon sig runt ledorden förmåga, förväntan och frustration. Det är totalt omöjligt att summera hennes fascinerande "föredrag". Men eftersom hon givit ut en bok med just titeln Yttre tryck och inre vila så får jag hänvisa den nyfikne till denna lilla trevliga boken.

Informationsutbyte är alltid en

stående punkt vid dessa samlingar. Denna gång ordnades en kväll tillsammans med distriktets styrelse. Det blev en mycket givande kväll för alla parter, som också kom att handla om viktiga teologiska spörsmål – ämnen för kommande medarbetardagar.

Paul Persson, Tormestorp

Engagerade åhörare under förra årets medarbetardagar på Åh Stiftsgård, var Glenn Sjöberg, Allan Svensson och Holger Lundström.

ÅRSMÖTE, IGEN!

Årsmötet på Åhusgården var det tredje under 2004. Det avbrutna årsmötet i Ängelholm fortsatte som bekant i Helsingborg. Då fick distriktsstyrelsen i uppdrag att kalla till två arbetsforum för att försöka dra upp riktlinjerna för verksamheten i distriktet. Budgeten var ett annat "hett" ämne vid årsmötena och även till budgeten skulle de båda sammankomsterna ge förslag till distriktsstyrelsen hur man kan "skära" i främst kostnaderna.

Arbetsforum resulterade i ett förslag till en verksamhetsplan, för åren 2005 och fram till år 2007 och en preliminär budget för 2005 och 2006. Det är en omfattande beskrivning av vad distriktets uppgifter är. Årsmötet inleddes av Christer Caesar, som gav en bakgrund till detta extra årsmöte. Lars Dalesjö, som ledde de båda arbetsforum, redogjorde för en sammanfattning och vad som grupperna i de olika arbetsforum, hade kommit fram till.

Många menade att det hade varit bra att ha denna sammanställning i fysisk form, kompletterat med informationen på "nätet". Christer Caesar gav upplysningen, att det fanns möjligheter att få detta på "papper", men menade också att verksamhetsplanen inte är fullkomlig. Den kan diskuteras eftersom denna är så kallat "rullande".

Därefter följde en livlig debatt om innehållet i verksamhetsplanen. Distriktsstyrelsen fick kritik för att det saknas nytänkande i planen, medan andra ville ha bättre samordning med distriktets gårdar. En talare menade att vi ska fokusera på det vi redan har, t. ex. sång och musik.

Någon menade att budgeten är i obalans därför att en del föreningar satsar lokalt och inte kan uppfylla åtaganden, medan andra föreningar får "bära" ansvaret. I ett annat inlägg sades att kostnaderna är de samma som tidigare och att det inte gjorts några ändringar. Den stora "knäck-

frågan" är tydligen konfirmationslägren. Hur ska vi kunna göra dessa "billigare"?

Lennart Björk menade att Röke EFS som tänker satsa lokalt gör rätt. Det kan "svida i skinnet" nu, men i framtiden kan det bära frukt också för distriktet.

Därefter var det uppehåll för lunch och efterföljande andakt. I andakten predikade Håkan Lindbergh över ett bibelord från Luk. 22:24.

-Vi jämförs med barn när vi är svaga. Det handlar inte om att vi ska göra oss så ynkliga som möjligt, menade Håkan och fortsatte. Jesus tjänade oss utan en tanke på sig själv.

-Vi måste lyfta blicken och det bästa vi kan göra är att fästa blicken på Jesus och hålla den där. Vi är också kallade att vara redskap för hans fred, sade Håkan avslutningsvis.

Efter lunchen och andakten återupptogs årsmötesförhandlingarna. Nu blev det för ett presidium att

kan göra billigare läger än vi. Svaret som frågeställaren fick blev att det kan de troligtvis inte. Efter ytterligare några debattinlägg klubbades verksamhetsplanen med några små ändringar.

Nu var det dags att besluta om preliminär budget för 2005 och 2006. Mats Hansson presenterade budgeten och därefter satte debatten igång. Det var många som hade synpunkter på budgeten.

-Vi har arbetat efter direktiv från två arbetsforum, sa Christer Caesar.

-Vi har varit lyhörda så ni har inte talat för döva öron, menade Folke Persson.

Någon föreslog att man skulle "skära" ännu mer i tjänsterna på "expens".

Maria Grahns ställde då frågan vem som skall göra de många olika "jobben" som ändå finns på "expens". Jan Ebefeldt värdade till årsmötet om arbetsro. Tiden efter de båda årsmötena har varit jobbig, menade han. Därefter klubbades

Ake Vad Jensen är i debattagen i årets tredje årsmöte på distriktet.

leda årsmötet. Till ordförande valdes Bengt Jacobsson, till vice ordförande Kenneth Hanrysson och vald till sekreterare blev Jan Ebefeldt.

Den första frågan som togs upp var den verksamhetsplan som styrelsen utarbetat. Innan årsmötet sade ja till denna i sin helhet blev det åter debatt om innehållet i planen. Frågan som åter togs upp var "konfälgren" och hur andra samfund

med ett kraftigt ja de "budgetar" som distriktsstyrelsen föreslagit.

Det tredje årsmötet på ett år var därmed över och arbetet i distriktet kan fortsätta, dock med lite mindre "plånböcker".

Text och bild:

Per Andersson Staffanstorps

Personalärenden

Holger Lundström, Sölvesborg når i dagarna pensionsålder och har därmed avslutat sin tid som anställd i distriktet. Det sker efter många års trogen tjänst i bl.a. Lister och Sölvesborg. Vi hoppas och tror att Holger ska fortsätta och synas och höras bland oss i olika sammanhang.

Marie-Louise Nilsson, Ängelholm börjar i och med nyår sin specialtjänst i distriktet. Det är en projektjänst som är knutet till GUL-satsningen i distriktet. Denna 70 % tjänst kommer att läggas till de 30% hon har i EFS i Ängelholm.

Torbjörn Larspers kommer från den 10 januari att arbeta på heltid som distriktsföreståndare eftersom Paul Persson begärt tjänstledigt på heltid, för att prova annan tjänst. Paul kommer att börja en tjänst i Stockholm på reseföretaget LÄS och RES där han blir ansvarig deras Afrika resorna.

Kristianstad Traktatsällskaps 150 årsjubileum

Detta nummer av Livsluft är ett jubileumsnummer. Livsluft är en fortsättning på bl.a. tidningen Evangelisk Luthersk MISSIONSVÄN. Denna tidning var Kristianstads traktatsällskaps (KTS) organ. För 150 år sedan, den 3 januari 1855, bildades KTS och det kommer att uppmärksammas under året på flera olika vis:

- Genom detta jubileumsnummer med dess olika artiklar som handlar om KTS m.m.
- Det kommer att färga distriktets årsmöte den 16 april i just Kristianstad.
- Tillsammans med Södra Göta-lands distrikt av Svenska Missionskyrkan och Lunds Stift firas jubileet vid Vannebergamötet under mid-sommarhelgen 25-26 juni. Vanneberga ligger mellan Hässleholm och Kristianstad. (Programmet kommer i senare nummer av Livsluft.)
- Vi vill att jubileet ska få vara ett framåtskådande sådant. Därför är huvudmomentet i jubileet den satsning på Bibeläventyret som är planerad. (Läs mer om Bibeläventyret i ruta här intill.) För Bibeläventyrets genomförande så krävs att personer är utbildade till "Bibeläventyrare". Det första utbildningstillfället är redan den 24-27 januari. Det är möjligt att det, när denna tidning kommer ut, fortfarande finns någon plats. Hör då genast av er till Jonas Magnusson 0511-595 03, 070-333

BIBELÄVENTYRET

har skapats för att på ett enkelt och roligt sätt ge elever i 4 och 5 klass en grundläggande kunskap om Bibeln. Det fungerar som en verktygslåda med drama, bilder, trolleri och visuella symboler. Undervisningen bygger på nyckelord och rörelser och genomförs av en utbildad "Bibeläventyrare". Ett första utbildningstillfälle äger rum på Sundsgården 24-27 januari 2005. Dessa utbildningsdagar kostar 3500:- (med möjlighet till subventionering).

Målet med Bibeläventyret är bl.a....

- Att skapa förtroende för Bibeln i skolan
- Att hjälpa lärarna med att undervisa om Bibeln
- Att hjälpa församlingar att bygga goda relationer till skolan
- Att utveckla dig ("Bibeläventyrare") och ge dig redskap

Anmälan sändes till:

Vandra Genom Bibeln,
Borgargatan 2, 533 32 GÖTENE
e-mail: info@vandragenombibeln.com

För mer information ring:

Jonas Magnusson 0511-595 03,
070-333 64 49
www.vandragenombibeln.com eller
distriktsexpeditionen 0451/38
8070

Månadens böneämnen

Med anledning av samtalet med Mats Svensson med hans ord...

- ... för "väckelserörelsen EFS".

Många Hammar nämns så låt oss denna månad speciellt be...

- ... för vår ärkebiskop KG Hammar.

På Siv Sigurdssons uppmaning...

- ... för styrelse.

Och så ber vi för...

- ... kyrk- och församlingsbygget i Ängelholm.

almanacka

även på www.efssyd.org

		nr/sid
januari		
4-7	Ungdomsforum, Hagabergs fhs	11/7
15	Ledardag för ALLA ledare, Hässleholm	1/5
15	Unga Röster 20-årsjubileum, ÅhusGården	
24-27	Bibeläventyret, Sundsgården, Hbg	1/18
29-30	WinterCampen och WinterVaken, Göransborg	
februari		
18-26	Skidresa, Åre	
mars		
5	Oas-helg, Glimåkra	1/5
12	Sång och Musik med Stina Backlund och Tonårskör från Malmö, ÅhusGården	
20-29	Påskdagar, Åsljungagården	
april		
3	Föreningen ÅhusGårdens årsmöte, ÅhusGården	
9	Musikgudstjänst med King Street Gospel från Hörby, ÅhusGården	
12-17	Vårens Bibel o Gemenskapsdagar, Åsljungagården	
16	Distriktets årsmöte	11/18
maj		
15	ÅhusGårdens Musikfest, ÅhusGården	
24-28	Vårdagar med Läkarmissionen, Åsljungagården	
juni		
25-26	Jubileumsfest, Vanneberga	
okt. 7-9	Ashramdagar, Åsljungagården	
okt. 11-16	Höstens Bibel o Gemenskapsdagar, Åsljungagården	
dec. 23-28	Julgemenskap, Åsljungagården	
28 dec - 2 jan	Nyårsdagar, Åsljungagården	

Minnes- och högtidsgåvor

November

*Minnesgåva till Bertil Arhedens minne
Högtidsgåvor vid Dagny Svenssons högtidsdag och
Asta o Samuel Karlssons högtidsdag*

Totalt inkommet under perioden: 1200 kr till distriktets olika verksamhetsområden.

Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem.

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13
Telefon: 0451 - 38 80 70
Telefax: 0451 - 38 80 71
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktetsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4
281 51 Hässleholm 0451- 845 36

Distriktetsföreståndare

Paul Persson och Torbjörn Larpers
0451 - 38 80 70, 0708 - 28 61 65
epost: df@efssyd.org

Distriktsekonom

Cecilia Engström 0451 - 38 80 70

Distriktetskonsulent

Annica Nordqvist 0451 - 38 80 72

Assistent

Ingrid Viberg 0451 - 38 80 70

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tfn: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: efs-garden@iname.com

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tfn: 042 - 680 29 (även fax),

042 - 680 24 husmor

Ringamålagården, EFS

Pl 5105

374 92 Asarum

Tfn: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tfn: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tfn: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tfn: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

mitt vittnesbörd

Psalmboken - min bönbok

Redan under min söndagsskoltid och junior-tid präglades jag av sång och musik. Många av de sånger och psalmer vi sjöng då är fortfarande viktiga för mig. Då jag för en tid sedan fick i min hand texthäftena Juniortoner (25 öre) och Kom (35 öre), båda utgivna av De Ungas Förbund, DUF, fylldes jag av ett igenkännande och en så innerlig glädje!

För min del användes Juniortonerna framförallt på juniormötena och juniorlägren i Åsljunga på 40-talet och Kom blev sedan en uppföljning under ungdomstiden och framöver. Denna tid blev av livsavgörande betydelse för resten av mitt liv. Jag fick en personlig tro på Jesus Kristus som min Frälsare!

När jag nu sitter och bläddrar i de båda sånghäftena och blir påmind om många av de välkända texterna och melodierna, känner jag en sådan tacksamhet över att innehållet i texterna fortfarande är levande och påminner om en viktig del av mitt liv. Vissa texter och melodier har jag glömt, men många finns fortfarande kvar i minnet (t.o.m. numren!).

"En Frälsare härlig jag äger, men länge jag ej det förstod.." och "Pilgrim som på väg till fadershuset.." med kören "Skall du få vara med.." var två av många sånger vi ofta sjöng.

En del sånger i dessa båda häften finns nu i Den Svenska Psalmboken, som för mig har blivit en kär ersättare för gamla sångböcker.

Jag sitter gärna med pennan i hand när jag använder min psalmbok och gör understrykningar och markeringar såväl när det gäller psalmer som söndagens bibeltexter. Plötsligt upptäcker jag något som blir stort och viktigt

för mig. Det fina med alla psalmerna är att de sträcker sig från de gamla psaltarpsalmerna via Jesusord till Lutherpsalmer, 1800-talets väckelsesånger och in till vår tids fina lovsånger. Det finns många exempel jag skulle vilja nämna, men jag hänvisar läsaren till att själv kolla i lugn och ro.

Innehållsmässigt täcker det livets alla behov: när jag är glad och tacksam, när jag är ledsen och rädd, när jag är frimodig eller tvivlar och undrar, när jag är i nöd för mig själv eller andra, när jag är omvärd av ondska och oro o.s.v. Det finns många innehållsrika bö-nepsalmer som jag ofta gör till mina egna. I min psalmbok finns bl.a. många av dessa psalmer förkryssade. En del fick jag lära mig utantill som barn, andra har nöts in efter hand och det är en stor tillgång.

Bönboken är en annan del i psalmboken som jag värderar mycket. Dessa tidlösa böner för alla tillfällen! De är så innehållsrika och präglade av en tillit och andlig mognad.

Jag älskar min psalmbok, som uttrycker hela bredden av min kristna tro. Problemet är bara att vi fått en ny psalmbok, som inte i allt stämmer med den gamla och jag har ännu inte "flyttat in i den nya" och gjort den till min personliga psalmbok. Jag önskar mig en ny psalmbok i julklapp!

"Ett vet jag visst: Att Jesus Krist i trofasthet är nära. Hans kärlek skall mig bära." (Slutorden i Sv Ps 555 vers 3)

Ingrid Abrahamsson, Örkeljunga

Nr 2 - 2005

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Vid nyårsfesten i Åhus framfördes sången "Ovan där" av Hans, Sixten och Taisto under en karaoketävling

Nytt barn-och ungdomsförbund i EFS, sid. 6

- Dialogpredikan i Karlshamn, sid. 8
- Julgemenskap i Åsljunga, sid. 10
- Gripande vittnesbörd från Sri Lanka, baksidan

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
- sid 4 Betraktelse
- sid 5 Annonser
- sid 6,7 Livsluft Ung
- sid 8 Dialogpredikan i Karlshamn
- sid 10 Julgemenskap i Åsljunga
- sid 12 Julkonsert med Röke Blås
- sid 14 Nyårsfirande i Åhus
- sid 16 För 150 år sedan ...
- sid 17 Ett arv att minnas - från Tjörnarps
- sid 18 Expinfo
- sid 19 Almanacka
- sid 20 Mitt Vittnesbörd - läs en gripande berättelse av Fam. Vad Jensen och händelserna på Sri Lanka

...från redaktören

Hej, igen! Det här numret blev inte riktigt som det var tänkt. Utlovade artiklar, t.ex., är inte med. Mal-möaktiviteten Underground visar sig ligga nere tillfälligt, då grannar till kyrkan har klagat på den höga ljudnivån. Alltså ingen artikel om det. Åhuslägret Kristen-04 vill nog komma med så småningom.

Har du också märkt att saker och ting, livet, inte alltid blir som man tänkt sig? Vi väljer inte alltid det som sker. Däremot väljer vi vad vi gör med det som sker., hur vi ska reagera. Det är inget man väljer i stundens hetta utan det handlar om en längre tids helgelse eller "karak-tärsdaning". Man behöver också tänka igenom och bestämma sig för

att tro att Gud älskar oss alltid. Då bär den tron i svåra stunder.

Visst är det skönt att våren nal-kas! Jag ser fram emot ljusare och varmare kvällar. Känslan är att li-vet återvänder. Sanningen är dock att Herren är med i både ljusa och mörka tider - i medgång och mot-gång.

I Guds händer blir allting en möjlighet, även det svåra och det misslyckade.

Så misströsta inte. Fokusera din nöd på dem som ännu inte känner Herren Jesus - och enligt sitt löfte ska han vara med dig alla dagar till tidens slut.

Det är ett löfte att lita på.

Robert Södertun, Ramlösa

Tid och plats: Dekarsön 9-14 augusti 2005. Tema: Guds hemlighet
Är du mellan 16 och 26 år? Längtar du efter ett liv där Jesus, hans kärlek och hans kraft får prägla mer av din egen vardag? Eller undrar du över vad som skulle hända om du för första gången släppte in Jesus i ditt liv? I så fall har vi ett hett tips! Efter förra årets succé bjuder vi in till TEJP nummer två på Dekarsön utanför Örnsköldsvik. Med TEJP vill vi sätta fokus på den kristna trons huvudperson - Jesus - och på allt det spännande som finns att upptäcka när man lever tillsam-mans med honom.

För oss som arrangerar för Gud samman med

TEJP

TEJP hör hängivenhet glädje över livet som

han har gett oss. Därför vill vi att TEJP ska innehålla både humor och allvar, bibelstudier och äventyrsaktiviteter, lovsång och andra kreativa uttryck. I år satsar vi dessutom på ett särskilt sportspår, som vi kallar för TEJPactive! Perfekt för dig som älskar idrott eller äventyrsaktiviteter!

Mer info finns på www.tejp.efs.nu.

Arrangörer: EFS Riks, EFS i Mittnorrland, EFS Mittsverige, Hållands folkhögskola och Sensus.

Redaktionsruta

Livsluft nr 2/2005
Ärgång 13
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 - 38 80 70

Ansvarig utgivare är Paul Persson
Tel: 0451 - 38 80 70
Redaktör: Robert Södertun
Surbrunnsgatan 13, 253 60 Ramlösa
Tel: 042 - 29 87 00 / 0701 83 55 50
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 5/2 för nr. 3. Plan.utg.dag 1/3 2005
Den 5/3 för nr. 4. Plan.utg.dag 1/4 2005
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5 Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
XRT
Box 63
261 22 Landskrona
Tfn: 0418 - 44 61 80

Pengarna eller livet?

Vad kostar det att vara medlem i Svenska kyrkan? Kyrkoavgiften är, sedan Sv. Kyrkan år 2000 blev en fri kyrka, en medlemsavgift. En medlemsavgift som varierar avsevärt i storlek och blir högre ju större inkomst man har. Det kan röra sig om flera tusen kronor per år för den enskilde kyrkomedlemmen. Sv. Kyrkan får varje år totalt in omkring 10 miljarder i medlemsavgifter. Allt fler frågar sig: Vad får jag för dessa pengar? Många av dem som inte delar församlingens tro och verksamhet väljer därför att lämna Sv. Kyrkan. Antalet utträden har ökat och var under det senaste året 78.000 vilket utgör 1,4 % av kyrkans 7 milj. medlemmar. Det är ett kännbart ekonomiskt avbräck för vissa kyrkoförsamlingar eftersom det ofta är högavlönade som lämnar kyrkan.

Vad kostar det då att vara medlem i en EFS Missionsförening? Ja, medlemsavgiften är inte stor. Den är lika för alla och brukar vara c:a 100 kr. De allra flesta som läser dessa rader vet mycket väl att övriga pengar som behövs för verksamheten i missionsföreningen, i distriktet och på riksplanet, inte minst för missionen, samlas in genom gåvor, kollekter och allehanda insamlingar. Vi lämnar inte rörelsen och kyrkan för det att det kostar utan tvärt om, vi vill vara med. Först betalar vi vår kyrkoavgift och sedan flera gånger mer i pengar, tid, arbete, engagemang och förbön därför att vi vill vara med och stödja det som vi tror på: Evangeliets utbredande på vår jord, i vårt land och i vår församling!

Men ibland verkar det som om vi "lågkyrkliga", inomkyrkliga missionsrörelser som önskar förnyelse och väckelse inom kyrkan inte är uppskattade av kyrkans företrädare. Om vi önskar att människor skall komma till omvändelse, till en personlig tro och en personlig fräls-

ningsupplevelse medverkar vi då till att skapa en tröskel som somliga känner sig stå utanför? Det är ju enklare att tillhöra den "moderna" folkkyrkan där dopet utan en personlig trosupplevelse ger medlemskap. Skulle en aktiv församling med tro och bön och liv medverka till att en del kyrkomedlemmar skulle känna sig utanför och lämna kyrkan?

Vid besök i Norra delen av Lunds Stift har stiftets biskop riktat kritik mot flera församlingar. Församlingar där många av gudstjänstbesökarna har en lågkyrklig tradition. Hon uttrycker oro över, vad hon säger, den konservatism som präglar församlinglivet och att församlingarna inte är sådana att de upplevs som öppna för alla. Enligt Kyrkans Tidning funderar biskopen över hur församlingen når de människor som inte känner sig hemma i gudstjänsten, där "tron uttrycks i gammaldags ordalag".

Vad innebär det att "tron uttrycks i gammaldags ordalag"? Är det inte det gamla budskapet om

syndernas förlåtelse i kraft av Jesu försoning? Korsets dårskap – jo det stör. Om inte kyrkan vill stå för korsets evangelium, för att inte skrämja bort några medlemmar, vilken framtid har kyrkan då?

Om Sv. Kyrkans 7 miljoner medlemmar hade upplevt ett personligt möte med den uppståndne Herren och Frälsaren, skulle inte kyrkan och dess församlingar se annorlunda ut då?

Det är väl ändå inte så att kyrkan inte vågar predika korsets evangelium för risken av att förlora medlemsavgifter? Jag hoppas att valet inte står mellan pengarna eller livet. Låt oss bedja om att både kyrkans miljarder och EFS miljoner kan få tjäna Guds rike och stå till livets tjänst. Både för alla de svältande och hungrande utöver vår värld men också för de andligt hungrande och sökande i vårt eget land, i vår egen församling och i vår EFS Missionsförening.

Inge Hallabro, Hässleholm

Vårens Bibel & Gemenskapsvecka 12 - 17 april

Bibelstudier

Onsdag - lördag Kl. 10.00 Stig Jonsson. Kyrkoherde och tidigare Etiopienmissionär

Tisdag 12 april

Kl.16.00 Välkomstmöte med Eva- Lotta Kjellberg. Andakt information

Kl.19.00 Marie Brandt-Wilhelmsson med Mikaelikören

Onsdag 13 april

Kl.16.00 Ingela Rubin. "Bibeläventyret"

Kl.19.00 Christina Vigre- Lundius.

"Tid att leva som jeep Läkare i Kenya"

Torsdag 14 april

13.00 Utfärd till "Ladan" Sune Bäckman tar emot

Kl.19.00 Birger Olsson "Våra bilder av Jesus",

sång av Erik Åkerman

Fredag 15 april

Kl.16.00 Stig Jonsson. "Möte med människo - öden".

19.00 Begt Sjölund. "Livets värk och smärta"

Lördag 16 april

Kl.16.00 Elisabeth Sandlund. "Var alltid beredd att svara", sång Annika Vestergaard

Kl.19.00 Elisabeth Sandlund. "Drabbad av det oväntade", sång Annika Vestergaard

Söndag 17 april

Kl.10.00 Nattvardsgudstjänst, Stig Jonsson

Telefon bokning/program 0435-46 00 54, info@efsgarden.com, www.efsgarden.com

Gamla säckar eller nytt liv?

Han gav dem också en liknelse: "Ingen river ut en bit ur ett nytt plagg och sätter den på ett gammalt. För dels rivs då det nya sönder, och dels passar inte lappen från det nya på det gamla. Ingen håller nytt vin i gamla vinsäckar, för då sprängs säckarna av det nya vinet, och vinet rinner ut och säckarna blir förstörda. Nej, nytt vin skall hållas i nya säckar."

Luk 5:36-39

Det har nu gått ungefär en månad sedan nyår. För många av oss är nyår en tid av reflektion och utvärdering av det år som gått och en bra möjlighet att staka ut riktning för framtiden. Hur kan vi göra det bästa av resten av våra liv? Aldrig lovas det så mycket som kring nyår! Nyårslöften av alla de slag avges. Tyvärr är inte andelen hållna löften särskilt hög bland oss människor. Majoriteten kanske redan är brutna... En som däremot inte sviker sina löften, det är Jesus! Det är han som gett oss ett nytt år, och ett av hans ständiga löften, är att han också i år vill ge oss nytt liv!

"Jag har kommit för att de skall ha liv, och liv i överflöd", lovar Jesus i Joh 10:10.

I Kristus har vi alla genom tron del av detta liv! Det är objektivt sant, oavsett hur torra eller döda vi för stunden råkar känna oss, oavsett om vi är med i en förening som växer eller krymper! Men Jesus talar om ett överflödande liv, ett liv som är tänkt att mer och mer bli en verklighet i våra liv genom den Helige Ande! Nu i nyår har jag ställt mig den viktiga frågan: Hur mycket märker jag av Jesu överflödande liv i mitt liv, i min förening? Svaret på den frågan för min del blir: En del, som jag tackar Gud för, men alltför ofta är det inte något överflödande Jesusliv som syns, utan istället gammalt Björnliv som inte gör någon människa glad.

I liknelsen ovan talar Jesus om ett viktigt villkor för det nya livet: Det måste hållas i "nya säckar"! Vad menar Jesus med detta? Nytt vin kommer att jäsa och expandera, och om detta hålls i gamla, stela säckar, så kommer dessa att sprängas och vinet, livet, rinna ut! Det nya vinet kräver säckar av nytt, mjukt och flexibelt skinn som är formbart för vinets jäsningsprocess. Jesus lär oss att det är på precis samma sätt med det nya, överflödande liv. Han vill ge oss. Kanske missar vi en hel del av det, för vi går och bär på för gamla säckar...

Vad är gamla säckar i ditt och din förenings liv? Det kan handla om synd, något i ditt liv du vet är fel, men ändå velat vara kvar i? Det kan handla om vanor och beteenden som i sig inte är dåliga, men som ändå hindrar oss från att gå vidare i livet med Gud. Det kan handla om en felaktig konservatism, som till varje pris ser som ett självändamål att bevara de yttre formerna från förr. Det är tryggt med gamla säckar, för dem vet man var man har, de kommer inte att ändra form! Men Jesus kallar oss att sluta med att satsa på att bevara de gamla säckarna, och istället sträva efter det nya överflödande livet, även om det till viss del kommer att ta sig nya former i våra och våra förenings liv.

Min bön inför detta år är att Gud skall visa mig vilka säckar som är gamla i mitt liv, att han ska göra mig öppen och formbar för att Jesu liv ännu mer skall få bli mitt. För hans löfte om nytt liv gäller i år också, och det gäller dig och mig!

Björn Svensäter, Lund

OAS dag

5 MARS 2005 i GLIMÅKRA

Medverkande:

**Agne Nordlander, Helge Pahus
Eva-Lotta Kjellberg**

10.00 Förmiddagsmöte i Glimåkra kyrka, H.Pahus

12.00 Middag

13.30 Seminarier

1. Agne Nordlander

Oas och öken - när allt skalas av

2. Helge Pahus

Tradition och förnyelse - går det att förena

3. Eva-Lotta Kjellberg

Hur talar vi om synd idag?

Lovsångsteam med Marie-Louise Nilsson

Mat finns att köpa på Folkhögskolan,

(anm. för mat: bjarneroth@telia.com el. 044-42834 sen. 27/2)

sensus
STUDIEFÖRBUND

"FRISKVÅRD FÖR ÄKTENSKAPET"

TID 21-22 Maj+17 sep 2005

PLATS Åhusgården

ANSVARIGA:

Lennart & Agneta Albertsson

Calle & Birgitta Jarbo

Allan & Lena Svensson

ANMÄLAN

Senast den 15 mars på

Tel 0431-431511 eller på mail till

allan.waldemar@swipnet.se eller

sms till 0702-402343

KOSTNAD 1050:-/PAR +

200:- för återträff

ARRANGÖR EFS i Sydsvertige

Jobba på Höllviksstrand?

Vi söker personal 13 juni - 7 augusti 2005 ev längre. Det vi behöver är husmor, bitr husmor, café-ansvarig som även kan laga mat åt större grupper samt köksflickor.

Möjlighet till entreprenad för serving och rumsuthyrning finns också, hör av dig till styrelsen.

Skriftlig ansökan skickas till

Styrelsen för Höllviksstrand

c/o Tycho Andersson

Karlfeldts v 6,

245 32 Staffanstorp

Tfn 046-253166 alt 070-5203166

E-post: jobba@hollviksstrand.com

Din ansökan behöver vi ha senast den 15/3!

Höllviksstrandsvägen 2, 236 38 Höllviken Tfn 040-45 12 02
www.hollviksstrand.com

NÅ UT-DAG

**Når vi ut? Hur kan vi nå vidare
med Evangeliet i vår stad, vår
bygd? Hur presenterar vi Jesus?**

EFS i Sydsvertiges Vuxenutskott
bjuder in till en dag kring att nå
ut. Under dagen presenteras några
möjliga vägar och vi får även
möjlighet att dela erfarenheter i detta
viktiga ämne.

**Lördag 19 mars,
Västerkyrkan Hässleholm**

Boka denna viktiga dag. Mer
information kommer i Livslufts
marsnummer och i utskick till
missionsföreningarna.

För information, kontakta Torbjörn

Larspers tel. 0451-38 80 70

EFS-rörelsen har blivit gravid

Ungdomarna inom EFS har åter igen samlats till Ungfo. Denna gång befann vi oss på Hagabergs folkhögskola i Södertälje, från den 4/1 till den 7/1. Inte på länge har Ungfo varit så viktigt och så spännande som denna gång. Det var ett historiskt Ungfo som vi ungdomar samlades till för att diskutera och besluta om EFS ska bilda ett barn- och ungdomsförbund eller inte. Bollen låg hos oss ungdomar

och det var vi som fick besluta om denna fråga. Första kvällen var 3 gäster inbjudna som representanter från Pingst UNG, Svenska kyrkans unga och ACTA i Norge. Detta är 3 organisationer som själva har startat ett barn- och ungdomsförbund och som berättade varför de gjorde det. De gav oss tips och idéer om hur man kan göra. Vi fick ställa frågor till dem om det som vi var oroliga för inför beslutet. Det var väldigt

intressant att få höra deras erfarenheter och deras råd till oss. Under dessa dagar på Hagaberg blev det många diskussioner om barn- och ungdomsförbund men som vanligt när vi ungdomar samlas så varvade vi det allvarliga med lek, bad, bra verkstäder och härliga gudstjänster.

Samtal på verkstadsgolvet

På onsdagen fick vi välja olika verkstäder där vi fick undervisning
forts. nästa sida

Projekt "Indienteamet"

Vision om ökad förståelse människor emellan, att inspirera till engagemang i globala frågor och uppmuntra intresse för tredje världen delas av organisationen SIDA* och studieförbundet Sensus. EFS i Västsverige fick år 2003 förfrågan om att svara på den önskan att finnas med i uppdraget om att upplysa dagens svenska ungdom. Att genom kännedom om andra kulturer försöka motverka nya- och omintetgöra redan befintliga fördomar.

Genom en tillsatt grupps idéer formades under våren det som kom att kallas "Väst möter Öst i en resa till Indien". Projektets innehåll strukturerades upp i tre faser: Förberedelser/Undervisning om Indien, resa till Indien och utifrån erfarenhet från denna resa: föredrag kring Indien. I höst blev experimentet verklighet. Försökskaninerna blev fem i antalet. Jag är en av dem, en av de lyckligt lottade. Lottad, berikad och erfaren. Om man nu får kalla sig själv så. Liksom sex miljarder andra människor blev jag denna termin något mer erfaren.

Tillsammans med Helena Wallström, Miriam Werlinder, Andreas

Eriksson, Elisabeth Hagenbo och koordinator Maria Flod ingick jag i årets Indienteam.

En början

Hade jag någon gång under mitt liv ägt en almanacka torde vissa dagar vara inringade med röd markering. Missionsdagar i kyrkan. Då de ofta inneburit besök av missionär har de haft "feststämningframkallande" effekt på den kyrka jag är med i och på mig. Därav blev förberedelseveckorna för vår Indiengrupp en lyxtillvaro. Nästintill dagligen gästades vi av personer, på olika sätt knutna till Indien. Hjälmareds folkhögskola har under terminen

fungerat som bas för oss i Indiengruppen. På skolan, som välkomnade oss med öppen famn, fick vi tillbringa de första veckorna innan resan, vår sista vecka för utvärdering i januari samt ett antal dagar under redovisningsperioden.

Bild från ledarsamling förra året.

och fick samtala om hur vi som rörelse kunde utvecklas och formas om det blev ett Ja till det nya förbundet.

Det fanns sju olika verkstäder att välja mellan. Tyvärr kunde man bara gå på en av dem. Jag får berätta om vad vi sa i min verkstad som leddes av Jonas Hallabro och som hette "Från död till Liv". Där fick vi diskutera om hur vi som förbund men också som individer kan nå ut till våra vänner med evangeliet så att de inte bara lär känna Jesus utan också börjar leva Livet tillsammans med honom. Vi kom fram till att detta är det absolut viktigaste och det som måste präglade vårt förbund:

Att människor ständigt kommer till tro på Jesus.

Det är främst människor som ligger på Guds hjärta och så ska det även vara för oss. Så lät oss alla inom EFS be om att få uppleva Guds kärlek och längtan efter människorna så att våra hjärtan blir formade efter hans. Efter verkstäderna var det sedan äventyrsbadet Sydpoolen i Södertälje som gällde. Över 50 st. EFS- ungdomar invaderade badhuset och hade en trevlig paus från alla stora frågor.

Det blev ett rungande JA!

På torsdagen var det sedan dags för storforum där vi mest ägnade oss

åt att bestämma om vi skulle bilda ett barn- och ungdomsförbund eller inte. Mot slutet av dagen hade vi bestämt oss och det blev ett rungande JAAA när fröken ordförande Ulrika Bengtsson frågade storforum om de vill bilda ett nytt förbund. Det beslutades att den 7 maj kommer EFS barn- och ungdomsförbund att bildas på EFS årskonferens i Sundsvall. Än är vi inget förbund utan vi är bara gravida med ett förbund. Jag vill sluta med att poängtera en sak angående detta nya förbund. Vi ungdomar vill inte att ungdomarna inom EFS och det stora EFS ska gå skilda vägar utan att vi fortfarande står eniga som ett EFS med två olika förbund. Vi behöver mycket hjälp av er äldre om vi ska klara detta och det gäller lika mycket på lokalplanet som på riksplanet.

Med en bön och önskan om att detta kommer att bidra till tillväxt i våra EFS föreningar över hela landet.

Vid pennan: *Daniel Svensson, ombud från Sydsverige*

Ett varmt Indien

Landet vi hade läst om, studerat och analyserat skulle upplevas. Det är ett häftigt steg, kan jag intyga, att gå från bilder av färgstarka kryddor till att äta mat smaksatt med dem. Att läsa om hur människor kremeras vid floden Ganges och sedan hosta pga att röken från ett av bälarna tränger in i lungorna. Att pruta rupies hit eller dit på frukterna som svämmas över på försäljarnas bord, frukter som i Sverige kostar det tiodubbla. Att hålla om ett barn likt det på framsidan av Erikshjälpsbössan. "Studieresa" var titeln på vår färd, uppgiften var att insupa kultur, vilket inte är direkt avancerat i ett land som i alla fall vid första anblicken skiljer sig enormt från landet vi lämnade. I svindlande tempo i mindre stabila indiska tåg gick färden genom hetans land.

New Delhi, Agra, Varanasi, Chhindwara, Chennai, Bangalore, Goa och Mumbai.

Ett upplyst Sverige

Efter returfärd till ett Sverige som åter blev vårt skulle erfarenheter från Indien omvandlas till muntlig framställning gällande Indien. Målgruppen vi fick berätta för, informera och samtala med, var främst tonåringar på skolor och i ungdomsgrupper i Västsverige. Responsen från dem som agerade publik var god, ställda frågor förankrade i genuint intresse. Musik, rökelse, kläder, smycken, bilder var vårt försök till att stimulera olika sinnen för att underlätta lyssnandet.

Det finns en risk med att resa bort allt för mycket. Kan miljöombyte, semester och äventyr få mer av betydelsen resa *till* något istället för

bort från något tror jag att färden blir rikare. I tanken kan jag ändå inte låta bli att fara bort. Österut, till landet med människor som jag har så mycket att lära av. "Svenskar bär klockor men har ingen tid. I Indien äger ingen klocka men har oftast tid." Talaren på Klädesholmens kvällsmöte citerade en vän. Är det möjligt att ta lärdom av ett levnadssätt som gör oss mindre effektiva? Frågan om hur uppoffringen skulle se ut, vilka konsekvenser det skulle medföra och hur man går till väga är svår men utmanande att svara på. Kanske kan mitt hjärta lättare slå i takt med Mästarens om det får pulsera i lite lugnare takt.

Jennifer Olsson, Balsby

*Swedish International Development Cooperation Agency, dvs. styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete

Dialogpredikan öppnar kyrkan

Många församlingar – i Svenska Kyrkan inte mindre än i frikyrkorna – upplever isoleringen som ett stort problem. Till gudstjänsterna kommer den trogna kärngruppen men sällan andra. Hur kan den situationen brytas, om den nu kan brytas?

Text:
Allan Sandström
Arkivbilder:
Per Andersson

När Karlshamns EFS-förening och Karlshamns missionsförsamling för sex år sedan bildade Kristofferkyrkans församling fanns en medvetenhet om det här problemet och en vilja att försöka komma ur det. Åtskilliga initiativ i det syftet har också tagits och kanske har vissa resultat uppnåtts, men det är inget tvivel om att det är ett arbete på lång sikt.

Ett av dessa initiativ har varit dialogpredikan som i regel hållits två eller tre gånger årligen. Någon person, i regel men inte alltid, utan mer uttalat kyrkligt engagemang har inbjudits att tillsammans med pastor Stefan Nordström tala om sina tankar kring dagens text – eller en annan text som gästpredikanten föredragit.

Gästerna har varit riksdagsmän, kommunalpolitiker, landshövdingar, fackliga ledare, personer ur näringsliv och förvaltning. De flesta har varit kändisar, om man så vill uttrycka det, i en eller annan mening. Anmärkningsvärt är att praktiskt taget ingen inbjuden avböjt medverkan. Uppenbarligen har man funnit det intressant att på det här sättet få ett tillfälle att ge sin egen syn på kristen tro och förkunnelse

Erfarenheter som gjorts

Vilka är då församlingens erfarenheter av de här gudstjänsterna? De är flera. En är att antalet deltagare i dessa gudstjänster vanligen varit betydligt större. Det väcker uppmärksamhet när landshövdingen eller Metallordföranden predikar i kyrkan. Nyfikenheten lockar till

Dialog på olika sätt!

ett besök som annars inte blivit av, och låt oss inte ringakta det motivet. Anden blåser vart den vill och frågar inte efter av vilken anledning någon gått i kyrkan.

Dialogpredikningarna har också haft den goda följden att Kristoferkyrkan blivit ett begrepp i Karlshamn. I dag vet de flesta människor var den finns och många uppmärksammar vad som händer där och kommer, regelbundet eller (oftare) oregelbundet, till gudstjänster, konserter eller andra arrangemang. Gamla EFS-kapellet och gamla Missionskyrkan var inte på det sättet kända.

Till de överraskningar som mött oss vid de här gudstjänsterna hör också att gästpredikanten ett par gånger uttryckt sin förvåning över att vem som helst får gå till Kristoferkyrkan! Ja, så isolerade är kanske frikyrkliga eller lågkyrkliga gudstjänstlokaler, att många människor tror att de inte ens får besöka dem. Det har varit en nedslående men

också nyttig upplysning.

Det har också varit nyttigt för den som är van vid vad som (utan värderingar) kanske kan kallas en konventionell textbehandling och predikan möta nya och ibland främmande synsätt och tankegångar. Kyrkans isolering beror ju på något, och kanske inte bara på den allmänna sekulariseringen utan också på en oförmåga att ge de svar människor i vår tid efterfrågar eller upplever som relevanta och betydelsefulla. Man vet inte hur frågorna ser ut.

Det lönar sig att lyssna till människor som inte är kyrkvana. De har sällan en negativ syn på kyrka och kristendom, motsatsen är oftare fallet. De är inte ointresserade av existentiella frågor – få människor är det. Men de har av olika skäl – till vilka också uppfostran, vana och miljö hör – upphört att vänta sig något väsentligt för det egna livet i kyrkan.

Å andra sidan ...

Dialogpredikan är inget univer-

salrecept när det gäller att bryta kyrkans isolering. Metoden (om vi kallar den så) kan rymma en frestelse till opportunism och försvagande av det kristna budskapet. Det är viktigt att vara medveten om det. Det finns en slags uppskattning av kyrkan som blir större ju mindre den talar om sitt egentliga ärende. Om människors frälsning.

Det är inte för att göra oss förtjänta uppskattning, som vi i Kristofferkyrkan med en viss ihärdighet fortsätter med dialogpredikningar. Men vi tror att vi som kristen församling behöver veta mer om vad människor tror och tänker och kanske också väntar sig av kyrkan i dag. Det är ju i möten med människor och deras verklighet det kristna svaret skall ges.

Allan Sandström, Karlshamn

Fortsättning på vittnesbördet om Sri Lanka från baksidan

Vattnet drog sig snabbt tillbaka och där nere började arbetet med att få ut vattnet, bära ut möbler och annat för att få det att torka i solen. Alla håller väl ett litet öga ut mot havet för att se om det skulle komma mer vatten och plötsligt ser vi hur havet reser sig flera meter över normal nivå och rusar mot oss. Det kommer med sådan kraft att det finns inget annat att göra än att rusa upp på andra våningen, där vi samlas alla nio plus de tre som arbetar i huset samt en av de anställdas fru och 1-åriga son. Uppe på andra våningen ser vi nu hur vattnet formigen väller in i huset och när det börjar närma sig övervåningen finns inget annat att göra än att söka sig högre upp. Det går inte att komma högre inomhus och därför tar vi oss ut på balkongen på baksidan, upp på räcket och över på taket till Ranjan's hus (house managern) och därifrån vidare, en meter upp till nästa tak,

som är taket på vårt hus. Här klättrar vi upp pånocken och sätter oss. En del tittar ner i de röda tegelpannorna och en del tittar upp för att se vår hyrbil bara försvinna ut från trädgården, som en liten leksaksbil, i vågorna. Vi ser kocken Sumits hus försvinna i vattenmassorna och bilverkstaden på andra sidan huset försvinner likadant i vattnet. Landsvägen och järnvägen som gick utanför huset ser vi inget av och det var som att sitta mitt i en brusande flod av vatten. Vi ser bilder som vi tidigare bara sett på TV, med den skillnaden att detta är verklighet och vi sitter på "parkett" och ser på. På andra sidan vägen ligger två stycken hyreshus på vardera fyra våningar och vi ser en massa människor stå på loftgången på översta våningen och konstaterar att de står en våning över oss..... skall vi klara oss undan vattnet? Just då hörs ett brak och förmodligen är det när alla fönster på baksidan av

huset, trycks ut av vattenmassorna.

Vi sitter på taket och det är många böner som nu går uppåt. Efter 20-30 minuter börjar vattnet dra sig tillbaka och någon går ner för att titta efter om det går att komma ut. Vi beslutar oss för att snabbt hoppa ner från taket och springa ifrån huset eftersom vi inte vet om det kommer fler vågor och om dessa i så falls skall öka i samma omfattning som mellan första och andra vågen. Vi springer ner på första våningen och får klättra förbi trappräcket som knäckts och ligger över trappan. Alla våra skor är borta och jag tittar bort mot kylskåpet för jag visste där skulle finnas vatten och det kunde vara bra att ha med om vi skulle gå en bit. Där kylskåpet hade stått var tomt. Jag gick ytterligare ett par steg ut mot köket bara för att finna att där fanns ingenting; ingen kyl,

Fortsättning på sidan 16.

Maj-Britt och Lennart Jakobsson från Jönköping

Maj-Britt och Lennart Jakobsson från Jönköping.

Jakobssons är pingstväänner, från den stora pingstkyrkan i Jönköping. Lennart är lite av en kändis. Han har skrivit många sånger, bl.a. "Kom nära mig".

Varför tar man sig ända från Jönköping till Åsljunga för att fira jul? – Vi har goda vänner som var med i fjol, och de sa: Häng med nästa år!, och det gjorde vi. Vilken fin miljö, och vilket bra värdpar!!!

Vad har varit bäst? –Hela upplägget är bra. Det är svårt att plocka ut någon enskildhet. Det blir som att säga: vilken prick på mattan är vackrast? Lennart tillägger att han trivs överallt och "blir hemma" där han befinner sig. Ännu en gång lovdas värdparet, Mary och Einar.

-Vi värdesätter både kocken och prästen, säger Maj-Britt och Lennart.

På nyårsafton ska de ha knytkaas med vänner. Då blir det skånsk spettekaka som dessert!

Kerstin Martinsson från Farhult.

Jo, EFS-are åker också till Åsljunga under julen. En av dem är Kerstin Martinsson från Farhult. Hon trivs som fisken i vattnet. Kerstin har tillbringat julen på Åsljungagården i tjugo år. Det finns numera ingen nära familj att ta hänsyn till – syskonbarn, men de firar jul på annat håll. Kerstin har varit van att fira jul hemifrån. Hon arbetade på ett vårdhem och firade jularna där.

Vad har varit bäst under dagarna? Svårt att välja, tycker Kerstin. Helheten är det bästa, samvaron och att träffas igen.

Kerstin har inget särskilt som drar där hemma så hon stannar över nyår också. Det är fler som gör det, menar hon.

Och sedan, då? Inget särskilt. Kerstin har eget hus och klarar sig själv. Det är ca 3 km till Heljarödsgården och dit kan man ju alltid åka för fortsatt gemenskap.

Julgemenskap

Måndagen den 27 december åkte jag till Åsljunga för att se hur man hade det under Gemenskapsdagarna. Jag blev serverad en god lunch och fick tillfälle att prata med några av gästerna samt med juldagarnas värdpar. Så här kommer texter och bilder ...

Julgemenskap

Därmed är julen slut för denna gång.
Då bjuder EFS-gården i Åsljunga på fler ...

Kerstin Martinsson från Farhult

Åsljunga

*Intervjuare och fotograf:
Robert Södertun*

EFS-gården i Åsljunga

Nu ser vi fram emot våren och sommaren.
gemenskapsdagar. Välkomna!

Ingrid och Per-Ove Gestrand från Sösdala

Julens värdpar, Mary och Einar Persson från Kågeröd

Värdpar: Mary och Einar Persson från Kågeröd.

Det är fjärde året som vi är värdar över julen, säger Mary och Einar. De står för programmet och mycket annat under dagarna. Det är 50 gäster som har kommit i år, vänner från olika delar av Sverige och från olika kristna samfund.

Här finns vänner bl.a. från Pingströrelsen, Svenska Missionskyrkan, Frälsningsarmén. Men det finns också gäster utan någon kyrklig tradition och utan en uttalad tro. De är givetvis också välkomna, säger värdparet.

Det är ca. hälften från förra året som kommit tillbaka i år, hälften är nya bekantskaper. Här finns stockholmare, jönköpingsbor mm. och Tömtten var också här, säger Einar.

Julgemenskapen går sedan över i en Nyårsgemenskap, men då har Mary och Einar gjort sin insats och ett nytt värdpar i form av Kerstin och Holger Lundström från Sölvesborg anländer.

Vi tackar värdparen för deras fina insats!

Ingrid och Per-Ove Gestrand från Sösdala.

Ingrid och Per-Ove är också pingstvännar. Men de trivs gott på EFS-gården. De berättar att dagarna innehåller mycket promenader med sol och snö.

-Vi är här för att fira jul utan att behöva göra så mycket, säger de.

Det är första gången som Geistrands firar jul så här. Tidigare jular har det varit engagemang med bl.a. körsång. I år blev det ingen körsång för deras del, och det var rätt så skönt.

Vad har då varit det bästa under dagarna i Åsljunga? – Gudstjänsten på annandagen, säger Ingrid. Det var en bra predikan i EFS-kyrkan i Åsljunga!

-Allt har varit bra, både maten och det andliga programmet. Det har varit mycket skönt att vara här, och vi har haft ett mycket bra värdpar.

Vad väntar då där hemma, efter gemenskapsdagarna? –Vi ska ha lite jul därhemma också, säger Ingrid och Per-Ove. Så ska vi ha främmande på nyårsafton och i mellandagarna.

Julkonsert m

Röke Blås dirigent, Ingemar Karp

Samuel Westin på saxofon

Värme, trängsel, gemyt och härlig julmusik - det är några av ingredienserna vid Röke Blås populära och traditionella julkonsert i Norra Åkarps kyrka Annandag Jul. För tradition är det. I drygt 20 år har Röke Blås med sin dirigent Ingemar Karp samlat överfull kyrka på annandagens julkonsert.

Årets upplaga innehöll som vanligt en mix av sakral och profan julmusik - vissa mycket välbekanta melodier - andra mindre kända och nya för året.

Solisterna Vincent Nilsson, trombon och Samuel Westin, saxofon gav orkestern ett extra lyft i några av

Fotograf: Hillevi Nilsson, Bjärnum

Elin Bemark, sång

ed Röke Blås

Delar av blåsarsektionen

styckena och för sången svarade detta år Elin Bemark, ackompanjerad av Mattias Vad Jensen på piano.

"Det är speciellt att spela på annandagskonserten" säger Christina Rubensson, Hässleholm. "Först då känns det på riktigt att det är jul."

Varför har du kommit hit? Frågan ställs till Erik Ivarsson 12 år, Humlesjö. "Roligt att höra Röke Blås. Det låter bra. Spelar själv trummor och ville bli uppmuntrad." Vad tycker du om årets julkonsert? "Jättebra!". Jag håller med.

Karin Olsson, Hässleholm

Mattias Vad Jensen vid pianot

Nyårsfirande i Åhus

Nyårsafton åkte två blekingar till Åhus för att fira årets sista timmar och det nya årets ingång. Hur skulle det vara att fira nyårsafton på Åhusgården? Skulle det bli många där, och vilka? Några man kände – hur skulle maten vara – programmet för kvällen – med andra ord – skulle det bli trevligt?

Festsalen står dukad till nyårssupé.

Redan nu kan avslöjas att det blev över förväntan – trevligt, gemytligt och mycket, mycket gott.

När vi kom fram blev vi "inbokade" av Bertil o Dagny Carlsson – gårdsföreståndaren och hans käresta. Vid glöggbordet stod Gunnel Hansson med dottrarna Maria o Karna, de senare programmakare och festens värdinnor. Vackra toner spreds från ett piano, vars tangenter berördes av Maria Turesson.

Väl omhändertagna tog vi snart borden i besittning. Menyn: – tre rätters så klart – utsökt gott! Att det vankades frukt o godisbord behöver väl knappast nämnas, men nämnas skall den fantastiska tårtbuffén efter tolvslaget. Ett stort tack till det dusinet tårtframställare som kanske också stod bakom glassorbetärtorna till efterrätten!

Lek o sång hör ju till en fest och när det gäller det senare måste nämnas karaokeinslaget, där Taisto Wramneby tillsammans med två

andra gentlemän framförde "Ovan där" på ett mycket inlevelse- och utlevelsefyllt sätt.

Syskonen Emma o Lars Evergren och Karna Hansson framförde en sketch där manligt o kvinnligt tänkande – eller rättare – olik tänkande belystes på ett träffande sätt.

Våra geniknölar skulle också rådbåkas. Kanske läsaren av detta kan associera "galen galopp" till en stad eller kanske "skrynklande tyg" till en annan stad.

Naturligtvis präglades även denna kväll av naturkatastrofen i Asien. Många kommuner avstod det sedvanliga fyrverkeriet och skulle skänka motsvarande summa till katastrofen. Så även i Åhus, ett vällovligt initiativ. Men helt utan fyrverkeri var inte Åhus. Åtskilliga privata skickade upp olika slag av "himlaväsen", vilka beskådades av oss på kyrkbacken i det relativt varma nyårsvädret.

Men innan det nya året sköts in var vi samlade i kyrksalen där eftertanken och det nya ovissa fick prägla våra sinnen. Douglas Brommesson från Kristianstad ledde andakten och Karl-Eric Nilsson från Bromölla talade. Vi kunde också vara med i lovsångens befriande budskap.

En kollekt togs upp till katastro-

Maria, Gabriella, Britt och Måns sjunger "Så länge jag lever" i karaoketävlingen.

Frågetävling med fyra pastorer: Karl-Erik Nilsson (Bromölla), Rune Wadenborg (Åhus), Bertil Carlsson (Åhus) och Paul Persson (Törmestorp).

fens offer, vilken inbringade över sextusen kronor.

När 2004 övergick till 2005 ringde Åhusgårdens klocka in det nya året och vi kunde ånyo önska varandra ett Gott Nytt År.

När vi åkte hem någon timme senare, efter det redan omnämnda tårkalaset, var betyget för kvällen ett stort plus. Tack, tack, tack till ALLA som medverkat till att det

verkligen blev en fest!

Härligt att människor från olika kyrkor och sammanhang kan komma tillsammans och uppleva gemenskap o trevnad. Kanske håller vi på att upptäcka att det är mycket mer som förenar oss än som skiljer. "Vi behöver alla varann", slutar en kör, som börjar med "Räck mig din hand". Visa ord i all sin enkelhet, men det

enkla är ofta både det svåra och det rätta.

Med den förhoppningen att vi bryr oss och tar vara på varandra inför kommande dagar, vågar vi ändå - trots allt - önska varandra ett riktigt GOTT NYTT ÅR!

Blekingarna var: Rolf Remelin Fogelström o Christina Thörnberg

Frivilligt arbete i köket uppskattades av alla festsdeltagarna.

KONSERT MED RÖKE BLÅS

och Trumpet solisten

Magnus Johansson

Den 20 mars 2005 kl. 18.00

Hässleholm Kulturhus

Biljetter köps el bokas på Hässleholms
Turism

tel.nr 0451-267310

VÄLKOMNA!

För 150 år sedan.....

För 150 år sedan bildades Kristianstads Traktatsällskap som vi kunde läsa om i Livsluft nr. 1

Tjörnarp var då en viktig ort där väckelsen slog rot och missionshus byggdes.

Tiderna förändras.....och verksamheter förändras. Under de senaste årtiondena har vi sålt flera av de äldsta missionshusen. Föreningar lever oftast längre än husen. Man kan flytta in i nya hus eller ingå i nya sammanslutningar.

När förändringar sker finns det alltid något att ta rätt på och förvalta. Hur förvaltar vi det arv som våra fäder och föregångare byggde upp? Vad kan vara värt att föra vidare in

i en annan tid och in i ett nytt sammanhang?

Märta Svensson och hennes bror David var pastorsbarn i Tjörnarp. Märta berättar här i en artikel hur hon vill förvalta sitt arv.

Jag har träffat Märta och haft ett intressant samtal med henne. Därför vill jag gärna rekommendera hennes bok eller ett möte med henne. Det hon plockar fram är inte bara för Tjörnarp utan för oss alla

som tillhör väckelserörelserna EFS eller Missionskyrkan.

Läs och reflektera gärna utifrån din missionsförenings utveckling och förändring. Det här handlar inte bara om nostalgi utan om en ansvarsfull förvaltning och är därför också en framtidsfråga.

Gunnel Andersson, Ängelholm och Råå

Fortsättning på vittnesbördet från Sri Lanka, från sidan 9.

ingen spis, ingen tvättmaskin och där fanns heller inga köksskåp eller annan köksinredning. Hela barköket var borta, det fanns inget kvar förutom tomma väggar. Med sex par skor till nio personer sprang vi iväg, med vår personal som vägvisare. Vi vadade igenom vatten och försökte gå så försiktigt som möjligt för att inte råka på några ormar eller krokodiler. Alla vattendrag var övervämmade och på ett ställe trampade Helena bara ett par centimeter från en stor kökskniv, som låg i vattnet. Vi hamnade så småningom i ett buddisttempel tillsammans med flera hundra andra som på samma sätt hade satt sig i säkerhet på en mindre höjd. Här kom det fram flera olika människor i samma situation som vi, med den skillnaden att de hade blivit av med sina hem, och erbjöd oss dricka, kex och annat ätbart. Många tyckte synd om oss då vi var turister som hade tvingats fly. Första natten låg vi på golvet i templet och det var inte mycket till sömn vi fick.

Nästa morgon diskuterade vi om vi skulle ta oss tillbaka till huset för

att samla ihop det som eventuellt kunde finnas kvar, men plötsligt började folk komma springande och bilar och bussar tutade och det blev lite av panik när folk skriker; - vattnet kommer, vattnet kommer!

Vi lastade in oss i en Van och tog oss därifrån för att komma ännu längre bort från havet och vattnet. Vi beslutade oss för att försöka ta oss norrut men problemet nu var att få tag på diesel då all elektricitet i området var borta. Under tiden kom man bärande på döda människor som man hittat i vattnet eller när vattnet drog sig tillbaka.

Med hjälp av oförtrutet arbete av vår personal, så hittade Ranjan en buss som kunde köra oss och vi startade en tio timmars resa åt nordost för att hamna i Pinnawela. Här lyckades vi också hitta fyra rum som vi kunde övernatta i. Efter en middag så vänder vår personal, som nu hade fått oss i säkerhet, tillbaka till Ambalangoda för att söka reda på sina respektive familjer. En uppoffring som vi med tårar och kramar bara förstod lite av just då. Deras uppgift var att först sätta oss i säker-

het och sedan, först därefter, tänka på sig själva och de sina. Här hade vi verkligen funnit kärlek och omsorg och flera barmhärtiga samariter.

Vi kom efter ytterligare en natt till Colombo, där vi kunde handla de nödvändiga kläder som vi förlorat. Då hade flickorna gått i pyjamas i 36 timmar och vi hade stannat på vägen för att köpa skor, till dem som inte hade några. Vi kom hem nysårade istället för en vecka senare. Men vi kom hem alla tillsammans och utan svårare skador. Under de 48 timmar som vi var på "resa" så vadade vi genom vatten, vi väntade och väntade och under hela tiden så kände vi ett stort lugn. Vi fick kraft och styrka som gjorde att vi orkade och klarade oss igenom allt detta. Jag kan inte säga att vi själva bad så mycket under tiden då det var mycket som hände, men det var många suckar som gick till vår Herre. Men det jag vet och det vi alla kände, det var att vi var burna och styrkta på vägen och den styrkan och kraften fick vi från Gud.

fortsättning nästa sida

Arvet från Tjörnarp - att minnas och förvalta

Som en pärla i Göingebygden i Skåne ligger det lilla samhället Tjörnarp i naturskön omgivning, vid sidan av allfarvägen och idag kanske mindre känt för många. I början av 1900-talet omtalas det ibland ha varit "en frikyrklighetens högborg", av flera orsaker.

Apropå gamla traditioner ...

I Tollarp stöper man ljus till jul.
Bilden är tagen den 10 december 2004.

Foto: Maria Grahm

Den Gud som så många av Er här hemma har bett till och det är samma Gud som gick vid våra sida genom allt detta hemska som vi var med om. Det var också så, att där vi gick i sanden så fanns det ibland bara ett fotavtryck och det var inte vårt utan det var Gud som bar oss igenom och det var Hans avtryck vi såg. När vi inte orkade så bar Han oss. Tack för alla förböner och omtanke som vi fått under hela tiden och också efter vår hemkomst. Den kärlek och omtanke känner och behöver vi fortfarande då det är mycket som skall bearbetas och läggas bakom oss.

Psalm 25:3

Varma hälsningar

Fam Vad Jensen, Helsingborg

Mellan åren 1878 och 1971 fanns här en missionsförsamling, aktiv och trogen trots sitt oftast låga medlemsantal.

Om denna lilla församling handlar boken *Arvet från Tjörnarp - en kärleksförklaring till en församling som upphört*. Utgiven på Byahornets förlag.

Bokens författare: David Lenzflor, Karlstad och Märta Svensson, Västerås. Syskon och båda pastorer i Svenska Missionsförbundet. Under en del av sin uppväxttid bodde de i Tjörnarp där fadern, Hjalmar Lenzflor, var församlingens pastor. Minnet av de åren följde dem och betydde mycket för deras egen utveckling.

Församlingen upphörde 1971, och när missionshuset såldes 1996 kändes det angeläget att bevara minnet av Tjörnarps missionsförsamling för eftervärlden genom att dokumentera och nedteckna något och rädda det från ödet att glömmas. Det gjordes med övertygelsen att även om en församling upphör och ett missionshus blir sålt, så har det trogna och hängivna arbetet satt sina spår i bygden och har ett bestående värde.

Under ett par års tid studerade författarna tillgängligt material: minnesskrifter, årsberättelser, protokoll med mera. De fann mycket av intresse som dokumenterade församlingens historia, som har många gemensamma drag med alla de små församlingar över hela vårt land och som nu upphört men vars betydelse aldrig kan utplånas. Boken är en

kärleksförklaring till alla dessa.

Idag talas det mycket om att lämna arvet och traditionerna bakom sig för att kunna förverkliga nya visioner. Istället är det så att det heliga arvet ger oss visionerna. Då handlar det inte om nostalgiska minnen utan om erfarenheter som fått betydelse för människors liv, så som det utvecklades i fortsättningen.

Överallt finns exempel på sammanhang där människor arbetar med begränsade möjligheter och gör en insats i det tysta. Det uppmärksammas och värderas sällan. För eftervärlden förblir de ofta onämnda och glömda. Det finns historia som aldrig blir skriven.

Det framgångsrika och storskaliga uppmärksammas framför det som utförs i det mindre formatet.

Bearbetningen av minnen och material om Tjörnarps Missionsförsamling blev ett tillfälle att upptäcka hur det också i små sammanhang formas ett arv med värden angelägna att minnas och förvalta. Författarnas förhoppning är att bokens läsare ska upptäcka detsamma till eftertanke och inspiration. Boken innehåller tre huvudavsnitt: En församling blir till, En församling trogen sin kallelse och Att minnas en församling. Varje avsnitt är försett med underrubriker för att underlätta såväl översikt som läsning.

Boken kan med fördel användas i studie- och samtalsgrupp. En enkel studieplan är under utarbetning.

Märta Svensson

Statsbidrag

I detta nummer av Livsluft finns en annons om statsbidrag. Missionsföreningarna kan ansöka om bidrag för ungdomsverksamhet. Ansökan ska vara distriktsexpeditionen tillhanda senast 1 mars.

Årsmöte i april

EFS i Sydsverige håller årsmöte lördag 16 april i Österängskyrkan, Kristianstad. Årsmöteshandlingar kommer att skickas till föreningarna 1 månad före mötet. Planera gärna in ett förenings-/styrelsemöte veckorna före årsmötet och besluta hur föreningens ombud ska agera. Under årsmötesdagen ordnar Vuxenutskottet gudstjänst vid vilken Michael Martinson, EFS utvecklingschef, predikar.

Barn- och ungdomsförbund

Vid EFS Ungdomsforum i januari på Hagabergs folkhögskola togs viljebeslut att bilda eget barn- och ungdomsförbund inom EFS. Under våren kommer tjänsten som generalsekreterare för detta förbund att lysas ut. Det formella beslutet att bilda ett barn- och ungdomsförbund tas i maj. Barn- och ungdomsförbundet kommer att vara självständigt gentemot EFS, men samarbeta med moderorganisationen. Detta är inget nytt för EFS. Under en stor del av 1900-talet fanns det en självständig ungdomsorganisation inom EFS i De Ungas Förbund/EFS Ungdom, vilket integrerades med EFS 1971.

Vi är många som känner stor entusiasm för det som är på gång bland ungdomarna och ett eget barn- och ungdomsförbund blir en bra plattform för de yngres engagemang i EFS-rörelsen.

GUL-projekt

I och med januari drog EFS i Sydsveriges GUL-projektjänst igång på allvar. Marie-Louise Nilsson, Ängelholm, arbetar under 3 år med konfirmanduppföljning och att hjälpa föreningarna att skapa goda förutsättningar för ungdomar att komma till tro på Jesus och växa i sin tro. Marie-Louise började detta arbete på timmar redan under hösten och arbetar nu 2/3-tjänst för detta. Denna projektjänst har möjliggjorts genom fonderade medel. Marie-Louise kommer att presentera projektet närmare i nästa nummer av Livsluft. Det är viktigt att vi kommer ihåg att be för denna satsning!

Samarbetsråd Lunds stift-EFS i Sydsverige

I mitten av december träffades Samarbetsrådet Svenska kyrkan i Lunds stift-EFS i Sydsverige. Samarbetsrådet träffas två gånger per år och behandlar gemensamma frågor. Denna gång samtalades bland annat om att de präster som ska tjänstgöra inom EFS i Sydsverige numera prästvigts i Lunds domkyrka, distriktets konfirmandarbete och Kristianstads Traktatsällskaps 150-års jubileum. Lunds stift representeras av bland andra biskop Christina Odenberg. Distriktets representanter är Christer Caesar, Gunnel Andersson, Stefan Boson och distriktsföreståndaren.

Nå ut-dag

19 mars bjuder EFS i Sydsverige in till en Nå ut-dag. Distriktets Vuxenutskott, som ansvarar för denna dag, kommer att anordna Nå ut-dag under våren och Nå in-dag under hösten. När man renodlar kan man säga att församlingen har två uppgifter: att nå ut med Evangeliet om Kristus och att vårda medlemmarnas andliga liv, dvs fördjupa, undervisa och befästa. För att sprida goda idéer på dessa områden ordnas Nå ut- och Nå in-dagar. Vid

Nå ut-dagen i mars kommer några sätt av nå ut med Evangeliet att presenteras. Vi tror att dessa dagar blir riktigt bra och att de ger inspiration till fortsatt arbete hemmavid. Försök att avsätta tid för detta och kom gärna fler från föreningen till Hässleholm (Västerkyrkan) 19:e mars!

OAS-dag 5 mars i Glimåkra

Lördag den 5:e mars ordnar EFS i Sydsverige OAS-dag i Glimåkra med Agne Nordlander och Helge Pahas. De stora samlingarna äger rum i Glimåkra kyrka och seminarier hålls i folkhögskolans lokaler. Se mer om denna dag och andra distriktsarrangemang i annonser i Livsluft och i utskick till föreningarna.

Torbjörn Larspers

Statsbidrag

Missionsförening inom EFS i Sydsverige kan söka bidrag till sin ungdomsverksamhet från statsbidraget som distriktet får.

Ansökningarna skall vara distriktsexpeditionen tillhanda senast 1 mars 2005.

Ansökningen skall omfatta en beskrivning av verksamheten som ansökningen avser samt en budget för densamma. Verksamhet som kan beviljas bidrag är verksamhet relaterad till missionsföreningens ungdomsverksamhet.

Beslut om beviljande av bidrag tas av distriktsstyrelsen senast 1 juni.

För ytterligare information, kontakta tf distriktsföreståndare Torbjörn Larspers, tel. 0451-38 80 70
EFS i Sydsverige, Vallgatan 9,
281 31 HÄSLEHOLM

almanacka

även på www.efssyd.org

nr/sid

februari

- 10 Distriktsstyrelsen sammanträder
18-26 Skidresa, Åre

mars

- 5 Oas-helg, Glimåkra 2/5
7 Distriktsstyrelsen sammanträder
12 Sång och Musik med Stina Backlund och
Tonårskör från Malmö, ÅhusGården
20-29 Påskdagar, Åsljungagården

april

- 3 Föreningen ÅhusGårdens årsmöte, ÅhusGården
7 Distriktsstyrelsen sammanträder
9 Musikgudstjänst med King Street Gospel från
Hörby, ÅhusGården
12-17 Vårens Bibel o Gemenskapsdagar, Åsljungagården 2/3
16 Distriktets årsmöte 11/18

maj

- 15 ÅhusGårdens Musikfest, ÅhusGården
24-28 Vårdagar med Läkarmissionen, Åsljungagården

juni

- 25-26 Jubileumsfest, Vanneberga

- okt. 7-9 Ashramdagar, Åsljungagården

- okt. 11-16 Höstens Bibel o Gemenskapsdagar, Åsljungagården

- dec. 23-28 Julgemenskap, Åsljungagården

- 28 dec – 2 jan Nyårsdagar, Åsljungagården

Minnes- och högtidsgåvor

December

Minnesgåvor till Gunnar Perssons och Ellen Perssons minne

*Totalt inkommet under perioden: 1500 kr till distriktets
olika verksamhetsområden.*

Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem.

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13
Telefon: 0451 - 38 80 70
Telefax: 0451 - 38 80 71
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4
281 51 Hässleholm 0451- 845 36

Distriktsföreståndare

Torbjörn Larpers
0451 - 38 80 70, 0708 - 28 61 65
epost: df@efssyd.org

Distriktsekonom

Cecilia Engström 0451 - 38 80 70

Distriktskonsulent

Annica Nordqvist 0451 - 38 80 72

Assistent

Ingrid Viberg 0451 - 38 80 70

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tfn: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: efs-garden@iname.com

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tfn: 042 - 680 29 (även fax),

042 - 680 24 husmor

Ringamålagården, EFS

Pl 5105

374 92 Asarum

Tfn: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tfn: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tfn: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tfn: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
- sid 4 Betraktelse
- sid 5 Annonser
- sid 6,7 Livsluft Ung
Ny skolgrupp
Wintercampen
- sid 8 Nyfiken på Inge präst
- sid 9 Intervju: Uno Hellgren
- sid 10 Reportage från
Bibeläventyret
- sid 12 Ledardagen om
Frälsarkransen
- sid 13 Aya Secondary School
I Tanzania
- sid 14 Rapport från
Förskolan i S:t Mikael
- sid 16 Presentation av
OAS-talare
- sid 17 Tregårdsmötet i Åhus
Bilder från Kilwa
- sid 18 Expinfo
- sid 19 Almanacka
- sid 20 Mitt Vittnesbörd

...från redaktören

Så tokigt det kan bli!

Ja, så tokigt det kan bli! I förra numret, nr 2/2005, var det en hel del av er som fick en felaktig tidning. **Det vill vi be så hemskt mycket om ursäkt för.**

Enligt uppgift var det den mänskliga faktorn på tryckeriet som orsakade felet. Ni som fick en riktig tidning undrar säkert vad det handlar om. I ett antal tidningar fanns bara hälften av sidorna med, men de kom två gånger.

Om du har fått en felaktig tidning och vill ha en riktig så hör av dig till expeditionen så får du en ny tidning (så långt de räcker).

Det här numret handlar om skolan. Vi går alla i någon slags skola, kanske livets skola. Är vi lärjungar så går vi i Jesu skola.

Själv gick jag för ett par år sedan på Institute of Communication på Campus Helsingborg. Det var en slag skola, universitet, som inte speglas i det här numret. Annars täcker vi in förskola, grundskola och gymnasium i olika artiklar.

Skolan är ju ett viktigt missionsfält, inte bara att sprida den kristna tron på, utan också ett område att kunna hjälpa unga människor i en svår pe-

riod av livet. Som kyrka har vi definitivt en kallelse till skolan.

Ni som arbetar på skolan som präster, stödpersoner eller på annat sätt ska veta att det ni gör är viktigt. Hur kan vi andra stödja och hjälpa er?

Det är inte lätt att vara ung idag. Man kan fundera mycket över de värderingar som finns i samhället och påverkar unga människor. Hur kan vi som kyrka vara en motvikt? Hur kan vi vara ett ljus och ett salt, en profetisk röst för vår tid?

Kanske Livsluft kan ge något bidrag genom de artiklar och berättelser som finns att läsa.

Be gärna för tidningen som "språkrör". Be för alla skolarbetare och alla som arbetar med barn. Vi behöver alla stöd, kraft och vägledning från den helige Ande.

Det känns väldigt roligt att få presentera unga människor som vill och vågar bekänna en tro på Jesus. Vi får tacka Gud för de ungdomar och berättelser som kommer oss till del.

Låt oss på alla sätt stödja ungdomars initiativ att presentera Jesus för sina kompisar. Det stödet är också en missionsgärning.

Robert Södertun, red.

Redaktionsruta

Livsluft nr 3/2005
Ärgång 13
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 - 38 80 70

Ansvarig utgivare är Torbjörn Larpers
Tel: 0451 - 38 80 70
Redaktör: Robert Södertun
Surbrunnsgatan 13, 253 60 Ramlösa
Tel: 042 - 29 87 00 / 0701 83 55 50
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 5/3 för nr. 4. Plan.utg.dag 1/4 2005
Den 5/4 för nr. 5. Plan.utg.dag 1/5 2005
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5 Bg 5396 - 9093

Annonspriser:

Helsida	2.500:-
Halvsida	1.400:-
1/4 sida	850:-
1/8 sida	450:-
1/16 sida	250:-

Tryck:
XRT
Box 63
261 22 Landskrona
Tfn: 0418 - 44 61 80

När barnet blir ensamstående

Så löd rubriken på en artikel av Ylva Eggehorn i Sydsvenskan onsdagen den 19 jan. Hon skrev bl.a att vi i vår iver och tro på att den självständiga individen är livets mål och mening, skapar det ensamstående barnet. Ylva menar att allt liv börjar i beroenden och växer därifrån. Den artikeln berörde mig oerhört, eftersom jag hade ett samtal med en av skolans specialpedagoger i färskt minne. Hon hade tagit upp skilsmässobarnens dilemma. "Tänk er själv" sa hon " att flytta varje vecka och klara av nya relationer, som kanske förändras och inte alltid ser till barnets bästa. Tänk er att inte riktigt veta om det passar att bo på det ena stället en eller ett par dagar till om man t.ex. skulle bli sjuk."

På kvällen blev jag på nytt påmind om skilsmässobarnens situation när jag såg teatern "Honey" med Sundsgårdens teaterlinje. En av medlemmarna i kabarén visade så tydligt den lilla flickans dilemma. Hon skulle försöka reda ut alla problem som dyker upp i en skilsmässa. Nya relationer ska klaras av med mammans nya pojkvänner, låtsaspappor och pappans nya flickvänner osv.

Eftersom jag arbetar som lärare i en 1-2:a, vet jag hur svårt de här barnen har det. Jag vet att det är svårt för dem att bo än här än där. De har inga gymnastikkläder på måndagmorgonen när de varit hos den ena föräldern, de våta badkläderna från fredagens simundervisning ligger kvar i skolväskan osv. Jag vet att det finns orsaker till många av de här barnens beteende, med sparkar och slag, i synnerhet om de själva upplever allt detta kanske hos den ene föräldern. Jag vet att de här barnen

lättare blir irriterade och att deras ilska ofta går ut över kamraterna i skolan. Det får inte hindra oss som finns nära dessa barn att ge dem all den kärlek och trygghet som de har rätt till.

Vi måste också ge de här barnen tydliga direktiv hur man ska bete sig. De måste tränas i att hantera sina känslor. Vårt ansvar som vuxna är att ge dem förebilder och inte överlämna ansvaret till barnen. Vi måste ge dem mycket uppmärksamhet och kärlek.

Är det här något som angår oss i EFS i Sydsverige? Ja, i allra högsta grad! Alla vi som vill vara kristna har en oerhört stor uppgift att ge de barn och ungdomar vi möter kunskap om livet med stort L! Visa genom att bry dig om de barn du möter i din närhet, säg några upp-

muntrande ord, ge dem tid och omtanke. Var inte rädd för att våga tala om vad som är rätt eller fel. De behöver dig!

Därför blev jag GLAD när jag läste om den satsning man gör på barnen i Betaniakyrkan i Malmö! Tänk om Barnkyrkan där kan innebära vägledning även för de barn som inte annars skulle komma till kyrkan. GLAD blev jag också när jag fick vara med i Dalby kyrka och se alla fyraåringar som fick ta emot Bibel för barn. Vilken möjlighet att förmedla det glada budskapet om Jesus!

Vi som själva har fått så mycken förståelse, kärlek och förlåtelse, låt oss ge det vidare till de barn som nu växer upp!

*Kerstin Andersson
Staffanstorps*

Ledig tjänst:

Assistent på distriktsexpeditionen 50 %

Tillsvidaretjänst 50 % från 1 juni. I arbetsuppgifterna ingår att svara i telefon 3 dagar per vecka, ta emot anmälningar till läger, arbeta med utskick, arkivering, viss kontering, register m.m. Datorvana behövs. MAF-avtal

Ansökan ska vara inkommen 20 april,
"Ansökan assistenttjänst", EFS i Sydsverige,
Vallgatan 9, 281 31 HÄSSLEHOLM.

För mer information kontakta
vik df Torbjörn Larspers tel. 0451-38 80 70, 0708-28 61 65.
Facklig företrädare (MAF)
Stefan Nordström, tel. 0454-32 92 17

Att vara "Kristusansikten"

Ansikten. Ansikten säger så mycket. Mer än 1000 ord.

Jag möter tolvåringen i skolkorridoren. Jag har pratat med honom en del. Jag vet att han har det tufft. Det är strax före jul. Jag vill lätta upp lite och säger glatt:

- Nu är det snart jul, det ska väl bli kul!?

Han tittar på mig. Han säger inget. Inte ett ord. Men ansiktet. Ansiktet...

Ansikten säger så mycket. Mer än 1000 ord. Hans ansikte säger att jul är en svår tid. Antagligen har han det *ännu* svårare hemma då.

Ett annat ansikte. Trettonåringens. En annan korridor. En annan skola. Ett annat tillfälle. Han ser mig, kommer fram och frågar:

- Du Claes, varför är livet bara skit?

Jag blir ställd. Det är en av de tuffare killarna i sjuan. Jag blickar in i ett finnit tonårsansikte. Han utstrålar tuffhet, men blicken. Blicken jag möter är tom. Jag undrar vad han menar.

- Vad är meningen med livet? frågar han. Samma tomma blick.

Meningen med livet. Jag hinner tänka på den zoologiska meningen; att vi skall reproducera oss. Den teologiska meningen; att finna Gud. Filosofiskt; att... Men det är nog inte det han är ute efter. Jag ser hans ansikte. Undrar vad som döljer sig bakom den tuffa masken?

- En svår fråga. Jag får nog fundera, svarar jag.

Han mumlar något i stil med "jaha", och släntrar iväg på det sätt bara en tonåring kan släntra.

En vecka senare möter jag honom igen. Jag påminner om hans fråga. Han ser på mig. Samma tomma blick, men jag anar en förväntan.

- Jag tror det finns många meningar med livet. EN mening med livet är att be-

tyda något för någon annan, börjar jag. Jag känner på mig att killen inte har det så bra med sig själv för tillfället. För att ge något för själen tittar jag på honom och säger:

- Och du... när du kom till mig och ställde din fråga visade du mig förtroende. Det betydde mycket för mig. DU gladdade mig. DU fick betyda något för någon annan/för mig.

Allt är över på en minut. Men ansiktet. Ansikten säger så mycket. Mer än 1000 ord. Han tittar på mig. Han säger inget. Inte ett ord. Men ansiktet. Ansiktet... Över hans ansikte sprider sig något som skall föreställa ett leende och han släntrar iväg.

*"Ännu ser vi en gåtfull spegelbild; då skall vi se **ansikte** mot **ansikte**. Ännu är min kunskap begränsad; då skall den bli fullständig som Guds kunskap om mig". (1 Kor 13:12).*

Bakom varje ansikte finns en människa. Ett levnadsöde. Du och jag har en uppgift. Att dela med oss av det vi funnit och vunnit. Det gör vi i olika sammanhang. Med olika metoder. Med olika ord och handlingar. Men det viktiga är att våga vara medmänniska och möta andra. Jesus säger: "Ni är jordens salt." (Matt 5:13). Din och min uppgift är att sprida "Kristusdoften" där vi går. Att vara "Kristusansikten".

Herren välsigne dig och bevara dig.

Herren låte sitt **ansikte** lysa över dig och vare dig nådig.

Herren vände sitt **ansikte** till dig och give dig frid.

I Faderns och Sonens och den helige Andes namn. Amen.

*Claes Vetterlein, bl.a. skolpräst.
Bosatt i Ängelholm.*

Inför konfirmationen:
Konfirmationsminnen, biblar,
psalmböcker, smycken mm.

Vendesgatan 1C
(vid parkering Ö. Boulevarden)
291 53 Kristianstad
tel: 044-12 00 30
Öppet tisd - fred 10-17.30
lördag 10-14 (ej juni-aug)

"Visor i vinden"

Visafton med Tomas Boström
& kör

i Västerkyrkan

lördagen den 9 april kl 18.00

Vill du vara med i kören?

Välkommen att öva kl 15.00

Anmäl till pastorsexpeditionen

840 25

Samarr med SENSUS

ÅhusGården

Lördag 12 mars kl. 19.00

Sång - och Musikkväll
med **THE CHOIR** från
Malmö

under ledning av
Anette Vikenmo och
Susanne Arthursson.

Servering. Kollekt.

Arr: ÅhusGården och Sensus.
Välkomna!

OAS dag

5 MARS 2005 i GLIMÅKRA

Medverkande:

Agne Nordlander, Helge Pahas

Eva-Lotta Kjellberg

10.00 Förmiddagsmöte i Glimåkra kyrka, H.Pahas

12.00 Middag

13.30 Seminarier

1. Agne Nordlander

Oas och öken - när allt skalas av

2. Helge Pahas

Tradition och förnyelse - går det att förena

3. Eva-Lotta Kjellberg

Hur talar vi om synd idag?

19.00 Kvällsmöte, predikan av Agne Nordlander.

Förbön, bönedukar.

Lovsångsteam med Marie-Louise Nilsson

Mat finns att köpa på Folkhögskolan,
(anm. för mat: bjarneroth@telia.com el. 044-42834 sen. 27/2)

sensus
STUDIEFÖRBUND

NÅ UT-DAG

När vi ut?

Hur kan vi nå vidare med Evangeliet

i vår stad, vår bygd?

Hur presenterar vi Jesus?

EFS i Sydsvenskt Arbetslivs Samarbete bjuder intill en dag
kring att nå ut. Under dagen presenteras några möjliga
vägar och vi får även möjlighet att dela erfarenheter i
detta viktiga ämne.

Vi erbjuder ett smörgåsbord av idéer!

Alpha, Kristna Kulturveckan och

Bibeläventyret presenteras.

Lördag 19 mars kl. 10-14

Västerkyrkan, Hässleholm

För information, kontakta

Torbjörn Larspers tel. 0451-38 80 70

En kristen skolgrupp håller på att födas!

En av dessa få vintriga dagar träffar jag Iza Möller under hennes lunchrast på skolan. Det handlar om Campeon Frigymnasium. Jag har aldrig hört talas om skolan och den gör inte mycket väsen av sig heller där den ligger på Södra Storgatan i Helsingborg. Men tittar man efter noga så ser man att det strömmar ut och in ovanligt många ungdomar genom en port nästan mitt emot Maria församlingshus.

Skolan är tre år gammal och skickar ut sina första studenter nu till våren. Campeons profil är kommunikation, att lära sig om avsändare, budskap och mottagare, hur man ger ut och tar in. Iza för mig genom stora kontorslandskapsliknande lokaler på, jag tror, tredje till femte våningen i ett hus på bakgården. Stort, ljust och nyrenoverat. Vi slår oss ner i en soffgrupp i en hörna på femte (?) våningen.

Iza Möller går första året på Campeon Frigymnasium i Helsingborg

Iza Möller bor i Jonstorp. Hon har inte alltid varit kristen. För två år sedan konfirmerades hon på ett läger på Åhusgården. Där tog Iza emot Jesus och blev en kristen. Sedan deltar hon på olika läger och

Iza Möller visar skolans stora renoverade lokaler

besöker ungdomsgrupper, t.ex. hos EFS på Bruksgatan i Helsingborg.

- Jag går första året på gymnasiet nu, berättar Iza. I höstas var jag på en "Nordic-konferens" som anordnades av Ny Generation. Man talade om u-båtskristna – att det finns så många kristna som gömmer sig och lever anonymt. Det är dags att dom blir livbåtskristna – börjar rädda människor till himlen. Din skola är ditt ansvar! Ungefär så var budskapet på konferensen. Allt det där talade till mig och jag fick en längtan efter att starta en kristen skolgrupp på Campeon.

Iza har visat mig den tänkta lokalen att vara i. Det finns inte mycket att välja på då nästan alla lokaler är stora och upptagna. Jag noterar att det behövs gardiner och annat för att skapa avskildhet.

- Vi är i alla fall två kristna som jag vet om, jag själv och en som nu går i trean. Så till hösten är jag själv, säger Iza. Jag har nämnt önskemålet att få starta en kristen skolgrupp för rektorn och VD:n. De tyckte att det är intressant att jag är kristen och undrar vad jag vill med det hela. VD:n är öppen för förslag.

- Men hur går man till väga för

att starta upp? Vi är ca 170 elever på skolan och om man gör något så vet snart alla om det. Jag vet inte om det är positivt eller negativt att börja i stor skala.

Jag föreslår att de två kanske bara ska starta själva, sätta upp en lapp och låta allt ha sin gång till en början.

- Jag har många vänner i Helsingborg som peppar mig och stöttar med råd och tankar, berättar Iza. Kanske någon församling kan vara stödförsamling till Campeons kristna skolgrupp, tänker jag. Kanske någon också kan bidra med pengar till de välbehövliga gardinerna i det tilltänkta andaktsrummet. Fast förhoppningsvis är skolan så positiv till detta att pengar och gardiner inte blir något problem.

När vi slutat intervjun har ett par killar slagit sig ner fyra meter ifrån oss och tittar på oss.

- Vad gör ni, undrar de. Iza berättar om intervjun om en kristen skolgrupp och tidningen Livsluft.

- Livsluft, säger en av killarna. Den tidningen såg jag när jag var på sjukhuset. !!!

*Intervjuare och fotograf:
Robert Södertun*

Lägerbål - Vilka vill vara med i tidningen?

Vi har varit på Göransborg som är en scoutgård. Wintercampen är ett läger med massor av scouter, vi var nog nästan hundra stycken.

Lägret började med att alla patruller gick en tipsrunda i skogen. När vi kom tillbaka fick vi hamburgare och festis. Sen var det dags att bädda i rummen.

Efter en stund när vi hade varit inne ett tag var det dags att gå ut igen och köra många roliga stafetter och patrulltävlingar. Vi skulle trä hela laget så fort som möjligt genom en rockring, stå bredbent och kasta tunnel med en boll och lite fler gre-

jer. Vi fick också pröva på att klättra på läskbackar. De som kom högst upp klarade alla 26 backarna! Man hade säkerhetslina och det var lite läskigt att bli nerfärd.

Det började bli mörkt och vi skulle med hjälp av ficklampor leta upp olika personer som var gömda ute i skogen. När man hittade någon fick man en lapp där det stod hur många poäng man fick.

Efter en heldag ute så var vi hungriga igen. Vi fick mycket god mat och på kvällen blev det glass och maränger – mums!

Dagen efter väcktes alla barnen klockan halv åtta. Då var det dags att gå ut till flaggan och hissa den och så sjöng vi en sång – "Vilken härlig dag, Tack gode Gud för vädret". Sen fick vi frukost. Efter frukosten skulle vi utse vinnaren av Wintercampen 2005!

Eldningstävling - snöret ska brinna av

På tredje plats kom "Snöballarna" från Röke. På andra plats kom "Snögubbarna" från Hässleholm och på första plats kom "Go, go-tjejerna" från Röke! Det var Emma Ivarsson, Karin Gustafsson, Anna och Kajsa Kjerstensson som vann!

Kaplan - Claes Vetterlein

Hela lägret avslutades med en andakt och så god mat igen!

Tack för ett kul läger! Hoppas det blir ett läger nästa år igen!

Karin 10, Emma 11, Anna 11, Kajsa 12

Våran hejaramsa:

Högt i ett träd – på Wintercampen. Där satt Go, Go-tjejerna och sjöng faderallanlej - Hej!

nyfiken på ...

Inge präst....

Varför går du i skolan?

Så var det när jag gick i skolan. Obligatorisk morgonbön med närvarokontroll. Kyrkans syntes och hördes från en avlägsen aulascen och tonåringens behov och problem nämndes överhuvudtaget aldrig.

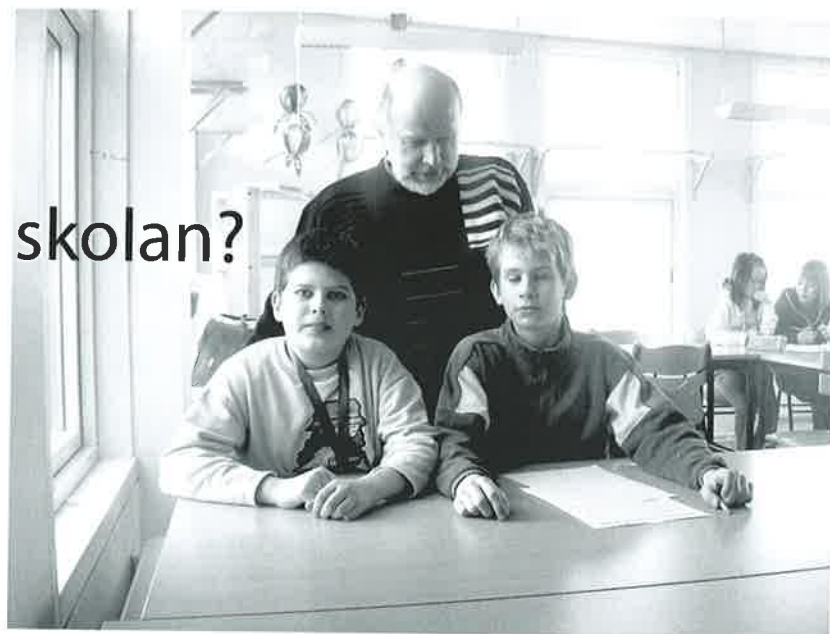
Att det är helt annorlunda idag har jag förstått och det var spännande att få samtala kring den kontakt kyrka och präst numera kan ha med skolvärlden. Samtalspartner är Inge Wahlquist, präst i Västerkyrkan i Hässleholm och samtalet kom mycket att kretsa kring ord som vuxenkontakt, uppmärksamhet, självkänsla och relation.

"Inge präst" - inte skolpräst - vill han kallas då han som kompis, vuxen, lyssnare och kyrkans man på gott och ont finns mitt i vimlet på skolgården, i korridoren eller i skol-salen.

Hur började ditt skolintresse?

-Under prästutbildningen var det någon som berättade att det var lätt att få kontakt med skolungdomar. Jag tog det med mej. Som ny präst körde jag en hel del bussturer med barn. Det blev ofta bra stämning i bussen och vi hade trevligt. Efter ett tag kontaktades jag av en lärare som hade en besvärlig klass. Fick några resurstimmar som lärare och så var jag inne och fast i skolvärlden.

Detta var för 25 år sedan och Inge berättar vidare att då han för 15 år sedan kom till Hässleholm hade han bestämt sig för att hinna med annat - inte engagera sig i skolan. Så blev det inte. Han bekymrades över att det var så få konfirmander. En av lärarna ordnade ett möte på skolan där han fick presentera sig. Och - konfirmanderna strömmade till.

- Sen var jag fast!

Hur ofta finns du i skolan?

- Jag brukar vara några timmar varje vecka i ett par högstadieskolor. Oftast går jag dit vid lunchtid då många är i rörelse och det är lätt att träffa eleverna och få kontakt. Jag äter gärna lunch tillsammans med dem i skolmatsalen. Tycker det är roligt och känner att jag hör till skolan och vet att skolledningen tycker jag är en del av skolan.

Tar eleverna själva kontakt med dej?

-Ja, och ofta tror jag att de gör det för att de inte har någon annan vuxenkontakt. De har stort behov av att bli sedda och bekräftade. "Du

är den förste som sagt hej till mej på hela dagen" kan jag få höra från någon som den dagen inte tidigare blivit uppmärksammad.

- Det är ett visst gäng som oftast kontaktar mej. Alla tillhör inte svenska kyrkan och jag har god kontakt med ett flertal muslimer.

- Många av eleverna kommer sedan i min konfirmandgrupp och det är en stor fördel att redan tidigare ha lärt känna dem och att de lärt känna mej. De "tramsiga testfrågorna" är färdiga och i gruppen kan vi ha ömsesidig respekt för varandra både när det är skoj och allvar.

På min fråga om han upplever skolungdomarna annorlunda nu jämfört med för tio år sedan svarar Inge att han tror att fler barn mår

Måltidsgemenskap öppnar ofta för samtal

dåligt i sitt inre nu. Kanske beror det på att de är öppnare och villigare att berätta än förr. Klart är att fler än tidigare har skadad självkänsla och är rädda för att inte duga.

Vilka frågor är vanligast?

- Främst är det frågor om att bli synliggjord och bekräftad, inte trosfrågor. Men det händer att någon säger "Kan du be för mamma" eller "kan du be för mej?"

Vid det fortsatta samtalet berättar Inge att man naturligtvis samarbetar med skolans kurator och ibland med socialkontorets fältgrupp. Vissa elever med psykiska besvär eller med drogmissbruk kan det vara svårt att göra något för - men man kan alltid vara lyssnare. I kontakterna är det viktigt för eleverna att veta att prästen har tystnadsplikt och inte "sladdrar".

- Ibland finns jag med på lektioner då lärare tycker det behövs och på gång är just nu medverkan i temadagar om tobak, alkohol och droger.

Jag återkommer till rubriken: Varför går du i skolan?

-Det behövs någon vuxenkontakt och eleverna vet att jag står för andliga och själsliga behov. Att lära känna skolungdomar är roligt och ger mycket tillbaka. Det är stort att få tonåringarnas förtroende i en period då man börjar göra upp med vuxenvärlden. Någon form av vänskap blir det och jag är inte likgiltig för hur det går för dem. Dessutom är det förberett att träffa dem som konfirmander - men - det är ingen baktanke.

-Jag frågar mej själv ibland om det här är meningsfullt och svaret blir att - jo, det är det! Det bygger på relationer och det är så viktigt. Gudstro är en relation och fungerar inte relationer inom kyrkan är det svårt med gudstron.

Karin Olsson, Hässleholm

Det mänskliga mötet

Det är vad Uno Hellgren ständigt återkommer till. Det är det som styr hans vardag, det som är ledstjärnan för verksamheten på Havalidens skola i Hällevik. Där är Uno Hellgren rektor sedan 13 år tillbaka. En kristen rektor i vanlig sekulariserad skola. Kan han använda sin tro i sitt ledarskap?

-Ja, tveklöst. Skolan lever ju under ett starkt objektivitetskrav, men samtidigt har vi en skyldighet att upplysa om olika religioner och kulturer. Eftersom vi bor i västvärlden och eftersom våra lagar och etiska gränser i mångt och mycket är hämtade från Bergspredikan och budorden så kommer den kristna influensen naturligt, svarar han.

Han ser ingen konflikt mellan skolans sekulariserade krav och sin önskan att förmedla kristen etik till dagens barn. Det handlar ju "bara" om möten människor emellan. Att ta sig tiden att prata med de 250 barnen i rektorsområdet. Att känna dem så väl, att kunna se i deras ögon om de behöver prata mer allvarligt än de låtsas om eller om de behöver annan bekräftelse.

-Det hinner jag med eftersom det finns i mitt schema. Inte i tillräcklig grad, men det hinns.

Uno Hellgren lever som han lär. Varje vecka ser han till att finnas på plats i alla verksamheter. Två grundskolor, några förskoleklasser och flera förskoleavdelningar liksom fritids och familjedaghem ska veta att han finns där. Det är en fråga om schema. Och tro på att det kan driva verksamheten framåt.

-Jag syns inte för Unos skull, utan för deras, förklarar han. Det är i mötet vi som pedagoger kan vara till hjälp, det är i mötet jag kan leda och lotsa vidare.

Den kristna etiken kommer in lite varstans tycker han. Bland annat arbetar han för att ordet snäll ska få en ny renässans. Att vara snäll innebär inte mesig, präntar han in

i sina elever. Det är att vara en god vän, omtänksam om andra. Snälla ska man vara.

-Där har jag nog hjälp av min kristna bakgrund. Det är inte det materiella som är viktigt, det är det mänskliga.

På Havalidens skola hörs rektor Hellgren prata om vad som händer "innanför skinnet". Då menar han inte blodomloppet utan själen. Hur ser den ut, hur lever känslorna där inne?

Han förnekar inte att rektorns makt är stor. Det var lite det som gjorde att han sökte sig till jobbet, eller att jobbet sökte honom. Han vill sätta sin prägel på arbetet. Sätta människan och medmänniskligheten i fokus.

-Ledarskapet har stor betydelse för alla grupper. Alla verksamheter har mål, men det är vägen dit som är det intressanta.

Unos väg går via dagliga mänskliga möten. Han talar om allas lika värde, något som inte är alldeles självklart idag. Han ser det som en förmån att få vara kristen rektor. Det är en vinst när han startar kamratgrupper om förebyggande mobbning, en vinst när lärarkollegiet får prata innehåll på djupet. Det kristna kärleksbudet är direkt kopplat till Uno Hellgrens ledarskap utan att för den skull bli en dogm.

-Att samarbeta är en god form av praktisk kristendom. Det är inte formerna, prestationerna eller kraven som är det viktiga, utan det är sättet att leva.

Mycket danas i grundskolan. Men det görs inte själv. Visst är det viktigt att barnen som lämnar Havalidens eller Nordersunds skola kan läsa och skriva - allmänbildning är ett av Unos viktigaste intressen vid sidan av musiken och fotbollen - men desto viktigare är det att lämna ifrån sig elever som är goda människor. Och på så sätt vandrar i Jesus fotspår. Åsa Carlsson,

Sölvesborg

En solig måndag förmiddag i slutet av januari begav jag mig ut till Sundsgårdens Folkhögskola söder om Helsingborg. Jag var inbjuden att vara observatör under första dagen på en fyradagarskurs i Bibeläventyret genom Gamla Testamentet.

Väl där välkomnades jag av Linalie Karlsson och Jonas Magnusson, instruktörer i Bibeläventyret.

Förutom jag själv var Barbro Bjerle från Helsingborg också observatör för en dag. I övrigt var det ca 15 deltagare på fyradagarskursen. Jag hamnade bredvid en man som kom från Örebro, så kursen har uppmärksamats på många håll i vårt land.

Det här är inte lovsång, utan en uppräkning av fyra personer: Sara Abraam, Lot och Tera. (Eva-Lotta Kjellberg)

Vi fick en fantastisk dag! Förutom Gamla Testamentets historia fick vi lite motion och en stor portion humor och skratt – för att inte tala om fascination över hur man kan illustrera en annars ganska tung och svår historia.

Under lunchen berättade Jonas att man hade börjat att vidareutveckla ett vuxenäventyr till att bli ett äventyr för barn och nu arbetar man tillsammans med Svenska Bibelsällskapet.

Tanken är att man under en fyradagarskurs utbildar instruktörer som sedan kan göra bibeläventyr i skolan för fjärde- och femteklassare. Till sin

"Jag kan flyga, jag kan flyga!" Nej, det var inte en kurs för flygrädda i Lasse Åbergs anda. Det handlar om Bibeläventyret.

Bibeln – ett motionsför fjärdeklassare!

Det handlar om Bibeläventyret. Man får faktiskt motion, men framför allt kunskap om vad Bibeln lär ut. Förra året genomfördes 550 heldagar på Sveriges skolor, till stor glädje och uppskattning.

hjälp har man då en jättelik Bibel som rymmer de 66 böckerna samt Gamla Testamentets apokryfer. Varje liten bok innehåller en symbol för den bokens innehåll, t.ex. ligger det en gummiorm i Första Mosebok. Så fick vi under 4-5 timmar undervisning i Gamla Testamentets historia och vi fick göra rörelser som både illustrerar historien och är en

hjälp för minnet. Vid dagens slut kan man alltså de stora dragen i Gamla testamentet. Man känner till de viktiga personerna som Mose, Farao, Josua, Saul, David, Salomo, profeterna etc.

Jag vill verkligen rekommendera distriktets föreningar och församlingar att ta till vara på möjligheten att genom Bibeläventyret komma in på

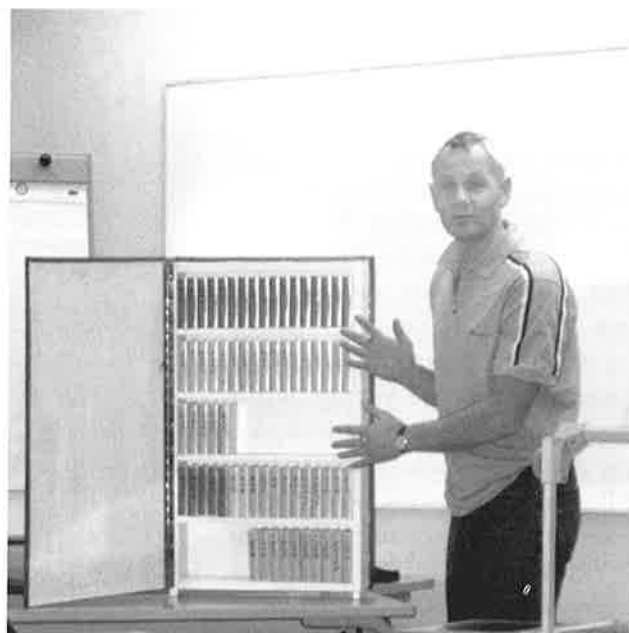
om ett Bibeläventyr.

pass

skolorna. Lärarna uppskattar hjälpen att presentera Bibeln. Det ger kunskap, man får en rolig dag (eller två halvdagar), man får komma till rätta med en del fördomar om hurdan Gud är och varför han gör som han gör i Bibeln.

Jag tycker att jag fick en bra repetition när det gäller kunskap om Gamla Testamentet, jag fick några nya spännande vinklingar på ett par av berättelserna, jag hade roligt och under kursen lärde man sig att trola. Det är m.a.o. bara fördelar med Bibeläventyret. Gå kursen eller anlita en instruktör till ditt sammanhang och en skola i din närhet. Det är min rekommendation.

Robert Södertun, Råå

Jonas Magnusson med den jättelika Bibeln bestående av 66 böcker plus Gamla Testamentets apokryfer. Alla med innehåll.

Maria Grahn, Eva-Lotta Kjellberg och Stefan Nordström tillbaka i skolbänken för några dagar.

Linalie Karlsson var en av dagens två instruktörer. Här med lagens två tavlor.

Stefan Nordström i dirigenttagen, eller om det var en uppräknings två söner, Ismael och Isak.

Barbro Bjerle spejar likt Kaleb i Gamla Testamentet.

Frälsarkransen

Ledardagen 2005

Under ett antal år har samtliga ledare och andra intresserade haft förmånen att andra lördagen i januari få vara med på en av distriktet anordnad ledardag. Lördagen den 15/1 var det därför med spänning och förväntan som jag och mina ledarkamrater från Allerum tillsammans med ytterligare ett 40-tal personer infann oss i Västerkyrkan i Hässleholm på morgonen.

Dagen inleddes med en morgonmessa, ledd av Eva-Lotta Kjellberg. På sitt vanliga, tydliga och rättframma sätt hade Eva-Lotta några ord och insikter att förmedla till oss andra, ord som jag tror alla tog till sig och funderade över. Ledda av Lillemor Persson och hennes gitarr fick vi också möjlighet att lova Herren i sång.

Efter mässan tog så Lis-Mari Sandahl till orda. Lis-Mari skulle komma att leda oss genom dagen kring ämnet Frälsarkransen. Först fick vi dock ta del av en mycket personlig presentation om vem Lis-Mari är som person och hur hon själv kom i kontakt med Frälsarkransen. Lis-Marie delgav oss andra sin stora uppskattning av biskop Martin Lönnebo som är Frälsarkransens upphovsman här i Sverige.

Frälsarkransen

Vad är då Frälsarkransen? Det kan enkelt beskrivas som ett litet armband med 18 olika pärlor, om man så vill ett litet radband, till stöd för det egna bönelivet. Radband, tänker säkert någon undrande – kan det ha någon plats i vår teologi? Det gjorde i alla fall jag då jag första gången kom i kontakt med Frälsarkransen för några år sedan på ett seminarium i Linköping. Svaret är att Frälsarkransen och vad den står för, enligt min uppfattning, kan vara ett gott stöd i bönelivet för många av

Lis-Mari Sandahl ledde dagen

oss.

Så vidtog ett praktiskt arbetspass då alla fick sin egen Frälsarkrans, d.v.s en liten plastpåse med pärlorna och ett elastiskt band att trä upp dessa på. Själv fick jag nog börja om från början en fyra-fem gånger innan jag lyckades få på alla 18 pärlorna på det lilla bandet och sedan knyta ihop. Trägen vinner dock. Medan vi satt utspridda i kyrkbänkarna och fick ordning på våra kransar hade Lis-Mari en genomgång av vad alla pärlorna med olika färg och form står för och hur de används. Beroende på sinnesstämning grabbar man tag i rätt pärla och ber, kort eller långt, varhelst man behöver det. Frälsarkransen har en del med sig överallt, sittande på armen eller liggande i någon ficka att ta till vid behov. Lis-Mari "varnade" för ett regelbundet användande eftersom ett sådant med garanti kommer att innebära förändringar för den som gör det.

Under lunchen serverades vi som traditionen bjuder nygrillade hamburgare direkt från grillen. Det smakar alltid lika gott.

Under eftermiddagspasset delades vi upp i mindre grupper för samtalsövningar. Vilken eller vilka

pärlor hade just jag fastnat för och varför det? Alla i gruppen fick möjlighet att utveckla sina tankegångar utan att bli avbrutna av övriga i gruppen. I min grupp fick vi möjlighet att mycket personligt dela varandras erfarenheter. Efteråt samlades vi på nytt i storgrupp där vi reflekterade över vad som hade hänt i grupperna.

Alla var nöjda

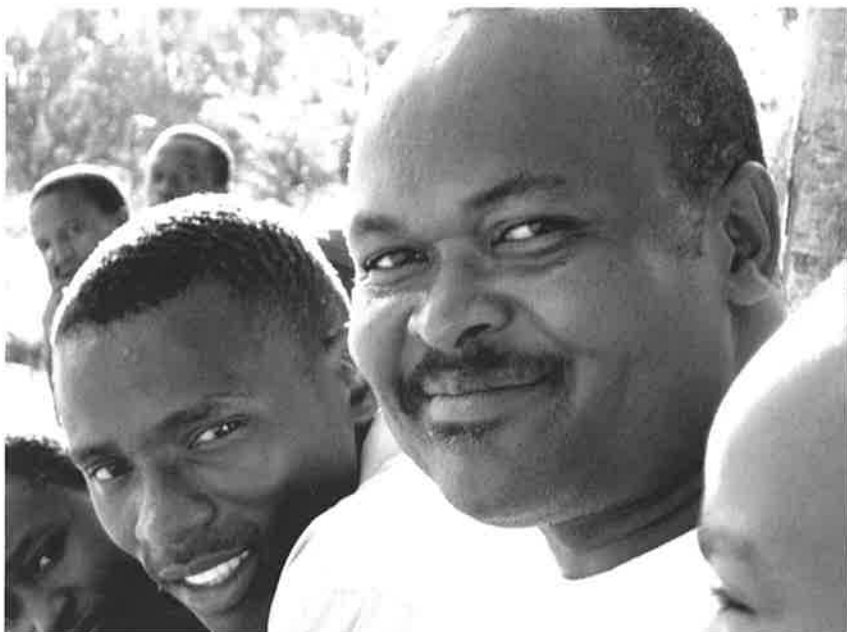
Jag tror att alla var jättenöjda med vad man hade upplevt under dagen. Ett jättestort tack till Lis-Mari för ditt personliga och engagerande sätt att delge oss dina erfarenheter. Tack också till Annika och alla andra som återigen har lyckats planera och genomföra en värdefull ledardag.

När alla andra efter fiket på eftermiddagen vände hemåt var vi några stycken som stannade kvar. Vi var inte så många i år, men en 7-8 stycken scoutledare blev kvar ytterligare 45 minuter för att uppdatera oss inför årets Wintercamp, ett helg-vinter-läger för distriktets scouter, ledare och deras familjer. Information lämnades även om det förestående stora rikslägre Skogsröj i närheten av Lysekil första veckan i augusti. Förutom lite reklam och peptalk inför lägret visades bilder från den kommande lägerplatsen.

Intresserade åhörare fick lära sig att tillverka och använda Frälsarkransen

*Författare och fotograf:
Jan Ebefeldt, Allerum*

Rektor Samueli Mchana, vid Aya Secondary School i Tanzania

Aya Secondary School

Skolan är grå och sliten. Strax bredvid växer det vackra gröna mangoträdet. Klassrummets väggar är tråkiga och tomma, snart kommer rummet att vara fullt av glada elever. På golvet kryper flugor, skalbaggar och spindlar men de är inte så farliga. Det finns inte skolböcker till alla – ingen fara, jag kan kolla hos grannen. Cheriffas stol är tom, hon är utanför fönstret och passar tjuren. Det är varmt och trångt. Läraren pratar och alla lyssnar.

Ca 170 elever bor och går på Aya Sec. School en liten skola i den lilla byn Aya i centrala Tanzania. Eleverna är mellan tretton och sjutton år och är uppdelade i fyra olika årskurser. När jag och Malin först kom hit till Aya slog det oss: hur i hela friden ska vi kunna lära oss alla dessa namn? Eleverna är inte lätta att skilja på eftersom alla är rakade och bär skoluniform. Men vi jobbar på det. :) En tröst är att de har problem att komma ihåg våra namn och vi är bara två.

Både eleverna och lärarna är väldigt nyfikna på Sverige. De ställer frågor som: Finns det lejon i Sverige? Vad är snö? Äter ni inte ugali i Sverige? Vissa frågor är lättare att besvara än

andra. Många elever drömmer och vill se Sverige med egna ögon. De vill höra om alla bilar, datorer och maskiner som vi har i Sverige.

Visst saknar jag att inte ha varmvatten i kranen och en dammsugare som snabbt kunde suga upp spindlarna under min säng. Dessa moderniteter finns inte här i Aya, men de har något som vi i Sverige inte har. Jag kan inte riktigt förklara vad det är. Det är en blandning av livsglädje, öppenhet och kärlek till sina medmänniskor. Jag hoppas bara att det smittar!

Erica Persson, Aya Tanzania

KONTAKTINFORMATION:

Erica Person

c/o Aya Sec.School

P.O. Box 109

KONDOA, DODOMA

Tanzania

SMS: +255748396629

Hur ska EFS se ut?

EFS riks har gjort en strukturutredning som undersökt hur EFS framtida struktur kan se ut. Utredningen och en remiss har skickats till alla missionsföreningar. Ska distrikten vara kvar som obligatorisk nivå? Ska vi satsa på riks eller på distrikten? Ska det finnas en gemensam tidning som går till alla medlemmar? Detta är några frågor som ställs.

Alla EFSare (anslutna föreningar, enskilda, distrikt osv) har möjlighet att svara på enkäten. Den ifyllda enkäten ska ha kommit in till EFS kansli i Uppsala 14 mars.

Jag vill uppmana alla föreningar att svara på enkäten. Prata gärna med din ordförande så kan du få ett eget exemplar att skicka in som privatperson. På enkäten fyller man i om man representerar sin förening/styrelse eller om man representerar sig själv.

Det går även utmärkt att ta hem utredning och enkät från nätet, www.efs.nu.

Torbjörn Larspers
df@efssyd.org

Rehema lagar maten på golvet

KULTURVECKAN PÅ RÅÅ

15 -20 MARS

Peter Halldorf, Tryggve Mettinger,
Rolf Hamark, Svante Widén
Kent Holmberg
Erik Olof Backlund, Stina Backlund

se fullständigt program på
www.efskyrkanraa.se

Sagostund i myssoffan. Nils, Alma, Kajsa, Isak och Malin.

Här sprids glädje och ljus

Det är torsdag morgon och jag och barnen är på väg till St. Mikaelkyrkans öppna förskola i Ängelholm. Snön ligger vit på marken och det knarrar när man går. Solen strålar på oss och utan att vi märker det går vi och ler. Vi öppnar porten till kyrkan och kliver in. Medan vi kämpar av med vinterkläderna så hör vi glada skratt inifrån köket. Det känns välkomnande. Det har inte kommit så många då vi kommer, men vi är tidiga. När vi kommer in i lekrummet sitter redan ett par barn med sin mamma där och leker och pratar med Kajsa. Inom en halvtimme har det kommit många fler.

Marianne Åkesson och Kajsa Starfelt tar väl hand om alla som

kommer och det märks att barnen verkligen trivs tillsammans med dem. När Nova och Engla Browall-Johansson kommer med pappa Jesper springer Nova fram och kastar sig i Kajsas famn. Andra barn kryper upp i knät för att mysa lite eller berätta något för att sedan ge sig iväg på nya äventyr. Inne i dockrummet lagar Alma Hansson mat och bjuder sedan på pizza. Sedan bäddar Nova och lillebror Joel ner henne i docksängen och Elias Persson och Alma Bondesson stryker dukar. Marianne sitter på golvet inne i dockrummet och det är sällan hennes knä är ledigt. Barnen skiftas om att sätta sig där och ladda batterierna.

Mitt i leken hör vi klockan

ringa. Det är prästen Cecilia Reuter som ringer i kyrkklockan och alla lämnar leken och går in i kyrksalen. Vi får sjunga tillsammans med Marie Brandt-Willhelmsson om ljuset. Cecilia berättar att Jesus är världens ljus och att han lyser för oss. Tänk att vi får del av det ljuset så vi kan lysa vidare för andra människor. Några av barnen vet verkligen hur mycket ett litet ljus betyder när det blir alldeles mörkt, då de blev utan ström under januaristormen. Alla barnen får gå fram till ljusbäraren och tända ett litet ljus på det stora i mitten.

Efter gudstjänsten är det fika och vi undrar hur och när Kajsa och Marianne hann få fram det så snabbt.

Det ligger ett hemtrevligt sorl i luften då alla pratar och skrattar. Några mammor kryper under borden för att torka saft och andra sitter endast två sekunder för att sedan springa ett varv och leta upp mackan som förvann eller bre ännu en till sitt barn. Man kanske skulle skratta om man inte själv var en av dem som sprang omkring. Nu märker man ingenting för dialogerna fortsätter utan att bli störda trots att det är ett väldigt rörligt fika. När barnen har ätit så lugnar sig de vuxna och sätter sig på stolarna igen. En del barn rusar in i lekrummen och andra håller sig kvar i fikarummet. Med ett öra mot lekrummen sitter sedan de vuxna en stund och äter smörgåsar och dricker kaffe en stund. En viktig stund känns det som.

Efter fikat är det en del barn som vill pyssla så klisterburk, papper och pennor kommer fram på borden i pysselrummet. Det finns något att göra för alla barn på St Mikael kyrkan. Stora öppna lokaler men framförallt personal som verkligen ser till vad barnen vill göra. Det blir sagostund i soffan med Kajsa och Marianne bygger en balansbana med Isak. Inne i pysselrummet sitter mamma Jenny och försöker få Linnea Persson att äta lite barnmat. Det är inte det lättaste alltid för Linnea

Vardagsgudstjänst med bl.a. föräldrar och barn.

är trött och inte så intresserad.

Ungefär 25 barn och 15 föräldrar i genomsnitt besöker öppna förskolan på St Mikael varje tisdag, torsdag och fredag. Sandra Sworén säger att det talas väldigt gott om öppna förskolan här. Det märks också då det inte bara är familjer från närmaste omgivningen som kommer utan många kommer från andra sidan Ängelholm och även utanför. Klockan börjar närma sig 12 och det är dags att bege sig hemåt. Det knarrar under skorna och barnvagnshjulen då familjerna går iväg i solskenet. En del barn vill inte åka hem och det är tur att det är snö ute för då lockar det lite i alla fall. Tack

för idag och vi ses snart igen säger vi och går ut i snön vi också. När vi går till bilen säger Nils till mig att nu får det inte dröja så länge innan vi tar ledigt igen och åker hit. Jag funderar på varför det alltid känns så bra att vara på St. Mikaelskyrkans öppna förskola. Hur jag än tänker så fastnar jag vid bilden av St. Mikaelskyrkan som en stor och verklig ljusbärare med det stora ljuset i centrum och all personal och alla medarbetare mindre ljus som lyser starkt och klart och sprider ljuset vidare till oss besökare.

Jenny Bondesson, Ängelholm

forts. från sidan 18

Efter beslut och information skickades ett brev ut till konfirmanderna i december om den nya lägeravgiften.

När det nu visat sig att vi inte kan få clearingavgiften utbetald till den enskilde konfirmanden, så kommer lägeravgiften att tagas in så att man betalar den del av lägeravgiften som ej täcks av clearingavgiften. Efter lägret kommer distriktet att få resterande del från hemförsamlingen via stiftet.

Om man inte tillhör någon församling i Svenska kyrkan så får man själv betala hela lägeravgiften.

Torbjörn Larspers
Distriktsföreståndare

Joel och Nova tänder ljus.

Inför OAS-dagen i Glimåkra

5 mars presenterar vi

Agne Nordlander,
Uppsala

Agne Nordlander, docent i dogmatik, tidigare rektor för Johannelunds Teologiska Högskola och missionär i Etiopien, är en välkänd förkunnarprofil inom EFS och övrig svensk kristenhet. Vi är glada för att Agne kommer åter till oss för att tala vid OAS-dagen i Glimåkra 5 mars. Han medverkade vid OAS-helgen i Åsljunga för drygt två år sedan.

Helge Pahas,
Köpenhamn

Helge Pahas medverkar vid OAS-dagen i Glimåkra 5 mars. Pahas är präst i den danska kyrkan i en församling i södra Köpenhamn, Karlslunde Strandkirke.

(www.strandkirken.dk).

I Karlslunde Strandkirke förenas folkkyrkans öppenhet med församlingsbyggande och en öppenhet för karismatisk förnyelse. Vi är glada för att kunna hälsa Helge Pahas välkommen till oss och ser fram emot en inspirerande och utmanande undervisning!

Tregårdsmötet uti Åhus

Ett mycket viktigt arbetsfält, dvs missionsfält, är de gårdar som vårt distrikt äger - Höllviksstrand, Åhusgården och EFS-gården Åsljunga. Vi talar väl ibland på hemmaplan om hur vi ska kunna nå människor utanför våra missionshus och kyrkors murar - här har vi öppen mark! Hur tar vi vara på möjligheterna? Hur klarar vi ekonomin? Etc!

Distriktet har gett styrelserna för gårdsföreningarna stor frihet att planlägga och sköta uppgifterna vid gårdarna. Och i det arbetet behöver vi stöd och samråd. Ett samtal mellan föreståndarna pågår ständigt, men man har funnit att även gårdsföreningarnas styrelser har alla skäl att rådgöra med varandra. Den 17 januari var dessa kallade till samling på Åhusgården i sådant ärende. Vi

fick inleda med gemensam måltid tillsammans med personalen från de olika gårdarna, vilken arbetat hela dagen med sina gemensamma frågor.

En ny situation för gårdarna är neddragning på distriktsexpeditionen av resurser för planering av läger, så som vi uppfattar den. Samtalet kom att rätta mycket handla om hur vi kan möta denna utmaning. Bland annat betonades behovet av frivilliga människor, som kan gå in i uppgifterna. Nu gäller det att vara offensiv, att inte krympa insatserna. I rapporter från gårdarna hör man att mycket är på gång. Det är viktigt att inte konkurrera, och därför ser profilerna lite olika ut. Höllviksstrand har sina sommarläger, Åhusgården sina dagverksamheter med bra sam-

hällskontakt, EFS-gården Åsljunga sina lite längre kurser. I mycket är vi lika. Både Åhus och Åsljunga har de synnerligen viktiga konfirmandlägren. Det är sorgligt att vi inte ska kunna fortsätta denna missionsinsats i full utsträckning, som det ser ut! Det är oerhört angeläget att alla EFS-arna i Syd känner sig delaktiga i gårdarna. Ett konkret sätt att visa sitt engagemang är medlemsskap i en gårdsförening.

Gunnel Andersson redogjorde för arbetet vid och samverkan mellan Glimåkra och Sundsgården, också dessa folkhögskolor värda allt stöd och engagemang.

Mycket dryftades, och att det är nödvändigt med fortsatta träffar kunde Åhusgårdens ordförande Bengt Jakobsson sammanfattningsvis konstatera. Värden på stället, Bertil Carlsson, gav oss ett gott ord med på den vintriga vägen hem.

Carl Forssman, Råå

Från kyrkbygget i Kilwa, Tanzania

Den gamla kyrkan av bambuväggar och stråtak håller på att falla sönder. Termiterna har börjat äta på väggstolparna och på kyrkbänkarna.

Text och foto:

Ingvar Persson, Örkelljunga

Den nya kyrkan är nästan färdig, återstår putsning och färdigställande av bl.a. tak, fönster och dörrar. Alla möbler invändigt återstår också.

Personal

Ingrid Viberg har valt att sluta sin tjänst på distriktsexpeditionen och går nu vidare till att arbeta med diakoni i Broby församling. Vi kommer att sakna Ingrid och önskar henne Guds välsignelse i sitt nya arbete. Tack Ingrid för din gedigna insats på expeditionen! Ett mer formellt tack kommer att framföras vid distriktets årsmöte i april i Kristianstad. I slutet av februari tillsattes ett 4 månaders vikariat för Ingrid som önskat tjänstledigt för att prova tjänsten i Broby. Då Ingrid senare valt att avsluta sin anställning i EFS i Syd utlyses nu en tillsvidare tjänst. Som vikarie för Ingrid under perioden 1/3-14/6 har Hanna Sjöberg, Ängelholm, anställts. Detta innebär att det är henne som många kommer att möta i telefonen när man ringer till distriktsexpeditionen. Hanna kommer att presenteras i aprilnumret av Livsluft. Vi önskar Hanna välkommen in i sina nya uppgifter och hoppas att hon kommer att trivas!

Strukturutredning

EFS riks arbetar med en utredning av framtida struktur för EFS. Utredningen och en enkät är utskickad till alla missionsföreningar. Den ifyllda enkäten ska vara EFS kansli i Uppsala tillhanda 14 mars. Det är viktigt att vi svarar.

Medarbetardagar 15-16 mars

I mitten av mars samlas distriktets medarbetare till två dagar tillsammans på ÅhusGården. Vid denna samling medverkar bland andra Börje Egfors, Göteborg.

OAS-dag 5 mars i Glimåkra

Vid OAS-dagen medverkar Agne Nordlander, Helge Pahas (präst i Köpenhamn) och Eva-lotta Kjellberg. Se annons och utskickad folder.

Nå Ut-dag

EFS i Syd bjuder in till **Nå Ut-dag 19 mars** kl. 10-14 i Västerkyrkan, Hässleholm. Vid denna dag samlas vi kring frågan hur vi når ut med Evangelium. Flera goda idéer presenteras. Kaffe och lunch serveras. Se annons och utskickad folder. Ingen anmälan. Kom och tänk till kring detta viktiga ämne!

Distriktets årsmöte

hålls 16 april i Kristianstad. Årsmöteshandlingar sänds till föreningarna i mitten av mars.

Boka även in **Vannebergamötet**

(vid Vinslöv) 25-26 juni som Svenska Missionskyrkans distrikt och EFS i Sydsverige bjuder in till gemensamt detta år. Anledningen till det gemensamma mötet är att det i år är 150 år sedan Kristianstads Traktatsällskap bildades. Vid Vannebergamötet medverkar vår missionsföreståndare Anders Sjöberg, biskop Christina Odenberg, Missionskyrkans förre missionsföreståndare Krister Andersson och Röke Blås. Mer information om Vanneberga kommer i Livslufts aprilnummer.

För övriga distriktsarrangemang, se almanackan längst bak i Livsluft eller på EFS i Syds hemsida www.efssyd.org. Se även www.gulaceller.nu

Denna månad ber vi för

Rekrytering av ny medarbetare vid distriktsexpeditionen

Vårens konfirmandförträffar

Torbjörn Larspers

df@efssyd.org

Info om avgifterna för konfirmandlägren

Distriktet har under många år haft ett omfattande konfirmandarbete, och under ett antal år genomfört 3 olika konfirmandläger med tillsammans runt 90 deltagare varje år. Vi har valt att ha en hög standard på våra läger och därför har de i huvudsak varit placerade på våra gårdar i Åhus och Åsljunga.

Konfirmandlägrens kostnader har varit betydligt högre än den avgift som konfirmanden betalt. Mellanskillnaden, ca 6 000 kr per konfirmand, har betalats av missionsföreningarna genom sitt verksamhetsbidrag till distriktet.

Under 2004 framkom tydligt att missionsföreningarna inte längre ville betala den höga konfirmandsubventionen.

Samtidigt har Svenska kyrkan tagit fram ett clearingsystem som gör att varje församling från och med 2005 skall betala en summa för varje konfirmand som konfirmeras i annan församling eller organisation som stiftet har samarbetsavtal med. Clearingavgiften blir drygt 4 000 kr.

Efter ett antal årsmöten och arbetsforum under 2004 beslöt missionsföreningarna i november gemensamt att höja konfirmandavgiften kraftigt för att minska föreningarnas subvention. När detta beslut togs var man väl medveten om clearingsystemets införande. Man beslöt också att minska antalet läger från 2006 till två st.

Efter ett samtal med biskopen i december var intentionen att clearingavgiften skulle kunna betalas ut till den enskilde. Detta visade sig senare inte vara möjligt, utan avgiften kommer att från respektive församling att betalas till stiftet, som sedan betalar till EFS i Sydsverige.

Lägeravgiftens höjning minskat med clearingavgiften och gör nu att lägren blir billigare än tidigare för den enskilde.

forts. på sidan 15

almanacka

även på www.efssyd.org

nr/sid

mars

5	Oas-dag, Glimåkra	3/5
7	Distriktsstyrelsen sammanträder	
12	Sång och Musik med Stina Backlund och Tonårskör från Malmö, ÅhusGården	3/5
15-20	Kulturveckan på Råå	3/13
19	Nå Ut-dag i Västerkyrkan, Hässleholm	3/5
20-29	Påskdagar, Åsljungagården	

april

3	Föreningen ÅhusGårdens årsmöte, ÅhusGården	
7	Distriktsstyrelsen sammanträder	
9	Musikgudstjänst med King Street Gospel från Hörby, ÅhusGården	
	Visafton i Västerkyrkan, Hässleholm	3/5
12-17	Vårens Bibel o Gemenskapsdagar, Åsljungagården	2/3
16	Distriktets årsmöte	11/18

maj

15	ÅhusGårdens Musikfest, ÅhusGården	
24- 28	Vårdagar med Läkarmissionen, Åsljungagården	

juni

25-26	Jubileumsfest, Vanneberga	
-------	---------------------------	--

okt. 7- 9	Ashramdagar, Åsljungagården	
-----------	-----------------------------	--

okt. 11- 16	Höstens Bibel o Gemenskapsdagar, Åsljungagården	
-------------	---	--

dec. 23- 28	Julgemenskap, Åsljungagården	
-------------	------------------------------	--

28 dec – 2 jan	Nyårsdagar, Åsljungagården	
----------------	----------------------------	--

efs i
Sydsverige

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13
Telefon: 0451 - 38 80 70
Telefax: 0451 - 38 80 71
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4
 281 51 Hässleholm 0451- 845 36

Distriktsföreståndare

Paul Persson och Torbjörn Larspers
 0451 - 38 80 70, 0708 - 28 61 65
 epost: df@efssyd.org

Distriktsekonom

Cecilia Engström 0451 - 38 80 70

Distriktskonsulent

Annica Nordqvist 0451 - 38 80 72

Assistent

Ingrid Viberg 0451 - 38 80 70

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tfn: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: efs-garden@iname.com

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tfn: 042 - 680 29 (även fax),

042 - 680 24 husmor

Ringamålagården, EFS

Pl 5105

374 92 Asarum

Tfn: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tfn: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tfn: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tfn: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

Gul-inspiratör: Marie-Louise Nilsson

tel: 0451-388073 / 0703-388074

ml.nilsson@efssyd.org

mitt vittnesbörd

Vad ska dom tycka?

Innan mitt konfirmationsläger för ungefär ett och ett halvt år sedan visste jag inte alls vad jag ville med mitt liv. Jag visste inte vad som var värt att tro på eller om livet överhuvudtaget hade en mening. Konfirmationen fick mig att se på livet på ett nytt sätt. Min enkla barnatro mognade till en tro som också bär när livet inte är enkelt.

Några månader efter konfirmationen satt jag och pratade med skolans värsting. När han fick syn på mitt armband frågade han nyfiket: "Vad betyder W.W.J.D?" Efter en halv sekunds tvekan och eftertanke insåg jag att jag inte skulle svara som jag alltid gjort innan. Jag skulle sluta slingra mig. "What would Jesus do?" (Vad skulle Jesus ha gjort?), svarade jag. "Vaaaaaa? Är du kristen?", frågade han. Ännu en gång tvekade jag, men bestämde mig snabbt för att säga som det var; "Ja." Mitt ansikte hade plötsligt ändrat färg från höstblekt till rött. "Döm mig inte, döm mig inte. Snälla, skratta inte åt mig", var min enda tanke. "Coolt!" utbrast han. "Kan inte jag få ditt armband? Jag vill också ha ett sånt!" Vad hörde jag? Killen som i vanliga fall inte tvekade att så fort han fått veta något om någon generade honom eller henne genom att vitt och brett berätta det för alla, var uppriktigt intresserad av min tro. Jag ska erkänna att jag blev väldigt överraskad och gick iväg utan att säga ett ord.

Idag, lite mer än ett år efter händelsen, har jag slutat tveka när någon frågar mig om jag är kristen. Jag svarar ja utan eftertanke.

I höstas började jag gymnasiet tio mil hemifrån. Jag pendlar varje dag men har ännu

inte blivit trött på det, trots att jag ofta missar bussen hem från Hässleholm med en minut på grund av att tåget från Lund är försenat. Och jag får vänta en timme på nästa buss. Vad är det som gör att jag klarar av att pendla tjugo mil om dagen utan att bli trött? Inte kan det bara vara min starka vilja...

Första dagen i skolan kom min osäkerhet tillbaka. Hur skulle mina nya klasskamrater reagera om de fick veta att jag är kristen? Det var onödigt att oroa sig. Jag och tre andra i min klass är kristna och varje onsdag träffas vi tillsammans med fem andra elever i en kristen skolgrupp.

När jag lärt känna min klass lite bättre kom skolprästen och hälsade på. Diskussionerna var i full gång och åsikterna gick vitt isär. Diskussionen hade inte pågått länge förän jag märkte vilka som överhuvudtaget inte tänkte lyssna till något så enfaldigt som vad det innebär att vara kristen.

I början av vårterminen blev jag återigen förvånad när jag fick veta att en av dom som hade varit som mest skeptisk till kristen tro talade om att hon hade ändrat uppfattning. Hennes kompis hade efter en lång tids depighet plötsligt börjat le och vara glad igen. När hon frågade var hennes kompis fått glädjen ifrån svarade hon att hon hade mött Jesus.

Då insåg jag att det viktigaste är inte vad folk ska tycka om mig, utan att människor får en chans att lära känna Jesus.

Anna Ivarsson, Humlesjö

Nr 4 - 2005

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Vår på Råå Vallar, Helsingborg

Röke Blås 50 år, sid. 10

- Marie-Louise Nilsson ny GUL-konsulent, sid. 6
- Reportage från Thailand, sid. 8
- Blindskolan i Bako, sid. 14

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
- sid 4 Beträktelse
- sid 5 Annonser
- sid 6,7 Livsluft Ung
Gul-konsulent "ML" -
Marie-Louise Nilsson
- sid 8 Artiklar från
katastrofen i Thailand
- sid 10 Röke Blås 50 år!
- sid 12 Ny kaplan på
EFS-gården Åslunga
- sid 13 Ny på distriktsexp
Hanna Sjöberg
- sid 14 Om blindskolan i Bako
- sid 15 Tvålförsäljning i
"parti och minut"
- sid 17 Läsvärt -
bokrecension
- sid 18 Expinfo
- sid 19 Almanacka
- sid 20 Mitt Vittnesbörd

...från redaktören

Man säger ibland att det kommer inte an på storleken, men vissa gånger gör det faktiskt det.

Många av er som skickar in bilder till Livsluft är omtänksamma. Ni krymper storleken på bilderna och gör filstorlekarna "lätta" så att det ska gå snabbt att skicka och ta emot dem. Eller så har ni bilderna infogade i worddokument.

Om jag fick önska i sammanhanget så skulle jag vilja ha bilder i originalstorlek som egna filer, t.ex. jpg.

Vad händer om filen är för liten och nedbantad? Se på bilderna till höger.

En i original och en nedbantad.

Men jag uppskattar er omtanke!

Robert Södertun, Ramlösa

Dekarsön 9-14 augusti 2005

Missa inte sommarens stora lägerhändelse! Efter förra årets succé bjuder vi in till TEJP nummer två på Dekarsön utanför Örnsköldsvik. Med TEJP vill vi sätta fokus på den kristna trons huvudperson - Jesus - och på allt det spännande som finns att upptäcka när man lever tillsammans med honom. Alla som är mellan 16 och 26 år är välkomna, och det övergripande temat är "Guds hemlighet".

Mer info samt anmälingssida finns på www.tejp.efs.nu.

Arrangörer: EFS Riks, EFS i Mittnorrland, EFS Mittsverige, Hållands folkskola och Sensus.

TEJP har i år utökats med TEJPactive, som är en del av TEJP och en stor möjlighet och utmaning för alla idrottsintresserade. TEJPactive riktar sig till dig som vill ta chansen att under tre dagar träna och utvecklas i din valda aktivitet - allt under ledning av erfarna instruktörer. De aktiviteter som erbjuds är beachvolleyboll, fotboll, innebandy, kajak, klättring och skateboard.

Redaktionsruta

Livsluft nr 4/2005
Årgång 13
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 - 38 80 70

Ansvarig utgivare är Torbjörn Larpers

Tel: 0451 - 38 80 70

Redaktör: Robert Södertun

Surbrunnsgatan 13, 253 60 Ramlösa

Tel: 042 - 29 87 00 / 0701 83 55 50

e-post: livsluft@efssyd.org

Annonspriser:

Helsida 2.500:-

Halvsida 1.400:-

1/4 sida 850:-

1/8 sida 450:-

1/16 sida 250:-

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:

Den 5/4 för nr. 5. Plan.utg.dag 2/5 2005

Den 10/5 för nr. 6-7. Plan.utg.dag 15/6 2005

Livsluft kommer ut med 10 nr/år.

Prenumerationspriset är 220:-/helår.

Pg 621 66 09 - 5 Bg 5396 - 9093

Tryck:

XRT

Box 63

261 22 Landskrona

Tfn: 0418 - 44 61 80

Guds ord är inte skräp

Under årets två första månader har det kommit flera uttalanden från företrädare för Svenska kyrkan som skapat reaktion, ända in på Svenska Dagbladets ledarsida. Då kan det finnas skäl att kort kommentera.

I mitten av januari refererade Svenska Dagbladet en sifoundersökning som visat att 800 000 personer vill lämna Svenska kyrkan. Man frågade kyrkan hur den kommer att bemöta detta.

Genom att bli tydligare, blev svaret, och denna tydlighet ska från kyrkans håll handla om konkreta ställningstaganden typ: "Nej, till Israels ockupation av Palestina", eller tydlighet i homosexfrågan.

Effekten kommer förmodligen, enligt den svarande från Svenska kyrkan, i ett första steg att innebära ytterligare utträden ur kyrkan - men i ett längre perspektiv kommer ljumheten i kyrkan att minska.

Jag hoppas, för min del, att journalisten missuppfattat detta svar och att den intervjuade egentligen menade något annat.

Jag tror att värmen i kyrkan tilltar först när vi på nytt finner den källa vår kyrkoordning betonar att kyrkan har sin grund i - "Guds ord så som det är oss givet i Gamla och Nya testamentets profetiska och apostoliska skrifter". De konkreta politiska konfliktfrågorna blir därmed förstås inte oväsentliga, inte heller livsstil och samlevnadsfrågorna.

Men där är inte källan, inte startpunkten. Början handlar om Gudsgemenskap - om vem Gud är och om vem människan är och hur en återupprättad relation mellan dem kan få formas. Ord som helighet, synd, försoning, förlåtelse och kärlek blir här väsentliga. Det är ur relation med levande Gud - genom hans uppenbarelse i ordet, både det inspirerade (Bibeln) och det inkarnerade (Jesus), som kristen lära och

liv kan växa fram.

Det andra uttalandet jag kort vill kommentera ser jag som det mest oroväckande. Det är det pressmeddelande som gick ut från ärkebiskopen den 21 januari, där han kommenterar Ölandspastorn Åke Greens predikan. En predikan som jag själv är kritisk till på många punkter.

När bibeltexter om samlivet mellan män och kvinnor kommenteras, så konstateras att kärlekens Gud har förvisat dessa bibelord "till historiens skräpkammare". Ärkebiskopen har, ofta under de sista åren, hävdad det omöjliga i att säga något objektivt om Gud. Därför är det överraskande att han nu helt plötsligt är beredd att vara väldigt "objektiv" i ett uttalande om Gud, och påstå att Gud själv förvisat vissa delar av sitt eget ord till "historiens skräpkammare". Jag undrar på vilka grunder. Är det en egen "subjektiv uppenbarelseskunskap" han bygger på?

Att tolka och förstå bibelordet

är inte enkelt. Vi faller alla lätt i fälan att enbart utgå från de självvalda bibelsammanhangen och lämna andra. Vi behöver också påminna varandra om att Bibeln själv ofta har ett centrum och en periferi i sina texter. Men därmed är periferin inte oviktig och vi löser inte bruket av svårtolkade texter genom att "andligt" argumentera som ärkebiskopen gör, att utifrån en "egen" uppenbarelseskunskap av Guds sophantering, tala om vissa delar av Guds ord som skräp.

Jag hoppas att jag missförstått pressmeddelandet och att ärkebiskopen egentligen menar något annat än det han säger.

I en luthersk kyrka kan det här vara på sin plats att påminna om vad Luther säger i sin förklaring till tredje budet - att vi inte ska förakta Guds ord utan hålla det heligt och gärna lyssna till det och lära det.

Anders Sjöberg

EFS missionsföreståndare

Ledig tjänst:

Assistent på distriktsexpeditionen 50 %

Tillsvidaretjänst 50 % från 1 juni. I arbetsuppgifterna ingår att svara i telefon 3 dagar per vecka, ta emot anmälningar till läger, arbeta med utskick, arkivering, viss kontering, register m.m. Datorvana behövs. MAF-avtal

Ansökan ska vara inkommen 20 april,
"Ansökan assistenttjänst", EFS i Sydsverige,
Vallgatan 9, 281 31 HÄSSLEHOLM.

För mer information kontakta
vik df Torbjörn Larspers tel. 0451-38 80 70, 0708-28 61 65.
Facklig företrädare (MAF)
Stefan Nordström, tel. 0454-32 92 17

Vad är skillnaden?

Utan Helig Ande blir tron en uttorkad flod, en livlös skog, en livsfarlig väg. Men med Helig Ande blir tron en lisa för själen, livets väg, en överflödande källa.

Häromdagen såg jag ett TV-program om en kvinna som fått sitt drömjobb. Hon skulle ge studenter verktyg att "möta världen där utanför". Men det blev inte som hon tänkt sig, arbetet förändrades till ett lidande. En vän frågade henne varför hon sökte detta jobb. "Jag ville göra skillnad", svarade hon.

Visst ligger det något i oss som vill göra skillnad. Den längtan kan både ställa till bekymmer för oss och hjälpa oss. Gud själv är själva skillnaden. Skapelsen, försoningen och uppståndelsen är tre stora tecken på skillnad. Evangeliet är fyllt av berättelser om hur Jesus gjorde skillnad. Den blinde Bartimaios (Mark 10), den samariska kvinnan (Joh 4), är exempel på detta. Evangeliet handlar också om att vi har fått Guds uppdrag att göra skillnad. *Vi är hans verk, skapade genom Kristus Jesus till att göra de goda gärningar som Gud från början har bestämt oss till.* Ef 2:10 Men det är när vi vill göra skillnad utan honom som det blir farligt.

☞ Länge har jag tänkt att gudstjänsten är vår tjänst inför Gud. Men den mödan har snarare uttorkat mig än släppt loss vattenkrafterna. Men det är när gudstjänsten får vara Guds tjänst för oss som skillnaden märks;

- På Jesu Kristi uppdrag säger jag dig: dina synder är dig förlättna.

- Kristi kropp, för dig utgiven. -Kristi blod, för dig utgjutet.

- Herren välsigne dig...

Gud brinner med en hetare längtan efter oss än vi efter Honom.

☞ Bönen är i första hand att öppna sig för Honom, inte att påkalla Guds uppmärksamhet i de specifika ärendena.

☞ När det gäller bibelläsningen kan vi lära av ökenfäderna. De utgick inte från Skriften. De gick in i den. När man går in i bibeltexten blir det som jätten som knådas in i degen så att hela degen blir jäst. Man stannar upp inför texten, har inte så bråttom vidare utan låter den tala för sig själv. Det största mod som utmanar oss kristna är att vänta in Gud.

Då vi låter oss fyllas av Helig Ande kan vi göra störst skillnad, förändring, fördjupning, mognad etc. Paulus talar i Ef 5:18 om att vi skall låta oss uppfyllas av Helig Ande. Han låter oss förstå att det handlar om att dagligen uppfyllas. Hemligheten att bli uppfylld handlar inte om kamp utan om tro.

Han som inte skonade sin egen son utan utlämnade Honom för att hjälpa oss alla, varför skall han inte skänka oss allt med Honom? Rom 8:32

Glenn Sjöberg, Karlskrona

Vår på Höllviksstrand!

Valborgsmässoafton 30/4

19:30 "Korsord - En föreställning om Tro och Tvivel"
Ståuppkomedi med
Mackan Andersson & Micke Larsson
Servering och vård

Kristi Himmelsfärds dag 5/5 - Barnens dag!

13:00 Inleds med lunch, anmälan till denna senast 29/4
Därefter äventyrsstationer och föreställning med
mycket sång & musik. Kom hela familjen!

Pingstafton 14/5

18.00 Konsert med King Street Gospel från Hörby
19.00 Pingstsupé
Anmälan för supén senast 6/5
21.00 Aftonbön med Mikael Artursson

Anmälan görs till Kristina Ek, 046-200415 eller
kristina.ek@hollviksstrand.com

Mer information på www.hollviksstrand.com

"Andens vind över världen"

Talare: Agne Nordlander

Lovsångsteam

Lör 23 apr 19.00 sön 24 apr 10.00

EFS-kyrkan, Helsingborg

I samarbete med SENSUS

Svensk talarturné

Troels och Birgit Truelsen

Ebenezers Operational Directors i f.d. Sovjetunionen

22-24 april 2005

Ängelholm ✧ Vagnhärad ✧ Partille

- Aliyah – en biblisk självklarhet
- Förstahandsskildringar från arbetet på fältet
- Servering
- Försäljning av böcker, videos och Israelprodukter

"Hand i hand"

Fredag 22 april kl 19.00 Ängelholm – EFS-kyrkan
Metallgatan 31

Lördag 23 april kl 19.30 Vagnhärad – Betel
Gärdesvägen 35

Söndag 24 april kl 15.00 Partille – Vallhamraskyrkan
Oxledsvägen 4

Troels och Birgit Truelsen – som annars bor i Sverige – har sin bas i Moskva och reser över hela f.d. Sovjetunionen som ledare för Ebenezer Emergency Funds arbete där. De har en unik erfarenhet av och insikt i den del av Guds profetiska plan som rör det judiska folkets återvändande till Israel.

Varmt välkommen!

Ebenezer Emergency Fund Sverige
www.ebenezer-ef.org

Tel: 046 - 71 26 50

OAS-läger

Hässleholm 27-31 juli

För mer info och anmälan:

www.u-oas.nu

**EFS-Gården
Åsljunga**

inbjuder alla
gårdens vänner till samling
lördagen 23 april

Kl. 14 Gudstjänst

Allan Svensson och Roland Alm
Kaffe

Gårdsföreningens årsmöte

Kl. 17 Vårbuffé med program

För måltiden, anm. till

0435 - 46 00 54

Välkomna!

"Visor i vinden"

Visafton med

Tomas Boström & kör

i Västerkyrkan, Hässleholm
lördagen den 9 april kl 18.00

Vill du vara med i kören?

Välkommen att öva kl 15.00

Anmäl till pastorsexpeditionen

0451 -840 25

Samarr. med SENSUS

ÅhusGården

**SÅNG och
MUSIKGUDSTJÄNST**

ÅhusGården
lörd. 9 april kl. 19.00

Medverkan av

King Street Gospelkör
från Hörby. Kollekt.

Servering.

Arr: ÅhusGården och Sensus
studieförbund **VÄLKOMNA!**

Visionen ska få liv igen

Vi har en ny GUL-konsulent i distriktet. GUL betyder Guds Underbara Liv och det är ett liv som finns inte minst bland ungdomarna. Jag träffade Marie-Louise Nilsson, eller M-L som hon kallas, för en intervju om GUL-arbetet.

Marie-Louise, eller M-L, vem är du?

Jag är 28 år, gift med min man sedan tre år. Jag är uppväxt i Sätaröd utanför Tollarp. Jag har haft en god uppväxt där. Jag kom i kontakt med EFS genom en kompis som frågade om jag ville följa med till FG/PG. Hon var en liten evangelist där. Jag hade aldrig haft någon kontakt med EFS tidigare. Jag kom med där och fick en tro på Jesus, en barnatro. Jag tror att jag var åtta år. Jag menar att alla barn har en barnatro, men den går förlorad om den inte får näring, om de aldrig får höra om Jesus. Jag hade gått på Kyrkans Barntimmar när jag var liten och hade funnit en tro. Sedan blev jag konfirmerad på Åhusgården men då var det inte så mycket allvar. Ska man sedan gå framåt i tiden lite så gick jag på Glimåkra Folkhögskola, på Bibelskola. Det var väldigt roligt. Många av eleverna på skolan var inte kristna. Man fick ett stort utrymme på Bibelskolan, t.ex. att vittna och ha cellgrupper. Det var flera som kom till tro under den tiden.

Därefter började jag som ungdomsledare i Norra området. Så där har jag funnits med länge och jag kom tidigt med i Vuxenutskottet på distriktet. Jag gick med i missionsföreningen i Tollarp. Där gav dom mig stort utrymme att få göra misstag och att få utvecklas som ledare. Det är jag väldigt tacksam för. Jag har två fantastiska men jobbiga år som ungdomsledare bakom mig och så har jag läst tre år på Johannelund. Jag visste att jag skulle arbeta som pastor redan när jag började som

ungdomsledare. Jag hoppas att jag blir prästvigd, det är planerat så. Jag är glad att ha väntat med prästvigning. Vi måste som rörelse fokusera på att man kan arbeta också utan att vara prästvigd, så att vi inte blir en ämbetsrörelse. Sakramentsförvaltning och liknande uppgifter får vänta men jag vill arbeta som predikant och pastor.

Marie-Louise Nilsson, "ML", från Ängelholm är vår nya GUL-konsulent

Första gången jag såg dig, Marie-Louise, tror jag var i Åhus när du just hade kommit hem från Chicago och församlingen Willow Creek. Du var entusiastisk och hade mycket att ge oss andra på medarbetardagarna. Var det ungdomsarbetet som fascinerade eller var det församlingen i stort?

Det var församlingen i stort. Det var Jonathan Andersson som då arbetade som GUL-konsulent som gav mig ett erbjudande att få åka

iväg till Chicago sommaren 2000. Det var en två-månaders utbildning där, en ungdomspastorsutbildning. Det förändrade mig personligen men också mina tankar om församlingen. Här fick jag i verkligheten se att dom faktiskt lever som dom lär. Det är ju en jättestor församling, men jag kände mig så otroligt välkommen där. Det påverkade mitt sätt att se på mig själv som ledare, som kristen och som kvinna, men också mitt sätt att tänka församling och Guds rike.

Nu har jag en heltidstjänst som är uppdelad i 30% som predikant i Ängelholm och 70% som GUL-konsulent på distriktet. Jag tror att det är bra för båda delarna att ha det så. Jag kan få en känsla för både distriktet och för det lokala sammanhanget. Jag kommer att arbeta mycket gentemot pastorer och ungdomsledare mer än att åka ut och göra ungdomskvällar. Jag vill "peppa" och inspirera ledare av olika slag, både frivilliga och anställda. Jag kommer ju att veta själv hur det är att arbeta som anställd i en församling, hur tufft det kan vara. Det enda som kan påverka samhället är den lokala församlingen. Det tror jag i djupet av mitt hjärta.

GUL, Guds Underbara Liv, vet du hur det kom till?

Ja, det vet jag. Jag var faktiskt en av de ungdomar som satt på ett Distriktsungdomsting 1998. Det var en del ledare, både på distriktet och lokalt, som hade fått en längtan och en nöd för att människor, ungdomar, skulle komma till tro. Man satte sig ner och bad och man ville göra någon form av evangelisationssatsning i distriktet. Man fick då ett väldigt tydligt tilltal från Herren som är nedskrivet och som finns kvar. "Ser ni inte, ni har redan fått så många anförtrött åt er. Jag kan inte ge er fler förrän ni tar hand om dom som ni har fått." Det tilltalet prövades ordentligt och det mynnade ut i att man skulle följa upp de ungdomar som redan hade hört om Jesus men som vi så lätt släpper taget om. 1999

började man jobba konkret med detta i Ungdomsutskottet. Man såg att konfirmandarbetet var det stora tillfället i distriktet. Flera hundra ungdomar får komma på läger, de flesta får en mycket positiv bild av den kristna tron. Många ger sina liv till Jesus. Ledare lägger mycket tid och distriktet lägger mycket pengar på detta. Det tycker jag är helt rätt att göra. Visionen handlade också om att varje enskild konfirmand skulle följas upp med personlig kontakt och ett erbjudande. Man såg att det skulle handla dels om läger men också om cellgrupper. Man skulle dela vardagslivet. Detta utvecklades bra. Till nyår 2000 var det ca 35 cellgrupper igång, och vi fick igång hemsidan Gula Celler. Sedan har det fört en tynande tillvaro. Det har levt där det har kunnat bära sig själv. Nu har visionen tystnat därför att ingen har jobbat med den. Nu är tanken att jag ska arbeta med detta och det första blir att hitta visionen igen. Vad säger Herren idag? Det jag upplever bara den här månaden är att samma uppdrag, det vi fick 1998, den visionen väntar på sin uppfyllelse.

Jag har fått en "nollvision" inte om alkoholen i trafiken men om att inte en enda konfirmand ska bli missad i uppföljningen. Där behöver vi alla gemensamt jobba, ledare, pastorer, församlingar och distrikt. Kan man inte ordna verksamhet för ungdomar så kan man kanske vara med

och finansiera en verksamhet. Men tyngdpunkten måste ligga i det lokala sammanhanget, med livskraftiga föreningar, i ungdomsgrupper, i hemmen osv.

Vilka åldrar kommer du att fokusera på?

Jag tror att man måste involvera alla åldersgrupper. Ungdomarna kan göra mycket själva men det måste finnas en förankring i det lokala sammanhanget. Visionen och tankarna om detta behöver lyftas upp av lokala ledare.

M-L, kan man ringa till dig och be dig komma till församlingen eller församlingen?

ML kommer att susa runt i distriktet med sin svarta Volkswagen Golf

Nu är jag ju ganska ny i tjänsten, men man kan ringa till mig. Jag har några uppdrag där jag ska ut och predika under våren. När jag åker ut så vill jag gärna träffa ledare och styrelser. Jag vill inte bara åka ut och hålla en predikan. Det ska handla

om församlingsutveckling, församlingsväxt och om GUL. Först ska jag försöka ta reda på vad jag ska fokusera på. Den första tiden vill jag främst träffa ledare och pastorer. Men jag kommer absolut gärna ut till lokala sammanhang. Det är bara att ringa eller maila.

Jag vill också fundera mer på lägerverksamheten, hur den kan utvecklas. Hur får vi läger som både har en bra ekonomi och som har ett bra innehåll? Ett annat arbete är ledarutbildning. Där har jag själv fått så mycket.

Om du fick önska något, vad skulle det vara?

... att vi får igång ett fungerande nätverk för konfirmanduppföljning och att de ungdomar som har fått en tro på Jesus verkligen kommer med i en lokal församling. De ska få se en levande församling och få se det livet, hur spännande det är att vara kristen. På önskelistan står också att Ängelholm ska få vara en glädjespridare och en injektion här i nordväst-skåne.

Tack, M-L, för ett inspirerande samtal och Gud välsigne dig i livet och i arbetet.

Text och bild: Robert Södertun

GUL-konsulent Marie-Louise Nilsson, ml.nilsson@efssyd.org
0451-388073 / 0703-388074

Marie-Louise Nilsson är projektanställd av EFS i Sydsverige för GUL 3 år på 70 % under perioden januari 2005-december 2007.

VILKET ÄR DITT VÅRTECKEN ?

Kerstin Lundström svarade:

Det beror lite på var i Sverige vi har bott. När vi bodde i Gävle minns jag att det var när vi såg isflaken försvinna till havs. Här nere i Blekinge är det nog ljuset, fågelkvittret och snödropparna som oftast kommer alldeles för tidigt. Den här gången kom de upp i kylan redan i adventstid. "Ni måste värma er nere i jorden igen" sa Towe vårt lilla barnbarn och jag till de små blommorna! Och nu har vintergäcken tittat fram i häcken...!

Foto: Robert Södertun

Åsa Dencker svarade:
Lärkans sång.

Birgitta Joelson svarade:
Den första vintergäcken.

Gertrud Månsson svarade:
När jag hittar den första vitsippan.

Sett med egna ögon

Klockan åtta på annandagens morgon vaknar det svenska prästparet Lennart och Lis Hamark av att huset i Bangkok skakar. Det är det första tecknet på att denna dag inte ska bli som andra.

Utanför Sumatra, många mil bort, börjar flodvägorna efter jordbävningen sin färd över oceanerna mot öar och kustremsor. Katastrofen är ett faktum. I Indonesien, Burma, Indien, Sri Lanka och det svenska turistparadiset Thailand.

Ambassaden i Bangkok reagerar snabbt och sätter sin krisplan i verket. När flygtrafiken till Phuket återupptas på kvällen finns Lennart, Lis och ambassadören med på de första planerna.

De ägnar hela den första natten åt att besöka sjukhus i Phuketområdet och samtala med chockade och skadade svenskar.

- I det läget finns några hundra skadade svenskar på de sjukhus som vi besöker. De flesta är lindrigt skadade men många saknar familjemedlemmar eller reskamrater. Människor är chockade, men sjukhusen verkar ändå ha situationen under kontroll och inga fler skadade kommer in.

Inser inte katastrofens vidd

Under natten inser ännu ingen katastrofens omfattning.

- Vi trodde att orsaken till att inga ytterligare skadade kom in var att det inte fanns några fler. Men det visade sig vara ett bedrägligt lugn...

Måndagen gryr, det ska bli en ovanligt het dag. Nu börjar hjälpsökande, skadade och traumatiserade människor i tusentals välla in på det svenska kriscentrat och sjukhusen, efter att ha tillbringat natten på höj-

Lisbeth och Lennart Hamark arbetar i Skandinaviska kyrkan i Bangkok, men kommer ursprungligen från Helsingborg och är vänner till redaktören

der och hustak. Situationen förvärras timme för timme.

Dagen handlar mest om att ta emot de människor som kommer direkt från stränderna. De är blåslagna och chockade, barfota, klädda i baddräkter eller shorts. Krisgruppen hinner bara med att registrera deras namn och om de saknar någon. Nästan alla saknar anhöriga eller vänner. På sjukhusen blir situationen snabbt kaotisk.

- Överallt ligger skadade, det är så fullt att läkare måste operera folk helt öppet i entréerna.

Lennart Hamark står i kontinuerlig telefonkontakt med Svenska Kyrkan i utlandets regionchef Krister Tholin i Sverige och hans rapporter blir allt mer desperata. Hjälpbehoven är enorma, både på sjukhusen och på ambassadens kriscenter på Pearl Hotel i Phuket.

- Sjukhusen gör klart för oss att de behöver vår hjälp. De säger att vi måste få de skandinaviska regeringarna att skicka flygplan för att ta hem de skadade. Särskilt dem som redan är behandlade och nu tar upp platser för behövande.

Samtidigt köar hundratals hjälpsökande på det svenska kriscentrat, traumatiserade och skadade män-

niskor som desperat letar efter sina anhöriga. Det är kaotiskt, folk är upprörda och chockerade. Dessutom börjar medierna höra av sig för att få ögonvittnesskildringar och rapporter.

Under måndagen finns ingen tid att tänka efter eller diskutera åtgärder, allt går i ett. Ingen i krisgruppen hinner äta.

Chock för myndigheter

Situationen verkar vara en chock för alla, inklusive thailändska myndigheter.

- Bristen på räddningsinsats från thailändska myndigheter är påtaglig.

Natten till tisdagen får Lis och Lennart fyra timmars sömn och Lennart vaknar med flera beslut färdiga i huvudet.

- Det första jag tänker när jag vaknar, är att vi måste begära hit sjukhuspräster och diakoner från Sverige.

Vid krisledning på kyrkokansliet i Uppsala har man redan börjat planera för just detta. Några timmar senare är 18 präster på väg till Thailand tillsammans med personal från Räddningsverket och Röda Korset.

När Lennart Hamark talar om

de första dagarna i Phuket är det ett tema som återkommer: otillräckligheten.

- Överallt traumatiserade människor. Samtalsbehoven är enorma, men var vi än rör oss, måste vi gå förbi människor som behöver hjälp. Vi är ju bara fem personer.

Och vad kan en präst erbjuda för tröst? Vad säger man till en människa som har förlorat sitt barn?

- Det finns inget att säga. Man kan bara lyssna, säger Lennart Hamark.

Svenska sjukhuspräster

Präster från Sverige anländer under onsdagen. Lennart Hamark, som är deras arbetsledare, skickar de fyra första till templet i Khao Lak och Krabi, som fungerar som uppsamlingsplats för de döda.

- Vi vet att människor letar efter sina anhöriga där, bland kropparna, och att fruktansvärda scener utspelas.

De övriga prästerna sänds till sjukhusen och flygplatserna i Phuket och Bangkok. För annars sekulariserade svenskar blir kyrkan plötsligt mycket viktig.

Viljan att hjälpa är stor, samarbetet mellan organisationerna fungerar utan tillstymmelse till revirtänkande. Mängder av frivilliga strömmar till. Och den medmänsklighet, generositet och värme som alldeles vanliga människor visar varandra, bär dem alla genom dessa fasans dagar.

- Ingen frågar efter nationalitet, religion eller språk. Alla är i den stunden bara medmänniskor.

Text: Sofia Eriksson

Sorgen är gränslös

*Text:
Lennart Hamark*

"Sörjer thailändska människor sina döda lika djupt som svenskar?"

Jag får frågan av en svensk journalist ett tiotal dagar efter att flodvågen med sin våldsamma kraft har rammat stränderna. Vi befinner oss utanför Yan Yao-templet i Khao Lak i Thailand. Platsen där döda kroppar har samlats i tusental. Identifieringsarbetet är i full gång. I ett tält utanför templet kan anhöriga leta bland bilder över fotograferade kroppar.

Och det är vad många gör, thailändare såväl som västerländska turister. Söker vidare för att få svar på vad som hänt just deras vänner eller familjemedlemmar. Här ser vi inte många tårar. Snarare sammanbitna ansikten när man koncentrerat scannar över bilderna på de stora träskärmarna. Man söker efter igenkänningstecken, ett bekant klädesplagg eller smycke, men undviker att "se" på bilderna av de groteskt uppsvullna och till oigenkännlighet förändrade kropparna.

Här är döden inte vacker

Den våldsamma och skrämmande massdöden, som en naturkatastrof av detta slag kan föra med sig har plötsligt drabbat också oss, det svenska folket. Mitt i solens och strändernas paradys, mitt i den svenska familjehelgen framför andra. Så hamnade inte endast föräldrar och barn i vågen, utan även mormödrar och farfäder. Dödsvågen gjorde ingen skillnad på nationalitet eller vilka som borde visas hänsyn (såsom barn, kvinnor och äldre!). Urskiljningslöst, utan hänsyn, slog den till med all sin kraft!

"Naturen har sina egna prioriteringar," sa en brittisk filosof i svensk tv. "Nu blir också vi i väst påmind om att det inte är naturen, miljön, som i första hand är den sårbara, utan framför allt vi människor. Vi är sårbara och svaga inför naturens

krafter. Den ödmjukheten behöver vi lära oss på nytt..."

Femton år tillsammans med asiatiska arbetskamrater i Indien, Hongkong/Kina och numera Thailand har lärt mig att asiatiska människor, i högre grad än vi, bär på denna insikt. Att det är vi människor som måste anpassa oss till naturen och inte tvärtom. (Men vi västerlänningar tycks ha ett ovanligt stort kontrollbehov, vi vill bestämma även över naturens krafter.)

Så har man här i Asien också en större mental beredskap för att livet inte bara består av framgångar. Det normala Livet går inte bara på räls, problemfritt, utan består både av hälsa och sjukdom, av framgångar och motgångar, av liv och död, av yin och yang, mörker och ljus. Så har alltid, överallt, det normala Livet sett ut – egentligen.

Inför naturens krafter är vi alla lika sårbara. Vi kan utveckla mera sofistikerade varningssystem för tsunamis och orkaner, men vi och vår närmiljö kommer ändå att drabbas också i framtiden. För "naturen har sina egna prioriteringar."

Genom tsunami-katastrofen har vi blivit syster och broder med alla dem som har mist sina kära i Thailand, i Indonesien, på Sri Lanka, i Indien...

I Asien må man ha en större mental beredskap för att Livet ibland gör oss illa, mycket illa. Liksom man har många fina, användbara riter som hjälper människan att uttrycka sin förtvivlan, för att hon sedan ska kunna vandra vidare. Men ATT sorgen hos en asiatisk moder,
forts. sidan 18

I år firar Röke EFS Musikkår, Röke Blås, 50 år. Viljan att sprida budskapet om Jesus Kristus är och har varit den största drivkraften för orkestern. Att dessutom få musicera och träffa vänner är ju underbart! Nedan följer några axplock ur Jubileumsskriften "RÖKE BLÅS 1955-2005".

ERIK KARP

Utan Erik Karp hade Röke Blås aldrig funnits. Erik själv skulle förmodligen tona ned sin roll i sammanhanget, men faktum kvarstår; det var han som 1955 tog initiativet till att grunda Röke EFS Musikkår. Erik föddes 1913 i Karlskrona och det tycks ha varit här, på stadens gator och torg, som han allra först kom i kontakt med blåsmusiken. När någon av regementets musikkårer gav konserter eller marscherade genom staden var Erik där, lyssnade uppmärksamt och önskade att han själv skulle få vara med och spela i en blåsorkester en dag. Längtan efter blåsmusiken i kombination med ett stort engagemang för ungdomar samt en personlig kristen övertygelse, fick honom senare att starta Röke Blås.

1939 lämnade Erik Karlskrona och flyttade till Röke, en liten by i norra delen av Skåne. Där kom han att stanna resten av sitt liv och ända fram till sin pension undervisade han socknens barn i byskolan. Genom EFS-kören lärde Erik känna Asta, sin livskamrat, vars stöd och uppmuntran utan tvekan har betytt mycket för honom och i sin tur också för det arbete som Erik lade ned på Röke Blås.

Hos Erik fanns det en stark vilja att sprida det kristna budskapet till såväl unga som gamla, vilket ofta på olika sätt förmedlades genom

musikarbetet. Ambitionen att detta budskap även skulle nå traktens ungdomar lär vara en viktig anledning till att han fick idén att bilda en blåsorkester. Erik lät dem som ville börja spela följa med honom in till Hässleholm och dåvarande T4-regementet, där blåslektioner gavs av de militärmusiker som där fanns tillgängliga. Så småningom blev

Erik Karp

skaran av musicerande ungdomar så pass stor att övningsstillfällena istället förlades till missionshuset i Röke och 1955 bildades Röke EFS Musikkår, då med ett tiotal medlemmar. Musikfanjunkarna Sigvard Boo, Hugo Svensson och Gunnar Bergqvist var instruktörer i många år. Erik var huvudansvarig för dirigeringen av orkestern till dess att sonen Ingemar, som än idag leder musikkåren, tog över 1967. Eriks musikarbete begränsades inte bara till hans engagemang för Röke Blås. På flera andra platser såsom Tyringe, Hillarp, Bjärnum, Vittsjö och Markaryd startade han också upp mindre blåsargrupper, där lokala ledare engagerades för att leda övningar och konserter. Även det musikläger som numera årligen äger rum i Glimåkra var Erik med och startade upp 1961, de två första åren var lägret dock förlagt till Åhus.

Under början av år 2004 lämnade Erik jordelivet. De idéer och visioner som präglade Eriks liv, återspeglar sig dock än idag på många sätt i den verksamhet som bedrivs

inom Röke Blås.

En central del av orkesterns verksamhet utgör det kristna budskapet, som Erik så gärna ville sprida. Var och när Röke Blås än samlas, avsätts alltid en stund för andakt.

Orkestern försöker även hålla god kvalitet på den musik som framförs, vilket är viktigt för att, så som Erik uttryckte det: "Den skall kunna inspirera och glädja människor". Erik insåg tidigt vilken betydelse resor och läger har för att stärka gemenskapen och den musikaliska utvecklingen, något som även dagens Röke Blås tar fasta på!

Mikael Pålsson, nuv. RB-medlem

"...SVIMMADE PLÖTSLIGT EN AV KLARINETTISTERNA."

Min första turné med musikkåren var 1957. På våren detta år blev bastuban, en B-bas, ledig och Erik Karp övertalade mig att "ta hand" om detta instrument. Fodralet var en vanlig jutesäck så det var inte helt lätt att transportera detta instrument på cykel de 7 km mellan Englarp och Röke. Trots att jag inte kunde repertoaren erbjöds jag följa med till Värmland detta år. Resan gick via Borås och Åmål i privata bilar – dock var en äldre Volvo Duett inhyrd från Göinge Bil i Hässleholm. En liten episod från denna resa: Bilkaravanen stannade vid

Musikkåren 1957

torget i Åmål och Duettchauffören David Carlsson gick med raska steg och lossade repet runt handtagen på pardörrarna baktill på bilen. Ut kom både instrument och blåsare.

Efter en kort övning (vi var ofta i tidsnöd) började konserten. En bit in i konserten svimmade plötsligt en av klarinetterna. Solen lyste riktigt varmt över torget och det

hade inte blivit mycket sömn i Borås sista natten. En dominoeffekt av ramlande notställ uppstod och den avsvimmade fick bäras ut i skuggan under ett träd. Konserten fortsatte utan avbrott, möjligen dirigerade Erik Karp något intensivare. Publiken applåderade frikostigt och vykortet på musikkåren (pris 50 öre) hade en strykande åtgång.

Visst minns man en del hyss och roliga episoder under åren i musikkåren, men det bestående minnet från denna tid är helt annorlunda. Minns vid R-62, EFS stora riksjuni- orläger i Rättvik 1962 där vi spelade, att många fick uppleva en förlåtande Gud som omsluter varje liten människa på alla sidor. Den fina kamratskap som rådde i musikkåren, där man tog hand om varandra, delade varandras glädje och sorg är också ett minne för livet. Och betänk – inte en enda olycka under alla dessa resor – det är Nåd, ja underbar Nåd.

Yngve Nilsson, f.d. RB-medlem

INGEMAR KARP

Redan i tidiga år blev musiken hans livsstil med valthornet och trumpeteten som huvudinstrument. Under tre år utbildade han sig till instrumentpedagog vid musikhögskolan i Piteå för att sedan fortsätta sina studier i Malmö. Han for över till Köpenhamn och tog hornlektioner, vikarierade en del i Malmö

Ingemar Karp

Symfoniorkester och efter ytterligare tre år hade han också en musikerexamen i bagaget. 1967, 24 år gammal, tog han över dirigentpin- nen för Röke Blås av sin far och fick

i samma veva jobb som musiklärare i Hässleholms kommun. När ytterligare åtta år hade gått bodde han åter i Röke, denna gång tillsammans med sin kära hustru Kristina.

Ingemar fick 2001 Börje Gustavsson stipendiet: *"Ingemar Karp har under sina många år som ledare för Röke Blåsorkester på ett unikt sätt lyckats förmedla tro och bestående musikaliska upplevelser till ett stort antal blåsmusikanter. Ingemars vision och kunnande har inspirerat mängder av ungdomar till fortsatt musicerande som proffsmusiker och musikledare. Styrelsen lyfter på hatten för den fantastiska kvalitet som ensemblen är efter år uppvisar."*

Han har också fått andra utmärkelser och bevis på sitt engagemang. Som exempel kan nämnas Lions stipendium för ungdomsledare i Hässleholm och Hässleholms kulturpris 2003. Kulturnämndens ordförande Anders Åström sa då i en artikel i Kristianstadsbladet att: "Det är viktigt i all verksamhet att ha roligt. Förutom att Ingemar utvecklat Röke Blås till en orkester av erkänt hög kvalitet, så har han medverkat till att sprida Hässleholm inte bara i Sverige. Också utomlands och inte minst vid de många turnéer man haft i USA."

Poängteras bör att Ingemar är en människa i vilken vi kan se att Jesus lever här och nu, en budbärare med musiken som redskap. Med stor disciplin och ett brinnande intresse musicerar Ingemar och sprider sina kunskaper med ett engagemang för barn, ungdomar och vuxna som är något utöver det vanliga.

Jonas Lundin & Anna Björkenrud, nuv. RB-medlemmar

LP-SKIVA OCH USA-TURNÉ

När nyåret 1975 går in ser Blåsets medlemmar fram mot ett år med febril aktivitet, och det handlar om den stundande första USA-turnén till sommaren och den förestående skivinspelningen, som också blir nummer 1 i Blåsets diskografi. Inspelningen gjordes en helg under

våren i Metronom studio i Köpenhamn med Vincent Nilsson som producent. Bästa spåret på skivan tyckte Norra Skånes recensent "Walle" var Sammy Nesticos "Reflective Mood", där Vincent med sitt trombonsolo drar med sig "hela orkestern till en nivå som gör att man stundtals har svårt att tänka sig att det är en amatörorkester det är frågan om".

Så kom då sommaren och den första USA-turnén som gick till svenskbygderna i mellanvästern. Svensk folkmusik hade fogats in i repertoaren och nya uniformer hade införskaffats – gul skjorta, flaggblåa byxor och svarta trätofflor – allt för att bana väg in i svenskamerikanens hjärta. Researrangemangen i USA stod Dave Anderson för, en svensk-ättad kristen sångare och researrangör.

För blåsarna var självklart den första USA-turnén en enorm upplevelse, även om det var slitsamt med långa bussresor varje dag och nya värdar att bekanta sig med varje kväll!

Sedan denna första USA-turné -75 har Dave Anderson arrangerat Röke Blås övriga USA-turnéer: -81, -88, 92, -95, -00 samt -03.

1978 blev ett märkesår så till vida att Blåset gjorde sitt första TV-framträdande. Det skedde i TV-huset i Malmö i en programserie med Bengt Roslund och Göte Strandsjö kallad "Sång på gång".

1980 fyllde musikkåren 25 år. Ett jubileum ordnades på Missionshemmet i Vittsjö med olika återblickar på vad som förekommit under Blåsets historia, t.ex. mannekänguppvisning med uniformer från olika tidsepoker och Erik Karp dirigerande en veteranorkester som spelade "Käcka pojkar".

Extra festligt var det när Anders Månsson skulle ta stämton och inte fick ljud i sin baryton, tittade ned i klockstycket och lyfte ur ett fågelbo! Visserligen ditplacerat av Anders själv, men den komiska effekten var

forts. på sidan 16

Kerstin Oderhem kommer från Hållands folkhögskola och ska nu vara kaplan på EFS-gården Åsljunga

Vi är många som älskar EFS-gården i Åsljunga. Jag minns lukten av gröt som fanns kvar så länge matsalen låg i källaren. Lägerkvällar med spänning i luften. Ledarnas tappra kamp att hålla pojkarna borta från flickornas logement. Livslånga vänskaps- och kärleksband som knöts. Bönestunder på knä då kanske livsavgörande beslut togs. Då hette det Missionshemmet och trots namnbytet är gården fortfarande en missionsstation, nu för en ännu större grupp.

En gård för hela livet

Det är tio år sedan den stora upprustningen. Från matsalen har man idag en härlig utsikt över sjön och rummen i huvudbyggnaden håller bra standard. På tomten ligger lägerstugorna där barn och ungdomar oftast håller till. "Distriktets barn- och ungdomsverksamhet är fortfarande vår stora uppgift men vi har också kunnat bredda verksamheten och jobba över hela åldersstrukturen" säger Thomas Ekman, föreståndare sedan 1993. "Det är väldigt positivt att ha ett läger samtidigt som det pågår vuxenverksamhet i huset. Båda grupperna blir berikade av det." Till gårdens programveckor kommer numera deltagare från Piteå i norr till Malmö i söder, dessutom från många olika samfund. Man ska kunna åka hit och känna sig hemma oavsett vilket sammanhang man kommer ifrån. Gården får nya vänner och i gårds-

föreningen finns idag medlemmar från många samfund.

Kontaktnätet

Sedan flera år har gården samarbete med olika församlingar i Skåne som kommer längre eller kortare perioder varje sommar med sina konfirmander. Idrottsklubbar, kanotister, turister – kontaktytorna är många. Gården är ansluten till organisationen Kristna gårdar och förutom på den egna hemsidan www.efsgarden.com finns man på den internationella hemsidan www.christianhotels.com

En gård för hela livet

EFS-gården drivs numera av den gårdsförening som bildades för tre år sedan och som idag har 180 medlemmar. Distriktet äger fastigheten medan föreningen svarar för verksamheten. "Jag tror att distriktets

gårdar kommer att bli alltmer viktiga i framtiden. Idag drivs lägren av distriktet men i en framtid kan det nog bli så att det är gårdsföreningarna som har ansvaret även för sitt barn- och ungdomsarbete." säger Gunnel Andersson, styrelseledamot i gårdsföreningen. "Jag tror att ett engagemang i en av distriktets gårdar kan vara ett bra sätt att stödja den gemensamma verksamheten. EFS-gården betyder så oerhört mycket för så många, för barn och ungdom och numera även för våra äldre. Barnläger, konfaläger, programveckorna, jul- och påskfirandet – detta är verkligen en gård för hela livet."

Gården får en egen kaplan

I Åsljunga har man bestämt sig för att vara offensiva och satsa. Ett tydligt tecken på detta är att man i höst anställer Kerstin Oderhem

som kaplan på halvtid. Det har blivit möjligt bl.a. tack vare försäljning av missionshuset i Höganäs. Inledningsvis är det en projektjänst under två år men man hoppas förstås att tjänsten kan bli permanent. "Jag tror att vi har fått precis rätt person till det jobbet", säger Gunnel. "Kerstin representerar dessutom 30-åringarna, en åldersgrupp som vi kanske inte har haft så mycket att erbjuda."

Jag ringer upp Kerstin Oderhem och telefonledningen från Jämtland glöder av entusiasm. Kerstin är 35 år, har fått sin pastorsutbildning

Kerstin Oderhem återvänder till sina rötter i Örkelljungatrakten

inom Svenska Alliansmissionen och har de senaste åren arbetat på Hållands folkhögskola som internatföreståndare men framför allt som bibellärare på pionjärlinjen och bibellinjen. Många ungdomar från Skåne har lärt känna henne där och själv har hon också sina rötter i Örkelljungatrakten. Kerstin är gift med Henrik från Staffanstorp och de har två barn, Samuel 7 och Sanna 5. Efter många år i Jämtland längtade familjen till Skåne och i höstas köpte de hus i Åsljunga. När jobbet på gården lystes ut tvekade hon inte. "Jag älskar utmaningar och det här ska bli riktigt spännande"

Många nya idéer!

Vad vill du utveckla? "Jag tänker rätt mycket på vuxenverksamheten.

Jag tycker vi talar för lite om hur vi vuxna och äldre ska vara förebilder för de unga. Att vi vågar vara en fader eller moder i tron – det behövs så väl!" En viktig uppgift för kaplanen är att erbjuda själavård och samtal. En annan att arrangera programveckor. Kerstin har mycket tankar kring pedagogik. "Själv behöver jag göra för att lära" säger hon. "Ett exempel är programveckan 'Vi Guds trädgård – I Guds trädgård' i september. Där följer vi upp förmiddagens föreläsning om beskärning av träd och buskar med bibelstudium om hur vi måste skära bort saker i våra liv för att växa i tron, besöket på Fredriksdals trädgårdar ger stoff till samtal om hur vi kan odla vår tro." Hon har massor av idéer så nu gäller det att komma på plats och se vad som passar in i gårdens utbud.

Välkommen på årsmöte

Lördagen den 23 april har gårdsföreningen årsmöte och dit är alla välkomna. Föreningen borde ju ha massor av medlemmar, tänker jag, vi är ju så många som har haft ett livslångt förhållande till denna gård. Ibland sträcker det sig över flera generationer. För min del är vi inne på tredje generationen åsljungakonfirmander och vi är säkert många med den traditionen. Tänk om alla vi som älskar gården skulle gå med i föreningen! Vad skulle det innebära för dem som idag har ansvaret? "Vi är inte blyga och vårt mål är att under 2005 bli 300 medlemmar" säger Gunnel. "Det skulle naturligtvis ha stor betydelse om vi blev så många. Alla kan inte engagera sig men vi behöver förebedjare. Dessutom är varje ny medlem en stor uppmuntran. Det betyder att ytterligare en tycker att gården är viktig och vill ge den sitt stöd."

Medlem blir man genom att sätta in 100 kr på pg nr 73 27 71-1. Så enkelt var det! Nu är vi 181. Välkommen du också!

Birgitta Bemerk, Vejbystrand

Hanna Sjöberg - vikarie på distriktsexp.

Mitt namn är Hanna Sjöberg och det är jag som är den nya telefonrösten på distriktsexpeditionen.

Jag är en person som gillar äventyr, pyssel, farmors "flygande Jakob" och sällskapsspel. Jag och min man bor i Ängelholm i en mysig liten lägenhet, men vi drömmer om en stor gård ute på landet. Jag är medlem i EFS-kyrkan i Ängelholm där jag är engagerad i barn- och ungdomsverksamheten. Många av de vänner jag nu har, har jag fått genom de många läger som EFS anordnat.

Hanna Sjöberg bor i Ängelholm

Mina första år tillbringade jag på EFS-gården i Åhus där mina föräldrar jobbade. Senare har jag gått bibelskola uppe på Hållands folkhögskola, teamutbildning på Hjälmareds folkhögskola och jag har även jobbat en tid på ICA.

Framtiden vill jag fylla med mycket kärlek och glädje. Jag och min man önskar oss några barn, men kanske först om några år. Jag önskar även att få vara med om att fler människor får uppleva Guds godhet och nåd, att få vara med att fylla himlen.

Hanna Sjöberg, Ängelholm

Blindskolan i Bako

Paul Persson har under en längre tid bedrivit forskning om blindskolan i Bako, hur det hela startade och skolans utveckling under åren. Han har också i sin forskning tagit reda på hur PG:arna i EFS blev "inblandade" i först och främst blindskolan i Bako.

Vi var ett 60-tal som hade kommit till Västerkyrkan i Hässleholm för att lyssna till en mycket intressant utläggning av vad Paul hade kommit fram till i sina undersökningar om Backo.

-Jag har försökt att koncentrera mig på blindskolan i Bako i min forskning, inledde Paul och fortsatte: - Eva-Karin och jag kom dit i början på 70-talet och jag märkte då att det fanns mycket som vi borde känna till då man jobbade där.

-På 50-60-talet var EFS arbete i Etiopien lika med arbetet i Bako. Jag fick växa upp i Bako och kom dit som 6-åring. Berättelsen om blindskolan började i Addis Abeba, eller varför inte i Hässleholm. I slutet av 40-talet kom det två stycken elever till skolan i norra Addis, utskickade av kejsar Hailie Selassie. I slutet på 50-talet, hade skolan ett 15-tal elever, och dessa fick bland annat lära sig att binda borstar. Så småningom blev det alldeles för trångt och man bad att få pengar till att bygga nya lokaler. Men EFS hade inga pengar till detta. Man började då att fundera på att bygga blindskolan i Bako och låta den expandera där.

På ett läger där Per-Erik Frykberg var ledare började han tillsammans med Torsten Månsson fundera på om inte pojkgруппerna i EFS kunde ha ett eget missionsprojekt som man kände större ansvar för. Hur skulle man kunna väcka missionskärleken bland de unga? Då väcktes tanken på blindskolan i Addis. EFS styrelse gick med på att låta PG:arna ta ansvar för denna.

-Två pojkgруппer hade redan sänt in pengar till skolan så det var

redan igång i Hässleholm, mycket tack vare Gillis Lindells inlägg i "Juniorfronten".

- Jag hade en pojkgрупп i Lommarp och där samlade vi ihop 50 kronor som vi skickade till EFS, berättade Gillis.

Därefter gav EFS klartecken till PG:arna att samla in pengar till blindskolan. Då blev den insamlade summan 4 500 kronor från försäljning av vykort. Året därpå steg summan till 8 700 kronor. Det här året hade EFS ont om pengar, men missionsföreståndare Nils Dahlberg blev imponerad av pojknarnas resultat och tänkte att med tiden kunde man kanske skicka en missionsfamilj till Bako tack vare pojknarnas insats. Insamlingarna fortsatte men det var riktigt kritiskt, för den tomt som fanns i Bako stod fortfarande oanvänd. Etiopiska staten var på väg att ta tillbaka tomten eftersom

Ella och Gillis Lindell tar för sig av de etiopiska rätterna

den inte användes. Då kom PG:arnas insamling och räddade hela situationen. Så skickade EFS familjen Torsten Persson till Bako för att

*Gillis Lindell
intervjuas av
Paul Persson*

starta en farm. Året var 1959. Torsten var bondson och mest meriterad att starta en farm, men kanske inte att starta en blindskola. Det var bråda dagar. Torsten, som hade en bakgrund som trädgårdsmästare, började att plantera bl.a. kaffebuskar men fick också vara med och bygga upp blindskolan. Denna invigdes den 31 december 1960. Då var "Perk" i Bako, och fick vara med om den stora invigningen.

Fyra av eleverna från Entotto fick följa med till Bako. Resten fick stanna kvar på Entotto.

Eftersom dessa hade lite kvar av sin skolgång var det inte lönt att ta dessa till Bako.

När "Perk" var i Bako berättade han att PG:arna i Sverige hade samlat in 125 000 kronor på fyra år. På 60-talet "brakade" det loss här i Skåne och tvålförsäljningen tog fart. En av Skånes PG:are blev sjätte bäste tvålförsäljare i landet genom att sälja 477 tvålar. Han fortsatte och hade året efter sålt 503 tvålar. -Själv sålde jag 1044 tvålar på Kulahalvön, berättade Paul.

Engagemanget bland PG:arna var stort och det tävlades om hur många tvålar man kunde sälja.

Hela kostnaden för Bako kunde inte PG:arna stå för. En del gjorde eleverna själva genom att binda borstar och sälja dessa och på så vis få pengar att finansiera sin skolgång med.

Så småningom blev detta så stort att det hamnade utanför EFS förmåga att finansiera skolan. Då måste man söka samarbetsparter som på olika sätt kunde gå in och hjälpa. Det svenska biståndsgör-

net NIB var ett av alternativen. Det svenska biståndsorganet var dock mycket tveksamt till att satsa pengar på Bako. EFS mission var också tveksam. "Hur låsta blir vi om vi tar emot utvecklingspengar?" Resultatet blev ett samarbete med Centerns ungdomsförbund. Men man sökte fler samarbetspartners och det blev Lutherhjälpen som blev ytterligare en partner. Blindskolan blev öppningen för fler skolor i Bako, bland annat en skola för olika hantverkare som murare, snickare, smeder med flera. Men blindskolan byggdes ut och fick del av bidragen från Lutherhjälpen. Bako växte och blev ganska stort. En period fanns det ett 30-tal svenskar där.

Många skolor i bakoområdet har lagts ner men blindskolan lever kvar och ansvaret ligger nu hos en etiopisk blindförening.

Tvålförsäljningen betydde mycket

för PG:arna och deras insats blev räddningen för Bako. Det var på "håret" att EFS hade skrinlagt Bako-projektet om inte PG:arna hade samlat in pengar på tvålförsäljningen. Det är många elever från skolan som har blivit hjälpta till ett bättre liv. Skolan har också betytt mycket för missionen i regionen, och för-

Kaffeceremonin

samlingarna har växt tack vare Bako-projektet, menade Paul.

Pauls gedigna arbete att forska runt blindskolan var mycket intressant och kommer kanske att resultera i någon slags publikation (red.anm.) - vem vet.

"Bakokvällen" i Västerkyrkan avslutades med etiopisk måltid med efterföljande "etiopisk kaffeceremoni" där vi fick vara med, se och smaka på kaffe tillagat på etiopiskt vis.

Text och bild:

Per Andersson, Staffanstorp

Kaffet eftertraktas

"VI SÅLDE TVÅL I PARTI OCH MINUT"

I början på 60-talet fanns det i Önnköping en PG:are som i likhet med andra PG:are i landet sålde tvålar för att samla in pengar till blindskolan i Bako. Kanske inte i närheten av rekordnoteringarna i övriga landet, men pojkarna gjorde det med glädje - allt för att stödja blindskolan.

Med anledning av Paul Perssons forskning om blindskolan i Bako tog jag kontakt med en av "mina gamla" PG:are, Per Krondahl. Per bor fortfarande kvar i Önnköpingstrakten och driver där en bilverkstad. Tyvärr har de flesta av "pågarna" flyttat från trakten, så Per är den ende som jag fortfarande har kontakt med.

- Jag minns hur vi sålde tvålar i parti och minut. Det var i regel våra släktingar som köpte tvålarna, säger Per och fortsatte: Önnköping var inte någon stor by, så marknaden blev ganska fort mättad. Men vi gjorde mycket annat också. Jag minns att

vi tillverkade olika alster som vi sen sålde på auktion och skickade till missionen. Tiden i PG var en härlig tid avslutade Per och återgick till att skruva med bilar.

Text och bild:

Per Andersson

Per Krondahl entusiastisk tvålförsäljare i PG på 60-talet.

forts. från sid. 11, Röke Blås - 50 år. total. Kvällen avslutades med nattvardsfirande i Vittsjö kyrka. Dagen efter var det jubileumskonsert i Linnéskolan i Hässleholm.

Vincent Nilsson

En beskrivning av Röke Blås historia kan till stor del komma att handla om dess många turnéer. Man glömmer då lätt bort det vardagsarbete som inte är lika glamoröst, men en förutsättning för framgångsrika turnéer. Det handlar om repeterande ett par fredagskvällar i månaden, övningshelger två gånger per år och uppspelningar ca. en gång i månaden. Det handlar om att skaffa repertoar, nya arrangemang som måste köpas eller som man får skriva själv. I alla dessa avseenden har det arbete som Ingemar lagt ned varit enastående och en förutsättning för den utveckling som skett och de olika projekt som genomförts.

Triple and Touch

När man tittar igenom program och utskick finns det ett genomgående tema i nästan allt som skrivits. Det är uppmaningen "Be för Blåset". De välsignelser som Röke Blås har fått uppleva under årens lopp är inte bara frukten av hängivet arbete från Ingemars sida och de personer som i övrigt funnits i ledningen.

Den viktigaste orsaken är beroendet av Gud och vetskapen om att det arbete som är överlåtet till honom och lagt i hans hand, det kan ge resultat som överträffar våra vildeste förväntningar.

Björn Ohlsson, f.d. RB-medlem

BLÅSETS TALARSKOLA

De flesta som spelar i Blåset presenterar något av de musikstycken som framförs. Det börjar vanligtvis med att man på darriga ben reser sig upp och klämmer fram: "Nästa låt heter Segerns tecken och Tore spelar solo". Sedan utvecklas man mer och mer och presentationerna kan bli riktigt avancerade och personliga. Att ställa sig upp och tala inför andra är en god träning inför framtiden. Många blåsmedlemmar har här tagit sina första steg mot frimodiga vittnesbörd från hjärtat och dessutom talat svenska, engelska och tyska!

Tusen tack till Röke Blås och Ingemar och Kristina Karp för dessa år och upplevelser!

Susann Åkerman & Marie Samuelsson, f.d. RB-medlemmar

JERUSALEM 3000 ÅR

1996 fick vi i orkestern vara med om något fantastiskt, nämligen en resa till Israel. Vi fick vara med om en underbar upplevelse, nämligen firandet av Jerusalems 3000-års jubileum tillsammans med bl.a. Ralph Carmichael.

Med på resan hade vi pastor K-G Larsson som guidade oss till alla de olika bibliska platser vi så många gånger hört talas om. Att t.ex. få vara med om en morgonandakt på stranden vid Genesarets sjö var onekligen en speciell känsla.

Mattias Folkesson & Nina Kristensson, nuv. RB-medlemmar

Nyckelhändelser Röke Blås

1955 - 2005

1955 Röke EFS Musikkår grundas av Erik Karp
1957 Värmlandsturné
1960 Norrlandsturné
1962 Riksläger i Rättvik. Gotlands-turné
1963 Uppremiär på "Segerns tecken" på Blåsarfesten i Örnköldsvik.
1964 Norgeturné
1965 Norrlandsturné
1970 Riksläger Ljungbyholm
1972 Norgeturné
1973 Uppremiär på Vincent Nilssons arrangemang
"Oh, Happy Day" på EFS Årskonferens i Stockholm.

1974 Norrbottensturné
1975 USA-turné No.1 (Midwest)
Skivinspelning Nr.1
1977 Konsertresa Danmark.
1978 Englandsturné. Medverkan i TV-programmet "Sång på gång".
1979 Norgeturné. Skivinspelning Nr. 2 "Musik Till Herrens Lov".
1980 Firande av Röke Blås 25-årsjubileum.
1981 USA-turné No.2 (East coast)
1984 Tysklandsturné
1985 Norrlandsturné
1986 Englandsturné
1987 Skivinspelning Nr. 3 "Vision".
1988 USA-turné No.3 (South)
1989 Konsertresa DDR
1990 Tysklandsturné
1992 USA-turné No.4 (West coast)
1994 Skivinspelning Nr. 4 "Utav Glädje".
Radioinspelning på EFS Årskonferens i Hässleholm.
1995 USA-turné No.5 (Florida)
1996 Israeltturné i samband med firandet av "Jerusalem 3000 år".
1998 Norrlandsturné. Konsertresa till Neustadt, Tyskland.
1999 Konsert med Per-Erik Hallin.
2000 USA-turné No.6 (Midwest).
www.rokeblas.nu lanseras.
2001 Ingemar Karp tilldelas årets stipendium från Börje Gustavssons Minnesfond.
2002 Konsertresor till Åland och Neustadt, Tyskland.
2003 USA-turné No.7 (West coast).
Skivinspelning Nr. 4 "Live" (live-inspelad i USA).
Konsert med Triple & Touch.
Ingemar Karp tilldelas Hässleholms kommuns kulturpris.
2004 Konsert med Frank Ådahl, Ingemar Nordström.
Erik Karp får hembud.
2005 Röke Blås 50 år

Till hösten planerar Röke Blås en Jubileumshelg 29-30 oktober. Lördagen den 29 oktober arrangeras en fest i Hässleholm för alla Röke Blåsare genom tiderna. Söndagen den 30 oktober bjuds allmänheten in till JUBILEUMSKONSERT i Hässleholm Kulturhus. Solister blir bl.a. Röke Blåstrambonisterna Vincent Nilsson, Ola Åkerman och Ola Nordqvist!
www.rokeblas.nu

Textsammanställning:

Ingemo Bernesson, Örkelljunga

VILKET ÄR DITT VÅRTECKEN ?

Frågan ställdes till:

Gunvor Johansson, svarade:
Mitt vårtecken är, när vårfåglar sjunga i buskar och träd och vårblommorna blommar i rabatterna.

Svenne Johansson svarade:
När de stora häftiga, bullrande motorcyklarna syns och hörs på vägarna. Då är det vår!

Hillevi Nilsson svarade:
Koltrasten med den gula näbben och den underbara sången.

Foto: Per Andersson

Elin Andersson svarade:
När de gula vintergäcken sticker upp näsan i rabatten och snödropparna är i full blom.

Ingvar Persson svarade:
När det är ljus på morgonen då man går till jobbet.

läsvärt

Tilliten bärs på tusen axlar

Redaktör: Lisbeth Gustafsson

Boken är den tredje delen i skriftserien *Se människan*. Bakom projektet *Se människan* står Verbum Förlag AB, Ersta Diakonisällskap, Sigtunastiftelsen, Svenska kyrkans kulturråd, Svenska kyrkans information samt kulturveckan i Göteborgs stift.

Skribenterna är:

Agneta Lagercrantz född 1956, är journalist och anställd på Svenska Dagbladet. Hon har tilldelats utmärkelsen The Templeton Award för att ha skrivit Europas bästa religionsreportage år 2002.

Bo Larsson född 1952, är präst, docent i tros- och livsåskådningsvetenskap samt utbildnings- och forskningschef vid kyrkokansliet i Uppsala.

Thomas Lerner född 1955, är journalist på Dagens Nyheter. Han har tidigare varit ekonomireporter och chef för temasi-dorna Insidan och Tro & Existens.

Marianne Lerner född 1929, är psykolog och psykoanalytiker. Hon har arbetat inom barn- och vuxenpsykiatri med behandling och varit privatpraktiserande psykoanalytiker.

Ami Lönnroth född 1940, är frilansjournalist och författare. Hon har tidigare arbetat på Svenska Dagbladet och varit gästprofessor i journalistik vid JMK i Stockholm.

Lisbeth Gustafsson född 1951, är livsåskådningsjournalist och retreatledare. Hon är ansvarig för Mediaprojektet *Se Människan* samt redaktör för Skriftserien *Se människan*.

Boken delar med sig av erfarenheter som griper tag om en då man läser. Allt från ett nöddop, då man mitt i allt kaos ser hur mycket ett så kort liv redan fått lära oss om tillit och kärlek. Vi får se hur människor genom hela livet söker tilliten i andra och i sig själv. Vi får möta människor som på olika sätt mist tilliten och deras väg tillbaka till en tryggare tillvaro.

Vilken betydelse har vi allihop när ungdomar tappar fotfästet trots att de till synes har stabila familjeförhållanden? Boken visar, genom intervjuer av människor vars livserfarenheter är väldigt olika, att alla människor i deras sociala nätverk har haft oerhört stor betydelse för hur deras tillit ser ut.

Vad händer när vi får besked om en svår sjukdom? När Ami Lönnroth intervjuar Barbro Arnberg får hon höra att Barbro blivit mer trygg efter hon fick cancerbeskedet.

Några kapitel senare tar man upp vad som händer då vi inte får en diagnos. I ett samhälle där man hela tiden är ett projekt och strävar efter det bästa utseendet, den friskaste och dugligaste kroppen m.m.

Marianne Lerner talar om tilliten utifrån sagornas värld. Hon talar om Nemo där han och pappa Marvin först efter många farliga strapatser har lärt sig ha tillit till sig själva och till varandra.

Det här är en bok som man kan ta god tid på sig att läsa. Ett kapitel åt gången för att få alla tankar att sjunka in. Den skapar en enorm tankevärld. En skön bok att läsa, trots att den tar upp många och svåra livssituationer, då den nästan kräver ett samtal och en dialog med någon annan. En del av livsberättelserna är mörka och svåra, det samma gäller poesen i senare delen av boken som också är tung och mörk. Det märkliga är att även i dessa kapitel finns trygghet då man kan uppleva avlastning i de tyngsta stunderna. En avlastning som inte alltid är uttryckt på samma sätt men där jag ser Gud.

Ylva Eggehorns direktsända morgonbön samma morgon Estoniakatastrofen var ett faktum:

Var inte rädd. Det finns ett hemligt tecken, Ett namn som skyddar dig nu när du går.

Din ensamhet har stränder in mot ljuset. Var inte rädd. I sanden finns det spår.

För att avsluta vill jag återkoppla till de förhoppningar om boken som Lisbeth Gustafsson uttrycker i förordet. Att bokens... berättelser och tankar om tillit ska väcka lusten att berätta vidare. Tillit handlar om samhörighet i det inre och det är vår tro att goda samtal och möten i bokcirklar, skolor, församlingar och föreningar kan synliggöra den tillit som bor djupt i människan.

Det enda jag känner efter att ha läst boken är att jag delar dessa förhoppningar och att jag bara måste läsa den åter igen.

Jenny Bondesson, Ängelholm

Personal

Hanna Sjöberg, Ängelholm, vikarierar som assistent på distriktsexpeditionen sedan 1 mars. Vi välkomnar Hanna och hoppas att hon ska trivas i sitt arbete! Hanna presenterar sig på annan plats i denna tidning.

Distriktets årsmöte

hålls 16 april i Kristianstad. Årsmöteshandlingar har sänts ut till föreningsarna. Under årsmötesdagen firar vi även gudstjänst tillsammans. Vid denna gudstjänst predikar Michael Martinson, utvecklingschef på EFS riks och presenterar bibeläventyret.

Vannebergamötet

Boka även in **Vannebergamötet** (vid Vinslöv) 25-26 juni som Svenska Missionskyrkans distrikt och EFS i Sydsverige bjuder in till gemensamt detta år. Anledningen till det gemensamma mötet är att det i år är 150 år sedan Kristianstads Traktatsällskap bildades. Vid Vannebergamötet medverkar vår missionsföreståndare Anders Sjöberg, biskop Christina Odenberg, Missionskyrkans förre missionsföreståndare Krister Andersson och Röke Blås. Mer information om Vannebergamötet kommer i Livslufts majnummer.

För övriga distriktsarrangemang, se almanackan längst bak i Livsluft eller på EFS i Syds hemsida www.efssyd.org.

Se även www.gulaceller.nu

Torbjörn Larspers

df@efssyd.org

fortsättning från sidan 9

en son, en far eller en mormor är lika bottenlös som hos en svensk som förlorat sin käre – det råder det inga som helst tvivel om.

En svensk kvinna, som hade mist sina barn i flodvågen, berättade för mig hur hon en kväll gick ner till stranden för att tända ljus för dem. En bit bort gjorde ett par thailändska kvinnor likadant. De kunde inte varandras språk så de talades inte vid, men den svenska kvinnan pekade mot en av dem och mot hennes ljus. Den thailändska kvinnan nickade och pekade tillbaka på den svenska kvinnans ljus. Hon nickade tillbaka och båda förstod: "Ja, också jag har, liksom du, förlorat min familj här i samma vatten."

Text: Lennart Hamark, Bangkok

Ansökan Johannelund

Ansökan till Johannelunds Teologiska Högskolas 3-åriga och 5-åriga prästutbildningar ska vara inne senast 15 april 2005.

Ansökan till Johannelunds bibelskola ska vara inne senast 15 maj.

www.johannelund.nu

Siffergranskare

Det behövs en siffergranskare av distriktets räkenskaper. Viss förkunskap. Två dagar per år. Arbetet sker på distriktsexpeditionen. Frivillig insats.

Kontakta vik.df. Torbjörn Larspers, tel. 0451 - 38 80 70

EFS i Sydsveriges 9e årsmötesdag

Tid: lördag 16 april 2005

Plats: Österängskyrkan, Kristianstad

9.00	Kaffe och fullmaktsgranskning
9.30	Årsmötesförhandlingar Avdelning 1
12.00	Lunch
13.15	Gudstjänst
14.45	Årsmötesförhandlingar Avdelning 2 (inklusive kaffepaus)

Det är inte bara föreningsombuden som är välkomna till årsmötet. Alla medlemmar (även deltagare i aktivitet) har yttranderätt på årsmötet. Ta därför chansen att komma. OBS: det är bara fullmaktsgranskning på morgonen eftersom förhandlingarna börjar redan då.

Välkomna!

Anmälan för lunchen som kostar 50:- sker till distriktsexpeditionen 0451-38 80 70 alt. Siv Siegurdsson 044-12 88 32. Kaffe 20 kr per gång. Det går att lämna anmälan på telefonsvararen. Sista dag för anmälan för mat är tisdag 12 april. /Distriktsstyrelsen

Vannebergamötet

Midsommarhelgen 25-26 juni 2005

Anders Sjöberg, Christina Odenberg, Krister Andersson, Röke Blås mm

Med anledning av att Kristianstads Traktatsällskap firar 150 år arrangerar EFS i Sydsverige och Svenska Missionskyrkan i Södra Götaland detta år Vannebergamötet tillsammans.

Vanneberga backe vid Vinslöv är klassisk mark. Här har missionsvänner samlats under många generationer för uppbyggelse, gemenskap och inspiration.

Mer information kommer i Livslufts maj och juni-nummer. Boka dessa dagar redan nu!

Arr. EFS i Sydsverige
Svenska Missionskyrkans södra Götalandsdistrikt

april

- 3 Föreningen ÅhusGårdens årsmöte, ÅhusGården
7 Distriktsstyrelsen sammanträder
9 Musikgudstjänst med King Street Gospel
från Hörby, ÅhusGården 4/5
Visafton i Västerkyrkan, Hässleholm 4/5
12-17 Vårens Bibel o Gemenskapsdagar, Åsljungagården 2/3
16 Distriktets årsmöte 4/18
23 Bibelhelg med Agne Nordlander, EFS Hbg 4/5
Gårdsföreningens årsmöte,
EFS-gården, Åsljunga 4/5
30 Valborgsmässofirande på Höllviksstrand 4/5

maj

- 5 Barnens dag på Höllviksstrand 4/5
14 Konsert med King Street Gospel
Höllviksstrand 4/5
15 ÅhusGårdens Musikfest, ÅhusGården
24- 28 Vårdagar med Läkarmissionen, Åsljungagården

juni

- 25-26 Jubileumsfest, Vanneberga 4/18

- okt. 7- 9 Ashramdagar, Åsljungagården

- okt. 11- 16 Höstens Bibel o Gemenskapsdagar, Åsljungagården

- dec. 23- 28 Julgemenskap, Åsljungagården

- 28 dec – 2 jan Nyårsdagar, Åsljungagården

Här finns det växtkraft fastän det just nu ser dött ut ...

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13
Telefon: 0451 - 38 80 70
Telefax: 0451 - 38 80 71
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4
281 51 Hässleholm 0451- 845 36

Distriktsföreståndare

Paul Persson och Torbjörn Larpers
0451 - 38 80 70, 0708 - 28 61 65
epost: df@efssyd.org

Distriktsekonom

Cecilia Engström 0451 - 38 80 70

Distriktskonsulent

Annica Nordqvist 0451 - 38 80 72

Assistent

Ingrid Viberg 0451 - 38 80 70

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31
286 72 Åsljunga
Tfn: 0435 - 46 00 54,
46 00 52 (fax)
E-post: efs-garden@iname.com

Heljarödsgården

Farhult
263 93 Höganäs
Tfn: 042 - 680 29 (även fax),
042 - 680 24 husmor

Ringamålagården, EFS

Pl 5105
374 92 Asarum
Tfn: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2
236 38 Höllviken
Tfn: sep - maj 046 - 25 31 66
jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö
Tfn: 070 - 654 61 85
Fax: 0455 - 460 85
E-post: info@stenbracka.k.se
Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus
Tfn: 044 - 24 00 20
E-post: ahusgarden@efssyd.org
GUL-inspiratör: Marie-Louise Nilsson
tel: 0451-388073 / 0703-388074
ml.nilsson@efssyd.org

mitt vittnesbörd

Var redo - alltid redo

Som scoutledare i många år har jag lärt scouterna vår lösen. Scouter hälsar varandra med orden Var redo- Alltid redo. När vi hade vår terminsstart i januari, samlades vi hemma hos mig till den traditionella brasaf-tonen med "den vandrande julklappen" som huvudsakligt programinslag. Tur att vi har ett rejält stort kök-allrum för att rymma alla. Efter fika var det dags för andakten och jag hade tänkt på vår lösen. Inte har jag tidigare funderat så mycket på vad den kan stå för. Plötsligt upptäckte jag den uppmaning den har till mig som kristen och det svar jag ger på uppmaningen Var redo!

Gud kallar oss att vara redo för Hans uppdrag. Han kallar oss att möta vardagen, människor omkring oss, att ta oss an de upp-gifter Han vill lägga på oss. Han vill att du och jag ska vara Hans händer och Hans föt-ter på jorden. I Bibeln möter vi människor som verkligen var redo att uträtta det Gud ville. Jag kom att tänka på trons fader Abra-ham som följde Guds uppmaning att t.o.m. offra sin son Isak. Och Abraham kunde sva-rat uppriktigt - Alltid redo! Och när Gud fick det ärliga svaret av Abraham, så utsåg Han ett annat offer. En annan, som var redo, var en juniorscout. Han bodde tillsammans med en gammal ledare, en präst. Scoutens uppgift var bl.a. att hjälpa den gamle ledaren att hålla ordning i den stora scoutlokalen, templet, att hjälpa folk, som hade ärende dit och även vara sällskap på natten åt den mycket gamle scoutledaren. En natt vaknar vår scout av att någon kallar på honom. Alltid redo stiger han upp och undersöker var ropet kommer ifrån, men ledaren sover och allt är lugnt. Vår scout somnar om men händelsen upprepar

sig ytterligare två gånger. Till sist väcker han sin ledare och får veta att nästa gång han hör att någon ropar på honom i sömnen, ska han svara: Tala Herre, din tjänare hör. Så fick vår scout många svåra uppgifter av Gud, men han var redo att uträtta dem under Guds hjälp och ledning.

Vi kan läsa om många scouter i Bibeln, Josef med uppdrag i Egypten, Mirjam, Mose, den unge David, Daniel, Rut, lärjungarna, Paulus, och många fler som fick kallelsen och gick åstad. Och så har alla som ställt sig till förfogande för Guds handlande och Hans uppmaning Var redo kunnat svara, mer eller mindre modigt Alltid redo. Och den som har antagit utmaningen och som gör det idag kan vara alldeles säker på att Gud alltid är redo till att hjälpa och välsigna den som går in i Hans uppgifter. Och ska jag vara än mer personlig så vill jag berätta att under alla de år jag varit ledare(c:a 50 år i olika grupper) så har jag många gånger känt det svårt, idéfattigt och många gånger har jag varit jättetrött efter da-gens arbete då jag skulle gå till min grupp. Men när jag kommit hem har jag känt mig utvilad och förnyad därför att en grupp som man träffar varje vecka har så mycket att till-föra till dig som ledare, inte minst i stunden med andakt. Oftast får du mer som ledare än du själv har att ge. Och när man sen träffar sina gamla scouter som själv blivit föräldrar så säger de ofta: "Han/hon kommer snart till scouterna. Jag vill att mina barn ska få upp-leva detsamma som jag fick göra". Eller när någon berättar om ett personligt möte med Kristus. Då blir man varm inombords och önskar att ALLTID VARA REDO

Majlis Ohlsson, Sölvesborg

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Herren säger:
*"Jag är A och O,
början och slutet.
Jag skall låta den
som törstar dricka
fritt ur källan
med livets vatten"*
Upp. 21:6

*Illustrationen är gjord av Carl Forssman, Råå,
till affischen för Kulturveckan på Råå 2005*

Tema: "ORDET"

- Kulturveckan på Råå, sid. 16
- EFS i Sydsveriges årsmöte, sid. 15 och 20
- Lägerbilagan, sid. 11 - 14 (går att ta loss från tidningen)

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
- sid 4 Betraktelse
- sid 5 Annonser
- sid 6,7 Livsluft Ung
Sex dagar på skutan
Sen kväll med Gud
- sid 8 Att arbeta med ord
- sid 9 Guds mäktiga verk
förkunnas i Bjärnum
- sid 10 Nå ut-dagen
GUL-kolumnen
- sid 11 - 14
Lägerbilagan 2005
- sid 15 Distriktsårsmötet
- sid 16 Kulturveckan på Råå
- sid 18 Ord som betytt
mycket
- sid 20 Distriktsårsmötes-
referat
- sid 22 Expinfo
MAF-dagarna
- sid 23 Almanacka
- sid 24 Mitt Vittnesbörd

...från redaktören

Det här numrets tema är "Ordet". Jag vill bidra med ett eget vittnesbörd när det gäller vad Ordet har betytt för mig.

Någon gång i mitten på 80-talet fick jag en folder i min hand. Den handlade om en bibelskola i Hjelm-seryd i Småland. Det bjöds in till Svenska Kyrkan där.

I folder stod det om ett helgseminarium och orden om dopet i Romarbrevet 6 var citerade. Jag hade förstås läst de orden många gånger förut och även predikat över dem. Men just den här gången träffade orden mig på ett särskilt sätt. Jag kände att jag var tvungen att åka till Hjelm-seryd och till det där helgseminariet.

Så gjorde jag. Det var härlig lovsång och undervisning av bl.a. Håkan Sunnliden som då var präst där.

På lördagskvällen bjöd man fram präster och pastorer till förbön vid altarrundeln. Jag gick fram och föll på knä. Förebedjarna gick från person till person och bad. Så kom de till mig. De lade händerna på mig och bad en stund för mig. Sedan sa någon av dem: -Tacka nu Gud högt. Det började jag göra, men denne person sa då: - Nej, inte på svenska, tala i tungor.

Märkligt nog började jag att göra något som jag aldrig hade gjort

förut. Där och då började ett tungotal att stilla sippra fram - väldigt trevande. Efter någon minut reste jag mig och gick till min plats i en av bänkarna. Då kom glädjen och frimodigheten att tala mer i tungor.

Något som jag hade bett om och längtat efter i flera år hade nu hänt när jag inte alls hade någon tanke på det.

Efter gudstjänsten åkte jag hem till Helsingborg. Mina vänner i kören GA-gospel var samlade på Sundsgården och jag åkte dit sent på kvällen.

När jag träffade vännerna såg dom på mig och undrade vad som hade hänt. Det liksom "lyste" om mig, sa dom. Jag fick berätta och vittna om Guds välsignelse till mig. Sedan den kvällen har tungotalet varit en styrka i bönen för mig.

Så här efteråt tänker jag att det var Gud som kallade mig till Hjelm-seryd för att välsigna mig. Han gjorde det genom att låta de ganska tunga orden från Romarbrevet i foldern bli särskilt levande just för mig just då.

Så kan Guds Ord fungera. Några gånger är det trycksvärta på papper och ibland lever Ordet och gör något för oss och med oss.

Guds Ord är levande och verk-samt.

Robert Södertun, redaktör

Redaktionsruta

Livsluft nr 4/2005
Ärgång 13
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 - 38 80 70

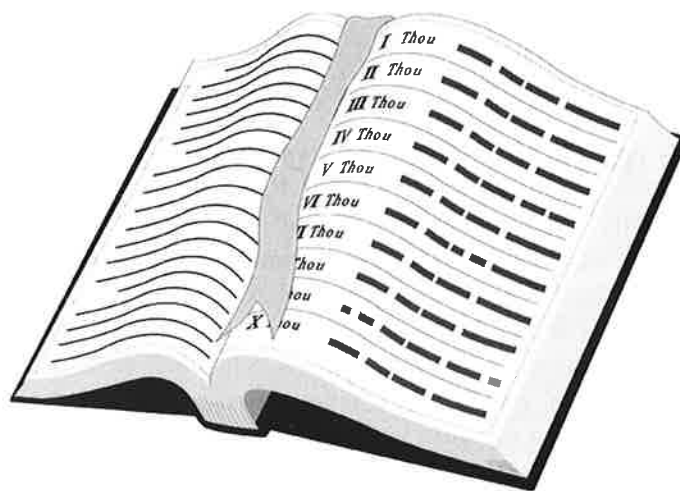
Ansvarig utgivare är Torbjörn Larspers
Tel: 0451 - 38 80 70
Redaktör: Robert Södertun
Surbrunnsgatan 13, 253 60 Ramlösa
Tel: 042 - 29 87 00 / 0701 83 55 50
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 10/5 för nr. 6-7. Plan.utg.dag 15/6 2005
Den 15/7 för nr. 8-9. Plan.utg.dag 15/8 2005
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5 Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
XRT
Box 63
261 22 Landskrona
Tfn: 0418 - 44 61 80

Lagen

Hur är det egentligen - står vi fortfarande under lagen, eller har Kristus verkligen friköpt oss till 100 procent? Och om så är fallet, är då lagen definitivt skrotad och gäller i så fall inte längre t. ex. de tio budorden? Är det för en kristen fritt fram att stjäla, döda och begå äktenskapsbrott?

De flesta läsare av denna tidskrift svarar nog nej på den första frågan: vi står inte under lagen, Kristus har verkligen friköpt oss från lagen till 100 procent. Men de vill samtidigt svara nej även på den andra frågan. Lagen är inte definitivt skrotad, det är inte fritt fram för kristna att stjäla, mörda och begå äktenskapsbrott.

Men hur kan detta hänga ihop, gäller lagen oss eller inte, är vi friköpta eller inte, är lagen skrotad eller inte?

Det verkar ju vara rena snurren! Och det är verkligen rena snurren. Åtminstone inom EFS. Åtminstone om man får döma av den debatt som fördes för ett par år sedan på Budbärarens insändarsidor.

Där förfäktade förbluffande många engagerade EFS-are med kraft både åsikten att Kristus friköpt oss från lagen och att lagen, t. ex. tio Guds bud, fortfarande gäller.

Speciellt beklämmande var det läsa en och annan EFS-pastors inlägg i denna dimmiga debatt. Inlägg som på intet sätt var klargörande, utan lika förvirrande som debatten i övrigt. Man undrade hur i all värld den pastorn klarat sig igenom utbildningen på Johannelund. Var

han manne sjuk den dagen hans lärare gick igenom lagen?

Det enda ljus som fanns i insändarmörkret kom just från Johannelund. Mer än en lärare därifrån försökte reda ut begreppen. Tyvärr verkade de kasta sina pärlor förgäves. I nästa nummer av tidningen hade den totala snurren återinträtt. Ändå är detta på intet sätt någon svår teologi. Allt är utrett sedan århundraden tillbaka. Svaret står att läsa i vilken bibeltrogen troslära som helst.

Det är helt och fullständigt korrekt att säga att vi inte står under lagen därför att Kristus har friköpt oss. Det är lika korrekt att säga att tio Guds bud fortfarande gäller oss kristna. Förvirringen uppstår när man talar om olika saker samtidigt utan att hålla isär det som ska hållas isär. När man okontrollerat blandar äpplen och päron.

Lagen består av tre olika delar: ceremoniallagen, den borgerliga (eller politiska) lagen samt moralagen (eller sedelagen).

Ceremoniallagen, som reglerade hur man skulle offra i templet, rena sig rituellt etc., gäller inte oss kristna.

Den borgerliga lagen, som reglerade t. ex. hur brott skulle bestraffas och arv skiftas i den israeliska teokratin, gäller inte heller oss kristna.

Moralagen, exemplifierad i t. ex. tio Guds bud, gäller i allra högsta grad oss kristna!

Därför är det rätt att både säga att Kristus har friköpt oss från lagen, nämligen från ceremoniallagen och

den borgerliga lagen, och säga att lagen fortfarande gäller oss kristna, nämligen moralagen.

Sedan finns det en tredelning till som är väldigt bra att ha klart för sig: lagens tre bruk.

I luthersk teologi, som är underbart redig och klar, säger man att lagen har tre bruk, det vill säga tre funktioner. Och då menar vi naturligtvis moralagen. För att minnas lagens tre bruk har vi tre stödord: tygel, spegel och regel.

Tygel påminner oss att lagen har en allmänt tyglande effekt i samhället. I snart sagt alla samhällen är det förbjudet att t. ex. stjäla, mörda och begå äktenskapsbrott.

Spegel påminner oss att när vi speglar oss i Guds perfekta lag, ser vi vilka lagbrytare vi är. Vi bryter dagligen och stundligen mot lagen i tanke, ord och gärning. Denna insikt driver oss till Kristus, vår käre Frälsare.

Regel påminner oss att lagen blivit till en levnadsregel för oss kristna. Vi vet att vi inte blir frälsta av att hålla några lagar. Men efter att vi blivit frälsta av nåd allena och genom tro, så älskar vi Gud och vill gärna vara honom till lags. Och eftersom vi vet att han gett uttryck för sin vilja i lagen så försöker vi att leva efter den. Inte av tvång utan av kärlek till Gud.

Krångligare än så är det inte.

Det som för en stund sedan verkade vara rena snurren.

Staffan Hulthén, Malmö

URKRAFT, LIVSKRAFT OCH URKRISTEN KRAFT

Urkraft

Det är tid att göra vårbruket. Urkraften ger sig tillkänna i trädgården när vårblommorna visar sig. För mig som nyinflyttad är det spännande att se vad andra har planterat och som jag nu får del av. Det är inte längre fruset och vintervila. Den skapande kraften ger oss värme, uppfriskande regnskurar med den omisskännliga vårdoften, saven stiger i träden och snart slår bokskogen, den efterlängtnade, ut. Det är inte bara i trädgården nyheter skall visa sig. Mina grannar får ansikten när vi nu kan stå vid staketet och prata några ord. Man vill ut i luften, Livsluften.

Livskraft

Den gamle mannen låg på sin säng, trött av ålder och sjukdom, vilande och slumrande efter middagen. Efter en stund slog han upp ögonen, log med hela ansiktet och glädjen lyste i hans ögon. Hur är vädret? frågade han. Är det varmt? Ja, det är vår i luften. Då är det vår, sa han, både praktiskt och teologiskt. Vid de orden studsade jag av glädje. Tänk så mycket livskraft det kan finnas också där kroppen är svag. Se på människor som får kämpa för att kunna flytta fötterna ett enda steg och ändå ger de inte upp. Jag tänker på den lille pojken i Nakamte. Han brukade komma och ta i hand och hälsa när man gick förbi och jag tror aldrig att jag har tagit en så smutsig hand i min, men det gjorde ingenting, för glädjen i hans ögon går heller inte att beskriva. Ändå skulle han ha all anledning att sitta och gråta förtvivlat och det gjorde han säkert emellanåt, för han levde ensam på gatan, båda föräldrarna var döda i aids. Vilken Livskraft!

Urkristen kraft

"Vinden blåser vart den vill, och du hör den blåsa, men du vet inte varifrån den kommer eller vart den far. Så är det med var och en som har fötts av anden." Joh. 3,8

Nog har vi känt av vinden i vinter. Och talat om den. Ingen har sett den men alla i vår bygd har sett verkningarna av den och talat om stormen Gudruns kraft och resultat. Skogen som har ramlat, elledningar som är trasiga och telefoner

som inte fungerar och många människor som är ledsna, arga, irriterade och besvikna.

Snart är det Pingst. Högtiden som talar om Guds kraft, den heliga Anden. Vi kan inte se den, men erfara verkningarna av den. På Pingstdagen kunde ingen undgå att höra dånet som av en stormvind. Apostlarna fångades av den stormvinden och resultatet blev att profetian från Joel gick i uppfyllelse. Kyrkan föddes därför att människor föddes på nytt – av Gud. Apostlarna fylldes av denna Guds goda kraft och predikade frimodigt. Borta var lärjungarnas försagdhet och tvivel, de som hade stängt dörrarna av rädsla hade öppnat, inte bara dörrarna, utan sina hjärtan för Gud.

Det är samma kraft som verkar i oss som tror på Jesus, för ingen kan säga att Jesus är Herre utom i den helige Ande. Han utförde sitt verk i oss när vi kom till tro, men sen då? När vi längtar efter mer av den kraften i vardagslivet, i tänkandet, i bedjandet, i tjänandet? Ja, det är samme Ande och han väcker vår önskan att lära känna Jesus djupare, älska honom allt innerligare och tjäna honom av hjärtat. I möten med människor är han där för att hjälpa oss att se varandra som Jesus ser, med kärlek. I hem- och sjukbesök är han där före oss och med oss för att leda samtalet. När mitt inre är tomt och trött och det är svårt att bedja stöder han oss i vår svaghet och väddar för oss med rop utan ord.

*Du höga kraft, jag längtar åt dig att giva mig.
Min ande törstar, trängtar att bli ett med dig.
Din kärleks eld låt tändas, skriv i mitt bröst din lag.
Min död i liv låt vändas, min natt bli salig dag.*

*Du klara gudomslåga, du sol som vår vigtt in,
Guds svar på livets fråga, i våra själar brinn.
O kom att nu oss viga till liv som död ej vet,
men utan gräns skall stiga mot okänd härlighet.*

Sv ps 162: vers 4 och 6

Glad Pingst!

Majken Persson, präst i Hässleholm

Vannebergamötet 2005

*Midsommarhelgen 25-26 juni Vanneberga
vid Vinslöv, följ skyltning vid väg 21*

Anders Sjöberg

EFS missionsföreståndare

Krister Andersson

Svenska Missionskyrkans förre
missionsföreståndare

Christina Odenberg

Biskop Lunds stift

Röke Blås

Lördag 25 juni möten kl. 11, 14 och 18,
söndag 26 juni kl. 11

Med anledning av Kristianstads Traktatsällskaps
150 års-jubileum samlas vi tillsammans på
Vanneberga backe, klassisk mark för den
nyevangeliska rörelsen i Skåne och Blekinge

Väl mött!

EFS i Sydsverige Svenska Missionskyrkans
distrikt för södra Götaland

Distriktsfest

Söndag 25 september kl. 14
Hässleholm

Anders Sjöberg

EFS missionsföreståndare

Elisabeth Sandlund

Redaktör Svenska kyrkans tidning

Bengt Johansson

Musiker

Kaffe serveras. Ingen anmälan.

En distriktsfest med Evangeliet i centrum

EFS i Sydsverige

SENSUS Studieförbund

Vår på Höllviksstrand!

Kristi Himmelfärds dag 5/5 - Barnens dag!

13:00 Inleds med lunch, anmälan till denna senast 2/5

16:00 "Bibelns spännande värld"

Musikteater med Grabbarna Bus

Pingstaften 14/5

18.00 Konsert med King Street Gospel från Hörby

19.00 Supé

Anmälan för supén senast 6/5

21.00 Aftonbön med Mikael Artursson

Anmälan görs till Kristina Ek, 046 20 04 15 eller
kristina.ek@hollviksstrand.com

21/5

19.30 "Att våga ta steget" Medv: Elisabeth Sandlund

28/5

19.00 "Från Bach till Ellington" - en helkväll med
Familjen Larsson från Dalby.

17 - 21 juni

Sommarläger med Ledarskola

Se lägerfoldern!

Midsommarfirande 24/6

Gudstjänst med Anders Sjöberg

Mer information på
www.hollviksstrand.com

Seniorhelg 3-5 juni.

På Sunnerbogården i Ryd, Hamneda.

Välkommen till en helg i vacker försommartid.

EFS-prästen Mats Bergkvist, Vittinge
leder bibelstudier.

För sång och musik svarar

kantor Kjell Josephsson, Ryssby.

Fred. kväll past. Roy Hagberg, Ljungby tar oss
med på en resa till församlingen i Kina.

Värdfolk: Evy och Alvar Kristiansson samt

Gunn och Evert Salomonsson.

Utförligare program ring 0372-62360.

Arr. EFS i Sydöst-Sverige.

Sex dagar på skutan

livsluft ung

Sju centimeter nysnö, några minusgrader och klarblå himmel. Några åk i backen på förmiddagen och sen en sväng om väffelstugan. Livet uppe i fjällen är enkelt att leva.

Den 18:e februari packade vi en buss full med ungdomar, ledare, busskiosk, massor av packning och styrde mot norr. Stämningen var hög och förväntningen på den följande veckan stor. Väl uppe i norr packade vi snabbt ur bussen, drog

Någon minut till flög iväg och helt plötsligt slängde vi oss utför pisten. I sex underbara dagar höll vi på med detta.

Kvällarna kan man tro att vi ägnade åt lugn och ro, men icke. En kväll drog vi på oss snöpulsarskorna och följde med Ingemar Eklöv ut på ett litet äventyr. Isgrottor var vårt mål och efter en och annan avstickare kom vi också fram till vårt mål. Vilket mästerverk vi fick skåda! Vår Herre har då verkligen ett sinne för konstverk!

Andra kvällar ägnade vi åt klättring, lekar (några ganska vilda), kvällsäkning, konsert och en riktig höjdare,

nämligen Vildmarksbaljan! (För er som inte vet vad det är, är det en vedeldad badbalja som står ute i snön.) Mellan badbaljandet och snörullandet/snöängelgörandet njöt

Vem är den mystiske gästen Esel?

vi i den vedeldade bastun.

En återkommande gäst sedan begynnelsen av detta läger som även detta år visade sig är Esel. Vi tackar för din medverkan!

Varje kväll hade vi andakt tillsammans och det genomgående temat för veckan var, som Micke Eklöv sjunger: Du är älskad, du är sedd, var inte rädd.

En stående ovation är Birgitta Jarbo värd, för all god mat och för stor mysfaktor där vi avnjöt våra måltider.

Jag lyfter på hatten och tackar alla deltagare, ledare, busschaufförer och vår alldeles egen kock för denna härliga vecka och er gemenskap.

Hanna Sjöberg, Ängelholm

Tre snömän tycker det är toppen på toppen av Åreskutan

på oss skidpaltorna och gav oss på nytt iväg. Snart såg vi den vita jätten, Åreskutan, torna upp sig framför oss. Lite pirr i magen avhjälpes med någonting ur busskiosken.

Sen kväll med Gud

Nu är det dags igen. Den 7 Maj i Kristofferkyrkan i Karlshamn blir det Sen kväll med Gud! Det är mycket som ska fixas inför den stora kvällen. När vi började förstod vi inte riktigt hur mycket jobb det egentligen var att fixa en ungdomskväll. Men med Guds hjälp gick det tillslut!

En månad kvar och bandet är bokat men det finns fortfarande mycket att göra. Det är drama övningar, lovsångsrep och bidragsansökningar som ska skickas iväg. Men vi vet sen förra gången att allt kommer fixa sig med Guds hjälp. Sedan två månader har "Sen kväll med Gud-gruppen" träffats och planerat. Gruppen består av ungdomarna i Kristofferkyrkan som sedan två år tillbaka har haft en vision att ungdomarna i Blekinge ska få höra om Jesus genom att vi visar att kyrkan

är en plats för alla, även ungdomar. I somras satte vi oss ner och började planera inför det projekt som senare blev kallat Sen kväll med Gud. Först började vi skämta om att det skulle kallas Sen kväll med Guud (sen kväll med Luuk), men tyckte sedan att det var ett bra namn, och kortade ner Guud. Vi blev väldigt inspirerade eftersom vi fått flera erbjudanden från olika band redan innan vi började planera. Vi har ett drama som heter Muren som vi alla tycker om eftersom det är så starkt.

Det blev en av punkterna för kvällen. Vi började genast öva och fick med två killar som inte var kristna, det var verkligen kul. Vi fortsatte att träffas för att planera och kom på att det nog behövdes lite pengar för att fixa allt så nästa steg var att söka bidrag. Det gick också bra och till slut gick det runt för oss. De vuxna i kyrkan stöttade oss till 100 % och då särskilt våra föräldrar. Det ordnades en bönekväll för oss och det märktes verkligen i vårt arbete att Gud var med oss. Många gånger när det kändes som om vi inte skulle klara detta ordnade allt upp sig. Resultatet av detta arbete blev en lyckad kväll den 11 september. Kvällen inleddes med dramat Muren. Det kändes bra att börja med det dramat för att visa var vi står. Sen var det mingel med fika. Efter en

Foto: Björn Ohlsson

Foto: Björn Ohlsson

timme stod Floodgate på scen. Det blev verkligen röj, killarna i bandet var verkligen super bra. Deras låtar blandade med vittnesbörd var en perfekt blandning. Sen var det dags för lovsång och andakt. Kristoffer Lignell hade andakten och kvällen avslutades med lovsång.

Kvällen blev mycket uppskattad av dem som var där och vi fick lova att en till skulle hållas. Den 7 maj gäller det alltså. Vi hoppas verkligen att den här kvällen ska bli lika bra om inte bättre. Kvällens band är Soul Clinics, så boka kvällen redan nu! Klockan 18.30 är det insläpp

och resten får ni reda på när ni är där.

Mikaela Ohlsson och Henrietta Liljedahl, Karlshamn

ATT ARBETA MED ORD

Präster och författare arbetar med ord, journalister och psykoterapeuter gör det. Per Nilson i Hässleholm är översättare, ett mera ovanligt yrke där ordet står i centrum.

Foto: Tore Nilsson

"Jag har alltid varit intresserad av ord, att kombinera och leka med ord." Vi som känner honom vet hur han kan underhålla ett helt sällskap med sina träffsäkra imitationer. Per hade tänkt arbeta som språklärare men efter utbildningen valde han en annan väg. Han byggde på med en översättarutbildning för att kunna satsa på det egna intresset för orden och språket.

"Hur går det till att översätta?", undrar jag, och Per berättar i stora drag: Först handlar det om att "råöversätta", markera allt som han inte förstår, uttryck som inte finns på svenska, företeelser som han inte känner till. Sedan kan det bära av till Universitetsbiblioteket i Lund där han via olika sökvägar kan hitta uttryck som kan passa in i texten. Försöka förstå vad författaren har menat. Sista fasen är att göra bra svenska av det hela. Ordspråk får göras om och försvenskas. Ords olika betydelser vägas mot varandra.

Ibland måste översättaren lägga till ord som inte finns i ursprungstexten men som måste finnas som ett stöd för bygget av meningen.

Själv tänker jag på vad en av mina körledare brukade säga: "Nu kan ni tonerna, nu är det dags att göra musik av detta." Per, som sjunger i Västerkyrkans kör i Hässleholm, förstår liknelsen: "Den period när man tänker att nu är det nästan färdigt, den kan vara väldigt lång."

Per har specialiserat sig på Östeuropa och på det egna förlaget Perenn ger han bland annat ut böcker som han översatt från framför allt tjeckiskan. "Varför just tjeckiska" undrar jag. "Kunde du inte ha valt något enklare?" - "Det handlar nog mest om ett känslomässigt val. Jag fick tidigt ett intresse för Östeuropa och reste till bland annat Prag, Budapest och Tirana. Jag fick lust att lära mig tjeckiska och började med att köpa en kursbok". Sen har det rullat på

med universitetsstudier, sammanlagt 40 poäng i tjeckiska. Fem främmande språk kan han prata idag, ett sjätte förstår han att läsa.

Per tycker egentligen inte att han valt det svåraste språket att översätta. "Engelskan är mycket värre. Det är ett riktigt gummispråk, ogenomskinligt med besvärlig grammatik. Då är tyskan enklare, med klar och tydlig syntax." Engelskan som är så lätt att förstå, tänker jag. Man ser uppenbarligen på ett annat sätt på ett språk när man måste gå i närmkamp med det.

"Måste man gilla det man översätter?" - "Man måste inte, men det underlättar onekligen. Allt är ju inte kul inom ett jobb, man får göra det ändå. Jag tycker jag har ett roligt yrke. Jag tröttnar inte på arbetet med orden."

Birgitta Bemark, Vejbystrand

Guds mäktiga verk förkunnas i Bjärnum

I år blev den traditionella bibelhelgen i mars på Bjärnums EFS inte fullt så traditionell. Marie-Louise Nilsson talade om "Guds mäktiga verk - i Församlingen" och "... i Mitt liv".

Face to Face sjöng under lördagskvällen och Kyrkokören under söndagens högmässa.

Varken ML eller körerna höll sig till traditionsbundna former utan vände sig kanske mest till dem som inte är så kyrkvana. Det innebär att vi andra kanske upplever och hör

budskapet på ett nytt och fräscht sätt och koncentrerar oss på innehållet mer än på formerna.

Jag har samtalat med några som var där och intrycken som stannat kvar är bl.a.: - Glädjen måste få finnas som ett "kitt" mellan församligsmedlemmarna - annars dör gemenskapen.

- Ungdomar måste få träffas under trevliga förhållanden och lära känna varandra för att knyta vänskaps- och kanske kärleksband - både inom och mellan församlingarna.

Lördagens eftersits med inspelad "Melodifestival" blev en träffpunkt då ca 35 ungdomar stannade kvar för att fika och tillsammans se det som de flesta svenskar satt hemma och tittade på, fast var och en i sin "stuga".

TACK, ML, för en central och viktig undervisning. TACK, Face to Face, för ert sätt att sjunga så att Glädjen lyser igenom!

Hillevi Nilsson, Bjärnum

Kören Face to Face. Fotot taget av Christian Wittesjö

Nå ut-dagen

Foto: Robert Södertun

Lördag 19 mars bjöd distriktets vuxenutskott in till Nå ut-dag i Västerkyrkan, Hässleholm. Anledningen till dagen var att vi tillsammans ville få tillfälle att tänka vidare kring frågorna hur når vi ut? Hur för vi vidare Evangeliet till dem som inte hört, inte tagit emot?

Under Nå ut-dagen presenterades några arbetssätt; Eva-lotta Kjellberg presenterade livfullt Bibeläventyret, ett sätt att presentera Bibeln för mellanstadiebarn i skolan, David Castor förmedlade erfarenheter från att arbeta med alphakurser och Torbjörn Larspers berättade om Kristna

Kulturveckan som ett sätt att nå ut på. Vuxenutskottet har fått flera positiva reaktioner på dagen och kommer att arbeta vidare med att stötta missionsföreningarna i tänkandet kring att nå ut. Förhoppningsvis kommer Nå ut-dagen tillbaka. Passa på att komma på den! Nå ut-verksamheten är oerhört viktig.

Torbjörn Larspers

Några ord från GUL-inspiratören.....

Jesus Kristus är uppstånden!

Denna enkla sanning har förkunnats sedan påskdagens morgon i nästan 2000 år. Denna enkla sanning har blivit verklighet för människor genom alla tider i alla världsdelar och gått från generation till generation. "Jesus Kristus är uppstånden" har trotsigt förkunnats i fängelser, i hemmen, på gator och torg, på universitet och skolor. Ibland har den tagits emot i tro men har ibland tyvärr förkastats.

Varje ny generation behöver få evangeliet presenterat för sig på ett sätt som den generationen förstår! **Det** är vårt uppdrag, varken mer eller mindre!

Låt inte den unga generationen gå förlorad! Låt även en ny generation av Kristus-lärjungar växa sig stark i vårt land och vårt distrikt. Detta är min bön och mitt rop inför Herren. Jag hoppas att det också kan få bli Din nöd och bön.

Så vill jag uppmana er alla till att bli flitiga användare av www.gulaceller.nu. Där finns det mesta för att hålla er uppdaterade i vad som händer på ungdomssidan i distriktet. Vi lägger mer än gärna upp lokala arrangemang i kalendern, ring eller skicka ett e-mail till mig.

Vi har precis gjort ett stort utskick till 300 (!) ungdomar i distriktet med info om olika ungdomskvällar och läger. Om du inte har fått info kan du alltid kolla in

hemsidan eller höra av dig till oss på distiktsexpeditionen (ring eller maila) så skickar vi gärna ut mer info.

Det kommer att bli ett helt nytt läger i sommar!

Den 26-28 augusti är det Skärgårdsläger på Stenbräcka i Karlskrona skärgård. Det kommer att erbjudas gratis buss från Ängelholm, Helsingborg, Lund, Hässleholm, Kristianstad och Karlshamn (mer info när du anmäler dig). Lägret kommer att innehålla mycket sol, bad, seminarier, själavård, sport mm. Helt enkelt något för alla smaker. Det är ett perfekt sätt att starta upp inför hösten, att få lite extra sol och utmanande undervisning!

Sen vill jag också bara peppa för våra andra läger; Valborgsläger, Midsommarljus, Skogsröj, Blåsarlägret, Tejp m.fl. Det händer mycket i vårt distrikt! Härligt...

Vill du vara **bönefadder** för en konfirmand i sommar? Hör av dig till mig!

Marie-Louise Nilsson
0451-388073, 0703-388074
ml.nilsson@efssyd.org

Lägerbilaga sommaren 2005

riv loss och spara

EFS-gården Åsljunga

LÄGER för dig som är 9-14 år!

Från Kristi himmels färds dag till lördagen blir det ett hej dunderans läger på EFS-gården i Åsljunga! Ett läger med mycket skoj, men också bibelstudium. Vi kommer hitta på massor! Vi ledare ser jättemycket fram mot att träffa just dig!! Ta med alla dina vänner och kom.

Ta med:

Lakan, Handduk, Necessär, Bibel, block, penna, kläder för inne och utebruk

Skicka din anmälan till:

EFS-exp, Vallgatan 9 281 31 Hässleholm

Ring EFS-exp 0451-38 80 70 eller

E-post till dk@efssyd.org

När: 5/5 kl. 14.00 - 7/5 kl. 13.00

Var: EFS-Gården, Åsljunga (uppe på Gården)

Hur: För 300 kr

Varför: För att läger är kull!

Ålder: 9 - 14 år (Född 91-95)

Ledare: Mariette Rosenlöf, Nils Dencker,
Jakob Tivegård, m.fl

Höllviksstrand

Sommarläger på Höllviksstrand!

17-21 juni för dig som är 9-14 år
med Ledarskola för dig som är 15 år och uppåt.

Sommarlägret är ett läger med Jesus i centrum.
Längtar du efter några härliga lägerdagar med
mycket bad, skoj, lek, musik och fest så är
sommarlägret något för dej.

Start: 17 juni

Avslutning: 21 juni

Ledare: Anders Gudmundsson m.fl.

I ledarskolan varvar vi teori med praktik, och
tar tid för både allvar och skoj.

Vi ledare ser fram emot att få träffa alla barn och ungdomar.

Sista anmälningsdag: 3 juni.

Anmäl dig så fort som möjligt till:

Anders Gudmundsson

Vetev 6240 10 Dalby

Telefon: 046 - 20 22 29

sommarlager@hollviksstrand.com

Sommarpunkten

Sommarpunkten på Höllviksstrand är lägret
för dig mellan 8-14 år och går av stapeln den 9-11 september.
Gör som vi, kom till ett läger med mycket musik,
ekar och annat skoj!

På lägret har vi också tid för spännande bibelstunder och
lugna andakter, allt i en skön mix.

Ta chansen och anmäl dig nu, innan lägret blir fullt!

Ålder: 8-14 år. Sista anmälningsdag den 1 september

Pris: 250 kr

Anmälan och frågor till:

Caroline Andersson

Farinvägen 25

24533 STAFFANSTORP

046 - 129436

sommarpunkten@hollviksstrand.com

Heljarödsgården

För 9:e året i rad **Midsommarljus** på Heljarödsgården 24 juni – 3 juli 2005

självklart har vi **3** delar – på nytt

För dig som vill lovsjunga Gud och lära känna Honom bättre, gå på tältmöten varje dag, träffa nya och gamla vänner, få praktisk bibelundervisning, dansa och måla, se en underbar soluppgång, äta glass i olika format, spela fotboll eller volleyboll, bada och bli brun eller bränd, lyssna på goa band, och ha en underbart god och avslappnad vecka... då är Midsommarljus något för dig!!!

Läger 1

Start: Midsommarafton 24 juni. kl. 14.00
Slut: Söndag 26 juni. kl. 16.00

Midsommarfirande med allt vad det innebär. Tältmöten och midnattsmässa, lovsång och bön till vår mäktige Gud! Spex, å Café, soluppgång på Kullaberg och en hel del därtill.

Säng Golv Tält
400:- 350:- 300:-

Läger 2

Start: Måndag 27 juni. Drop in kl. 13 – 15
Slut: Fredag 1 juli. kl. 16.00

Kullaberg, café, bibelstudier med Gustaf Björkman från Stockholm, Magnus Mad Maniac – vattensport i totalformat. En vecka som kommer att ha allt.

Säng Golv Tält
350:- 300:- 300:-

Läger 3

Start: Fredag 1 juli. kl. 17.00
Slut: Söndag 3 juli. kl. 16.00

Goa möten med Herren fortsätter, likaså tältmöten och det fina vädret! Möte med nya kulturer, konsert, hamburgargrillar och många vänner, gamla och nya!

Säng Golv Tält
400:- 350:- 300:-

Stanna hela veckan! Kostnad för alla 3 delarna: Säng 900:-, Golv 750:-, Tält 650:-.

Sista anmälningsdag är fredagen den 13 juni.

OBS: Gården tar emot ett begränsat antal personer så anmäl dig till Midsommarljus så fort du bara kan... så är du säker på att få plats!

Skicka in anmälningstalongen till vår ungdomskonsulent Annica, eller ring henne direkt, 0451-38 80 72. Anmälan kan också göras via ett mail till heljarod@efssyd.org. Skriv namn, adress, telefon, mobil, email, ålder, vilket/vilka läger, önskad boendeform, allergier osv. All betalning sker på plats när du kommer till lägret.

Anmäl till: EFS i Sydsverige, Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm

Har du frågor, ring Jonathan Andersson, 042 - 29 29 40 / 0702 - 30 82 81, jonathan.andersson@efssyd.org

Lysestrand

SkogsRöj -05 är ett förbundsgemensamt läger för alla i KFUK-KFUMs scoutförbund!

Vad är SkogsRöj -05?

Jo, ett stort läger med massor av scouter, äventyr, gemenskap och nya vänner. Med några års mellanrum arrangerar KFUK-KFUMs scoutförbund förbundsläger.

Det senaste förbundslägret var Härnö -97. EFS storläger patrullriks hette senast Lövsjö och gick av stapeln 2002, Baptistscouterna genomförde sitt läger 2004 under namnet Akvedukt.

SkogsRöj -05 är ett förbundsgemensamt läger för alla scoutkårer i KFUK-KFUMs scoutförbund.

Om du varit på storläger förr kommer du att känna igen dig. Det kommer att vara samma gemenskap, samma härliga stämning och samma karaktär på de lätt galna programaktiviteterna. Den kristna tron är förstås en naturlig del av lägret.

Mer information om lägret på www.skogsroj.nu
Anmälan gör man genom sin scoutkår

Glimåkra folkhögskola

Blåsarläger

25-30 juli på Glimåkra Folkhögskola för dig som är 10 år eller äldre och spelar ett instrument som passar in i en blåsorkester.

Medverkande: Fredrik Karp, Ingemar Karp, Björn Ohlsson, Martin Åsman m.fl.

Pris: 1100:-

Workshop: Detta år har Du möjlighet att välja en mellan olika workshops, Gospelkör, improvisation, lägertidning eller drama.

Anmälan:

Tag kontakt med EFS-expedition på 0451 - 38 80 70 för anmälningsfolder!
Anmälan ska dock vara gjord före 30 maj.

Tjurkö

Äventyrsläger! **"Leva"**

På Tjurkö den 31 juli-3 aug 2005

Välkommen till läger på Hägnan Tjurkö, lägret är till för dig som nu går i årskurs 3 – 6.

- Start:** Söndagen den 31 juli kl. 1600
Slut: Onsdagen den 3 augusti kl. 1600
Kostnad: 500 kr. sök bidrag från din församling eller förening.
Logi: I lägrets egna tält.
Ledare: Daniel Svensson, Linn Aasen, Anna Lindgren, Anna Ekström, Björn Pettersson, Johanna Elofsson, Miriam Olofsson, Hanna Olofsson, Helena Gustafsson
Program: Äventyrsdax, andakt, friluftsliv, bad, lägerbål m.m.
Mat: Vi lagar själva maten över öppen eld.
Arrangörer: EFS och Sv. kyrkan i Karlskrona & Ronneby kontrakt.
Anmälan: Senast den 27 maj via gruppledaren eller direkt med bifogad talong.

OBS BEGRÄNSAT ANTAL DELTAGARE, anmäl i god tid!

Bekräftelse och utrustningslista kommer senast v.?

Är det något du undrar över så ring Linn tfn. 0455/302891, 0455/25780

Örnsköldsvik

Längtar Du efter ett liv där Jesus, hans kärlek och hans kraft får prägla mer av din egen vardag?
Eller undrar Du över vad som skulle hända om Du för första gången släppte in Jesus i ditt liv?

I så fall har vi ett hett tips!

Efter förra årets succé bjuder vi här in till TEJP nummer två på Dekarsön utanför Örnsköldsvik!

Pris: Om Du anmäler dig innan den 1/6 och bor i tält/egen husvagn kostar det 600 kr,
om Du sover på golv kostar det 700 kr
och om Du sover i säng kostar det 800 kr.
Anmäler Du dig senare höjs avgiftern med 100 kr.
För TEJP – active till kommer 100 kr

Nu vill Du ju självklart veta mer om detta läger!
Gå då in på www.tejp.efs.nu där får Du reda på allt som händer och hur Du anmäler dig!

Du kan också ringa till Distriktsexpeditionen i Hässleholm och få en folder!

Tjurkö

Skärgårdsläger på Tjurkö i Karlskrona skärgård

ett helgläger i fantastisk miljö med sol, bad, seminarier, äventyr, lovsång,
själavård, undervisning, sport & kanoting.
Helt enkelt allt en skärgård kan erbjuda!

Tema: Följ med och se! Joh 1:39
När: 26-28 augusti
Start fredag kl 20.00, slut söndag kl. 13.00
Var: Stenbräckagården
Anmäl: www.gulaceller.nu under skärgårdsläger eller 0451-38 80 70, senast den 18 augusti
Frågor: Marie-Louise Nilsson, 0703-38 80 74 eller ml.nilsson@efssyd.org
Annica Nordqvist, 0451-38 80 72 eller annica.nordqvist@efssyd.org
Pris: 250 kr
Ledare: Marie-Louise Nilsson, Glenn Sjöberg, Hanna & Simon Sjöberg & fler tillkommer
Själavårdare: Gittan & Calle Jarbo

Vi erbjuder dig resan dit och hem - gratis!
Bussen är tänkt att stanna på följande ställen:

* Ängelholm * Helsingborg * Lund * Hässleholm * Kristianstad * Sölvesborg * Karlshamn
När Du anmält dig får Du besked om varifrån bussen går och när!

Minnesanteckningar från EFS i Sydsveriges distriktsårsmöte i Kristianstad 16 april

Lördagen den 16 april höll EFS i Sydsverige årsmöte i Österängskyrkan i Kristianstad. Vid årsmötet var 95 ombud närvarande. Till ordförande för årsmötet valdes Ulrika Bengtsson, Sölvesborg, till vice ordförande Åsa Dencker, Lerberget och till sekreterare Jan Ebefeldt, Allerum. Under årsmötet beviljades styrelsen ansvarsfrihet för 2004 och budget för 2005 fastställdes (budgeten för 2005 hade antagits vid det extra årsmötet i Åhus i november men skall enligt stadgarna behandlas vid ordinarie årsmöte). Budgeten för 2005 innebär intäkter för EFS i Sydsverige på 2,612 miljoner kronor, utgifter på 3,939 miljoner kronor och ett gåvobehov (förväntade gåvomedel från enskilda och föreningar) på 1,327 miljoner kronor. Årsmötet godkände styrelsens förslag till verksamhetsplan för 2006-2008.

Till ledamöter i styrelsen på tre år valdes Christer Caesar, Hässleholm, Mats Hansson, Malmö och Åke Vad Jensen, Helsingborg. Valet av den senare skedde eftersom felaktig information kommit in. Åke Vad Jensen var aldrig tillfrågad och har med omedelbar verkan avsagt sig.

Vid styrelsens konstituerande sammanträde efter årsmötet val-

des Christer Caesar till ordförande, Ingvar Persson till förste vice ordförande, Mats Hansson till andre vice ordförande, Jan Ebefeldt till sekreterare och Sven E Johansson till vice sekreterare. Distriktsekonom Cecilia Engström valdes till kassör för och att vara adjungerad i styrelsen. Distriktsföreståndaren och MAF:s representant är adjungerade enligt stadgarna.

Fotograf: Per Andersson

EFS i Sydsveriges styrelse består av

Christer Caesar, Hässleholm, ordförande

Ingvar Persson, Örkelljunga, förste vice ordförande

Mats Hansson, Malmö, andre vice ordförande

Jan Ebefeldt, Allerum, sekreterare

Sven E Johansson, Staffanstorp, vice sekreterare

Thomas Ekman, Åsljunga

Maria Grahn, Tollarp

Magnus Håkansson, Örkelljunga

Håkan Lindberg, Staffanstorp

Gun Lyckander, Kristianstad

Det justerade årsmötesprotokollet kommer att sändas ut till missionsföreningarna när det är färdigt.

Under årsmötesdagen hölls en gudstjänst vid vilken Michael Martinson, utvecklingschef vid EFS kansli i Uppsala, predikade. Österängs kyrkokör under ledning av Ulf Åkeson-Lefler medverkade också. Maria Grahn berättade om Bibeläventyret och Annica Nordqvist talade om distriktets ungdomssatsning GUL (Guds Underbara Liv). Under gudstjänsten berättade Torbjörn Larspers något om Kristianstads Traktatsällskap och att det i år är 150 år sedan det bildades och att detta var anledningen till att årsmötet hölls just i Kristianstad detta år.

Under årsmötet framfördes tack till Margareta Oscarsson och Olle Andersson som slutar som distriktets revisorer, till Folke Persson som slutar som ledamot i distriktsstyrelsen och till Ingrid Viberg som slutat sin tjänst på distriktsexpeditionen. Tack alla för era insatser!

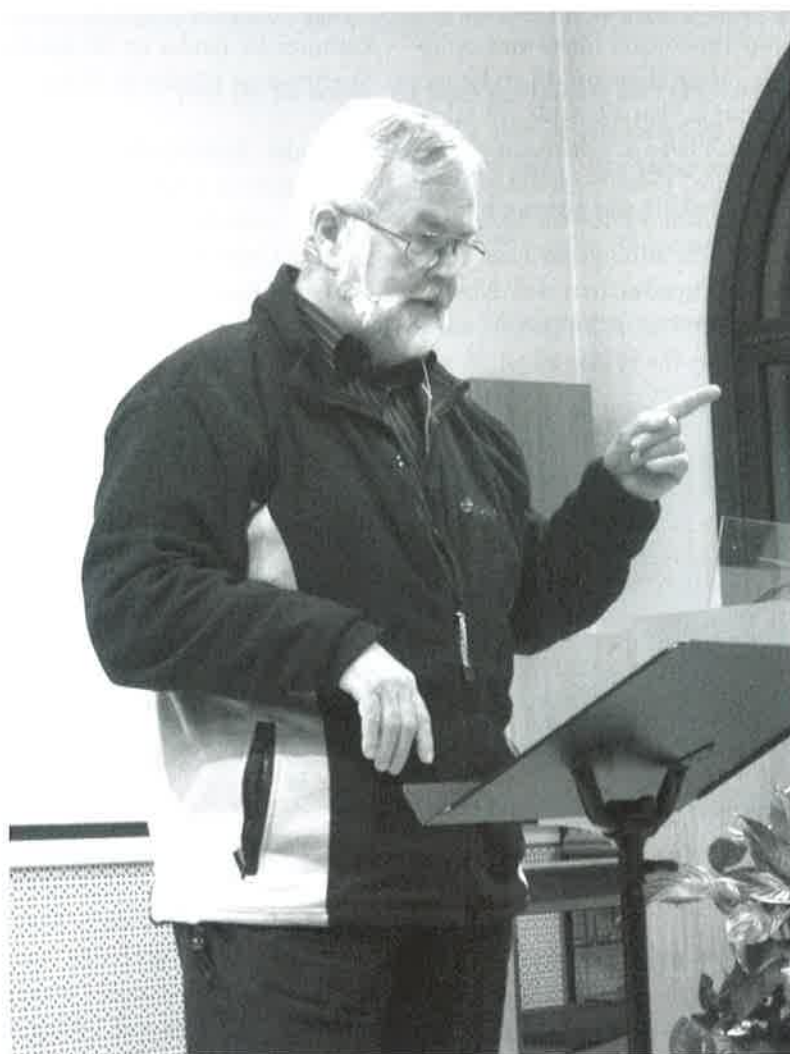
EFS i Syd vill även tacka Österängskyrkan för ett stort engagemang för årsmötesdagen. Tack för att allt fungerade så bra!

Text: Torbjörn Larspers, df

Läs mer om årsmötet på sidan 20.

En kul tur i kulturens värld

För fjärde året i rad har man anordnat Kulturvecka i EFS-kyrkan på Råå. Dessa veckor är verkligen en kul tur i kulturens värld, oftast kring ett tema men genom olika kulturyttringar. År 2005 års upplaga hade som tema "ORDET".

Svante Widén gav oss en intressant och trevlig upplevelse av musikens funktioner.

Våra kyrkor och missionshus har inte alltid så lätt att attrahera människor "utifrån", inte heller EFS-kyrkan på Råå. Men Kulturveckan på Råå utgör ett undantag. Om det beror på kulturen eller på fantastiska medverkande kan man fundera över, men liksom tidigare år höll programmet en hög kvalitet.

Kulturveckan på Råå är alltid under vecka 11, dvs. i mitten på

mars. Det har börjat bli lite ljusare ute men fortfarande bjuder inte vädret till uteaktiviteter. Då passar det bra med en kulturvecka. Tisdag till söndag var EFS-kyrkan på Råå mer eller mindre välfylld med människor som kom för att få höra god musik och goda föredrag med den övergripande rubriken "Ordet".

TISDAG

Veckan inleddes med Peter Hall-

dorf, pastor och författare. Han talade i ca fem kvart utan manu-skript och lyckades återvända till den punkt han började med. Det krävs en gudabenådad talare att lyckas med det. Ämnet för kvällen var "Andlighet på gott och ont". Halldorf omgärdades av pianomusik av Håkan Falk, pianist och organist från Helsingborg.

ONSDAG

Den andra kvällen inleddes av Olof Tholander, organist och kyrkomusiker i Frillestad utanför Helsingborg. Det är roligt att se Olof när han spelar, hans ansikte liksom strålar. Det syns att han tycker det är roligt. Talare den andra kvällen var Trygve Mettinger, professor i Gamla Testamentet. Hans ämne var "Guds skapande Ord". Det var fascinerande att höra Mettingers naturvetenskapliga förklaringar av bibliska fenomen. Det är inte alltid konflikt mellan tro och vetande.

TORSDAG

Tredje kvällen gästades Kulturveckan på Råå av Rolf Hamark, filmproducent från Helsingborg. Han introducerade Kaj Muncks bok "Ordet" på film från 1940-talet. Kaj Munck var ju en präst i Danmark under andra världskriget. Han var en del i motståndsrörelsen och blev därför mördad. Filmen Ordet är en film om en konflikt mellan två andliga traditioner. Mycket sevärd! Kvällen bjöd också på pianomusik framförd av Carl Pettersson, elev vid Musikhögskolan i Köpenhamn.

Varje dag var det också servering efter samlingen. Kaffe, te och smörgås stod på menyn, tillsammans med mycket goda svenska äpplen som man fick ta och äta såväl före som efter samlingarna.

FREDAG

Fredagskvällen bjöd på ett mycket intressant föredrag om musikens funktion i olika sammanhang. Det

Erik-Olof Backlund gjorde oss lyriska av sin lyrik.

var Svante Widén från Stockholm som kom till Råå kvällen innan han skulle resa till USA på ett musikkonvent. Widén bjöd på olika exempel på piano och cd hur musiken förhåller sig till ordet och lyfter fram ordet.

LÖRDAG

Lördagen var det en eftermiddagssamling som inleddes av Lilian Rimshult med sång. Lilian tillhör EFS-kyrkan på Råå och är lärare på Sundsgårdens folkhögskola. Eftermiddagen ägnades Ordet i konsten. Det var Kent Holmberg, konsthistoriker och lärare på Sundsgårdens folkhögskola som gjorde en fantastisk exposé, inte efter konststilar utan efter bibelns kronologi med början i begynnelsen och slutet i apokalypsen.

SÖNDAG

Kulturveckan avslutades på söndagen med far och dotter, Erik Olof Backlund och Stina Backlund. Erik Olof har varit hjärnkirurg men ägnar sig nu bl.a. åt lyrik. Han berättade om och läste egna dikter. I hans program deltog dotter Stina Backlund med pianomusik. Stina är

konserterpianist men arbetar nu med diakoni bland hemlösa utifrån Betaniakyrkan i Malmö.

Efter sex mycket intressanta och givande samlingar avtackades planeringskommittén av EFS-kyrkans ordförande Folke Persson. De fick varsin rejält stor påse med de goda äpplena. Planeringskommitté var Margaretha Westergren, Carl Forssman och Robert Södertun, alla medlemmar i EFS-kyrkan på Råå, samt Bengt Wiklund, ekumen och gästande medarbetare.

Blir det fler kulturveckor på Råå? Det vore ju synd att bryta en god tradition.

Text och bild: Robert Södertun, Råå

Stina Backlund från Malmö bidrog med brilliant pianospel på söndagskvällen.

Efter föredragen var det fika. Här ser vi bl.a. Gunnel Andersson och Anna-Lena Ohlsson, båda från EFS-kyrkan på Råå.

SENSUS hade samtidigt en utställning. Bild av Emanuel Garibay föreställande Emmaushändelserna.

Ord som betytt mycket för mig

Foto:
Per Andersson, Staffanstorp

"Kom"

Vaknade en morgon med en sång liksom sjungande inom mej: "Kom närmare, kom närmare..." - närmare - till vem?

Ordet kom kan ju uttrycka mitt kom till någon. Eller någons kom riktat till mej.

Att mötas av ordet kom kan klinga ljuvligt för den ensamma.

Som nyinflyttad till Hässleholm fick jag en personlig inbjudan: "Hej! Kom med till Västerkyrkan." Tack Gud för alla dessa år av gemenskap i vårt "kyrkhem"!

"Kom in när du kommer förbi en dag!" sa Gunnel häromdagen till mej. Vad värdefullt ett sådant inbjudande kom är - detta att få komma till några vänners hem. Att få lämna ensamheten i en lägenhet.

Mitt kom till fåglarna är att lägga ut bröd på balkongbordet. Det får man egentligen ej göra, men det är så roligt när fåglarna sitter på balkongräcket och tittar in på mig och liksom tackar.

Så är det vårt värdefullaste kom när Jesus sa: "Kom till mig ni alla som arbetar och är betungade....." Tack Gud!

Elsa Bengtsson, Hässleholm

"Jag upphör icke att följa dem och göra dem gott"
Jer. 32:40

Det finns många ord i Bibeln, som betytt mycket för mej. Detta är alldeles speciellt.

Det hör till, när jag ber för mina nära och kära, för barn, barnbarn och barnbarnsbarn. Det känns tryggt att få tro att Gud följer dem, att han gör dem gott- vilket härligt ord att luta sig mot. Och Du som läser det här: tänk på att Gud inte upphör att följa Dig, att göra Dig gott.

Eva Jeppsson Staffanstorp.

Foto: Per Andersson, Staffanstorp

"Jag - Jesus - är nära"
Kristina Karp, Örkelljunga

PG-bönen.

"Jesus kär var mig när och livets väg mitt hjärta lär. När dagen gryr, när natten skymmer, Jesus kär var mig när"

Tycho Andersson Staffanstorp.

Jag är med er alla dagar
intill tidens slut.

Herren är min herde mig
skall inget fattas.

"Kärlekens lov" i
Korintierbrevet.

Janne Roth i Ängelholm.

*"Herren är min herde, mig
skall inget fattas"*

Magda Tyrberg, Hässleholm

Tillit.

Bengt Eliasson, Hässleholm

Utöver Guds Ord som betytt och alltid betyder mycket har också människors ord ibland betytt mycket.

Vid ett välkomstmöte för undertecknad, det var med all sannolikhet den 6 september 1959, sade en av medlemmarna i en av de missionsföreningar som jag skulle tjäna några ord som sedan har följt mig, och jag har så långt som möjligt följt dem.

När jag drygt två och ett halvt år senare stod vid vederbörandes bår i ett fullsatt kapell och försökte säga några ord gav jag också uttryck för min tacksamhet med tanke på de sagda visdomsorden. Efter begravningsgudstjänsten medan vi höll på att ordna oss

för färden till kyrkogården kom en tjänsteman vid det stora bolaget, som också var representerat, och tog tag i mig och frågade: "Nå, vad sa Leander den gången?" Då talade jag om det för honom. Leander sa: "Klaga aldrig på verksamheten."

Fullständigt klar för mig står bilden när vi en stund senare vid Sjöändan rundade det flermila vattensystem vars vatten rinner "uppför", från slutet av kortegen, tvärs över sjön, fem - sex hundra meter längre fram, såg likbilen som första fordon i den långa raden glida in bakom skogspartiet upp mot stora vägen.

Lennart Björk, Bjärnum

EFS i Sydsveriges årsmöte.

Numera är det en regel att EFS i Sydsveriges årsmöten "flyttar" runt i distriktet. I år var Österängs kyrkan i Kristianstad värd för årets upplaga. Som vanligt, är man beredd att skriva, startade årsmötet med gemenskap vid kaffeborden.

Christer Caesar hälsade välkommen och lämnade sedan över till Sven Hahne som gav en presentation av kyrkan och verksamheten där.

- Vi har något att visa bland de boende här som till 60 procent består av invandrare, menade Hahne och fortsatte: - Det är en utmaning för oss. Vi har också ett gott samarbete med föreningarna här. Vi vill också "sänka" trösklarna, så att det blir möjligt för alla att komma till kyrkan.

- Vi måste lyssna till Herren så att våra hjärtan blir brinnande i oss likt Emmausvandrarerna, menade Christer Caesar i sitt inledningsord. Därefter förkunnade ett klubbslag att årsmötet var öppnat. Valberedningens förslag var, att Ulrika Bengtsson som ordförande skulle leda årsmötet. Till sin hjälp hade hon Jan Ebefeldt som sekreterare, och Åsa Dencker som vice ordförande.

En redovisning av antalet ombud visade att 95 st. hade fullmakt att delta i val och röstningar.

När en del procedurfrågor var avklarade var det dags för en presentation av verksamheten, ekonomin m.m. Maria Grahn föredrog i korta ordalag verksamhetsberättelsen och tog fram det positiva i den, bland annat en ökning av medlemmar i

Maria Grahn presenterar Bibeläventyret

Budgetdiskussion

aktiviteter och att GUL projektet har fått nytt "liv"

Cecilia Engström redogjorde, också här kort, för den ekonomiska ställningen vilken också är positiv i nuläget. Bland annat så är "Livsluft" på plussidan med 37 000 kronor. Revisorerna tyckte att årsmötet kunde ge styrelsen ansvarsfrihet vilket också klubbades.

Vad gäller budget gick ombuden på styrelsens linje och fastställde därmed 2005 års budget. Även verksamhetsplanen 2006 - 2008 godkändes.

Efter avbrott för lunch var det dags för gudstjänst. Här medverkade Österängs kyrkokör, Michael Martinsson från EFS riks predikade över bibelordet i Matt. 16 där det står talat om att ta på sig sitt kors och följa Jesus. Vad innebär detta?

-Ta upp sitt kors är att möta svårigheterna här, menade Michael.

Maria Grahn presenterade Bibelläventyret så enkelt och klart att alla begrep vad det handlade om. Under

gudstjänsten fick vi också tillfälle att ge en kollekt som inbringade 8 290 kronor.

Sedan fortsatte årsmötesförhandlingarna, se vidare i artikeln på sidan 15.

Årsmötesrapportör: Per Andersson

Bilder: Per Andersson

Röstning pågår

I sommar arrangeras många **läger och samlingar**. Därför finns en särskild lägerbilaga i detta nummer av Livsluft. Ta tillfället. Kanske känner du någon som du kan uppmuntra att åka på ett läger? Kanske kan du hjälpa någon att komma till ett av våra läger? Vi har anledning att vara stolta och glada över våra läger och vet att vi erbjuder något kvalitativt bra med Jesus i centrum och fin gemenskap. Många har fått sina liv förvandlade på våra läger.

Under sommaren hålls även distriktets **konfirmandläger**. Be för alla som är med på dessa läger, för

konfirmanderna och deras familjer, för ledarna och för personalen på våra gårdar.

Boka även in **Vannebergamötet** (vid Vinslöv) 25-26 juni som Svenska Missionskyrkans distrikt och EFS i Sydsverige bjuder in till gemensamt detta år. Anledningen till det gemensamma mötet är att det i år är 150 år sedan Kristianstads Traktatsällskap bildades. Vid Vannebergamötet medverkar vår missionsföreståndare Anders Sjöberg, biskop Christina Odenberg, Missionskyrkans förre missionsföreståndare Krister Andersson och Röke Blås. Vi är mycket glada att få samlas på Vanneberga tillsammans med Svenska Missionskyrkan och ser fram emot en fin högtid!

Distriktsfest i september. Söndag 25 september kl. 14 är det distriktsfest för EFS i Sydsverige! Vi

kommer att samlas i Hässleholm. Lokal meddelas senare. Vår missionsföreståndare Anders Sjöberg medverkar liksom den kände musikern Bengt Johansson och Elisabeth Sandlund, redaktör på Svenska kyrkans tidning, ordförande i S:a Clara kyrkas vänner och författare till boken *Drabbad av det oväntade*. Flera missionsföreningar har sagt att de ställer in sina gudstjänster hemma den dagen och möter upp i Hässleholm. Vi tror på en givande distriktsfest!

För övriga distriktsarrangemang, se almanackan längst bak i Livsluft eller på EFS i Syds hemsida www.efssyd.org
Se även www.gulaceller.nu

Torbjörn Larspers

df@efssyd.org

Vårens MAF dagar

Ett par dagar i mitten av mars var en skara medarbetare i EFS i Sydsverige samlade på ÅhusGården för fortbildning och årsmöte. Den första dagen ägnades helt åt fortbildningen. Denna dag skulle det handla om människosyn och etnisk jämställdhet. Temat var *Islam-Kristendom. Tro och handling*. Gästföreläsare var Börje Egfors från Göteborg, som i vanliga fall arbetar som präst för självårdssamtal vid den ungdomsmottagning som Stadsmissionen har i stan. Han har i sitt tidigare arbete haft en hel del kontakt med invandrare från den muslimska världen, vilket gett honom en god insikt i den problematik som kan uppstå när vi möter invandrare med den bakgrunden. En kunskap som han försökte delge oss under dagen.

Börje gav oss först en historisk överblick över bakgrunden till Islams tillkomst. Sedan lyfte han fram några saker som förenar de tre monoteistiska religionerna: judendom, kristendom och islam. Men han visade också på vad som för en muslim kan vara hinder i den kristna

läran för att han ska kunna förstå och ta till sig det kristna evangeliet, det gäller både religiösa, historiska och sociala hinder. Alla vi som var med den dagen fick en förnyad, vidgad och fördjupad kunskap på detta område, vilket vi alla var mycket tacksamma för.

Innan dagen var slut hade Evalotta Kjellberg och Stefan Nordström gett oss ett litet smakprov på vad Bibeläventyret är för något. Ett koncept med vilket man försöker att nå ut till fjärdeklasserna med kunskap om vad Gamla Testamentet innehåller. Eva-lotta berättade, att hon varit ute i ett par klasser redan, efter det att hon gick instruktörskursen på Sundsgården. Någon dag senare mötte hon en mamma, vars pojke kommit hem och berättat utförligt vad de fått lära sig genom bibeläventyret om innehållet i Gamla Testamentet.

Andra dagens förmiddag ägnades främst åt Medarbetarförbundets årsmöte, samt åt information från distriktet och riksplanet. När det gäller personvalen, så blev det om-

val på alla posterna, vilket innebär att styrelsen består av Stefan Nordström, Annica Nordqvist, Mikael Artursson, Tomas Ekman och Claes Vetterlein. På övriga frågor informerades det om att 2006 i januari kommer det att inbjudas till Riksmedarbetarmöte (9-13 jan), som förslagsvis kanske förläggs till Lappland. Vidare informerade Stefan Nordström om planerna på riksplanet om bildandet av Frifack, en gemensam fackförening för pastorer från flera samfund. Det samtalades vidare om pastorslöner, fortbildningen framöver, svårigheterna att ordna läger och få med pastorer som ledare, pastorernas arbetstider och mycket annat.

När det gäller deltagandet på MAF-dagarna denna gång, så var det färre deltagare än det brukar vara. Många sakades, en del vet vi var sjuka. Glädjande var det att många pensionärer var med, främst första dagen. Men vi som var med fick för första gången uppleva att damerna var i majoritet under MAF dagarna. Alla vi som var med, ser med tacksamhet tillbaka på allt vi fick vara med om dessa dagar i Åhus.

Holger Lundström

almanacka

även på www.efssyd.org

		nr/sid
maj		
5	Barnens dag på Höllviksstrand	5/5
5-7	9 - 14 års-läger i Åsljunga	5/11
14	Konsert med King Street Gospel Höllviksstrand	5/5
15	ÅhusGårdens Musikfest, ÅhusGården	
21	Att våga ta steget, Elisabet sandlund Höllviksstrand	5/5
24- 28	Vårdagar med Läkarmissionen, Åsljungagården	
28	Från Bach till Ellington, Höllviksstrand	5/5
juni		
17-21	Sommarläger på Höllviksstrand	5/11
24	Midsommarfirande, Höllviksstrand	5/5
25-26	Jubileumsfest, Vanneberga	5/5
24 juni - 3 juli	Midsommarljus, Heljarödsgården	5/12
juli		
25 - 30	Blåsarläger, Glimåkra	5/13
31 - 3 aug	Äventyrläger, Tjurkö	5/13
aug.		
26-28	Skärgårdsläger, Tjurkö	5/14
sept.		
9-11	Sommarpunkten, Höllviksstrand	5/11
25	Distriktsfest i Hässleholm	5/5
okt.		
7- 9	Ashramdagar, Åsljungagården	
8	Missionsdag i Hässleholm	
11- 16	Höstens Bibel o Gemenskapsdagar, Åsljungagården	
dec. 23- 28	Julgemenskap, Åsljungagården	
28 dec - 2 jan	Nyårsdagar, Åsljungagården	

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13
Telefon: 0451 - 38 80 70
Telefax: 0451 - 38 80 71
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4
 281 51 Hässleholm 0451- 845 36

Distriktsföreståndare

Paul Persson och Torbjörn Larpers
 0451 - 38 80 70, 0708 - 28 61 65
 epost: df@efssyd.org

Distriktssekreterare

Cecilia Engström 0451 - 38 80 70

Distriktskonsulent

Annica Nordqvist 0451 - 38 80 72

Assistent

Ingrid Viberg 0451 - 38 80 70

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tfn: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: efs-garden@iname.com

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tfn: 042 - 680 29 (även fax),

042 - 680 24 husmor

Ringamålagården, EFS

Pl 5105

374 92 Asarum

Tfn: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tfn: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tfn: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tfn: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

GUL-inspiratör: Marie-Louise Nilsson

tel: 0451-388073 / 0703-388074

ml.nilsson@efssyd.org

mitt vittnesbörd

Små impulser från Gud

Tänk att Gud kan leda oss utan eldskrift på väggen. Han kan tala till oss genom andra människor och genom vår tanke och vilja. Jag tänker ofta på hur Gud ledde oss till att flytta från Alingsås där vi bott i 9 år till Herrljunga, ett litet samhälle på landet. Det började med att min man, Ragnar, behövde ett nytt jobb. Detta var 1998-99. Han fick tips om ett företag i Herrljunga som sökte personal i produktionen. Han kom på intervju och fick jobbet. För mig var Herrljunga en avlägsen by någonstans i obygden. När familjen växte och Rebecka var på väg tittade vi lite på olika hus i Alingsås och Vårgårda. Men för mig var det ett stort steg att flytta från Alingsås som blivit mitt hem. Det blev en bostadsrätt i Alingsås.

Ragnar fortsatte att prata om Herrljunga, att det fanns väldigt billiga hus där etc. För mig var det otänkbart! Om jag inte klarade att titta på hus i Vårgårda utan att lipa, hur skulle det då vara i Herrljunga? Nej, nej och åter nej!!

När Gabriel sedan var på väg och vi behövde flytta från vår bostadsrätt så började jag att leta hus på nätet. Till saken hör att jag också hade en längtan att få vara hemma med mina barn. Denna längtan gjorde att jag började snegla på hus i Herrljunga. Ja, Ragnar fick inte se förstås. Han kunde ju få vatten på sin kvarn.... Jag kunde ju inte låta bli att tänka att det var billigt att köpa hus där och då kunde jag kanske dra ut på föräldrapengen etc. Gud arbetade med mig. Helt plötsligt en dag såg jag Huset. Jag kunde inte släppa det och när jag visade det för Ragnar så var

hans kommentar: - Men du ville ju inte bo i Herrljunga?!!!! Näe....jag visste inte vad jag skulle svara... Helt plötsligt hade Gud ändrat min vilja. Nu kunde jag tänka mig att flytta. Vi åkte och tittade och visste att detta var vårt hus.

En eftermiddag satt jag med min bästa väninna och tittade efter hus på nätet. De var också ute efter ett större hus. Helt plötsligt fick vi upp ett hus 5 km utanför Herrljunga som hon blev stormförtjust i. Samma eftermiddag tog vi barnen och åkte ut för en "titt". Några veckor senare hade de också skrivit kontrakt. Vi är så tacksamma till Gud att våra bästa vänner fick följa med oss.

Nu stortrivs vi här och fler vänner har flyttat ut hit från Alingsås. Vi har startat en husförsamling som är knuten till en församling i Göteborg och har äktenskapskurser inom "Gifta för livet"/Levande familjer. Vi upplever också att Gud har svarat på många av våra önskningar och för oss in i vår kallelse. Bara det att jag nu kan arbeta som dagmamma och få vara med mina barn hela dagarna. Det är ett bönesvar!!

Gud kan tala med eldskrift på väggen men han väljer ofta att ge oss små impulser i vår vardagliga gemenskap med honom. För ringa aldrig de små impulserna från Gud. Lär dig att lyssna till den stilla susningen och se att Gud vill och kan leda dig vidare.

Var välsignad!

Malin Aspenes, Herrljunga

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Barnens dag i Höllviksstrand. Foto: Per Andersson, Staffanstorp

Midsommarkåseri, sid. 10

- Livsluft Ung, Barnens dag i Höllviksstrand, sid. 6-7
- Manligt och kvinnligt i Ängelholm, sid. 14
- Intervju med Elisabeth Sandlund, sid. 15

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
- sid 4 Betraktelse
- sid 5 Annonser
- sid 6,7 Livsluft Ung
Barnens dag i
Höllviksstarnd
- sid 8 Skåne är vackert
från ett bilfönster
- sid 9 Morgonekumenik
- sid 10 Midasommarkåseri
- sid 12 OAS-nätverket
- sid 13 Vad är bäst i sommar?
- en snabbfråga
- sid 14 Manligt och kvinnligt
i Ängelholm
- sid 15 Intervju med
Elisabeth Sandlund
- sid 16 Tältmöte i Svensköp
- sid 18 Expinfo
- sid 19 Almanacka
- sid 20 Mitt Vittnesbörd

...från redaktören

För ett par år sedan skrev jag en rescension av en bok, Technopoly av Neil Postman. I stort kan man säga att den handlar om hur teknologier kommer till, utvecklas och tar över. Till sist härskar de över människan som då har blivit slav. Vi har fått "Technopoly".

Dessa teknologier kan vara av många olika slag. Postman följer olika trådar, olika teknologiers utveckling. Det finns både synliga (boktryckarkonsten, television, datorer, bilar, medicin m.m.) och osynliga (intelligensskalan IQ, statistik, opinionsundersökningar m.m.) teknologier.

Postman visar hur dessa, vid deras uppkomst, i vissa fall har revolutionerat den lilla människans situation, t.ex. när den tryckta boken blev tillgänglig för alla. De har ansetts positiva men så småningom "tagit över". I en "technopoly" tjänar inte teknologierna människan utan de härskar och styr. Samtidigt har det som tidigare varit nära och familjärt blivit främmande och avlägset.

En innovation som fick avgörande betydelse för medicinen var stetoskopet. Det uppfanns (eller upptäcktes) av den franske läkaren Laënnec år 1816 när han skulle lyssna på en kvinnas hjärta. Utvecklingen blev följande: I tidig läkarkonst var läkaren beroende av patientens egen berättelse – hur det kändes, var det gjorde ont etc. Med stetoskopet kunde läkaren själv lyssna på patientens inre. Patientens egen berättelse fick, enligt Postman, en lägre status.

Så uppfanns metoder med röntgenundersökningar och vävnadsprover. Nu började man göra medicinska bedömningar fastän patienten inte var närvarande. Så långt Postman. I Sverige idag har man utvecklat vad man kallar "telemedicin". Distriktsläkaren i Pajala har via dator eller på annat sätt förmedlat prover och röntgenbilder till en läkare i Uppsala, en expert, som får ställa diagnosen. Nu har det blivit väldigt långt mellan teknologins utövande och patienten. Bra eller dåligt?

Ett litet exempel till: Vem har inte hört från tjänstemannen bakom disken att "datorn säger att ..." eller "datorn vill inte ..."? Som om datorn kunde tala eller uttrycka en vilja! Ingen idag tror att datorn har ett medvetande och en vilja, men själva språkbruket är början på en utveckling där vi inte kan ana slutet.

Förut slog man i konkordanser för att hitta ett bibelord, nu går man till datorn och sätter i cdrom-skivan. Datorteknologin går in på nya områden, både tekniska och humanistiska.

Postman menar att det inte går att förutsäga vad en teknologi kommer att åstadkomma eller vilka konsekvenser den kommer att ge för människan. Det man ändå kan se så här långt är att teknologierna hittar vägar att utvecklas och ta över medan samhällskulturerna degenereras i motsvarande grad.

Vi lever i en föränderlig värld, men Jesus är densamme alltid – en fast klippa att bygga sitt liv på och vara trygg vid. Så skönt!

Redaktionsruta

Livsluft nr 6-7/2005
Ärgång 13
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 - 38 80 70

Ansvarig utgivare är Torbjörn Larpers
Tel: 0451 - 38 80 70
Redaktör: Robert Södertun
Surbrunnsgatan 13, 253 60 Ramlösa
Tel: 042 - 29 87 00 / 0701 83 55 50
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 15/7 för nr. 8-9. Plan.utg.dag 15/8 2005
Den 5/9 för nr. 10. Plan.utg.dag 3/10 2005
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5 Bg 5396 - 9093

Annonspriser:

Helsida	2.500:-
Halvsida	1.400:-
1/4 sida	850:-
1/8 sida	450:-
1/16 sida	250:-

Tryck:
XRT
Box 63
261 22 Landskrona
Tfn: 0418 - 44 61 80

Vårt utlandsarbete

Under vintern och våren har vår kyrkas missionssyn diskuterats. Det har skrivits ganska många inlägg i Kyrkans Tidning om kyrkans missionssyn och prioriteringar i utlandsarbetet.

Sedan i höstas är jag ledamot i Nämnden för internationell mission och diakoni (Internationella nämnden), den nämnd som styr EFS utlandsmission, Svenska kyrkans mission och Lutherhjälpen. EFS har två av elva ledamöter och två ersättare i nämnden. Som jag ser det är det mycket viktigt att EFS röst med sin helhetssyn på människans behov, dvs. en betoning av både socialt/diakonalt arbete och Evangelium, är tydlig här. Under min tid i Internationella nämnden har det blivit än tydligare för mig att vi inom kyrkan menar olika saker med utlandsmission. Risken finns – menar jag – att det enbart blir ett socialt evang-

elium, ett inomvärldsligt perspektiv. Kampen för rättvisa, jämlikhet och miljö är viktig. Som kristna har vi ett ansvar här. Men missionen måste även se till människans andliga behov. När vi mött och tagit emot Evangeliet om Kristus förändras vår syn på omvärlden. Vi ser att Kristus dött och uppstått också för våra medmänniskor och för hela den sargade skapelsen. Det är här kampen för rättvisa, jämlikhet och miljö kommer in, som en konsekvens av vår tro, som tro i konkret handling. Världen behöver engagemang för rättvisa, jämlikhet och miljö – men världen behöver också Jesus. "Kyrkan känner frälsningens väg" var det någon som sade. Så rätt. Kyrkan, dvs. vi, har ett särskilt ansvar här. Ett särskilt ansvar att gå ut i hela världen med Evangelium. Ingen annan kan göra det.

I EFS tradition har utlandsmission handlat om spridande av Evang-

elium och arbete för att förbättra människors situation. Det ena har inte uteslutit det andra, det ena har knappt kunnat tänkas utan det andra. Evangelisation och diakoni. EFS har byggt barnhem, översatt bibeln, utbildat sjuksköterskor, byggt kyrkor, borrar brunnar, utbildat präster, bibelkvinnor, evangelister osv. Listan kan göras lång. Vi har, så gott vi kunnat och utifrån de resurser som funnits, försökt möta människans andliga, själsliga och kroppsliga behov. Vi har också sett hur diakonalt arbete resulterat i att Evangeliet spridits. Paul Persson har visat på det i sin forskning om Bako i Etiopien. EFS har en helhetssyn på människan. Det perspektivet behövs i samtalet om utlandsarbetet.

Torbjörn Larspers
dfs@efssyd.org

Ceder fyllde nittio

Sundsgårdens Grand Old Lady, Ceder, alias Lilly Cedercrantz, fyllde 90 år den 27 april. Hon var i decennier skolans biolog, fysiker, kemist och pianist, körledare, en sann pedagog. Hon hade sett Gud på ryggen – liksom Linné – och sin egen häpnad över Guds värld förmedlade hon gärna till alla. Slagfärdig var hon också när så behövdes. En underbar kollega och vän! Det märktes denna aprildag i huset i Höör. Tjugo personer, personal och elever, var där för att tacka och tala, berätta minnen och smörja kråset – ja, det blev en strålande dag att se tillbaka på! Och Ceder var sig lik! Tack från oss som var där och Tack från den stora skara ungdomar du undervisat! Allas våra liv och tro har du berikat. Vi tillönskar dig dagar och år av nåd.
Calle Forsman, Råå

Foto: Staffan Forssman, Råå

Ceder, omringad av sex folkhögskolerektorer: Fr.v. Per-Olov Persson (Glimåkra), Arvid Tegenroth (S:t Sigfrid, Växjö), Alvar Kristiansson (Sundsgården), Calle Forssman (Strömbäck och Jämshög), Knut Stureson (Glimåkra), Gunnel Andersson (Sundsgården). "Jag har fostrat dem allihop!" Det tackar vi för!

Lär känna dina rötter

Hemma i köket har jag ett litet häfte som heter "Lär känna dina rötter". Häftet handlar inte om släktforskning och inte om trädgårdsodling utan det är en receptsamling som talar om hur man tillagar rotfrukter. Nu ska det inte handla om rödbetor och morötter här men överskriften satte igång mina tankar.

"Lär känna dina rötter"

Många människor forskar i sin släkt för att komma fram till var rötterna finns, var man härstammar ifrån. Man söker sig till hembygden, man känner trygghet där man kan se samhörighet med föregående generationer. Det är viktigt för oss att känna att vi hör ihop med någon och något bakåt i tiden.

Våra rötter sträcker sig inte bara bakåt i tiden, de sträcker sig också inåt i tillvaron – mot livets ursprung och mål.

Våren och försommaren är växandets tid. När vi ser oss omkring på allt som växer blir vi påminda om hur viktigt det är med rötter. Rötter som kan sträcka sig ner på djupet för att hämta näring och livskraft. Inget kan växa utan rötter.

I början av detta året fick vi verkligen erfara betydelsen av djupa och starka rötter. Träd med tillräckligt djupa och starka rötter stod emot orkanens framfart medan

andra träd föll som tändstickor.

"Lär känna dina rötter"

Vi människor behöver gå på djupet för att få kontakt med tillvarons ursprung – med Gud. Hos honom kan vi hämta livskraft, energi och näring. Vi behöver kontakten med Gud för att kunna växa och utvecklas som människor och om våra rötter går djupt så kan vi klara påfrestningar och motgångar.

Profeten Jeremia skriver:

*Välsignad är den man
som sätter sin lit till Herren
som litar helt till Herren.
Han blir som ett träd planterat
nära vatten.*

Det sträcker sina rötter mot bäcken.

Jer. 17:7,8

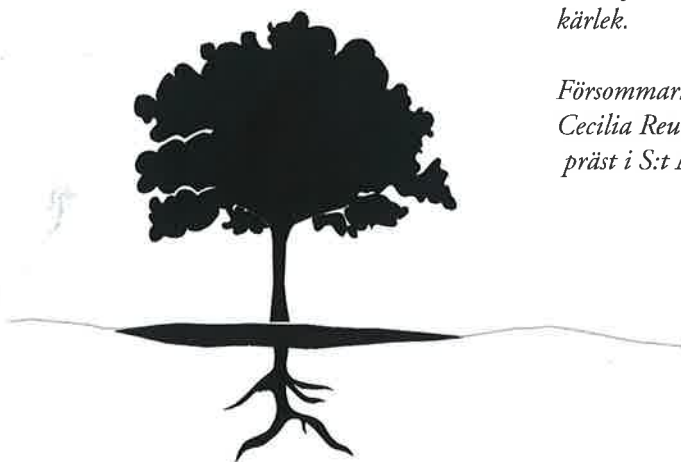
I Efesierbrevet skriver Paulus:

*Stå fasta och var stadigt rotade i Honom,
så att ni tillsammans med alla de heliga
förmår fatta bredden och längden
och höjden och djupet och lär känna Kristi
kärlek. Ef. 3:18*

Försommarhälsningar från

Cecilia Reuter,

präst i S:t Mikael, Ängelholm

Vannebergamötet 2005

Midsommarhelgen 25-26 juni Vanneberga
vid Vinslöv, följ skyltning vid väg 21

Anders Sjöberg

EFS missionsföreståndare

Krister Andersson

Svenska Missionskyrkans förre
missionsföreståndare

Christina Odenberg

Biskop Lunds stift

Röke Blås

Lördag 25 juni möten kl. 11, 14 och 18,

Lördag kl. 14 Barnmöte, medv. med
sång och musik Erik Ström

söndag 26 juni kl. 11

Distriktsföreståndare Paul Persson avtackas
lördag 25/6 kl. 18.00

Med anledning av Kristianstads Traktatsällskaps 150
års-jubileum samlas vi tillsammans på Vanneberga
backe, klassisk mark för den nyevangeliska rörelsen i
Skåne och Blekinge

Väl mött!

EFS i Sydsverige, Svenska Missionskyrkans distrikt
för södra Götaland

Konsert med Bengt Johansson

17:e juli kl 17:00

Välkommen på konsert med Bengt Johansson på
Höllviksstrand!

www.hollviksstrand.com

Midsommarfirande 24/6 kl från 15:00

Gudstjänst med Anders Sjöberg kl 19:30

Konsert med Bengt Johansson 17/7 kl 17:00

Konsert med Röke Blås 14/8 kl 17:00

Sensommarfest med Gospel 27/8 kl 18:00

Sommarpunkten 9-11/9

Läger från 8 år

Under hela sommaren har vi Gudstjänster varje
söndag kl 15.00 och Caféquällar med program
kl 19.00 den 28/5 och varje lördag under juli
månad.

**Välkommen att njuta av sommaren på
Höllviksstrand!**

Höllviksstrandsvägen 2, 236 38 Höllviken tfn 040-45 12 02

Mer information om vårt program finns på vår hemsida:

www.hollviksstrand.com

Distriktsfest

Söndag 25 september kl. 14 Hässleholm

Anders Sjöberg

EFS missionsföreståndare

Elisabeth Sandlund

Redaktör Svenska kyrkans
tidning

Bengt Johansson

Musiker

Plats: Lutherska Missionshuset, Första Avenyen, Hässleholm
(samma hus som distriktsexpeditionen, vid Hässleholms
kyrka) + att Sensus är medarrangör + "Du som vill vara
med i lovsången inbjuds till lovsångsseminarium med
Bengt Johansson på förmiddagen samma dag, start kl. 10 i
Församlingshemmet

Kaffe serveras. Ingen anmälan.

sensus
STUDIEFÖRBUND

En distriktsfest med Evangeliet i centrum
EFS i Sydsverige SENSUS Studieförbund

"Grabbarna Bus" fångade barnen

"Grabbarna Bus" fångade både barn och föräldrar med sin sång och sitt rollspel

Ett soligt Höllviksstrand men en lite kylig vind mötte barn och föräldrar till aktiviteter på "Barnens dag" på sommargården. Det var "lek och äventyr" helt på barnens villkor men där även föräldrarna kunde vara med och "leka". Barnen kunde också utmana sina föräldrar i de åtta olika äventyren.

Den röda tråden på de olika "stationerna" var bibelns berättelse om skapelsen. På ett äventyr kunde

man bli påmind om att Gud skapat djuren och här få sitt ansikte målat, som till exempel ett lejon eller en zebra. Vid ett annat äventyr kunde barnen med lite fantasi uppleva de olika årstiderna genom att försöka ta sig igenom en hinderbana med snorkel och grodmansfötter och sen få känna på isande kyla genom att ta sig tillbaka till mål med en isbit på pannan. "Ljus och mörker" hette ett annat äventyr. Här fick man med

förbundna ögon försöka identifiera olika saker genom att känna och ta på föremålen. Gud vilade på sjunde dagen och "målet" och sista äventyret var "myshörnan". Här kunde man få vila på mjuka madrasser och krypa in under filtarna och samtidigt lyssna till bland annat berättelser i bibeln.

Barnens dag avslutades med att "Grabbarna Bus" genom sång och rollspel gestaltade händelser i bi-

"Blir jag ett lejon, tro?"

Mys- och vilohörnan

RINGAMÅLAGÅRDEN EFS

Bibeldagar 17 – 21 augusti 2005

Medv. K.G. Larsson, Eva-Lotta Kjellberg
Torbjörn Larspers, Stefan Nordström
Rune Johansson,
Sång o Musik Kjell Josephsson m.fl.

Förfrågningar och anmälan
Henrikssons tel. 0454-62022 el.62063

Välkomna !
arr. EFS/ SENSUS Studieförbund

*"Kommer det något
vatten, tro?"*

beln. "Grabbarna" har en underbar förmåga att förmedla bibelns budskap så att barnen och även vuxna förstår vad det handlar om.

"Barnens dag" har visat sig vara en utmärkt form att samla barnfa-

miljer till en dag i gemenskap och det är säkert inte sista gången denna arrangeras.

*Bland zebbror och lejon,
text och foto:*

Per Andersson, Staffanstorp

Tack till Paul Persson

Paul slutar i sommar efter nio år som distriktsföreståndare för EFS i Sydsverige. Vi vill tacka Paul och gör det Vannebergamötet, på midsommardagens kvällsmöte 25 juni kl. 18. Vid avtackningen av Paul medverkar vår missionsföreståndare Anders Sjöberg och distriktsstyrelsens ordförande Christer Caesar.

Skåne är vackert - även genom ett bilfönster!

Denna kryptiska rubrik rymmer synintryck från en bilorientering i nordvästra Skåne en söndag i slutet på maj.

Ja, Skåne är vackert! Söndagen den 22 maj anordnade EFS-kyrkan på Råå en bilorientering på ca nio mil. Det har blivit en populär tradition. Vi startade från Råå kl. 9 på morgonen med skånekarta, instruktioner med frågor och uppgifter samt en påse Ahlgrens bilar i varje bil. Några körde och andra åkte och läste instruktioner.

Tänk, vad det finns mycket platser och vägar man aldrig sett och inte ens kände till! Vilka oaser det finns överallt!

Rätt vad det var, mitt på åkrarna uppe på en kulle, fanns där ett museum med gamla jordbruksmaskiner och mycket annat. Där var det en massa människor och man hade arrangemang med inträde denna söndag.

Skåne är inte platt! Upp för åsar och ner i dalgångar gick färden. Vid Klåveröds skidcenter blev det pilkastning och sedan åt vi medhavd förmiddagsfika.

Två glada arrangörer: Staffan Boson och Folke Bjerle

Färden gick upp på Söderåsen och ner till Åvarps hembygdsgård. Där var det dags för "kast med liten stövel". Ja, stövlarna hade olika storlekar. Duktigast var lilla Lovisa, 4 år. Hon bara drog iväg en stövel och den hamnade rätt i spannen.

Efter ytterligare körning var det dags för den medhavda lunchen och sedan friluftsgudstjänst. Temat för den var förstås "Vägens folk", utifrån bl.a. Jesaja 35 och Apg. 9:2.

Så långt kommen hade dagen hunnit till klockslaget 14.30. Dags

för hemfärd.

Väl tillbaka i EFS-kyrkan på Råå bjöds på glass i väntan på prisutdelning.

Vem vann då? Jo, ekipaget med Staffan Forssman som chaufför. Själv har jag inget att skylla på utan kan bara gratulera.

Tack till arrangörerna med Staffan Boson i spetsen! Det var en trevlig dag.

Robert Södertun, Ramlösa

Foto: Staffan Forssman, Råå

I Klåveröd blev vi fikasugna. Åsa och Peter Windfors med dottern Lovisa

I väntan på resultatet: Hans-Göran Karlsson, Man-Ying Lo, Gerd Rutholm och Sigvard Windfors

Morgonekumenik

Då björken hade mus-öron och boken fått hundöron denna vår var det dags för den traditionella ekumeniska festen på Råå. Den tar alltid sin början på Kristi Himmelfärdsdags morgon med en minisafari i Rååns dalgång, denna gång anförd av kommunekologen Pontus Runeke, Helsingborg.

Kommunekologen Pontus Runeke hade mycket att berätta om Råådalen

En kommunekolog har nästan hela skapelsen i huvudet och vi blev bekanta med träd, blomster och fiskar som vi nästan inte visste fanns där. "Gud vill att vi tar ansvar", sa han. Det kan vi behöva påminnas om, vi som kom från de olika kyrkorna på Råå.

Efter denna glittrande morgontimme serverades kaffe i det gamla skolhuset vid Raus kyrka. Det flyhänta paret Birgitta och Bengt Wiklund fick snabbt ordna extra tallrikar för sitt hembakta bröd.

Så var tiden inne för högmässa, till vilken kyrkvärden Gunnel Anders-

Intresserade åhörare från de olika församlingarna på Råå

son hälsade välkommen. Pastorsadjunkten Johan Jespersson ledde gudstjänsten och folkskolläraren Rune Lundblad från Emanuelskyrkan (metodistkyrkan på Råå) predikade om vägval, om vandringen och

om målet. Vid altarringen möttes alla samfund, Kristi kropp var en och alla fick vi del av ett och samma bröd.

Text: Carl Forssman, Råå

Bilder: Robert Södertun

I stugan invid Raus kyrka bjöds det på frukost och aptiten var god

Midsommar - då ä

Midsommarnatten plockar jag klöver och timotej, karibacka och ängsull och blyga förgätmigej, blåklockor och violer o sen drömer jag om dej o då vet jag att du älskar blott mej..... sjunger vi i en av våra midsommarvisor.

Faktiskt har de tre första av de uppräknade växterna en kristen anknytning. Klöverbladet är en gammal treenighetssymbol, timotej syftar på en viss Timoteus och karibacka är ett dialektnamn på rölleka som förr kallades "Den helige Josefs ört". Legenden berättar att Jesus med den örten botade sin far Josef sedan han skadat sig vid arbete i sin snickarverkstad. Att som flickan i midsommarvisan plocka blommor och lägga under kudden för att drömma om den man som ska bli hennes make är en gammal tradition. Man skulle plocka sju eller nio slags blommor men man skulle dessutom enligt somliga tåga från solens uppgång föregående dag om man under natten skulle få se sin älskade i drömmen.

Sommarsolståndet

Det datum då dagen är som längst kallar vi ju sommarsolståndet. Enligt almanackan inträffar det i år redan den 21 juni. Den ursprungliga midsommardagen är dock den 24 juni, men år 1953 blev midsommarhelgen rörlig och infaller på lördagen mellan 20 och 26 juni. Just i år 2005 firar vi midsommarafton

fredag 24 juni, midsommardagen
lördag 25 juni och Johannes Döparens dag
söndag 26 juni.

Det här är något nytt i vår kyrka för i alla kristna länder har Johannes Döparens dag och midsommardagen sammanfallit. Det finns en biblisk motivering för detta. I Johannesevangeliet 3:30 säger Johannes Döparen om Jesus: Han bör tillväxa och jag bör avtaga. Det har tolkats så att om Jesus är född vid den tid på året då dagarna börjar växa, alltså vid jultiden, då bör Johannes Döparens födelse ha inträffat då dagarna börjar bli kortare, alltså vid midsommar.

Förändringen i vår kyrkliga kalender innebär att vi nu fått en ny innebörd i midsommardagens firande. På midsommardagen firar vi Världsnaturens dag i våra kyrkor, då

temat för texterna är skapelsen. På söndagen efter är temat Den högstes profet, dvs Johannes Döparen. Personligen tycker jag att ändringen upplevs positiv. Nu slipper man att försöka spegla två så olika teman i predikan på midsommardagen.

Lövmarknader

Förr hölls det lövmarknader i städerna. Detta lever ännu kvar i vissa städer, t. ex. Karlskrona. Här finns fortfarande kransbinderskor som binder och säljer midsommarkransar. Så har det varit i många städer. År 1741 berättar Linné från Gotland att några där vid midsommar hade byggt sig lövhyddor precis som på bibelns tid och de flesta hade smyckat sina hus med eklöv. I Olaus Magnus historia från 1500-talet berättas att man här i Norden

...dagen som längst

Bild: Per Andersson

satte löv i åkrarna för att grödan inte skulle skadas av oväder.

Som barn i Önnestad minns jag en kvinna som kom cyklande ner från Ullstorp uppe i skogen för att plocka blåklint i rågåkern. Den sålde hon sen på Lilla torg i Kristianstad. Det var många som sysslade med sådan försäljning och tjänade en extraslant på midsommarfirandet.

Midsommarstänger

Som det mest svenska av allt midsommarfirande ter sig dansen kring midsommarstången. De äldsta belägen vi har om midsommarstänger går tillbaka till 1600-talet då sådana stänger förekommer på bild i Erik Dahlbergs bildverk "Suecia Antiqua". Linne på 1700-talet omnämner majstängerna från Skåne, Östergötland och Västergötland.

Forskarna anser att seden med majstång kom in från Tyskland på 1400-1500-talet och att stängerna då tycks ha stått uppe året runt.

Någon har undrat varför det heter majstång när det är i juni den reses. Förklaringen är att ordet inte har med månaden maj att göra utan kommer av det gamla ordet "meja" i betydelsen att smycka med grönt.

En stollig föreställning som blev populär på 1970-talet var påståendet att majstången egentligen skulle vara en symbol för det manliga könsorganet. Det fick vid ett tillfälle en tillresande predikant att bli djupt chockerad när man i en kyrka placerat en midsommarstång i miniatyr på altaret i kyrkan. Den kvinnliga kyrkvärden förstod inte alls hans upprördhet. Hon såg korset i majstången men han felaktigt något helt annat.

Dansen kring midsommarstången upprörde folk på både 1600-talet och 1800-talet. Den ansågs leda till osedlighet. Eftersom dans inom väckelserörelserna på 1800-talet blev syndstämplad avtog seden att dansa kring majstången. Men de livaktiga hembygds- och folkdansrörelserna återuppväckte seden. Även i de lågkyrkliga och frikyrkliga kretsarna blev det på 1940-talet tillåtet med ringlekar på midsommarafton för ungdomarna. Så minns jag t. ex. en midsommarkväll 1947 då i samband med Vannebergamötet som arrangerades av Svenska Missionsförbundet ringlekar förekom. Detta skedde dock under protester från de äldre som ansåg att man nu släppt in synden i samfundet.

Midsommareldar och källkult

Vi bränner valborgsmässobål och i Västsverige har man påskeldar, men däremot eldar vi nu inte längre vid

midsommar. Men midsommareldar, kallade S:t Hanseldar, förekom förr i Skåne, Blekinge, Bohuslän, Jämtland och Härjedalen. Denna spridning visar på att seden hade danskt ursprung för alla dessa landskap hade ju varit danska en gång i tiden.

Även i Småland har dock midsommareldar förekommit. Så berättar prästen Peter Wieselgren att på Grönskulle i Hjälmeryds socken dansade folket förr vid midsommarbrasan.

Även en källkult har förekommit här i samband med midsommarfirandet. I Färlöv nära Kristianstad omtalas 1667 en källa till vilken många S:t Hansfirare kom för att söka bot för sin sjukdom genom att dricka ur källan.

Birger I Ohlsson, Bjärnum

Missionshusets dag i Arild.

9/7

09:45 avgång från Arild.
Kyrkvandring med visning av
Brunnby kyrka.

12:00 Bo Folkwi: berättar om
Arildsmissionshus.

13:00 Lunch

14:00 Sångstund –
Lotteriförställning

15:00 Lottdragning, auktion och
kaffeservering

Välkommen till
missionshusets dag i Arild!

Nätverket kring Oashelger uppstartat

Nu har Nätverket kring Oashelgerna formaterat sig. Vi hade vårt första möte den 13 april. Vi som då var samlade var: Marie-Louise Nilsson, Gunnel Åkesson, Torbjörn Larspers, Tomas Ek och Ingemar Bjärneroth. Då ägnade vi tid bl.a. åt målbeskrivningen.

Vad vill vi? Vad är vår uppgift? Hur ser innehållet ut i vårt budskap och hur vill vi att det ska se ut? Några av oss hade gjort lite olika förslag till målbeskrivning. De innehöll viktiga punkter för vårt arbete. Förutom Oasrörelsens egen målbeskrivning, som vi samtycker med och som funnits med på baksida i våra Oashelgs-foldrar, har vi också en ambition att försöka se: "Vad säger Gud till församlingen idag" och utifrån det utforma vårt budskap.

Den målbeskrivning som vi konkret antog var: Vår målsättning med Oashelgerna är att vi alla ska bli berörda av Gud på ett sådant sätt att det föds en ny positiv känsla i vårt arbete för Guds rike.

Tillsammans med denna målbeskrivning vill vi lägga innehållet i Mark 1:15 som ett övergripande bibelord. "Tiden är inne, Guds rike är nära. Omvänd er och tro på budskapet."

Vi är mycket tacksamma för Oasrörelsens målbeskrivning som försöker tydliggöra vårt förhållande till den Helige Ande. Vi tror att denna kraft och innehåll är tänkt att levas ut som det är beskrivet och att det är en förutsättning för att Guds rike ska kunna utbredas. Samtidigt vill vi inte tappa fokus på helheten. Tiden är faktiskt inne och Guds rike är här och nu! Vi har inget att vänta på. Den Helige Ande är utgjuten

NU! Låt oss därför anta utmaningen NU!

Vad betyder det då i praktiken, så det inte bara blir teori och "andligt svammel"? Det betyder bl.a. att vår tro utifrån Jesus, är och blir aldrig en i raden av religiösa utövanden. Jesus är något annat, något mer. Jesus är inte någon som vi enbart ska tillbe, någon som vi enbart ska offra till. Jesus visar oss också hur vi ska leva våra liv, inte bara för att vi ska tillfredsställa honom utan också för att VI SKA FÅ ETT BRA LIV! För att ingen ska missförstå mig vill jag säga följande:

1. Ytterst sett kan man inte vara en god eller dålig kristen. Man kan bara vara benådad. Antingen så lever jag av och genom nåden eller gör jag det inte. Antingen så har jag låtit Guds rättfärdighet genom Kristus bli min eller inte. Detta är förankrat i ett beslut som jag tagit. Att här hjälpa till med mina egna försök att vara mer eller mindre bra kristen blir bara löjligt och dumt eftersom Guds krav på rättfärdighet jämfört med mina försök att förbättra och hjälpa till är som att tömma havet med decilitermått.

2. När jag nu har förstått att mitt behov av nåden är så total, när jag nu förstått att mina egna brister är så tydliga och märkbara genom att dom gör mig så illa, så vill jag på ett nytt sätt gripa tag i de råd som Gud visar mig i t.ex. Gal.5: 22-26.

Genom min nya medvetenhet om nådens betydelse över mitt liv verkar den fram en ödmjukhet som gör att jag SJÄLV VILL träna mig i dessa råd, och FÖR MIN EGEN

SKULL genom dessa råd och insikter få ett bättre liv. Som "gräddes på moset" blir Gud glad, för han gläds med oss när han ser Andens frukter i våra liv.

Vi är ju alla ytterst medvetna om hur vårt samhälle mår idag, ett samhälle som nu lever i frukten och resultatet av tron på människans egen kraft och förmåga att forma sina liv. Begrepp som lydnad och underordnande har vi alla på olika sätt varit med om att tona ner. Vi måste nu våga "ställa oss upp" och säga: Vi klarar det inte själv, vi måste ha hjälp utifrån! Vi tror att Jesus har de instruktioner för våra liv som vi behöver. Vi måste avreligiösiera (jag hittar inget annat uttryck) Jesus, nollställa oss och ställa frågan till oss själva: Vem är han? Vad vill han och vad gör vi med honom?

*Ingemar Bjärneroth
Medlem i nätverket och
ledningsgruppen för Oashelgerna*

Tack för det generösa givandet på Oasdagen i Glimåkra.

Kollekten på Lördagkvällen blev 5700kr.

Tack vare detta går dagen med plus.

Tack!

Vad är det bästa som händer i sommar?

Att man får bada i havet!
Anette Asfedai-Larsson

Min dotter Maria ska gifta sig med sin Fredrik i augusti.
Birgitta Bemark

Att familjen Hallabro från Örnsköldsvik kommer till Skåne i sommar!
Alvi Olsson

Semester!!
Cecilia Nilsson och Helene Folkesson

OAS möte i Hässleholm!
Kurt Pernetun

En resa till Sydamerika för att uppleva indiansk kultur och besöka olika projekt för gatubarn.
Gunilla Tunving

Jag ska på bröllop i St. Mikael och det är alltid så härligt med bröllop.
Sven Persson

Jag ska ha semester tillsammans med min son Johan och hans familj.
Anna Lena Sandberg

Oashelg i Tureholmskyrkan Sösdala

2-3 sept 2005

Fredag 19.30 Är det du eller jag som bestämmer?
(Talare ej klart vid tryckning)
Undervisningen berör framförallt parrelationen men även vänskapsrelationen, och vår Gudsrelation.
Undervisningen leder till att det finns en tredje person som hjälper oss att förstå och leva ut Andens frukt, Gal. 5 som en hjälp att leva tillsammans.

Lördag kl 10.00 Vi och de andra
Eva-lotta Kjellberg undervisar om hur hon egentligen ser på Bibelns beskrivning av omvändelse.

Seminarier. 13.30 samt 15.30 med kort fikapaus 15.00
Eva-lotta Kjellberg 13.30 och 15.30 Hur talar vi om synd idag?
Jan Sköld 13.30 och 15.30 Att leva ett bra liv

Lördag kl 19.30 Generositet i Jesu namn
Jan Sköld undervisar om hur en attityd av kontroll och påpasslighet i församlingen, kan förändras till en Jesusinspirerad attityd av frihet och generositet.

Stort lovsångsteam med Martin Börjesson.
Övr. medv. Torbjörn Larspers, Marie-Louise Nilsson, Dan-Inge Ohlsson m.fl.
Detaljer kring anmälan, mat m.m. kommer i senare annons.

Arr: EFS i Sydsverige, Oasrörelsen, Sensus och Tureholmskyrkan

Olika – Jämlika – Relationer

Agneta och Lennart Albertsson gav oss en kväll i S:t Mikaelkyrkan att reflektera och fundera över hur vi tänker och handlar mot varandra som kvinnor och män. De synliggjorde många situationer vi kände väl igen ifrån vår egen vardag – som vi inte alltid tänker så mycket på. Framförallt talade de om kärleken, eros och agape och hur vi kan jobba medvetet för att behålla och fördjupa kärleken till varandra som kvinnor och män.

Gun och Sven Persson samtalar med Agneta

dock att få sätta sig inne i kyrksalen efteråt och låta tankarna från kvällen sjunka in medan Lennart sjöng: *...allt har sin tid...livet har sin tid.*

Att hitta tid är idag inte lätt och det är något som man många gånger medvetet måste bestämma sig för att ta – för att i sin tur kunna ge.

”Kärleken växer när vi visar den kärlek vi har”, Moder Theresa

Är inte det en av våra ständiga böner? Att ”agape”, vår ”Jesus-kärlek”, blir större hos oss alla. Den kärlek som bara ger, utan att kräva något tillbaka.

Text och foto:

Jenny Bondesson, Ängelholm

Kan vi se våra olikheter får vi också ökad förståelse för varandras behov och kan ge mer av oss själva, vårt engagemang och vår tid.

Att höra och få ord på situationer leder ofta till fler frågor och bra diskussioner – vilket blev resultatet även denna kväll. Hur påverkar samhället vår syn på kvinnligt och manligt? Vad för slags kärlek har vi i våra liv? Strävar vi efter likhet eller jämlikhet mellan kvinnor och män? Varför är det viktigt att vi samtalar kring manligt och kvinnligt?

Ja, många frågor diskuterades och atmosfären var öppen och rymlig för många tankar, med både allvar och glada skratt.

Det största av allt denna kväll var

Jenni Samuelsson och Kajsa Starfelt sitter och diskuterar

Från en handfull - till 240 medlemmar

Elisabeth Sandlund besökte Höllviksstrand för att berätta och inspirera under de två teman "Något nytt kan hända" och "Att våga ta steget". Livsluft fick en intervju med henne en halvtimme innan hennes första föredrag.

Första frågan hon fick var "vem är Du?"

Jag är en 54-årig tvåbarnsmor och bor i Bromma. Jag är journalist sen en del år tillbaka och har jobbat på Svenska Dagbladet i 28 1/2 år och är nu sedan fem år redaktionschef på Kyrkans tidning. Jag är aktiv i S:ta Clara kyrka och ordförande i vår EFS-förening där.

Hur kom Du i kontakt med S:ta Clara och varför blev det EFS?

För mej var S:ta Clara det primära. Jag kom till den kyrkan och även om jag hade mött Gud innan så var det här jag blev kristen och fick möta Jesus. Det var här jag kände att här hör jag hemma och det blev naturligt, här vill jag vara. Jag gick med i S:ta Claras vänner som är en EFS förening. Den bildades som en hemförening till församlingen.

Det kunde alltså blivit Sv. Mis-

sionskyrkan, Pingstförsamlingen eller nåt annat?

Nej det kunde det inte eftersom jag har en stark förankring i Sv. Kyrkan. Jag tror inte att jag hade hamnat i ett annat samfund. Sen är det så att jag har EFS rötter. Min pappa är född i Rosvik. Det är faktiskt den by som Rosenius far tog sitt namn efter. Mina släktingar i den byn var väldigt aktiva i EFS så EFS var inget okänt för mej.

Din uppgift i S:ta Clara?

Den är framför allt att vara ordförande i föreningen vilket tar mycket tid. Eftersom jag jobbar mycket på dagarna så har jag svårt att vara med i frivilligarbetet som riktar sig till hemlösa, alkoholister och andra utsatta.

Hur många medlemmar är det i föreningen? Ökar den eller är det en minskning?

Vi är nu cirka 240 medlemmar och föreningen växer. När föreningen bildades var det en "handfull" människor som började där.

Vad beror ökningen på?

Delvis beror det på att fler och fler kommer till S:ta Clara från olika samhällsskikt. Vi ser inte så sällan människor som har eller har haft missbruksproblem som får möta Jesus i kyrkan och fortsätter där. Vår verksamhet växer och det är väldigt många ungdomar som kommer dit och blir aktiva där. Vi har inte problemet med en åldrande förening som många andra har.

Vilken roll har EFS föreningen i S:ta Clara?

Det är lite speciellt. Vi är ju en del av domkyrkoförsamlingen, inte formellt en samarbetskyrka även om den fungerar så. Domkyrkoförsamlingen är en av landets fattigaste, vilket gör att vi har tagit på oss ett större ekonomiskt ansvar eftersom vi inte kan räkna med någon hjälp därifrån. Vi betalar t.ex. en prästlön av insamlade medel. Vi har också anställt en ungdomspastor på halvtid som vi själva betalar.

Vad kan EFS ge Sv. Kyrkan rent generellt inte bara i S:ta Clara?

Det som EFS står för traditionellt är lekmannainflytandet och att man verkligen lägger vikt vid frivilligheten. Sv. Kyrkan är i behov av en växande lekmanamedverkan och där kan EFS bidra med ett bra sätt att organisera frivilliga. En personlig

forts. sid. 17

Förberedelser för tältmöte

Tältmöten är sedan en lång tid tillbaka en tradition i Svensköping. Ända tillbaks till 40- talet har det hållits tältmöten i Svensköping, dock med några avbrott.

Här skall tältet resas

Tältmötenas idé var att flytta ut "missionshusen" där det inte fanns några sådana och på så vis nå folk som vanligtvis inte går och lyssnar till Guds ord. Hur förbereder man tältmöten? Vi ska få några svar på hur man har förberett årets tältmöten som börjar den 6 juli och avslutas den 17 juli.

Förberedelserna för nästa års tältmöten börjar egentligen när

årets möten är över. Om man vill ha så att säga "bra" medverkande måste man vara ute nästan ett år i förväg. I regel är den medverkande "klar" redan då. Sånggrupper och mötesvärdar bokas upp under våren samma år som tältmöten ska hållas. Årsmötet i föreningen är egentligen startskottet för förberedelserna. Från början är det en mindre grupp på en 4-5 stycken som jobbar med

planeringen. Om någon större grupp t.ex. sångare skall medverka så har några till uppgift att kolla pris för medverkan m.m. Budgeten på 30 000:- brukar räcka till omkostnader för tältmöten. Man menar, att ju "dyrare" medverkande, desto mer pengar kommer det i kollekterna.

Tältmötesserien sträcker sig i regel från onsdag till söndag. Gudstjänsten i tältet på söndagen är nu-

Tältet inspekteras

forts. från sid. 15

överlåtelse som EFS står för är också något som Sv. Kyrkan behöver. Det handlar faktiskt om att säga ja till Jesus, inte bara att det är rätt okej i kyrkan.

EFS är en ganska spretig rörelse. Hur upplevs detta i Sv. Kyrkan?

Jag vet att det finns mycket fördomar mot EFS i Sv. Kyrkan eftersom EFS upplevs som utmanande. Man ställer sin kristna tro på sin spets och man upplever EFS:are som "elit-kristna". Det är ju fördomar som inte har någon grund. Det finns på många håll ett mycket bra samarbete.

Framtiden för samarbetet mellan EFS och Sv. Kyrkan - fördjupning eller....?

Vi går mot mer och mer ekumenik

även om EFS är en del av Sv. Kyrkan.

Den sociala biten i S:ta Clara - hur får man frivilliga att ställa upp?

Det är en väldig blandning av människor och det mesta sker på dagtid. Då blir det de som är daglediga, pensionärer, långtidssjukskrivna och de som en gång varit längst ner på samhällsstegen, flyktingar m.fl. som ställer upp. Våra diakoner, som brinner för det här, är stommen i verksamheten och håller i detta och finns alltid med. Vi har startat ett ungdomscafé på fredagkvällar som har tagit bra fart. Här har vi också fått igång konfirmandundervisning. Samtidigt har vi också ett fängelsearbete. Vi har ett mycket brett diakonalt arbete med så många frivilliga att det inte går att räkna. I S:ta Clara vill man vara för här tar man

mera sammanlyst med Sv. Kyrkan på förmiddagen.

- Vi har provat att alternativt ha gudstjänsten på eftermiddagen, men vi konstaterade att det var lika många åhörare vilken tid vi än hade denna, menade Håkan Almgren.

Det finns fler förberedelser som måste göras. Serveringspersonal som ska ha hand om kaffeserveringen och korvgrillningen efter kvällsmöten måste "bokas" upp. Under möten finns det möjlighet till barnpassning och till detta skall lämpliga personer kallas.

Gruppen som jag träffade betonade att tältmötena är helt ekumeniska. Alla samfund är med och medverkar men EFS föreningen i Svensköping är huvudarrangören och högst ansvarig för tältmötenas genomförande.

Tältet, det viktigaste, ligger och vilar och skall så småningom resas för att ta emot folk från när och fjärran som kommer för att lyssna till Guds ord i tal och sång.

Text och bild:

Per Andersson, Staffanstorp

den kristna tron på allvar. Det andra som "drar" folk till S:ta Clara är förkunnelsen, för vi vet vad vi får.

Här "rundar" vi av intervjun med ett par mer alldagliga frågor. Jag lät Elisabeth svara på frågorna vilken sport hon gillade, vilken politiker hon kunde tänka sig att rösta på och i vilket land hon helst ville semestra. Svar på första frågan: Jag är inte sportintresserad, men möjligen orientering. Politiker? Det vet jag inte, löd svaret. Semestern då? Möjligen USA, men helst Frankrike. Min intervjutid är ute och Elisabeth hastar till talarstolen för att berätta och inspirera.

Intervju och foto:

Per Andersson, Staffanstorp

Vannebergamötet

(vid Vinslöv) 25-26 juni arrangeras detta år av Svenska Missionskyrkans distrikt och EFS i Sydsverige tillsammans. Anledningen till det gemensamma mötet är att det i år är 150 år sedan Kristianstads Traktatsällskap bildades. Vid Vannebergamötet medverkar vår missionsföreståndare Anders Sjöberg, biskop Christina Odenberg, Missionskyrkans förre missionsföreståndare Krister Andersson, Röke Blås och musikern Erik Ström. Kl. 14 på midsommardagen blir det ett särskilt barnmöte.

Avtackning.

Paul Persson slutar som distriktsföreståndare efter nio år. En avtackning av Paul kommer att ske vid Vannebergamötet, på kvällsmötet kl. 18 på midsommardagen 25 juni.

Distriktsfesten

söndag 25 september kl. 14 i Hässleholm. Vid distriktsfesten medverkar vår missionsföreståndare Anders Sjöberg, redaktören för Svenska kyrkans tidning/författaren Elisabeth Sandlund och musikern Bengt

Johansson. Ingen anmälan. Kaffe serveras. Vi tror på en innehållsrik distriktsfest med Evangeliet i centrum, gemenskap och feststämning. Flera missionsföreningar sammanlyser sina gudstjänster till distriktsfesten.

Bibeläventyret

fortsätter. Bibeläventyret är en viktig metod för att presentera bibeln för mellanstadiebarn i skolan. Svenska Missionskyrkans distrikt och EFS i Sydsverige satsar på Bibeläventyret tillsammans. Vi gör det som en del av firandet av Kristianstads Traktatsällsapps 150 års-firande. Som en satsning framåt att nå nya generationer med bibelns budskap. Distrikten hjälper till ekonomiskt för att fler presentatörer av Bibeläventyret ska kunna utbildas (de utbildas vid fyradagars-kurser på folkhögskolor) och sedan gå ut i skolorna. Kostnaden för en sådan utbildning och material är ca 7 000 kr. Distrikten för SMK och EFS ställer upp med hälften. Genom denna satsning har fler presentatörer av Bibeläventyret kunnat utbildas. De är nu i funktion ute i skolorna. Men det finns alltför få presentatörer av Bibeläventyret för att nå alla de skolor som finns i Skåne och Blekinge! Det behövs fler som arbetar med Bibeläventyret och därför fortsätter satsningen att utbilda fler presentatörer. Känner du någon som är lämpig för detta, eller är du själv en blivande Bibeläventyrare? Kontakta distriktsexpeditonen för mer information. Nya kurser

hålls under hösten. Information kan du även få genom www.vandragenombibeln.com. Kollekt till satsningen på Bibeläventyret kommer att tas upp på Vannebergamötet.

Hanna Sjöberg, Ängelholm, anställs från 15 juni på 50 % tills vidare som assistent på distriktsexpeditonen. Hanna vikarierar sedan mars på denna tjänst. Välkommen som fast medarbetare Hanna!

Under sommaren anordnas en rad läger och samlingar. I förra numret av Livsluft presenterades de läger som hålls i Skåne och Blekinge i en särskild lägerbilaga. EFS riks bjuder också in till flera läger. Några av dem är **Tejp** och **Skogsröj** på sensommaren. Mer information om dessa läger får du genom EFS hemsida www.efs.nu. Låt oss be att dessa läger blir viktiga mötesplatser mellan människor och Gud.

För övriga distriktsarrangemang, se almanackan längst bak i Livsluft eller på EFS i Syds hemsida www.efs-syd.org. Se även www.gulaceller.nu

Denna månad ber vi för

- Sommarens läger och samlingar
- Vannebergamötet 25-26 juni
- Våra konfirmander och deras ledare

Torbjörn Larspers, df@efssyd.org

TÄLTMÖTEN i SVENSKÖP

6 juli Ulf Jiewertz	13 juli Karl-Gustav Larsson
7 juli Carl-Erik Sahlberg	14 juli Karl-Gustav Larsson
8 juli Carl-Erik Sahlberg	15 juli Karl-Gustav Larsson
9 juli Elise Lindqvist	16 juli Karl-Gustav Larsson
10 juli Johan Svanbom	17 juli Karl-Gustav Larsson

Sångare och körer kommer att medverka vid de olika mötena

VÄLKOMNA!

Minnes- och högtidsgåvor

April

Minnesgåva till Gunnel Arvidssons minne

Totalt inkommet under perioden: 200 kr till distriktets olika verksamhetsområden.

Maj

Minnesgåva till Marta Svenssons minne

Totalt inkommet under perioden: 600 kr till distriktets olika verksamhetsområden.

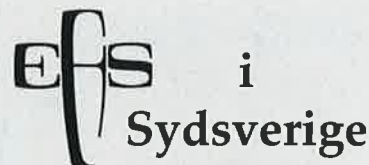
Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem

almanacka

även på www.efssyd.org

nr/sid

juni		
25-26	Jubileumsfest, Vanneberga	6/5
juli		
6-17	Tältmöten i Svensköp	6/18
9	Missionshusets dag i Arild	6/11
aug		
17-12	Bibeldagar, Ringamålagården EFS	6/7
sept		
2-3	OAS-helg i Tureholmskyrkan, Sösdala	6/13
9-11	Vi Guds Trädgård-I Guds trädgård, Kerstin Oderhem, EFS-gården Åsljunga	
21-25	Mediamission i Öst, Programdagar med L-Å Albinsson, EFS-gården Åsljunga	
okt.		
7- 9	Ashramdagar, Bengt Olsson, EFS-gården Åsljunga	
11- 16	Höstens Bibel- o Gemenskapsdagar EFS-gården Åsljunga	
21-23	Skaparkraft, Kerstin Oderhem, EFS-gården Åsljunga	
dec. 23- 28	Julgemenskap, EFS-gården Åsljunga	
28 dec – 2 jan	Nyårsdagar, EFS-gården Åsljunga	

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13
Telefon: 0451 - 38 80 70
Telefax: 0451 - 38 80 71
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4
 281 51 Hässleholm 0451- 845 36

Distriktsföreståndare

Paul Persson och Torbjörn Larpers
 0451 - 38 80 70, 0708 - 28 61 65
 epost: df@efssyd.org

Distriktssekonom

Cecilia Engström 0451 - 38 80 70

Distriktskonsulent

Annica Nordqvist 0451 - 38 80 72

Assistent

Hanna Sjöberg 0451 - 38 80 70

GUL-inspiratör: Marie-Louise Nilsson

tel: 0451-388073 / 0703-388074

ml.nilsson@efssyd.org

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tfn: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: efs-garden@iname.com

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tfn: 042 - 680 29 (även fax),

042 - 680 24 husmor

Ringamålagården, EFS

PI 5105

374 92 Asarum

Tfn: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tfn: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tfn: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tfn: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

Hässleholm maj 2005

Vänner!

I år är det 150 år sedan Kristianstads Traktatsällskap bildades. Ur Traktatsällskapet utvecklades det arbete Svenska Missionskyrkan och EFS idag bedriver i Skåne, Blekinge och södra Småland. Mycket har hänt sedan Kristianstads Traktatsällskap bildades för att sprida Evangelium i våra bygder, men uppdraget och uppdragets Herre är samma.

Vi är därför glada att få samlas på klassisk mark, Vanneberga, och fira Vannebergamötet 2005 midsommarhelgen 25-26 juni.

Medv.

Krister Andersson, SMK: s förre missionsföreståndare

Christina Odenberg, biskop Lunds stift

Anders Sjöberg, EFS missionsföreståndare

Röke Blås

Erik Ström

Möten lördag 25 juni kl. 11, 14 och 18, söndag 26 juni kl. 11

Lördag kl. 14 även barnmöte

Vi tror på en folkfest med Evangeliet i centrum

Välkomna!

Gunnel Jacobsson-Kritz
 Svenska Missionskyrkan
 Södra Götalands distrikt

Torbjörn Larpers
 EFS i Sydsverige

mitt vittnesbörd

GUD SOM HAVER....

När jag häromkvällen skulle be aftonbön med mina barn tramsade den minsta. Jag tyckte att hon gjorde det onödigt länge och försökte på vuxet sätt förklara varför man ska be till Gud. Jag sa något i stil med, du vet, det är bra att vi kan be till Gud för han hör på oss och hjälper oss. Mamma har många gånger bett till Gud och sett hur han hjälpt. Så när vi ber "Gud som haver barnen kär, se till mig som liten är" så säger vi till Gud: Du som tycker om alla, du ser också vad jag behöver. Samtalet blev inte så mycket längre med mina barn, klockan var mycket och det var dags att sova men jag fortsatte att fundera på hur bönen fortsätter "Vart jag mig i världen vänder står min lycka i Guds händer"

Jag tänkte på när jag för flera år sedan skulle åka till Uganda och hälsa på mina elever från Hållands folkhögskola. Jag var otroligt rädd för ormar och hade mardrömmar natten innan jag åkte. Min man bad för mig och jag kunde somna om. Mina elever visste att jag var hysteriskt rädd för ormar och de hade inte berättat för mig att de varit med om att slå ihjäl både pytonorm och andra ormar alldeles utanför huset där de bodde. Jag kom dit intet ont anande och bodde där ute i bushen i två veckor. En dag när vi varit i staden skulle vi gå till busstationen. Vi tänkte gå en genväg men gjorde av någon anledning inte det. Senare den kvällen hörde vi om några som gått där just vid den tiden när vi skulle gått där och de hade sett en mamba i trädet.

Vi såg inga ormar och jag kände mig trygg i det att Herren vet vad jag behöver. Samma eftermiddag som vi åkt därifrån kommer det en stor pytonorm just utanför det hus där jag sov. För mig var det ingen slump att jag slapp se den utan ett bevis på Guds omsorg.

Ett annat exempel nära i tiden var för några månader sedan när vi behövde fylla

på olja i vårt nya hus i Åsljunga. Vi beställde oljan och på den utsatta dagen ringde chauffören och undrade om han kommit till rätt hus eftersom det såg så obebott ut. Jag bekräftade att han kommit rätt och berättade att vi skulle komma ner senare under våren. Ja men, sa han, någon behöver se till så att oljebrännaren inte stannar nu när jag fyllt på olja, det kan inte vänta flera veckor.

Käre Gud tänkte jag, vad ska vi göra åt detta? Jag ringde min man som var på jobbet och berättade vad chauffören sagt. Vi får be till Herren sa jag, han kan hjälpa oss. Ca 2 timmar senare ringer telefonen. Då är svärfar i huset i Åsljunga för att köra skräp till tippen!! Tänk att han åkt hela vägen dit just då, nu kunde han kolla att allt var som det skulle och vi kunde inte annat än att ropa Halleluja!

Så satt jag häromkvällen och tänkte igenom alla dessa tillfällen som inte kan ha varit slumpen utan en Guds omsorg. Ibland kanske vi är så upptagna med att säga att Gud inte svarar på alla böner att vi glömmer att se vad Gud faktiskt gör. Vi är rädda för att sårade som går genom det smärtsamma men bönen lyder ju "Lyckan kommer lyckan går, men du förbliver Fader vår". Smärtan i det svåra får inte stoppa glädjen i Guds omsorg.

Det är så lätt att glömma det goda Gud har gjort. Jag behöver leva i påminnelsen om hans omsorg och det kanske du också behöver.

"Gud som haver barnen kär, ser till mig som liten är.

Vart jag mig i världen vänder, står min lycka i Guds händer.

Lyckan kommer lyckan går, du förbliver Fader vår."

Kerstin Oderhem, kaplan i Åsljunga

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Vannebergamötets barnmöte skickar meddelanden. Är det männe till Gud???

Vannebergamötet, sid. 10

- Tack, Paul!, sid. 12
- Välkommen, Torbjörn, sid. 14
- Tältmöten i sommar, sid. 8 - 9

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
- sid 4 Betraktelse
- sid 5 Annonser
- sid 6,7 På konfaläger i Åsljunga
Sen kväll med Gud
- sid 8 Nedslag i tältmötes-
sverige - Heljaröds-
gården
- sid 9 Tältmöte i Svensköps
Jubileum i Åsljunga
- sid 10 Vann över Vanneberga
- sid 12 Tack, Paul!
- sid 13 Nu kommer Ryssland
till Åsljunga
- sid 14 Välkommen, Torbjörn!
- sid 15 Scoutledardag på
Kullaberg
- sid 16 SuperSoligt Sommar-
läger!
- sid 17 rEFSat i tidningarna
- sid 18 Expinfo
- sid 19 Almanacka
- sid 20 Mitt Vittnesbörd

...från redaktören

Rädslor och rationellt tänkande

Författaren Mark Mittelberg konstaterar att våra vänner och grannar lever i en kultur som blir alltmer sekulariserad och mindre kristen. I församlingen använder vi ett språk och utövar ett leverne som människor inte kan relatera till, saker som grundar sig mer på vår smak och tradition än på vad som står i Bibeln. Han konstaterar också att Paulus gärna anpassade sig till olika kulturer och normer för att det skulle hjälpa människorna att lära känna Kristus - men han gjorde det aldrig så att hans budskap eller hans egen andliga integritet blev komprometterad.

Idag har vi hamnat i en situation där vi är rädda för att bli färre i församlingen, rädda för att ekonomin inte ska gå ihop, rädda för att få dåligt rykte, rädda för att inte passa in. Här blir vi ofta rationella och ändrar inte bara språket och yttringarna, vi byter också värderingar till "världens" värderingar. Denna anpassning bygger på rädsla och är rationella tankar. Vi känner, som så ofta, att vi måste göra något. Att byta värderingar och livsstil är att följa minsta motståndslag. Det blir inte något kraftfullt evangelium kvar. Ljuständning och kramar står sig dock gott.

Rationella tankar är ofta förnuf-tiga och har "rätt" innehåll, mänskligt och världsligt sett. Det kan vara svårt att argumentera mot dom eftersom tankarna är rätt. Ändå ...

evangeliet trotsar allt förnuft och korset är en dårskap för världen.

Paulus skriver ett helt brev (2 Korintierbrevet) om hur han lider och dör dagligen för att andra ska få leva. Han stod på den fasta klippan och lät sig inte rubbas.

Efter hand som tiden går har människorna i församlingen "glömt" hur man gör och vad man säger. Man har tappat frimodigheten och tron på att löftena bär. Så finns inte längre förmågan hos församlingen att hjälpa andra människor till en frälsande tro. (Även detta påstående är ett uttryck för rationellt tänkande hos mig och ett generaliserande.)

Ovanstående text är ett utdrag ur en uppsats som jag skrev i ämnet Församlingsutveckling. Kursen jag gick lyfte fram exempel på "lyckade" församlingar i USA, främst. I Sverige ser det annorlunda ut. Vi har inga megaförsamlingar med 20.000 medlemmar. Jag tror ändå att vi har något att lära från dessa kyrkor "over there".

Jag skulle dock vilja se svenska exempel på kyrkor och församlingar som har "lyckats" med sitt uppdrag, för det finns ju sådana.

Kanske du är medlem i en av dem? Det handlar inte om antalet medlemmar utan om vi gör Guds vilja och utför det uppdrag han har gett oss.

För detta är vi i allra högsta grad beroende av Guds nåd och kärlek.

Robert

Redaktionsruta

Livsluft nr 4/2005
Årgång 13
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 - 38 80 70

Ansvarig utgivare är Torbjörn Larpers
Tel: 0451 - 38 80 70
Redaktör: Robert Södertun
Surbrunnsgatan 13, 253 60 Ramlösa
Tel: 042 - 29 87 00 / 0701 83 55 50
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 5/9 för nr. 10. Plan.utg.dag 3/10 2005
Den 5/10 för nr. 11. Plan.utg.dag 1/11 2005
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5 Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
XRT
Box 63
261 22 Landskrona
Tfn: 0418 - 44 61 80

Bara en sak är nödvändig

När man läser om den tidiga kristna kyrkans utveckling kan man inte låta bli att förundras och fascineras. Hur var det möjligt att det från en liten församling på en handfull enkla människor kunde bli en kyrka som på några årtionden hade spritts som en löpeld över nästan hela den kända världen?

Ja, hur var det möjligt? De första kristna hade ju varken strukturutredning eller organisationsplan för den kommande kyrkan. De hade inte varit på någon ledarutbildning eller gått kurs i relationsbaserad evangelisation. De hade inte ens gjort någon församlingsprofil enligt NFU. Ändå fick man uppleva en församlingstillväxt utan motstycke i kyrkohistorien.

I Apostlagärningarna 4 berättas det om hur Petrus och Johannes ställs inför Stora rådet för att de i Jesu namn hade botat en lamman. *"När de (rådsmedlemmarna) såg hur frimodiga Petrus och Johannes var och märkte att båda var enkla och olärdade män, förvånade de sig."* (vers 13). Det var uppenbart även för medlemmarna i rådet att de första lärjungarna hade en kraft och en frimodighet som inte kunde förklaras utifrån ett världsligt perspektiv. Längre fram i detta kapitel hittar vi det som jag tror är förklaringen till lärjungarnas frimodighet och till kyrkans framgång. När Petrus och Johannes blivit frisläppta sätter de sig inte ner och formulerar en strategi för den framtida församlingsutvecklingen. De söker upp de andra lärjungarna och tillsammans börjar man be om frimodighet: *"...ge dina tjänare frimodighet att förkunna ditt ord. Sträck ut din hand och bota de sjuka, låt tecken och under ske genom*

din helige tjänare Jesu namn." (vers 29-30). När de slutat be skakade marken och de fylldes alla av den heliga anden och förkunnade frimodigt Guds ord, berättar Lukas.

Michael Green berättar i boken *"Vittna som de första kristna"* om bönen betydelse för framgång i Guds rike. *"Om vi gör saker för Gud utan att be kan han inte ta risken att låta oss lyckas. För då skulle vi bli stolta och skulle stelna i vår övertygelse att aktivitet, inte beroende av Gud, är kristnas sätt att tjäna sin Herre. Jag tror inte det att det finns en enda läxa som vi behöver lära oss grundligare när det gäller evangelisation än just bönen"*, skriver Michael Green. För att exemplifiera detta berättar Green om hur han en gång ledde en missionskampanj inom Cambridgeuniversitet. Trots att mängder av människor samlades till mötena var det få som bekände någon omvändelse. Den näst sista natten av kampanjen hade någon i församlingen en uppenbarelse där han såg Michael Green stå mellan skyttegravarna i Ingenmansland under första världskriget. Men de soldater som skulle ge eldunderstöd och täcka Green spelade kort istället. Den uppenbarelsen drev människorna i församlingen till bön och en bönevaka hölls hela dagen. På kvällen var det ungefär 800 studenter som stannade kvar för att få en förklaring om vägen till Kristus och tjugtals av dem omvände sig till Herren. *"Det lärde mig sambandet mellan bön och evangelisation"*, skriver Michael Green.

Egentligen är ju allt detta självklart, men är det så det fungerar hos oss i praktiken, som missionsrörelse, som lokala föreningar eller församlingar och som enskilda kristna? Är

det så att vi i stället för att avsätta tid för gemensam bön lägger tid på andra kanske till synes nyttiga aktiviteter som skulle kunna främja Guds rikes tillväxt? Och så förvånar vi oss över att frukten uteblir. Jag är rädd att vi många gånger börjar i fel ände. Vi kommer på en idé eller tjusigt projekt som vi genomför och om vi får tid över ber vi Gud att välsigna det vi tänkt ut. Istället borde vi börja med att göra som Maria, slå oss ner vid Jesu fötter för att höra vad han vill säga till oss. För det är ju som Jesus sa till Marta: bara en sak är nödvändig....

Björn Ohlsson, Asarum

"Huaröds EFS 1889-1997.

Historik 14 A4 sidor.

Förutom missionsföreningens historia; något om en av de allra första ungdomsföreningarna inom EFS. (Bildades 1882). Ett missionshusbygge 1914. Traktatssällskapets bibelkurser i Huaröd 1918-1922. (De flesta på 3 veckor). Med upp till åttiotalet deltagare från stora delar av Skåne och Blekinge. (Med gruppbild).

Intresserade kan få historiken för 20 kr + porto 10 kr i frimärken.

Herman Jonsson, Kollerud 57, 685 93 Torsby"

HUR TALAR VI OM VÅR TRO?

Jag har något att bekänna. Igår kväll var jag ute med en gift kvinna. Först var vi och såg en teaterpjäs. Det var Helsingborgsspexet som campusstudenter har satt upp på Dunkers Kulturhus. Mycket trevligt! Sedan gick vi och åt en bit mat på Harrys. Dom hade fantastiskt goda kycklingspett med sallad och dressing. Efter det körde jag henne hem och så tillbringade vi natten tillsammans.

Kvinnan jag talar om är förresten min fru i första äktenskapet.

Visst har det stor betydelse vilken del av sanningen man berättar och vilka ord man använder.

Tänk om det är likadant när vi ska berätta om vår kristna tro. Vad är det som skiljer dig ifrån de andra 90 – 95 procenten människor i Sverige som också kallas kristna? Hur använder vi ordet kristen? Hur presenterar vi vår tro på / Gud / Jesus? Vi har ju inte vilken tro som helst. Det räcker inte med att säga att man är troende. Vi har inte vilken Gud som helst – de flesta religioner har en gud.

Det specifika för kristen tro är talet om Jesus – vem han är och vad han betyder för mig.

Ibland är det viktigt att vara precis och specifik när man berättar.

Den gifta kvinnan, alltså min fru som jag berättade om, heter Birgitta. Bekännelsen hade låtit annorlunda om jag hade sagt hennes namn, eller hur?

I Mark 8:38 säger Jesus: *Den som skäms för mig och mina ord i detta trolösa och syndiga släkte, honom skall också Människosonen skämmas för, när han kommer i sin faders härlighet med de heliga änglarna.*

Han har också sagt: Apost 1:8 *Men ni skall få kraft när den heliga anden kommer över er, och ni skall vittna om mig i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns.*

Apost 4:12 *Hos ingen annan finns frälsningen, och ingenstans bland människor under himlen finns något annat namn som kan rädda oss.*

Gud mäter inte oss efter storleken på vår tro eller hur imponerande vår bekännelse är. Däremot är det viktigt vilken riktning vi har på våra liv. Vi kan vara nära Jesus eller långt från honom, men vilken riktning har vi – vart pekar näsan och vart riktar vi blicken?

Robert Södertun, Ramlösa

Höstens program

Kurser med gårdskaplan Kerstin Oderhem

8-11 september

Vi Guds trädgård-I Guds trädgård

Vi varvar bibelstudium med trädgårds-intresset, utflykt till Fredriksdal

21-23 oktober

Skaparkraft

Bibelstudium, inspirerande kvällscaféer

samt tid för eget handarbete

21-25 september

Mediamission i öst

Dagar med Lars Åke Albinsson

24 september

Sy föreningsupptakt

7-9 oktober

Ashramdagar

Dagar i bön och stillhet

11-16 oktober

Bibel och gemenskapsvecka

Bibelstudier med Birger

Broberg

Hör av dig till oss för mer info och program

Telefon 0435-460054

e-post info@efsgarden-asljunga.com

Jag söker en bok som heter "Korset - meningen med Jesu död" av John Stott. Har du ett exemplar och vill sälja så ring Evalotta Kjellberg 0435-51442, 073-7208492

Distriktsfest

Söndag 25 september kl. 14 Hässleholm

Anders Sjöberg

EFS missionsföreståndare

Elisabeth Sandlund

Redaktör Svenska kyrkans tidning

Bengt Johansson

Musiker

Torbjörn Larspers välkomnas som ny distriktsföreståndare

Plats: Lutherska Missionshuset,

Första Avenyen, Hässleholm

(samma hus som

distriktsexpeditionen, vid

Hässleholms kyrka)" + att Sensus

är medarrangör + "Du som vill

vara med i lovsången inbjuds

till lovsångsseminarium med

Bengt Johansson på förmiddagen

samma dag, start kl. 10 i

Församlingshemmet

Kaffe serveras. Ingen anmälan

sensus
STUDIEFÖRBUND

En distriktsfest med Evangeliet i centrum
EFS i Sydsverige

SYFÖRENINGSUPPTAKT

EN DAG MED INSPIRATION FÖR VÅRT MISSIONSUPPDAG

LÖRDAGEN DEN 24 SEPTEMBER KL.10.00 PÅ EFS-GÅRDEN ÅSLJUNGA

Program:

10.00 Förmiddagskaffe

11.00 **Missionsmöte. Anna Pettersson och Erik Åkerman**

13.30 Middag med kaffe på maten

14.30 **"Missionsauktionen"**

16.00 Vi avslutar dagen med en andakt.

Kostnad: 140:-

Anmälan till EFS-gården 0435 - 46 00 54

Senast den 15 september

Konsert

med Åhus Swing Orkester

Sönd. 21 aug. kl. 15.00

Fri entré Kollekt Servering

Arr: ÅhusGården och Sensus

Välkomna!

ÅhusGården

livsluft ung

På konfaläger i Åsljunga

Förväntningarna var på topp. Klockan tre en torsdagseftermiddag i juni samlades 17 glada, men spända ungdomar utanför EFS-gården i Åsljunga. Framför oss hade vi nästan en hel månads vistelse fylld av undervisning, bad och lekar. Då en tidigare förträff hade ägt rum fanns ändå vissa band mellan oss och ledarna som gjorde att vi snabbt kom in i en härlig gemenskap och stämning.

Packningen stuvades in på rummen och vi sade farväl till respektive föräldrar och syskon.

Hej, hej! Vi är glada konfirmander

Första dagen gick lugnt till. Vi genomförde diverse namnlekar och lära-känna-övningar som man ju ska när man är på läger. Vi hade mycket roligt med varandra och man kände att det var något stort och trevligt på gång.

Ledarna informerade om dagsplanerna och klockslaget för att gå upp bemöttes med tunga suckar. Redan halv åtta skulle vi stiga upp, följt av en kort morgonbön och frukost. Därefter följde fyra timmars

"happening" – mid-sommarlägret. Med hjälp av en tipsrunda skulle vi finna vägen via cykel bort mot EFS-gården i Äljalt. Tyvärr blev vissa av lagen lite bortkomna och tog sig en runda på två extratimmar i skogens dunkla djup. Allt gick dock väl och efter en kort väl behövd drickspaus mellan granar-

na lyckades alla lag komma till rätta.

K v ä l l e n uppfylldes av roliga tävlingar och lekar samt nypotatis och sill (vi var jutrots allt i Skåne).

Efter ringdans kring vår egenhändigt gjorda midsommarstång var det

sovdags i militärtält med Narnialäsning. Dagen efter packade vi ihop och begav oss av hemåt igen. Dagarna som följde gick i samma tema. Lektioner, mat och fritid med antingen sport eller körsång.

Söndagarna däremot blev de mest efterlängtnade dagarna. En trevlig sovmorgon följdes av gudstjänster vi påtade ihop eller kyrkobesök. Lunchen var mycket populär med efterrätt och föräldrabesök. Kvällen blev sedan ämnad för filmtittande.

lektion och bibelstudier; något de flesta nog var rätt ovana vid. Men lektionerna var givande och trots de djupa samtal som förekom gällande t.ex. livet, var stämningen god och skratt ljud ständigt i klassrummet.

Efter lunch kom lägrets, kanske största,

Fler äventyr väntade oss konfirmander. Den andra onsdagen på lägret åkte vi med ledare till Kullaberg i nordvästra Skåne där vi klättrade på klippor under ledning av instruktörer som fanns i vänskapskretsen. Det blev en mycket uppskattad tur med strålände sol och bad i Öresund.

Många timmar under eftermiddagarna var till för planering inför

Lovsång är en passande aktivitet på en konfirmation

redovisningen sista lördagen. Uppdelade i tre grupper jobbade vi hårt med drama, musik och kullissarbete. Ännu är det mycket kvar som ska ordnas och övas in.

Under lägrets gång har det även pågått en del tävlingar, närmare bestämt Städtävlingen och Femkampen med både fysisk och mental problemlösning, exempelvis triathlon och IQ-test. Spänningen är olidlig.

Alla konfirmanderna pratar sinsemellan om hur gärna de skulle vilja stanna kvar. Vilja slippa åka tillbaka till verkligheten. Vi har en underbar tid här tillsammans där ingen lämnas utanför. Frågan vi ställer oss är nu: Hur ska vi klara oss utan våra härliga nyfunna konfavänner?

Vi hoppas så innerligt att fler ungdomar som är nyfikna på livet ska få möjligheten till att få vara delaktiga på konfaläger. Att få uppleva liknande veckor, som kommer att förändra deras liv till kanske det bättre, precis som vi har fått göra.

Vi som skriver är Cecilia Warfvinge och Emma Bertilsson, konfirmander från EFS-gården, Åsljunga 2005

Sen kväll med Gud

För två år sedan föddes en dröm om att på något sätt locka fler ungdomar till kyrkan, speciellt i Blekinge. Vi hade många olika tankar och idéer på hur man skulle kunna utforma den. Vi bestämde oss till slut för att göra en kväll i caféstil med ett kristet band som huvudattraktionen. Drama och lovsångsandakt fanns självklart med i planeringen. Namnet på projektet blev "Sen kväll med Gud".

Nu två år senare med en massa planering och slit har vi genomfört två sådana kvällar. Vi slog upp portarna till den första "Sen kväll med Gud" den 11/9 2004, vilken ni kanske läst om tidigare. Den andra genomfördes nu i våras, närmare bestämt den 7/5. Nervositeten ett par

en hel del egna vittnesbörd. I slutet av sin konsert fick de hela publiken att stå upp och ryckas med av den härliga musiken och texterna som berättade historier från bandmedlemmarnas egna liv.

För att få ett bra avslut på en än så länge härlig och lyckad kväll intog

sökte sig dit.

Båda dessa kvällar har varit lyckade och vi har hela tiden känt Guds ledning. Vi är alla medvetna om att vi aldrig skulle kunna genomfört dessa kvällar utan Guds hjälp. Vi vill därför tacka alla er som haft med detta arbete i era böner. Det betyder oerhört mycket för oss att veta att vi har ert stöd.

Om du missat dessa kvällar - misströsta inte - vi har redan tankar och planer inför fler så håll era ögon och öron öppna så ni inte missar dessa också.

Ungdomarna i Kristofferkyrkan genom Maria Eriksson och Gabriella Ohlsson

timmar innan det var dags var outtrött. Men från dess att dörrarna slogs upp till dess att de stängdes var den som bortblåst för Guds närvaro där var minst sagt påtaglig.

Denna gången spelades det upp ett drama som aldrig tidigare visats. Det var specialskrivet till "Sen kväll med Gud" av två i "Sen kväll med Gud"-teamet. Dramats sensmoral gick ut på att det aldrig är försent att be Gud om förlåtelse och att få återvända till honom. Det förhöjdes av musik, ljus och diverse specialeffekter och blev mycket uppskattat.

Soul Clinic stod för livemusiken denna kväll och de kom ändå från Stockholm. De bjöd på en hel timma medryckande soul blandat med

Kristoffer Lignell scenen för att tillsammans med ett lovsångsband leda oss alla i en go stund av lovsång. Det var även han som stod för andakten. Han pratade om den verkliga innebörden av Jesu död och om att det aldrig är försent att vända tillbaka till honom. Jesus tar emot en oavsett hur man levt sitt liv tidigare.

Under lovsångs- och andaktsstunden gavs det även möjlighet till förbön och det var många som

Nedslag i tältmötesverige – Heljarödsgården

Fredagen den 1 juli besökte jag Heljarödsgården och kvällsmötet i tältet. Det var många år sedan jag var där i tältet, ända sedan jag själv medverkade med sång i gospelkören GA-gospel (eventuellt var det i början på 80-talet). I år var det ett runt cirkustält som inbjöd till möte med Herren Jesus.

Klockan 19.30 stegade Jonathan Andersson, prästen på Heljarödsgården, fram och hälsade välkommen. Kvällens predikant, Gustaf Björkman från Centrumkyrkan i Sundbyberg och god vän med Jonathan från studietiden, välkomnades också med humoristiska tongångar och lustiga minnesbilder från lundatiden.

Jonathan nämnde om hönshuset som blivit ett bönehus. Dit var alla välkomna efter mötet och när som helst. Där hålles bönepass varje timme hela veckan, meddelade prästen.

Arrangör Jonathan Andersson

kom dansteamet fram och lovsångsdansade till sången Min Jesus, min Herre.

Så fick vi alla vara med och sjunga. Till lovsången "Till den som sitter på tronen" reste sig de flesta i tältet. Alla lovsjöng, några sträckte upp sina händer, några dansade på sin plats. Musiken var tät och väldigt bra.

Gustaf Björkman pustar ut

Predikan skulle komma att handla om rädsla men inleddes med en hel del varm humor. Gustaf läste från Matteus 14 om när Jesus går på vattnet. Predikan fortsatte med tankar kring att ta steg i tro, inte av dumdistrikt för en god saks skull utan för att Gud vill det. Livet kan vara något mer än att

sitta still i båten. Vad är min

Jan Ebegård, Allerum, steker goda hamburgare

tog vid igen.

Bland folket såg jag EFS-are, pingstvännar, baptister och säkert många andra arter i vår Herres hage.

Det var en skön kväll med kvällssol, lantluft, hav och ängar, människor och gudsnärvaro.

Robert Södertun

båt? Vilken är min komfortabla zon? Vill du växa i tro, ta ett steg till så måste du konfrontera din rädsla (John Ortberg). Att gå med Gud handlar alltid om att brottas med sin rädsla.

Så inbjudan till förbön, samtal, stillhet i hönshuset, umgänge, hamburgare grillade av EFS-föreningen i Allerum. Kaffe och muffins. Allt medan lovsångsteamet

Two ändar på mathanteringskedjan: Erica Persson, Ängelholm, jobbar i köket och Anna Bjerle, Råå, städar toaletter

Nils Dencker, Ingelstråde

På tältmöte i Svensköpp

Parkeringsplatsen för tältmötesbesökarna börjar fyllas med bilar. Det är väl sörjt för att bilarna ska få plats eftersom de flesta kommer till tältet i bil. Här träffas man och hälsar på varann, står och byter några ord, pratar om väder och vind och prisar den ljuvliga sommarkvällen.

Sedan drar man sig åt tältet till. För det gäller att vara i god tid. Det kan bli ganska trångt i tältet., i synnerhet när så kända namn som Carl-Eric Sahlberg och Rune Lindqvist medverkar i kvällens möte.

Väl inne i tältet känner man den speciella doft som finns i ett tält på en nyhuggen klöveräng.

Karl-Axel Ohlin hälsar välkommen och inleder med ett bibelord från Fil. 3. Därefter tonar den första sången ut genom tältduken.

Rune Lindqvist är kvällens sångargäst men också den som leder sången "Jag skulle ej sörja" från pro-

grambladet. Därefter är det dags för Sahlberg att predika över Apostlagärningarna, kapitel 4.

- Vi längtar som kristna efter att väckelsen ska komma snabbt och enkelt, sa Sahlberg och fortsatte:

- Det blir ingen seger utan strid. Ett exempel: Det är väl inget fotbollslag som ger upp innan matchen är spelad. Vi är i väckelsetider men vi kan få möta motstånd och motstånd kan ge möjligheter. Vi har i S:ta Clara säkert ett tusental som blivit omvända och helade från sitt missbruk.

Här fick vi ett vittnesbörd av Elise Lindqvist som vittnade om sitt helande från cancer. En gripande berättelse om hur hon 1999 inte hade lång tid kvar att leva men hur hon blev helad under en gudstjänst. Hon är sedan dess fullt frisk och verkar som lekman i S:ta Clara.

- Vi måste använda fler lekmän

i EFS och Sv. kyrkan som aldrig slutar att tala väl om Jesus. Gud tvingar ingen men vägen är Jesus. - Tillkomme ditt rike, ske din vilja med mitt liv, avslutade Sahlberg.

Mötet avslutas med sången Oändlig nåd mig Herren gav..., och välsignelsen lästes tillsammans. Därefter öppnades kaffetältet för kaffesugna mötesdeltagare. Utanför tältet kunde den som var riktigt hungrig ställa sig i korvkön.

Varför är det så speciellt med tältmöten? Frågan ställdes till ett par mötesdeltagare. - Det är lite lättare för den som inte är van att gå på möte, tröskeln är lägre, var ett av svaren. Det blir en annan atmosfär, en känsla av väckelse som här ikväll, var ett annat svar.

På tältmöte:

Per Andersson, Staffanstorpp

Jubileum i Åsljunga

Lördagen den 28/5 i härlig försommarvärme träfades 15 "kamrater" som sommaren -45 gick konfirmationskurs på Missionshemmet i Åsljunga för Johan Hagner.

Medarbetare på den tiden var 2 personer (för 52 ungdomar) som vi såg mycket upp till. Till vår glädje kom Margareta Berggren-Blomkvist från Örebro samt Calle Forssman som ordnat jubileet och ledde eftermiddagen med sin vanliga bravur.

Så många minnen vi plockade fram, så roligt vi hade både under middagen (30 personer, även ingifta fick vara med) och timmarna därpå.

Så mindes vi med stort allvar hur vår konfirmationslärare med kärlek och nit förde oss in i den kristna tron med sin gedigna undervisning. Denna tro har burit oss genom alla 60 åren.

Vi sjöng mycket med Johan Hagner. Han hanterade den lågkyrkliga orgeln på ett mycket kraftfullt sätt. Det var spännande att se om den skulle hålla eller rentav klappa ihop.

Alla sångerna hade ett gemensamt; Gud allena äran.

Tack Gud för Johan Hagner.

Elna Stureson, Helsingborg

Foto: Knut Stureson som 1945 var brevbärare och passopp

"VANN" ÖVER

Kristianstads Traktatsällskaps 150-årsjubileum inleddes på midsommardagen med gudstjänst i den "klassiska backen" där det en gång började. Sv. Missionskyrkan har bibehållit traditionen och där fortsatt att förkunna Guds ord varje midsommar.

Det blev en gudstjänst under paraply, för regnet strilade ner över besökarna. Många tog sin tillflykt till det stora tältet där man kunde lyssna till inledningsgudstjänsten via högtalare medan andra härdade ut i regnet i backen.

Biskopen i Lunds stift, Christina Odenberg, hälsade från Sv. Kyrkan med kyrkans motto: närvaro, öppenhet och hopp. - Det är samma kallelse vi har idag, som för 150 år sedan - att föra budskapet vidare, menade Christina.

EFS missionsföreståndare Anders Sjöberg framförde en hälsning till gudstjänstdeltagarna från Evangeliska Fosterlandsstiftelsen. - Markus evangelium kan man dela upp i tre akter och Markus ger oss inspiration att sprida Guds ord, sa Anders bland annat i sin predikan.

I gudstjänsten sjöng sångaren Eric Ström solo. Han ledde också församlingssången, ackompanjerad av Svante Widén.

I pausen mellan de olika gudstjänsterna kunde man, om intresse fanns, gå en blomstervandring under ledning av Gunnar Helldén. Efter ett par timmars uppehåll för fika och annan gemenskap var det dags för eftermiddagens möte. Här var det bibeln i centrum.

"Bibeläventyret" presenterades av Maria Grahn och Stefan Nordström som invigde de församlade i "äventyrets" metoder att inspirera folk, främst i skolorna, att läsa bibeln ännu mer.

- Bibeln är ett äventyr, menade Krister Andersson, Sv. Missionskyrkans f. d. missionsföreståndare.

- Hur ska Guds ord höras bland

oss?

Det verkar som vi kristna inte vill höras. Man vågar inte vara till anstöt. Är vi beredda att ta matchen att vara "annorlunda", sa avslutningsvis Krister.

Under tiden som gudstjänsten pågick i det stora tältet samlades ett 30-tal barn till barnmöte som till stor del leddes av Dan-Inge Olsson.

Kvällens musikgudstjänst med Röke blås samlade en stor åhörarskara. "Blåset" inledde med musikstycket "Festspel" och anslog tonen för denna gudstjänst.

Under gudstjänsten avtackades också Paul Persson som i 9 år varit distriktsföreståndare för EFS i Sydsverige. Distriktet tackade för hans insats genom att förära honom en akvarell.

Paul Persson avtackas av Anders Sjöberg

Entusiasmen är det inget fel på. Har man bara ett paraply så kan

EFS riks lämnade genom Anders Sjöberg över ett presentkort på böcker eftersom man visste att Paul är en läshungrig man.

Gunnel Jacobsson-Kritz ifrån Sv. Missionskyrkan, Södra Götalands-distriktet överlämnade ett par biljetter som enligt Gunnel skulle ge Paul fri parkering, kaffe och mat på Vannebergamötena för all framtid.

-Att läsa bibeln är inte en merit menade Anders i sin predikan och fortsatte: -Lukas skrev sitt evangelium liknande ett crescendo. Det ökar i styrka liksom i Apostlagärningarna där Paulus möter den uppståndne.

VANNEBERGA

met skrämman bort någon från Vannebergamötet

Man kan dra en parallell med Hesekeel i GT som också mötte Gud i ett ljussken. I SMK och EFS har lekmannatonen lyfts fram därför att vi är Kristi kropp.

-Om inte Kristus har visat sig för oss, varför sitter vi här? sa avslutningsvis Anders.

Röke blås avslutade med "Under blågul fana" och fick välförtjänta applåder. Dessa lockade blåset till extranumret "O happy day".

En dag med många tillfällen för uppbyggelse, gemenskap och mötes-tillfällen var slut. Deltagarantalet ökade stadigt under dagen i takt

Den här bilden väger tungt. Här var både biskopar och missionsföreståndare samlade

Lite regn är inget hinder när programmet är bra och viktigt.

med att vädret blev bättre. Den sista gudstjänsten med Röke blås samlade cirka 800 deltagare.

Text och bild:

Per Andersson, Staffanstorps

Citatet till höger hittades i Blekinge Läns Tidning den 22 juni 2005 av Majlis Olsson, Lister

Kommentar: Kristianstads Teatersällskap

EFS I SYDSVERIGE OCH SVENSKA MISSIONSKYRKANS DISTRIKT anordnar ett stormöte i Vanneberga, vid Vinslöv, under midsommarhelgen. Anledningen är att Kristianstads Teatersällskap, som idag heter EFS i Sydsverige, firar 150-års jubileum

Tack, Paul!

"Jag har aldrig tidigare stannat på ett jobb mer än fem år", säger Paul Persson, när jag får en pratstund med honom några dagar efter det att han blivit avtackad efter 9 år som distriktsföreståndare.

Foto: Robert Södertun

"Jag är ju uppvuxen med att missionsårsperioden var 5 år, sedan åkte man hem en period för att vila. För mig som barn innebar detta framför allt att det med jämna mellanrum hände något nytt i livet. Efter fem år som distriktsföreståndare kom också behovet att göra något annat. Jag tyckte det var för tidigt att sluta och tog i stället en paus för studier i självavård och sedan för att forska kring min barndoms Backo. Det gav mig

energi att fortsätta som distriktsföreståndare ytterligare några år. Men i år var det tid för förändring och när plötsligt och oväntat dörren till ett nytt jobb öppnade sig kändes det naturligt att ta chansen. Dessutom fanns ju Torbjörn Larspers här, väl insatt i jobbet, intresserad och redo att ta över direkt."

Vi ska försöka sammanfatta hans tankar om åren som distriktsföreståndare. Min första fråga är förstås vad det var som gjorde att han åtog sig detta svåra uppdrag. "Vi var på väg hem från Etiopien för att barnen skulle slutföra sin skolgång. Vi ville komma nära våra föräldrar och så tyckte jag det skulle vara roligt att arbeta för Lunds stift, som jag prästvigdes för, men aldrig arbetat i."

När frågan kom från Bertil Johansson såg han det som ett stort förtroende. Men det var inget lätt beslut. Paul tvekade om sin lämplighet. "Jag är i första hand en person som vill jobba praktiskt, tycker inte att jag är någon tänkare eller strateg." Detta är något han ofta återkommer till – behovet att få vara med i det praktiska konkreta arbetet. Kanske också ett arv från livet

som missionär, tänker jag.

När vi pratar om vad som varit svårt är det just detta: Att komma ut till missionsföreningarna, diskutera olika problem, kanske bidra med idéer och sedan lämna dem att själv arbeta med de lösningar man diskuterat. Även när han predikat i olika sammanhang har han saknat att få vara med och arbeta igenom gudstjänsten från början. "Kanske kunde du ha utnyttjats mer i rollen som inspiratör och förkunnare i föreningarna?" undrar jag. "Ja, kanske.... Det administrativa kom att ta väldigt mycket tid."

"Det har varit mycket händelserika år. De första åren tyckte jag att jobbet var väldigt roligt men efterhand har det varit mycket omorganisation, många svåra beslut som slitit både på styrelsen och på mig." Paul började ett halvår innan sammanläggningen av distriktet. Sedan kom beslut om kraftiga nedskärningar, flyttningen av expeditionen och på senare tid de många diskussionerna om hur pengarna ska fördelas mellan det lokala och distriktet. "Mitt i allt detta har det varit roligt med distriktsstyrelsen och dess utskott. Många är otroligt motiverade och engagerade och lägger ner mycket kraft trots stundtals stark motvind. Men det är inte enkelt. Det vi har i EFS och i vårt distrikt är ofta något vi ärvt, något de som gick före oss satsade både pengar och engagemang i att förverkliga. Det finns en tyngd och ett krav i det."

Vårt samtal glider in på strukturutredningen som handlar om samma sak fast på riksplanet. Vad tänker han om den? "Det var en god tanke. Den tillsattes vid ett gemensamt möte med EFS styrelse, distriktens ordförande och distriktsföreståndarna. Alla nivåer var eniga om att något måste göras. Tyvärr blev utredningen lite för självgående och miste kontakten med sina uppdragsgivare. Därför var försla-

gen inte förankrade. Ibland tänker jag att det kanske är viktigare att hålla distrikten vid liv än det centrala. EFS är så olika i de olika stiftet. I Luleå stift är EFS väldigt tydligt en lekmanarörelse inom Svenska kyrkan, i Lund är vi mera spretiga. Svenska Kyrkan ser med viss undran på att vi söker samarbete med Missionskyrkan. På Vannebergamötet blev det ju väldigt tydligt vilka starka gemensamma rötter vi har med dem. Jag tror att förståelsen för detta samarbete kommer att öka i och med att det just nu pågår positiva samtal mellan Svenska kyrkan och Missionskyrkan på många platser.

Vad har varit mest inspirerande och roligt de här åren? "Kontakten med pastorerna har jag uppskattat mycket. Jag har haft som målsättning att träffa alla regelbundet ett par gånger om året för ett samtal. Jag vill inte kalla det utvecklingsamtal eftersom jag ju faktiskt inte är arbetsgivare för alla medarbetare, det ansvaret har en del missionsföreningar själva numera. Medarbetardagarna har jag också prioriterat

högt och tyckt om att arrangera." Arbetet i tidningsutskottet vill han också lyfta fram bland det som han tyckt särskilt mycket om. Här har vi det igen - det praktiska, konkreta, att vara med hela vägen.

Så pratar vi lite om framtiden. Han arbetar nu på reseföretaget Läs och Res och är ansvarig för Afrika. "Jag gillar deras företagsidé som betonar att resandet ska leda till att det uppstår möten och att man som resenär ska leva ungefär så som befolkningen gör. Det är ju precis så som jag tänkt när jag tidigare arrangerat resor på egen hand. Det känns väldigt kul att få hålla på med detta på heltid." Han vore inte Paul om han inte också tänkte att han här kan skapa en möjlighet för oss i EFS att resa till de platser vi hört talas om sedan barnsben. Två gånger om året följer han själv med som reseledare till Etiopien på 55+ resor, i övrigt är det inhemska reseledare som tar hand om resenärerna. Nu får han möjlighet att resa till länder i Afrika som han inte tidigare besökt. I sommar reser han och Eva-Karin på

kombinerad jobb- och semesterresa till Ghana.

Forskningen, hur går det med den? Eftersom han är i Stockholm i veckorna får han en hel del tid på kvällarna att ägna sig åt den. Han räknar med att ha sin magisteruppsats klar om ett år. "Så ser det ut nu. Jag kommer att syssla med det här ett tag framöver, sedan vet man aldrig. Det är faktiskt första gången i livet som jag har ett arbete utanför EFS, i ett helt sekulärt sammanhang. Det är mycket lärorikt."

Så har då Paul hittat ytterligare en väg att få ägna sig åt den kontinent där han har sitt andra hem. Uppgiften är, precis som i de arbeten han hittills haft inom EFS, att åstadkomma möten mellan människor. Vi har sett det många gånger i rollen som distriktsföreståndare. Lugn, klok och positiv har han kunnat få till stånd möten och samtal. Jag är övertygad om att han kommer att lyckas med det även i sitt nya sammanhang.

Birgitta Bemark, Vejbystrand

Nu kommer Ryssland till EFS Gården i Åsljunga!

Ryssen kommer...när man hörde det ropet förr, ja då var det fara å färde. Men nu är ropet betydligt fredligare.

Under en vecka i september kommer IRR-TV / MedieMission att inbjuda till en gemenskapsvecka. IRR-TV står för **International Russian Radio/TV** - en kristen missionsorganisation som sänder TV i Ryssland, Indien och snart även i Kina. Genom de olika TV kanaler som man idag sänder över har man möjlighet att nå över 1 miljard(!) TV-tittare.

Under veckan på EFS gården i Åsljunga kommer det att bli både smakprov på de olika TV programmen, tillfälle att ställa frågor men framförallt att få bli inspirerad för radio och mission.

IRR-TV är ett allkristet TV och medieföretag som har studios i Kervo (Finland), Moskva, St. Petersburg, Kiev och Madras (Indien) Sedan den 1 januari har Lars-Åke Albinsson, som tidigare var resande informatör för Läkarmissionen, ansvar för verksamheten i Sverige och Norge. Under den vecka som IRR-

TV är på EFS-gården kommer förutom Lars-Åke även Kenneth Grönroos - som är styrelseordförande för IRR-TV Finland - att delta. För sången kommer kyrkosångare Rolf Lundgren att svara. Veckan gästas av Inga Maj Hörnberg, Helge From och Lennarth Nilsson. För den som vill vara med under veckan - anmäl dig idag direkt till EFS Gården. Vill du veta mera om IRR-TV, gör ett besök på hemsidan www.irrtv.se.

Lars-Åke Albinsson

Välkommen, Torbjörn!

NYFIKEN PÅ - TORBJÖRN LARSPERS, "NY" DISTRIKTSFÖRESTÅNDARE

Livsluft har träffat vår "nygamle" distriktsföreståndare Torbjörn Larspers och känt honom på pulsen. Vem är han och vad vill han?

En kort beskrivning från Torbjörn själv: -Kommer från Gävletrakten, 38 år, familj med fru Maria och tre barn. Jag har inte EFS-bakgrund men lärde känna EFS genom Johannelund. Flyttade till Staffanstorps och gick med i församlingen där. Blev sedan biträdande predikant i Västra Skåne och senare anställd i Eslövskretsen. Sedan blev jag tillfrågad om jag ville vikariera som DF när Paul Persson var tjänstledig. Då gick jag in och vikarierade och blev prästvigd i samband med detta.

Tvekade Du att "ta" tjänsten som distriktsföreståndare?

- Nej egentligen inte. Det var spännande och jag var så pass inkörd i detta. Jag har ju vikarierat till och från under åren 2001-2005. Någon tvekan på det sättet var det inte. Jag är glad över förtroendet och vill göra mitt bästa.

Har Du någon vision över vad Du vill göra som DF?

- Det är ju 55 missionsföreningar i Sydsverige, allt ifrån ganska små till större föreningar som Malmö,

Karlskrona och Helsingborg. Behoven hos föreningarna ser lite olika ut. Jag vill stötta föreningarna och medarbetarna, verka för att nå ut med Evangeliet och arbeta för en god relation till Svenska kyrkan. Jag vill även att vi tillsammans tänker nyetablering. Vi har bland annat många stora städer med rejäla utmaningar.

- På flera platser är ett närmare samarbete med Sv. Missionskyrkan på gång utöver de som redan startat. EFS är en del av Sv. Kyrkan och är inte på väg att bli en frikyrka, betonade Torbjörn. -Relationen till Svenska kyrkan är viktig. Men i ett läge där Svenska kyrkan och Svenska Missionskyrkan eventuellt är på väg att erkänna varandra och söker djupare samarbete förändras bilden. Kanske kan vi här söka nya arbetssätt tillsammans?

Tycker du att EFS ska engagera sig mer i Vannebergamötena?

- Det var glädjande att det kom så många EFS:are. Jag gjorde en sådan bedömning under mötena, att de som jag kände igen är EFS:are och de som jag inte kände igen är "missionare". Jag tror att det var nog ca 40 % av besökarna på flera av samlingsarna som var EFS:are. Om det blir en fortsättning ska utvärderas. Jag tycker det skulle vara spännande om det fortsatte.

EFS och Sv. kyrkan. Är EFS "den lille"?

- Om man jämför EFS med sina lite drygt 16 000 medlemmar med Sv. Kyrkans 8 miljoner så är EFS enbart en liten del av Svenska kyrkan. Men EFS får ju vara med och rusta många för ett ideellt engagemang i

kyrkan. Många EFS-are har förtroendeuppdrag i kyrkan och EFS får även utbilda präster och andra församlingsanställda. Räknat så är EFS ganska stort och gör en viktig insats. Vi har i flera stift biskopar som har EFS-bakgrund. EFS är en del av Svenska kyrkan. Sen är det viktigt att vi vet vad vi vill så att vi ger ett bidrag till kyrkan. Jag tror att vi, EFS och Svenska kyrkan, tillsammans bör fundera på hur vi bygger församling.

Medlemsantalet minskar i våra föreningar, vad gör vi?

- Det är faktiskt fel. Medlemsantalet minskar inte längre i Sydsverige. I Syd finns strax över 2 000 EFS-are. På 90-talet minskade vi flera år med ca 100 medlemmar/år men denna minskning har stannat av och gått över i en liten ökning. Några missionsföreningar som växer är de båda föreningarna i Ängelholm, Lund, Malmö och Örkelljunga. Nu kommer även vårt barn- och ungdomsförbund SALT som hade födelsedag i maj. Jag hoppas och tror att många barn och ungdomar i Skåne och Blekinge går med som medlemmar i det.

Hur skulle Du vilja utveckla di-

striktet, andligt, praktiskt?

- Vi ska bygga relevanta miljöer där olika kulturer och grupper kan möta Jesus och dela det kristna livet. Sedan gäller det att "hänga på" och stötta där man har fått igång något. En viktig uppgift är att hålla samman EFS. Vi må arbeta på olika sätt inom rörelsen, men våra mål är tydliga – att presentera Evangeliet, att rusta lärjungar och bygga miljöer där man kan växa som kristen, både här hemma och i andra länder. I Syd har vi satsat på regionala OAS-helger, en sund "karismatik", dvs en öppenhet för den helige Ande. Vi ska fortsätta att betona Bibeln och bibelläsandet. Vi ska fortsätta att hålla oss till vår kyrkas evangelisk-lutherska bekännelse. Personalvården är också något som jag tycker är viktigt och vill jobba med. Vi har väldigt fina medarbetare som tyvärr inte alltid får det erkännande och den uppmuntran de är värda. Jag är ju ordförande i Eslövs EFS och det tänker jag fortsätta med. Jag vill inte tappa det perspektivet som jag har som föreningsordförande.

Våra gårdar - deras roll?

- De är jätteviktiga. De är och ska vara kraftcentra och mötesplatser. Det är värdefullt att de själva kan

arrangera läger, samlingar m. m.

Gårdsföreningarna är viktiga för dessa kan engagera många till att aktivt delta i gårdens verksamhet och ta ansvar för den.

Framtiden, med strukturutredningen bland annat?

- Det kommer en slutrapport till hösten. Om det blir förslag till strukturförändringar som kräver stadgeändringar kommer dessa att tas upp på årsmötet 2006 första gången och sedan för ett andra beslut 2007.

Jag tror ju att distrikten behövs, och det är frågan hur mycket pengar som ska gå dit. Missionsföreningen är den viktigaste delen av EFS-rörelsen.

Det känns spännande att arbeta inom EFS. Jag tror på det EFS vill och gör. Jag är stolt och glad över det som utträttas inom rörelsen. Kanske är det så att EFS viktigaste uppgift ligger framför oss?

Samtalet med Torbjörn är slut och vi har kanske fått en klarare bild vem Torbjörn är och hur han tillsammans med styrelse, anställda och lekmän tänker leda EFS i Syd-sverige.

Intervjuare och fotograf:

Per Andersson, Staffanstorps

Scoutledardag på Kullaberg

Vi var 6 st tappra scoutledare som samlades på Kullaberg lördagen den 6 juni för att inspireras i vår ledargärning. Vi började med en kopp kaffe vid avgrunden. Jonas Helgesson stärkte oss med att läsa den 23 Psaltarpsalmen. Därefter började han fästa linor i berget och påstod sedan att vi skulle klättra nedför avgrunden. Vi vägrade naturligtvis men Jonas han log sitt mest övertygande leende och efter en stunds lirkande så hade han övertalat de flesta av oss att klättra ned.

Har man väl kommit ned en gång så blir man lätt kaxig och vill prova fler gånger. Efter ett par gånger så kände vi oss som experter på detta moment och då var det dags att gå vidare till andra sidan berget.

Vi gick över golfbanan och för detta ändamål hade Jonas tagit med hjälmar till oss. Alla ropade nåt om "får" men jag såg inga. Däremot fanns det långhåriga bestar med horn (nu har vi lämnat golfbanan). De påminde om någon sorts uroxer men de var inte ursinniga utan lugna och snälla. Det var bara en som räckte ut tungan mot oss.

Jonas försökte nu övertala oss att klättra uppför. Detta är mycket jobbigare. Dessutom skall man använda en sorts balettskor som är alldeles för små för normala fötter. Vi klättrade och säkrade varandra i flera timmar. Trötta och nöjda körde vi hem efter en mycket inspirerande dag.

Kenneth Henrysson Scoutrådet

Jonas visar vägen

Super Soligt Sommarläger!

Åter igen samlades det ca 90 deltagare och ledare för att tillsammans ha ett underbart läger på Höllviksstrand.

Som vanligt var det ett fullspäckat schema med många olika slags aktiviteter. Det fanns tid för bad, lek och bus men även bibelstudium och prat i smågrupper. Det var soligt och varmt varje dag vilket var jättehärligt.

Foto: Tobias Hultén

Varje sommarläger brukar ha ett speciellt tema och i år var temat "På Jesu tid".

Många av lägrets aktiviteter hade en anknytning till temat. Varje bibelstudium började till exempel med en sketch som berättade om en händelse i Jesu liv. En kväll hade vi en fest där man skulle klä ut sig till något kring temat. Det fanns allt ifrån åsnor och får till De tre vise männen och Jesu mor Maria.

Även årets nattorientering höll sig kring temat "På Jesu tid". Barren fick agera romare och vi ledare och ledarekryter var utklädda till Jesus och hans tolv lärjungar.

Romarnas uppgift var att fånga in så många lärjungar som möjligt vilket inte var det lättaste.

Varje dag hade vi som vanligt en tävling som kallas Höllvikiad. Barren blev indelade i nio olika patruller där de bland annat fick tävla i Blöjvattenkrig och Poängjakt. Blöjvattenkriget gick till så att alla i varje patrull fick var sin blöja som man skulle fästa på huvudet ut och in. Sen var det bara att sätta igång med vattenkriget. De som hade lättast blöjor när det var över vann.

Foto: Tobias Hultén

På förmiddagarna hade vi som gick i ledarskolan olika lektioner. En dag handlade det om evolution kontra skapelseberättelsen och en dag fick vi lära oss hjärt- lungräddning, vilket var väldigt lärorikt och bra att kunna.

Till sist vill vi tacka alla för ett trevligt och roligt läger och vi hoppas att vi kommer att ses allihop nästa år igen!

Foto: Andrea Hilario

Skrivet av: Klara Wikenmo, Johanna Larsson, Emma Jespersen och Caroline Öhman i Malmö

rEFSat i tidningarna

Hög aktivitet i Falkvikskyrkan och på Lister

I Falkvikskyrkan i Sölvesborg var aktiviteten hög under julen 2004. Då hölls sänggudstjänst på annandag jul då Kerstin Lundström var solist och Bodil Svensson svarade för musiken. Holger Lundström predikade och detta var hans sista gudstjänst som pastor i Falkvikskyrkans församling.

Julfest för daglediga hölls några dagar senare då Eskil Arnoldsson berättade om en resa till Egypten.

I Listerkyrkan gav Listers Blås en nyårskonsert. Det är en tradition som går tillbaka till 1978. Dirigenten Uno Hellgren var dirigent och programvärd. Gruppen Åsman & Co från Sölvesborg och Listerlandet framförde ett par kända sånger. Som solist hade man inbjudit Johan Ahlquist som också medverkade i ett tradjazzband tillsammans med musikanter från Listers Blås.

En kväll i februari gav trubaduren Jan-Olof Andersson en viskväll i Listerkyrkan. Sanna Nilsson i Blekinge Läns Tidning har ägnat detta en välskriven artikel och berättar att Jan-Olof Andersson tolkade Olle Adolphssons visor och gav en särskild personlig presentation åt var och en av dem. Jan Olof Andersson är utbildad sångpedagog och har bland annat fått Ferlinsällskapets trubadurpris för sitt sätt att tolka den svenska visan.

Utifrån Listerlandet rapporteras att man enligt tradition firat julotta i Hörviks EFS med juldagens budskap och sånger. Blekinge Läns Tidning berättar: "också i år som förr hölls denna säregna födelsefest i EFS Missionshus i Hörvik på Juldagsmorgonen med levande ljus i fönster och julgran och i takets gamla krona"

I Torsö missionshus hölls på nyårsdagen en högtidssammankomst. Torsö missionsförening är 120 år gammal och en av Sölvesborgs äldsta fortfarande verk-samma föreningar. Nyårsfesten var förr en söndags-skolans julfest och lever nu vidare i samma ljusa anda och stämning berättar BLT.

Livaktigt i Kristofferkyrkan i Karlshamn

Många aktiviteter och god pressbevakning har man i Kristofferkyrkan. Här berättas i BLT om jul- och nyårskonsert med Bodekulls Blås och Karlshamn Gospel Choir.

Många notiser under rubriken "i korthet" berättar om Träffpunkten i kyrkan som i januari fick möta personal från RIA, i februari hade besök av apotekare Mats Josefsson som informerade om läkemedel samt av audionom Elsie Brandberg som talade om "Att höra bättre".

Dialogpredikan mellan kommunalrådet Sven Åke Svensson och pastor Stefan Nordström hade man sönd 6 februari.

Gym för själen i Möllebackskyrkan, Karlskrona

Ett samarbete mellan EFS, Svenska kyrkan, Missionskyrkan och Sensus studieförbund har lett till att man i Möllebackskyrkan har fått en ny aktivitet - "Gym för själen". Det gäller en mötesplats kring människors frågor inför livet genom meditation, samtal och upplevelser i poesins och dansens värld. Vid sammankomsten 9 dec 04 var sjukhuspräst Ingemar Svensson medverkande.

Röke Blås femtio år.

Denna stora händelse dominerar en omfattande artikel i tidningen Dagen. Musikkåren skildras med sin verksamhet, historia och ledare Ingemar Karp. Även ortstidningen Norra Skåne uppmärksammar jubileet som firas med konsert i Hässleholms Kulturhus 30 oktober.

Från EFS-kyrka till Kulturtempel

Denna bildtext sätter Helsingborgs Dagblad till bilden av det nya kulturhuset i Åstorp som är den gamla EFS-kyrkan. Artikeln berättar att "ett uttjänt EFS-tabernakel" köptes för en kvarts miljon och har renoverats för 11 miljoner. Nu har det avsatts 100 000 kr per år för aktiviteter i kulturhuset som fått namnet Björnen. Ansvarig för verksamheten i huset är Eva Risberg som kommit från Paris för att fylla huset med innehåll. I den gamla kyrksalen som blivit en vacker samlingssal ska man nu ha teater, dans och film. En och annan gammal EFS-are ryser kanske inför detta men då måste vi notera att dessa medier redan flitigt brukas i de flesta av våra kyrkor och frikyrkor i dag.

I Ängelholm flyttar EFS-kyrkan till nytt område.

Två EFS-anknutna kyrkor har man nu i Ängelholm. När S:t Mikaelsskyrkan startade valde en del EFS-vänner att bli kvar på Villagatan: - Där har verksamheten fortsatt och utvidgats så att man nu har behov av lokaler för framtida arbete. Därför har man sålt fastigheten på Villagatan och köpt tidigare kontorslokaler på Metallgatan, ett industriområde. Tre miljoner kr har fastigheten kostat och man har fått lokaler som är lätta att ställa i ordning och bygga till, berättar Magnus Lennartsson för Helsingborgs Dagblad.

Missionsföreningen i Höganäs avslutar

Efter mer än 120 år lägger Höganäs Missionsförening ner sin verksamhet. Endast fem medlemmar är kvar. Lennart Pettersson som är yngst är 70 år.

Missionshuset på Brahegatan invigdes 1888. Det säljs nu och kommer att bli privatbostad för Marie Olsson Nylander och Bill Nylander som renoverar det.

Försäljningssumman var 960 000 kr som av föreningen fördelas på tre håll. En del går till EFS-föreningen i Ängelholm, en annan till Heljarödsgården och resten till Åsljungagården som startkapital för anställande av en kaplan, berättas i Helsingborgs Dagblad.

Sammanställt av Birger I Ohlsson, Bjärnum

OAS-helg 2-3 september i Sösdala.

Fredag-lördag 2-3 september arrangerar EFS i Sydsverige, OAS-rörelsen och Sensus studieförbund tillsammans med Tureholmskyrkan (Missionskyrkan) i Sösdala OAS-helg. Denna gång medverkar Eva-lotta Kjellberg, Jan Sköld, Marie-Louise Nilsson och ett stort lovsångsteam. På fredagen är det ungdomskväll för alla åldrar och på lördagen bjuds möten och seminarier.

Distriktsfest söndag 25 september.

Söndag 25 september kl. 14 är det distriktsfest för EFS i Sydsverige! Distriktsfesten hålls i Lutherska Missionshuset vid korsningen Första Avenyen och Vallgatan i Hässleholm (samma hus som distrikts-expeditionen finns i). Vår missionsföreståndare Anders Sjöberg medverkar liksom den kände musi-

kern Bengt Johansson och Elisabeth Sandlund, redaktör på Svenska kyrkans tidning, ordförande i S:a Clara kyrkas vänner och författare till boken *Drabbad av det oväntade*. Vid distriktsfesten installeras Torbjörn Larspers som ny distriktsföreståndare. Flera missionsföreningar har sagt att de ställer in sina gudstjänster hemma den dagen och möter upp i Hässleholm. Vi tror på en givande distriktsfest!

Du som vill vara med i lovsången under distriktsfesten inbjuds till lovsångsseminarium med Bengt Johansson på förmiddagen samma dag, start kl. 10 i Församlingshemmet vid Hässleholms kyrka.

Bibeläventyret fortsätter.

Bibeläventyret är en viktig metod för att presentera bibeln för mellanstadiebarn i skolan. Svenska Missionskyrkans distrikt och EFS i Sydsverige satsar på Bibeläventyret tillsammans. Vi gör det som en del av firandet av Kristianstads Traktatsällskaps 150 års-firande. Som en satsning framåt att nå nya generationer med bibelns budskap. Distrikten hjälper till ekonomiskt för att fler presentatörer av Bibeläventyret ska kunna utbildas (de utbildas vid fyrdagars-kurser på folkhögskolor) och

sedan gå ut i skolorna. Kostnaden för en sådan utbildning och material är ca 7 000 kr. Distrikten för SMK och EFS ställer upp med hälften. Genom denna satsning har fler presentatörer av Bibeläventyret kunnat utbildas. De är nu i funktion ute i skolorna. Men finns alltför få presentatörer av Bibeläventyret för att nå alla de skolor som finns i Skåne och Blekinge! Det behövs fler som arbetar med Bibeläventyret och därför fortsätter satsningen att utbilda fler presentatörer. Känner du någon som är lämpig för detta eller är du själv en blivande Bibeläventyrare? Kontakta distriktsexpeditonen för mer information. Nya kurser hålls under hösten. Information kan du även få genom

www.vandragenombibeln.com

För övriga distriktsarrangemang, se almanackan längst bak i Livsluft eller på EFS i Syds hemsida www.efs-syd.org. Se även www.gulaceller.nu

Förbönsämnen

Sommarens konfirmander, att de får fortsätta att växa i sin tro

Alla som kommit närmare Jesus vid våra läger och samlingar under sommaren.

Torbjörn Larspers

df@efssyd.org

Oashelg i Tureholmskyrkan Sösdala 2-3 sept 2005

Fredag 19.30 Är det du eller jag som bestämmer?

Talare: Marie-Louise Nilsson

Undervisningen berör framförallt parrelationen men även vänskapsrelationen, och vår Gudsrelation.

Undervisningen leder till att det finns en tredje person

som hjälper oss att förstå och leva ut Andens frukt, Gal. 5

som en hjälp att leva tillsammans.

Stort lovsångsteam med Martin Börjesson.

Övr. medv. Torbjörn Larspers, Marie-Louise Nilsson,

Dan-Inge Ohlsson m.fl.

"Middag och kvällsmat beställes hos dio-music@telia.com eller tel.

0451-602 36, sista dag för beställning av mat är 28 augusti. Därefter

tillägg på 50 kronor.

Möjlighet till golvlogi i Tureholmskyrkan, tel. 0451-602 36

Lördag kl 10.00 Vi och de andra

Eva-lotta Kjellberg undervisar om hur hon egentligen ser på Bibelns beskrivning av omvändelse.

Seminarier. 13.30 samt 15.30 med kort fikapaus 15.00

Eva-lotta Kjellberg 13.30 och 15.30 Hur talar vi om synd idag?
Jan Sköld 13.30 och 15.30 Att leva ett bra liv

Lördag kl 19.30 Generositet i Jesu namn

Jan Sköld undervisar om hur en attityd av kontroll och påpasslighet i församlingen, kan förändras till en Jesusinspirerad attityd av frihet och generositet.

sensus
STUDIEFÖRBUND

almanacka

även på www.efssyd.org

nr/sid

aug		
21	Konsert med Åhus Swing Orkester, ÅhusGården	
sept		
2-3	OAS-helg i Tureholmskyrkan, Sösdala	6/13
8-11	Vi Guds Trädgård-I Guds trädgård, Kerstin Oderhem, EFS-gården Åsljunga	
9-11	sept. Återträff konf. 1.	
16-18	Återträff konf.II	
18	Sång-och Musikkväll med Bodekulls Blås och Carlshamn Gospel Choir, ÅhusGården	
21-25	Mediamission i Öst, Programdagar med L-Å Albinsson, EFS-gården Åsljunga	8/13
25	Distriktsfest i Hässleholm	8/5
okt.		
7- 9	Ashramdagar, Bengt Olsson, EFS-gården Åsljunga	
11- 16	Höstens Bibel- o Gemenskapsdagar EFS-gården Åsljunga	
21-23	Skaparkraft, Kerstin Oderhem, EFS-gården Åsljunga	
nov.		
5	Gåsmiddag	
11-13	Hantverksdagar (Frivilligarb.dagar)	
3,4,10,11 dec.	Julbord	
dec. 23- 28	Julgemenskap, EFS-gården Åsljunga	
28 dec – 2 jan	Nyårsdagar, EFS-gården Åsljunga	

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13
Telefon: 0451 - 38 80 70
Telefax: 0451 - 38 80 71
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande
 Christer Caesar, Krokvägen 4
 281 51 Hässleholm 0451- 845 36

Distriktsföreståndare
 Torbjörn Larpers
 0451 - 38 80 70, 0708 - 28 61 65
 epost: df@efssyd.org

Distriktsekonom
 Cecilia Engström 0451 - 38 80 74

Distriktskonsulent
 Annica Nordqvist 0451 - 38 80 72

Assistent
 Hanna Sjöberg 0451 - 38 80 70
GUL-inspiratör: Marie-Louise Nilsson
 tel: 0451-388073 / 0703-388074
ml.nilsson@efssyd.org

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31
 286 72 Åsljunga
 Tfn: 0435 - 46 00 54,
 46 00 52 (fax)
 E-post: info@efsgarden-asljunga.com

Heljarödsgården

Farhult
 263 93 Höganäs
 Tfn: 042 - 680 29 (även fax),
 042 - 680 24 husmor

Ringamålagården, EFS

Pl 5105
 374 92 Asarum
 Tfn: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2
 236 38 Höllviken
 Tfn: sep - maj 046 - 25 31 66
 jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckgården, Tjurkö

370 43 Sturkö
 Tfn: 070 - 654 61 85
 Fax: 0455 - 460 85
 E-post: info@stenbracka.k.se
 Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus
 Tfn: 044 - 24 00 20
 E-post: ahusgarden@efssyd.org

mitt vittnesbörd

Vinden blåser vart den vill

och du hör den blåsa, men du vet inte varifrån den kommer eller vart den far. Så är det med var och en som har fötts av Anden. Joh 3:4-8

Kvinnan: - Var bor ni, Mr Dawson?

Jack: - Just nu är min adress RMS Titanic, sen vilar mitt öde i Guds händer. (...)

Jack: - Härom natten sov jag under en bro, nu är jag på världens ståtligaste skepp och dricker champagne med er.

Om du har sett den uppmärksamade filmen "Titanic" som vann 11 Oscar, bland annat för bästa film, så kanske du känner igen samtalet vid det förstklassiga middagsbordet. Anledningen till att kvinnan ställde sin inledande fråga var naturligtvis att hon ville få kontakt med Jack för att få veta vem han var. Svaret Jack ger tycker jag är intressant, för här får vi del av vad hans livsinriktning och livshållning är och innebär.

Om Jack är kristen får vi aldrig veta av filmen, men hans svar vittnar om en livshållning som är född av den heliga Anden. Hans svar vittnar om ett liv som är fött av Gud.

"Var inte förvånad över att jag sade att ni måste födas på nytt", var Jesu svar till Nikodemus (en judisk "bibellärare") när han hade sökt upp Jesus en sen kväll för att få veta mer om honom.

Att vara "född på nytt" innebär att få en ny livsinriktning och en ny livshållning. Gud kan inte ge vår förlorade tid tillbaka men han kan göra allting nytt. Detta liv är ett liv där Gud har kontrollen och där allt vilar i Guds händer.

Att vara kristen är därför att få stämma in i Jacks ord (du får själv fylla i tomrummet):
- Just nu är min adress Jag vet inte vad Herren har för mig imorgon men jag vet att allt vad jag är och har vilar i Guds händer.

Det är detta som är de kristnas stora styr-

ka, nämligen deras relation till Gud. Men för dem som säger nej till Jesus förblir det nya livet en gåta och ett stort frågetecken. Men alla de som säger ja till Jesus får inblick i Guds stora hemlighet och del av Jesu verklighet.

Man kan ibland få höra uppmaningen att man ska "leva i minnet". Jag tror att när många kristna tittar tillbaka på sina liv så kan de alla vittna om en uppstånd, närvarande och levande Jesus. En personlig Gud som mött dem, kallat dem till sig och lett dem genom deras liv. Ingen berättelse är lik den andra men alla har de mött samma person. Ingen är den andre lik men alla är de ledda av samma röst.

Rösten igenom mina dagar

Dagarna de kommer och mina dagar de går.

Säg mig, vad är mina dagar?

Är de höga toppar och djupa dalar?

Är de en blandning av känslor, en pendel mellan spirande glädje och mörk sorg?

Är mina dagar en tid och en resa?

En plats för att visdom, erfarenhet och mognad ska gro inom mig?

Eller är det människor, dess relationer och möten?

Möjligheter och val att ständigt jobba för att livet ska bli bättre?

Du har visat mig en sida som är djupare än så.

Så säg mig, vad är livet?

Är det inte att höra Dig tala?

Att höra Din stämma ljuda inom mig?

Så säg mig, är det inte Din närhet?

Din närhet som talar om för mig att Du är nära.

Min Gud, är det inte Din godhet?

Din ljuva stämma som bara vill ge mer.

Joel Jarbo

Nr 10 - 2005

Livsluft

EFS-Nytt Syd

*Bilder av
hösten*

Intervju med Ylva Eggehorn, sid. 11

- Missionsdag i Hässleholm, sid. 8
- OAS-helg i Sösdala, sid. 13
- Bildcollage

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
- sid 4 Betraktelse
- sid 6 Bibeldagar i Ringamåla
- sid 8 Missionsdag i Hässleholm
- sid 10 Ekumenisk konferens på Sundsgårdens folkhögskola
- sid 11 Intervju med Ylva Eggehorn
- sid 13 OAS-helg i Sösdala
- sid 15 Missionsföreningen i Arild
- sid 16 Presentation av Livslufts TU
- sid 18 Expinfo
- sid 19 Almanacka
- sid 20 Mitt Vittnesbörd

...från redaktören

Jag tycker att det är svårt att klä sig den här tiden. Ibland är det varmt och ibland är det kallt. Inomhus är det bara varmt, tycker jag. Det är som vi lever i en brytningstid när det gäller klimatet. Då kan det vara svårt att definiera årstiden, sommar eller höst. Det kan vara svårt att veta hur man ska rusta sig för livet utanför ytterdörren.

Är det inte så det är i samhället den här tiden? Jag tycker att det känns som om vi lever i en brytningstid. Mycket står och väger. Hur ska det gå med sekulariseringen? Hur ska det gå med värderingarna kring olika etiska frågor?

Jag tänker på ifrågasättandet av kärnfamiljen och äktenskapet. Jag tänker på den laglöshet som kom efter orkanen i New Orleans. Jag tänker på avsaknaden av väckelse i många av våra sammanhang.

Allting står och väger. Ska man ge upp och falla eller ska man kämpa i tron och vissheten att Gud visst har allting i sin hand.

Människor som värnar om det goda har alltid trott att den tid de levt i har varit den värsta av tider. Sanningen är nog den att ondskan har varit lika stor ända sedan syndafallet.

Samtidigt har det varit så att i varje tid har människor utmanats

när det gäller värderingar och tro. I varje tid har det varit en kamp om den tidens människor.

Kampen har inte alltid sett likadant ut. Det fanns en tid då slavar skulle befrias. Den kampen behöver kämpas på en del håll fortfarande. Det fanns en tid då kvinnan skulle frigöras och jämsställas med mannen. Den kampen behöver kämpas på många håll fortfarande.

Man kan ha många tankar om var kampen står idag. Det man kan säga generellt är nog att samhällsvärderingarna tenderar att komma längre och längre bort från de värderingar som finns i klassisk kristen tro och som vi menar att bibelordet beskriver. Här nämner jag gärna äktenskapet och kärnfamiljen som exempel.

Evangelium i den här spalten är att Jesus redan har kämpat och vunnit en kamp för oss. Jesus har segrat över synden, djävulen och döden. Vi får ansluta oss till den segern och leva ut den i våra sammanhang. En sådan livshållning kan vara profetisk och rent av förvandla människors liv och ställning inför Gud och inför varandra.

Vi får inte ge upp kamp som redan är vunnen.

Robert

Redaktionsruta

Livsluft nr 4/2005
Årgång 13
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 - 38 80 70

Ansvarig utgivare är Torbjörn Larspers
Tel: 0451 - 38 80 70
Redaktör: Robert Södertun
Surbrunnsgatan 13, 253 60 Ramlösa
Tel: 042 - 29 87 00 / 0701 83 55 50
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 5/10 för nr.11. Plan.utg.dag 1/11 2005
Den 5/11 för nr. 12. Plan.utg.dag dec. 2005
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5 Bg 5396 - 9093

Annonspriser:

Helsida	2.500:-
Halvsida	1.400:-
1/4 sida	850:-
1/8 sida	450:-
1/16 sida	250:-

Tryck:
XRT
Box 63
261 22 Landskrona
Tfn: 0418 - 44 61 80

Resan har börjat! Vart kommer den att ta vägen denna gång? Har Gud talat till oss idag? Vem är jag? Vad gör jag här? Finns det mening? Tror Gud på mig? Tror jag på Gud? Hur många frågor vi faktiskt kan ställa oss är ofantlig många. Finns det svar på alla frågor vi ställer om livet, om Gud, om människan? Jag måste säga nej. Däremot finns det en person som just i sin person identifierar sanningen med stort S, Jesus Kristus, Guds Son. Kristus är vägen, sanningen och livet. Utifrån honom skall allt relateras som behöver vägledas, de som vill veta sanningen eller överhuvudtaget leva, eller endast överleva.

Utan Kristus i centrum i våra liv lever vi tyvärr i en lögn. Om inte våra liv återspeglar Kristus lever vi borta från honom. Lever vi inte med honom går vi ensamma om än vi har fullt med folk och vänner omkring oss. Det är en hård sanning som måste sägas. Vem är jag att sätta mig på höga pelare och tro att jag vet vad som är sant? Just det, om jag trodde detta, vad vore jag, om inte en lögn.

Det är detta som är hemligheten som består i att våga, och att vilja ställa sig upp och tala. Först till en själv och om någon hör, även till andra, -att Jesus Kristus, vår Herre och Gud, måste få komma i centrum igen i våra liv och församlingar. Hur sker detta? Genom Guds nåd!

Gud har i Kristus gett oss en väg att gå på som bär även om vi faller och misslyckas, en väg som upprättar ande, själ och kropp. Är vägen lätt? Den kallas för den smala vägen, en Kristusbörda. Kan då alla gå den? Så älskade Gud världen att han gav sin ende son för att världen genom honom skulle få evigt liv. Den väg Gud givit oss har fantastiska möjligheter med sig, t.ex. att

Resan har börjat!

återigen inse att vi är GUDS AVBILDER. Kan vi ana vad som ligger i detta faktum att vi faktiskt återger den treenige Gudens avbild i dem som vi är? Detta är en av kristendomens ena pelare bland många, att Gud sa "Låt oss göra människor till att vara oss lika". Eller kommer vi ihåg bibelordet som sa "ändå gjorde du honom nästan till ett gudaväsen och satte honom över alla dina händers verk"? Människan är kallad att leva i detta, att påminnas om vem hon är i Honom.

Som om inte detta räckte har Fadern i sin oerhörda kärlek genom Kristus gett oss en väg att förändras, att bli delaktiga, att förnyas, att bli vad Gud tänkt oss att vara, att få bli LIKA KRISTUS.

Vägen att bli Guds avbild och vägen till Guds likhet går genom korset. Den som vill följa Kristus måste gå genom dörren, genom Kristus och vara villiga att ta upp sitt kors och följa efter honom. På vägen möter vi både berg och dalar, förklaringsberg med uppenbarelser, helande, mirakel, glädjeyrsel, extas, sorg, leda, prövning, förföljelser och smärta. Är inte detta vad människan lever i idag också? Vill människan, vill du och jag, följa med Kristus?

Christer Borg, Hässleholm

Missionsnätverket i Sydsverige
inbjuder till

Missionsdag

Västerkyrkan Hässleholm
Lördag 8 oktober kl. 9.00-15.00

Evangelisation i Tanzania

Rune Persson

Distriktsföreståndare i Västerbotten
och tidigare missionär i Tanzania

Aktuell information om vårt missionsarbete

Torbjörn Larspers

Distriktsföreståndare

&

Ingvar Persson

Styrelsemedlem EFS i Sydsverige
och tidigare missionär i Tanzania

Lunch och fika till självkostandspris! Ingen
anmälan.

Alla intresserade är välkomna!

Arrangeras av:

sensus
STUDIEFÖRBUND

Röke Blås 1955-2005 JUBILEUMSKONSERT

Söndagen 30 oktober kl. 18.00
Röda Salongen, Hässleholm
Kulturhus

Solister:

Vincent Nilsson, Ola Åkerman,
Ola Nordqvist, Björn Hängsel
trombon

Biljetter 100 kr, 7-15 år 50 kr
Hässleholms Turism 0451-26 73 10

Gud ser

Det berättas om en bildhuggare som höll på och arbetade med baksidan av en staty uppe vid takfrisen på ett högt torn när någon förnuftig människa nere från marken ropade till honom: "Varför fjäskar du med det där? Ingen människa kommer att kunna se vad du gör". "Nej," svarade han, "men Gud ser!"

Händer det någon gång att du frågar dig: varför lägger jag ner så mycken möda på det som ingen människa ser? För ett tag sedan gjorde jag det själv. Varför räfsade jag upp kring vedstacken då den äntligen var färdig? Den ligger ju bakom lagården där folk rätt sällan går. Nåja, det finns väl ett rätt bra argument - detta att jag själv helst vill känna att jag är nöjd med vad jag gjort. Egentligen ett väldigt bra argument, att själv få bli tillfreds med sitt verk. Vad jag gjort får faktiskt inte ringaktas, i varje fall inte av mig själv.

Detta är nog bra så länge jag inte blir slav under min egen perfektionism. För då är jag inte längre fri. Är det säkert att det är en dygd att vara noggrann och omsorgsfull med sitt arbete och med sitt uppträdande? Talas det inte med värme och uppskattning om de människor som är lite charmigt slarviga bohemnaturer? Tänk efter. Vem gillar du bäst? Det är nog så att medan måttliga grader av slarvighet eller noggrannhet värderas positivt av den ene av oss så är den andre tvärt emot, detta så länge vi sätter människor till domare.

Och var hamnar vi då? Jo, i postmodernismens gungfly där allting flyter och ingen fast punkt finns att uppbringa. Om människan är domare kan lag och normer glida alldeles i den riktning opinionsmakarna behagar. Tänk efter ett ögonblick vad du själv mer eller mindre motvilligt vant dig att acceptera i fråga om språkbruk och beteende genom massmedial påverkan. Det samma gäller förstås klädstil - för man vill ju inte avvika

från mängden. Risk att man blir betraktad som efterbliven.

Men åter till bildhuggaren där uppe vid tornfrisen. Han rättade sig inte så mycket efter vad människor såg och inte såg, tyckte och inte tyckte. Egentligen innebär det en sådan väsentlig skillnad för mig som person om jag inte behöver vara underkastad människors dom och tyckande om mig och min attityd till exempelvis mitt arbete, min livsstil, mina sociala kontakter och framför allt till mig själv. Jag kan få lov att steg för steg låta mig lyftas ut ur detta beroende. Men då måste jag också steg för steg finna ny referenspunkt. Bildhuggaren där uppe vid tornfrisen hade kanske kommit ett stycke på väg. Att Gud ser är en fast referenspunkt när människors tyckande flyter.

I 1 Mosebok kap. 16 berättas om Hagar som är Saras egyptiska tjänsteflicka och som rymt från henne efter en tillrättavisning och sitter vid ett vattenhål i öknen. Hon är genom sitt eget uppror vilsen, tillspillogiven och räddningslöst förlorad. Ingen människa tycks bry sig men där står att Herrens ängel fann henne där. Och vad sker då? Jo, två ting. Han kommer med tillrättavisning och han ger ett löfte för framtiden. Då Hagar börjar ana vad hon varit med om ger hon Herren som talat till henne ett namn: "Du är Seendets Gud".

Jag kan som människa veta att jag inte behöver bli slav under människors dom och människors tyckande. Jag kan få lyftas ut ur detta beroende och finna en ny bestående referenspunkt, ett nytt ankarfäste, den som Hagar kallade Seendets Gud. Han som ser den vilsna människan. Han som ger mig nödvändig tillrättavisning. Han som ger löften om framtid och hopp och som håller vad han lovat.

Alvar Kristiansson, Strömsnäsbruk

Först hjälpte vi ...

EFS centralt

**(som behövde avyttra testamenterade
fastigheter i SydSverige)**

Sedan hjälpte vi ...

EFS distrikt

(som avyttrade missionshus)

Därefter blev det

**olika missionsföreningar runt om i Skåne
(Nu senast EFS i Ängelholm som flyttade och bytte lokal)**

Nu vill vi hjälpa Dig.

**Om Du funderar på att sälja villa,
hästgård, fritidshus, bostadsrätt el.dyl.**

så ring gärna

Paul Olsson

**Möllebackens
Fastighetsförmedling**

Tel. 044 - 10 14 10

Bibeldagar i Ringamåla

På sensommaren är det tradition att hålla bibeldagar på Ringamålagården. Så även i år. Vid bibeldagarna 17-21 augusti medverkade K G Larsson, Stefan Nordström, Eva-lotta Kjellberg, Rune Johansson, Torsten Henriksson, Kjell Josephsson, och Torbjörn Larspers. Margit och Birger Henriksson var värdpar.

Ett av mötena med KG Larsson och Stefan Nordström i förgrunden

Yngsta deltagaren på kursen

Damkören (eller flickkören) bidrog med sin sång

Bibeldagarna samlade många deltagare. 48 personer som kom från hela södra Sverige bodde på gården och var med samtliga dagar. På kvällsmötena anslöt ytterligare personer från trakten. Vissa kvällar var kyrksalen alldeles fullsatt med ett hundratal människor. Det var till och med lite svårt att hitta plats för alla.

K G Larsson var kallad som huvudtalare och bibelstudieledare.

Eva-lotta Kjellberg presenterade Bibeläventyret

Kantor och musikledare Kjell Josephsson blåser Krumhorn

Tomas och sonen Isak Skåre musicerar

Han utgick i bibelstudierna från profeten Haggais bok.

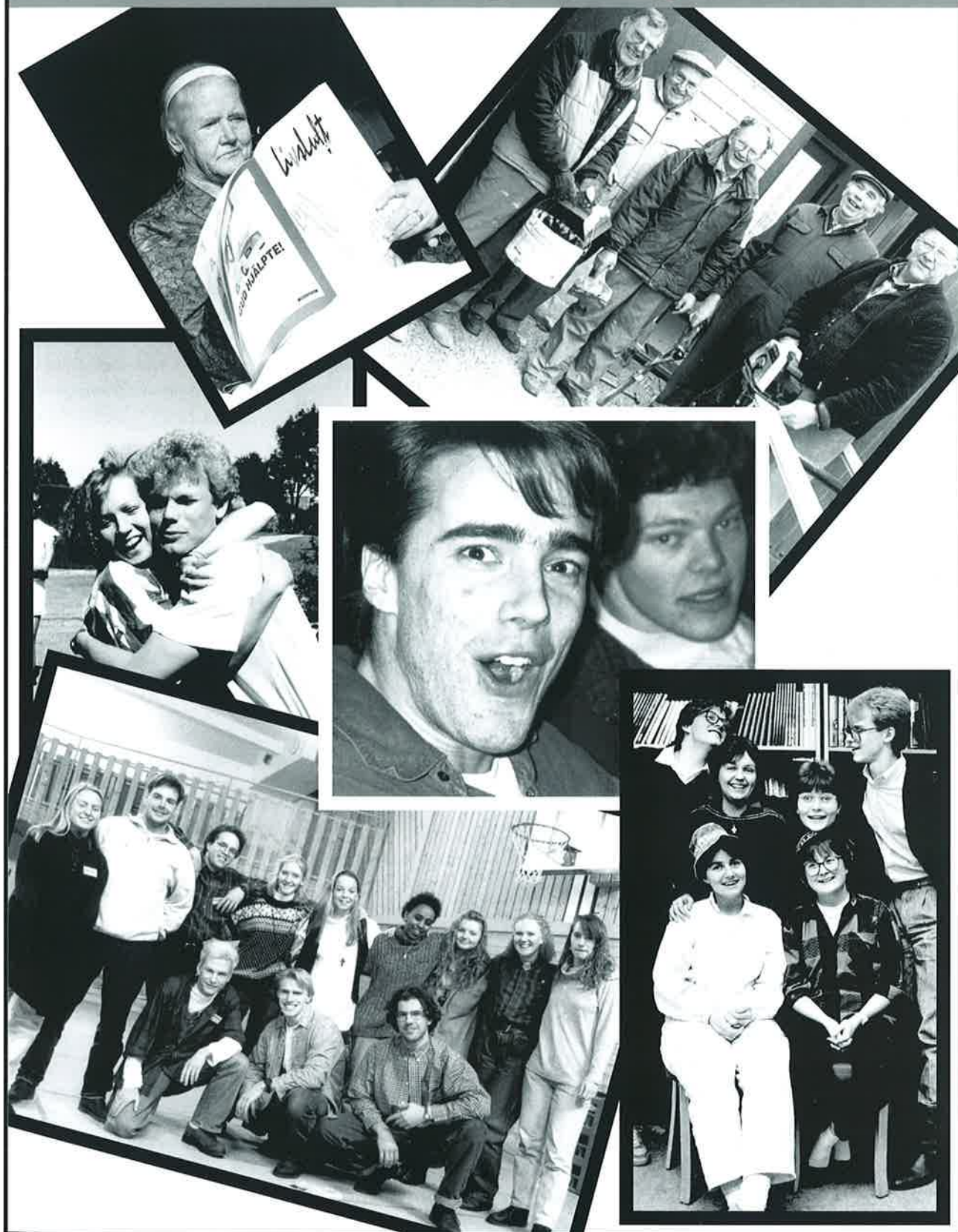
Under dagarna tog Eva-lotta Kjellberg oss med på Bibeläventyret, Torbjörn Larspers berättade om EFS historia och Kjell Josephsson ledde sången. Stefan Nordström ledde ett nattvardsfirande och Rune Johansson och Torsten Henriksson

ansvarade för ledningen av de olika mötena.

Bibeldagarna avslutades i Ringamåla kyrka på söndagsförmiddagen med gudstjänst då K G Larsson predikade.

Torbjörn Larspers, Eslöv

Här är några gamla bilder från ett
rörigt bildarkiv tillhörande Livsluft.
Känner du igen någon?

Utbildning på distans i Tanzania och samarbete över gränserna i Sverige. Det är ämnen som talarna Rune Persson och Torbjörn Larspers tänker ta upp under missionsdagen.

Missionsdag i Hässleholm

Den 8 oktober är det dags för missionsdag i Hässleholm och huvudtalare är den före detta Tanzania-missionären Rune Persson. Nu-förtiden är han distriktsföreståndare i Umeå men rötterna finns i Skåne.

”Min pappa, Enok Persson, var skåning. Han föddes på en gård mellan Vittsjö och Bjärnum och jag har fortfarande kvar en del släkt i Skåne. Själv var jag inte ens ett år när familjen flyttade till Tanzania och vi bodde där till jag fyllde 13, säger Rune Persson.”

Hemma i Sverige igen utbildade han sig så småningom till pastor, eller predikant som det hette på den tiden, på Johannelund och sin första predikanttjänst hade han i Hälsingland mellan åren 1976 och 1978.

”Sedan åkte jag till England och studerade Islam i ett år. Jag har arbetat som missionär i elva år och den första perioden i Tanzania var i ett muslimskt område, så det var ganska naturligt att studera Islam innan det var dags att åka dit.”

Efter den första perioden fick Rune Persson jobb som pastor i

Umeå landsförsamling men snart var det dags att åka tillbaka till Tanzania igen.

”Åren 1994-1996 arbetade jag som rektor på en bibelskola för distansutbildningar och det är arbetet med TEE-utbildningarna samt vittnesbörd om mina egna upplevelser och erfarenheter i Tanzania som jag tänker prata om på missionsdagen.”

TEE betyder *Theological Education by Extension* (Distansutbildning i teologi) och enligt Rune Persson har den utbildningsformen betydelse mycket för kyrkan i Tanzania.

”Det är ett oerhört fascinerande utbildningsprogram som har haft en positiv inverkan på kyrkans tillväxt. Utan detta program hade inte kyrkan vuxit så fort som den faktiskt gjort där nere, säger han.”

Distriktsföreståndare Torbjörn Larspers, Eslöv medverkar också som talare på missionsdagen under rubriken Samarbete i mission. Han sitter med i Nämnden för internationell mission och diakoni, eller

”Huaröds EFS 1889-1997.

Historik 14 A4 sidor.

Förutom missionsföreningens historia; något om en av de allra första ungdomsföreningarna inom EFS. (Bildades 1892). Ett missionshusbygge 1914. Traktatsällskapets bibelkurser i Huaröd 1918-1922. (De flesta på 3 veckor). Med upp till åttiotalet deltagare från stora delar av Skåne och Blekinge. (Med gruppbild).

Intresserade kan få historiken för 20 kr + porto 10 kr i frimärken.

Herman Jonsson, Kollerud 57, 685 93 Torsby”

(Obs! Ungdomsföreningen bildades 1892, rättelse från förra numret)

Internationella nämnden som den kallas i dagligt tal – den nämnd som sedan några år styr EFS utlandsarbete, Svenska kyrkans Mission (SKM) och Lutherhjälpen, och han tänker filosofera över EFS vara eller inte vara i det samarbetet.

Hur ska samarbetet utvecklas? Hur tänker EFS kring utlandsmissionen?

Missionsdagen hålls i Västerkyrkan i Hässleholm lördagen den 8 oktober mellan klockan 9 och 15 och vi hoppas på en god uppslutning under dagen.

Ola Olofsson

... apropå missionsdag i Hässleholm och Tanzania ... här är några bilder från Kilwa, Tanzania oktober 2004.

Text och foto: Ingvar Persson, Örkelljunga

Den gamla kyrkan av bambuväggar och stråtak håller på att falla sönder. Termiterna har börjat äta på väggstolparna och på kyrkbänkarna.

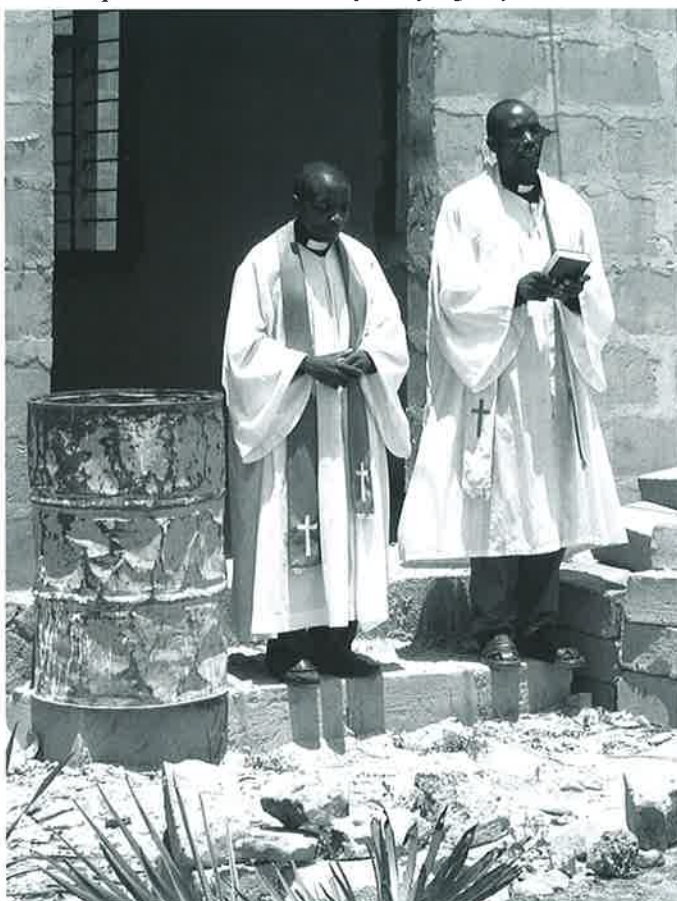
Efter gudstjänsten samlades vi på kyrkbacken för ett avslutningsord av Daniel och önskan om Guds rika välsignelse över oss alla. Därefter hälsade vi på och tackade varandra för en fin gudstjänst.

Den nya kyrkan är nästan färdig, återstår putsning och färdigställande av bl.a. tak, fönster och dörrar. All möblering invändigt återstår också.

Nattvardsfirande.

Motstånd och

Ekumenisk konferenshelg på Sundsgården
om konferensens två deltagande parter

Kören GA startade 1973 i Gustav Adolfs församling i Helsingborg och kom att hålla på med sången i 18 år

Tänk vad en blå liten folder kan göra mycket! I Västerkyrkan i Hässleholm såg jag en inbjudan till en helg i sångens tecken på Sundsgårdens Folkhögskola söder om Helsingborg. Ekumenisk konferens var det och Ylva Eggehorn skulle tala. "GA"-kören under ledning av Louise Ljungberg skulle sjunga och Hans Dahlins sånger skulle sjungas. Vi som ville fick nämligen vara med och sjunga i konferenskören med Ga-kören som stomme. Det ville jag!

GA-kören, visade det sig, har under ett tjugotal år varit riktigt aktiva i hela Sverige, givit ut tre skivor och turnerat land och rike runt. Denna helg skulle de sammanstråla och ge en "reunion"-konsert på Sundsgår-

den. Kompbandet som bestod av gitarr, piano, bas och trummor fanns också på plats så det bådade gott....

Till förmiddagsgudstjänsten på söndagen i EFS-kyrkan på Råå tränades det också och programmet var tufft!

Konserten i en fullsatt Öresundssal på lördagkvällen visade att GA-kören ännu en gång hade lyckats! Varmt välkomnande tog GA-kören under ledning av den energiska Lousie Ljungberg åhörarna på en resa genom GA-körens sångkarriär. "Öresundssalen", förresten, finns det en mer vackert belägen konsertsal?!

Ylva Eggehorn berättade att först i den "tvivlande" 15-årsåldern hade hon fått grepp om tron. "Under-

barnsstämpeln" verkade hon frågade till. Ylva Eggehorn intervjuades i ett samtal av Sundsgårdens rektor Lars Dalesjö. Det framkom senare att Lars Dalesjö också var initiativtagare till detta arrangemang som utmynnade i söndagens högmässa inför en fullsatt EFS-kyrka på Råå.

Ylva Eggehorn predikade och pastor Robert Södertun ledde gudstjänsten. EFS-kyrkans ordförande Folke Persson avslutade gudstjänsten och dagen avrundades med middag på Sundsgården. Ett liknande arrangemang med Sundsgården och EFS-kyrkan på Råå lär komma också 2006. Håll ögon och öron öppna!

Per-Henrik Lidén, Tyringe
Fotograf: Lars Tågerud, Höör

hängivenhet

folkhögskola 13-14/8. Här följer två artiklar
kören GA och författaren Ylva Eggehorn.

Det var Sundsgårdens folkhögskolas rektor Lars Dalesjö som på lördageftermiddagen intervjuade Ylva Eggehorn inför en fullsatt aula.

Här följer ett par utdrag ur den långa och mycket intressanta intervjun.

Lars: När man tänker på Ylva Eggehorn så tänker man: "Det var ju jättelänge sedan man hörde om henne, undrar hur gammal hon är?" Jag tror att många har den bilden för du har ju varit med länge.

När du var liten, så där 11 år, skrev man om dig att du var ett geni och lite brådmogen. Hur var det när du var elva år om du får beskriva det själv?

Ylva: Jag var väldigt gammal när jag var elva år. Jag har blivit yngre sedan dess. Jag var ett allvarligt barn. Vi tror ofta att barn är okunniga. Det är dom inte alls, dom är bara lite mindre brukar jag säga. I en av mina romaner beskriver jag att det jag sörjer från den tiden är inte att jag var så liten utan att jag var så stor och att jag undrar hur mycket av den storheten som jag har förlorat under resans gång.

Lars: Läste du mycket som barn?

Ylva: Ja, jag läste mycket. Det är därför jag inte har något lokalsinne. Jag började alldeles för tidigt – jag skulle ha hållit på med byggklossar istället, som gav rumskänsla. Jag listade ut den där hemligheten när jag var fyra år. Då började jag att läsa.

Ylva Eggehorn såg ut att trivas på konferensen

Mamma och pappa, familjen, älskade böcker. Man somnade och hörde hur dom skrattade där inne i sängkammaren när dom läste för varandra. Det där med böcker var livsluft på något sätt.

Lars: Var ni många i hemmet?

Ylva: Vi är tre systrar och jag är mellan barnet. Det är därför jag är så snäll och diplomatisk. (Fniss)

Lars: Kommer du ihåg när du började skriva?

Ylva: Jag skrev så fort jag kunde läsa och sätta ihop bokstäver – vid femårsåldern kanske. Mamma gav mig så småningom ett blått bokföringshäfte med gula sidor, där det stod E. Nilsson, Kolonialvaror, och så var det kolumner med inkomster och utgifter. På dom tomma sidorna skrev jag dikter. Jag blev rätt nöjd med en dikt som jag skrev när jag var sju år och den låter så här: "På livets stig ska jag vandra som så många före mig. Där ska jag hjälpa alla andra som på stigen inte klarar sig."
forts. nästa sida

Sundsgårdens Folkhögskolas rektor Lars Dalesjö var den som höll ihop konferensen och som intervjuade Ylva i den nya aulan

Det är ett rätt hårt program för en sjuåring.

Lars: Var du ett allvarligt barn?

Ylva: Jag var ett allvarligt barn i det glada femtioalet. Det är som om barn ibland känner på sig vad som behöver kompenseras och vill tillföra det. Det var ju mycket det här: "Öppna ditt fönster, släpp in lite sol. När du ler mot hela världen ler hela världen mot dig" och "Räkna de lyckliga stunderna blott och glöm dom som sorger dig ger". Det tyckte väl jag var väldigt ytligt antagligen. Jag var nog lite allvarlig även om jag kunde vara glad också.

Lars: Hängde du över böckerna eller lekte du på ängarna också?

Ylva: Sparka burk var väldigt kul och knutgubbe också. Det sägs att jag engagerade mig oerhört i lekarna, som om det var på riktigt. Jag

beskriver i boken Liljekonvaljkungen att min kompis och jag, vi lekte inte med dockor och sådant trams utan vi lekte något som vi kallade teater. Vi iscensatte saker och ting som vi hade läst eller hittat på själva eller hade sett på bio. Det var ett slags rollspel vi gjorde. Vi arbetade in världen i oss själva på det sättet.

Lars: Då måste jag fråga dig, det där med rollspel, en del författare lever med det dom skriver och de rollerna.

Ylva: I mitt fall, jag har ju skrivit några romaner. Jag har förberett mig väl och gjort mycket researcharbete. Då är det ju på det sättet. Då bygger jag upp min fantasi värld.

Lars: Sedan, i åren mellan elva och tjugo, har jag rätt för mig i att du kommer till tro under den perioden?

Ylva: Ja, kanske någonstans runt femton år. Då blev livet för svårt. Jag träffade en person som jag blev kär i. Han var lärare i min skola men inte min lärare, vikarie. Egentligen kände jag till honom från grannskapet. Jag visste inte att han var tjugotre och han visste inte att jag var tretton när vi träffades. Jag trodde att han var tjugo och han trodde att jag var sexton. Detta löste inga problem utan skapade problem i min tillvaro i stället. Då låg jag och grubblade på nätterna och tänkte att jag vill inte vara med. Livet var inget kul. Då fanns där något i mitt rum, i mörkret som kändes som en varm och lugn blick som såg mig. Det var enormt obehagligt, tyckte jag.

Jag hade ju vägrat konfirmation naturligtvis. Jag var inte det minsta intresserad. Jag var ganska rationell och bäst i klassen utom i gymnastik förstås. Jag var inte någon sökare så det som hände var en klar störning i min tillvaro. *forts. sidan 17*

Nära Jesus

– så lät den genomgående tonen vid Oashelgen i Sösdala

Marie-Louise Nilsson från Ängelholm i en, som synes, levande förkunnelse

–Den bästa predikan jag hört på länge!

–Vad bra det här är!

Kommentarerna kommer spontant från två av medlemmarna i Tureholmskyrkan under Oashelgen i Sösdala den 2-3 september. Jo, visst var det en mycket bra helg med påtaglig Jesusnärvaro och med konkreta och påtagliga inslag som den Helige Ande verkade fram. Vi kan inte annat och ska inte annat än ta emot det som den Helige Ande verkar fram. Om det nu gäller att människor faller till golvet under förbönen eller drabbas av skrattat-

tacker, så kan vi bara ta emot och tacka Gud för hans synliga och konkreta närvaro. Vi kan inte fånga dessa "tecken och under" men vi vet utifrån Guds ord att Han ibland låter dessa tecken inträffa under den Helige Andes inflytande.

Vi behöver denna hälsning från himlen! Jag behöver denna hälsning, särskilt när Eva-lotta Kjellberg träffar så rätt när hon i sin lördagspredikan säger: Det finns en risk att vi håller på att bli immuna mot Bibelordet, dvs. att många av oss har hört så mycket Guds ord utan några eller i alla fall väldigt få tydliga och kon-

kretra konsekvenser. Som en följd av detta har vi ibland svårt att bli berörda av Ordet. Det rinner liksom utanpå.

Jag tror att många känner igen sig i detta. "Det tar liksom inte längre".

Men efter en sådan här helg föds ny trosvisshet och en övertygelse om att Guds rike fortfarande kan göra sina "nedslag" mitt ibland oss. Hela helgen präglades av hur viktigt det är med en nära relation till Jesus och hans ord.

forts. nästa sida

Dan Inge Olsson, sångare, sångledare och pastor, var lokal arrangör under OAS-helgen

Marie-Louise Nilsson gjorde en fantastisk insats i fredagskvällens predikan. Hon ställde bl.a. frågan: Vem det är som bestämmer i ditt liv? Om vi tränar och övar oss i Jesusefterföljelse så påverkas våra liv och relationer positivt beroende på att Jesus vet hur vi ska leva våra liv, dvs. Han är Herre!

I seminarierna var också tonen tydlig: Nära Jesus! Jag vill här lyfta fram Eva-lotta igen. Eva-lottas seminarium "Hur talar vi om synd idag" fyller ett behov som man nästan kan ta på. Att få en verklighetsförankrad syn på synden är vi ju faktiskt i desperat behov av att få. Å ena sidan så finns det väl inget område som är så belastat och så svårt att idag förklara som synden. Varför det är så beror bl.a. på att vi från 1800-talets väckelse fick syndakatalogen som enbart ägnar sig åt syndens symptom och som vi fram tills slutet av 1900-talet slog vakt om. Vi fick en förskjutning där fokus blev på syndens konsekvenser. Synden med stort "S" är när vi sätter oss själva i centrum, gör

oss själva till gudar och säger: Vi behöver ingen Gud!

När vi nu lever som våra egna herrar och tror att vi begriper bäst själv så ger vi också begäret ett större utrymme, vilket bl.a. visar sig i vårt egocentriska livsbeteende och girighet. Synden är alltså i högsta grad ett aktuellt problem.

Jan Skölds predikan på lördagskvällen var en intressant erfarenhet där skratt och allvar verkligen gick hand i hand. Jans förmåga och gåva att måla upp Jesu möte med den samariska kvinnan var en stor upplevelse. Han fick på ett fantastiskt sätt fram den kulturkrock som detta möte representerade, men där Jesu egenskap skar rakt igenom allt yttre och in till kvinnans hjärta. Tack Jan!

Martin Börjesson visade på nytt sin gåva som lovsångsledare. Med hela teamet ledde han en blandning av nya och gamla sånger med innerlighet och uppmaning att lovsjunga vår Herre. Tack lovsångsteamet!

Vi kände också från Oasnätver-

ket att Tureholmskyrkan med Dan-Inge Ohlsson visade en fantastisk generositet och mottagande. Tack!

Vi kände alla att denna helg som avslutades på lördagskvällen med en nästan fullsatt kyrka hade fått betyda mycket.

Ingemar Bjärneroth, Glimåkra

SOMMARAKTIV MISSIONSFÖRENING I ARILD

När de flesta missionsföreningar drar ner på verksamheten på sommaren går föreningen i Arild mot strömmen.

Som vanligt samverkade föreningen med Brunnby församling när det gäller tisdagkvällarna. Då är det andakt i Arilds kapell klockan 20 och den leds av "sommarpästen" i församlingen. Efteråt samlas alla på kyrkbacken och sjunger. "Härlig är jorden..." för att sedan fortsätta med kyrkkaffe och program i missionshuset på andra sidan gatan.

Nytt för i år var "Missionshusets dag i Arild" lördagen den 9 juli. Dagen började med pilgrimsvandring från Brunnby kyrka och den i sin tur startade med en visning av kyrkan.

Samtidigt kunde de som föredrog en kortare vandring gå en tipsrunda eller bara fika. Det vackra sommarvädret lyste upp dagen.

Klockan 12 berättade Bo Folkvik om kvinnorna runt missionshuset. Han har forskat en hel del i byns historia. Arild har ju varit ett fiskeläge men också varit hemmahamn för många skutor. Därför var det kvinnorna som blev starka och aktiva i männens frånvaro eller så hade de blivit änkor genom de många förlisningarna. Därför var det kvinnorna som fick stor betydelse för tillkomsten av missionshuset i Arild då väckelsen gick fram i trakten i slutet av 1800-talet och det utbredda superiet upphörde. Det var intressant att lyssna till honom och att flera ättlingar till dessa kvinnor fanns med bland åhörarna.

Så blev det tid för soppa för

På tu man hand i skuggan. Mums!

Kom och handla under parasollen!

Soppköket gick varmt i värmen

Göran Elnegård leder sångstunden

dem som så önskade eller fika igen. Göran Elnegård, organist i Gustav Adolfskyrkan i Helsingborg, ledde sedan en sångstund med "Q-märkta psalmer", dvs. psalmer som författats av kvinnor både i Sverige och i utlandet. Han är en härlig allsångsledare och sången ljöd mäktigt. Det blev därför en dag då kvinnorna fick uppmärksamheten.

Men vad vore en sommar i Arilds

missionshus utan en Missionsauktion? Enligt god tradition var Lennart Petersson auktionsförrättare och i år även soppkock. Med de många lotterierna och försäljningen fick dagen en ekonomisk behållning på cirka 32.000 kronor.

Det blev en högtidsdag efter ett gott initiativ.

Torsten Simonsson, Helsingborg

Det är vi som är
Livslufts tidningsutskott

Jag hoppades att det där, vad det nu var, skulle gå över snart – så jag kunde ägna mig åt väsentligheter. Men det gick inte över utan den här värmen och blicken fanns kvar i mitt rum. Det kändes som kärlek och det kändes ganska hotfullt för jag visste inte vad jag skulle göra med det. Jag hade inga ord – jag som är van att handskas med ord – för alla upplevelser. Jag kunde inte beskriva det ens för mig själv. Så efter en mycket ensam och jobbig process med det här under ett par år så insåg jag att det var en bön och att det var Gud och att universum kunde beskrivas på det sättet. Inuti det här som kan vara både mörkt och svårt så finns det ett hjärta som slår för mig. Jag började gå lite trevande till olika kyrkor och tyckte att signalementet stämde. Berättelserna om Jesus hade jag ju fått höra i skolan för det fick man på femtioalet.

Lars: Men tron fanns inte i ditt hem i övrigt, eller ...?

Ylva: Jag tycker att det är svårt att uttala mig onyanserat om den saken men inte var det något spring till kyrkan, inte. Inget alls, för att vara uppriktig. Morgonbön och aftonbön var okända fenomen. Jag var i söndagsskolan en gång när vi bodde i Hägersten. Jag var tre, fyra år och det jag fick då det var mässlingen. Sedan återvände jag inte till söndagsskolan. Detta var också fullkomligt normalt i Stockholms södra förorter på femtioalet, att leva så här. Det var ju ingen vettig människa som trodde på Gud! I det moderna projektet ingick inte några andliga erfarenheter.

När jag var sexton år hade jag gått i tillräckligt många kyrkor så jag kände att jag ska nog legalisera det här på något sätt. Då tänkte jag på konfirmation, tog kontakt med en präst och blev konfirmerad enskilt. Jag fick en bibel av församlingen och det var då jag började med bibelläsning. Det var en språksvindel på något sätt. Jag var ju känslig för

språket. Det var fantastiskt, det var som att gå omkring i Sierra Nevada eller något sådant. Jag läste Profeterna och Job. Jag kände igen mig i Job – alla emot mig. Det blev Psaltaren och Höga Visan.

Min käraste var och liftade i Nordafrika. Jag längtade mycket efter honom så jag sprang till kiosken varje dag och köpte godis. Jag slog upp Höga Visan och där stod det: "Styrk mig med druvkakor för jag är sjuk av kärlek." Så jag tänkte: Åh, det står om mig här! Så det dröjde länge innan jag läste Nya Testamentet.

Lars: Kören, GA, som ska sjunga sedan var mycket aktiva på 70-talet och några av er var ute som evangelister. Ylva, hur såg ditt 70-tal ut?

Ylva: Det är egentligen skrämmande att tänka på. Dels var jag anställd på tidningen Dagen. Jag ville inte bli pingstvän men jag vill vara med och öppna tidningen Dagen. Så var jag krönikör i Expressen samtidigt. Per Vrigstad tjtade på mig men det tog ett år innan jag tackade ja. Men där skrev jag alltså om Jesus. Sedan kuskade jag runt i Sverige med mina diktsamlingar. I många sammanhang ville man lyssna till mig. Så köpte vi ett gammalt missionshus i Sorunda, min man och jag 1972, för vi ville hjälpa mänskligheten. Det visade sig dock att mänskligheten var större än vad vi hade trott. Det bara strömmade in folk. De första fem åren hade vi över 10.000 besök. Det hände ju så mycket – sådant som vi inte själva arrangerade. Många av vännerna hamnade i kriser. Det blev som en kommunitet för en del av vännerna stannade kvar. Det hände mycket den där tiden. Vi hade samarbete med missionsförsamlingen, min man predikade ibland. Många människor från den tiden har vi fortfarande som goda vänner.

Hur allt detta gick till, det vet jag inte – det bara hände och jag försöker förvalta det på bästa sätt.

Lars: "Var inte rädd. Det finns ett hemligt tecken" (Sv.Ps. 256) Du har betecknats som en av historiens mystiker, samtidigt karismatiker och världsförbättrare ...

Ylva: Jag skulle hellre säga att det är Gud som är mystikern. Det är det som är det mystika, att det fanns denna närvaro i mitt rum på nätterna när jag var 14-15 år. Det är det som är mystiken, inte jag. Jag tror att alla människor har varit med om något av det här slaget.

Det fanns mycket mystik i mitt liv som ung men jag tror inte att det handlade om något som fanns inuti mig. Det var den där närvaron. Senare i livet har jag av Kristus fått nycklar till dessa upplevelser jag gjorde som ung.

Mycket mer hade Ylva att berätta under nästan 90 minuter. Efter Lars Dalesjös intervju fick publiken ställa frågor. En av frågorna löd: "Om du jämför din gudsbild från tiden då du blev kristen och den gudsbild du har idag, har den förändrats?" Jag tror att de flesta i publiken vände sig ett tydligt JA. Men så blev et inte. Ylva sa: "Nej, inte alls. Min syn på Gud och Jesus är den samma idag som då."

Allt kan inte återges i denna artikel men kom gärna och lyssna på henne nästa gång.

*Avskrift av ljudinspelning av
Robert Södertun, Råå
Fotograf: Robert Södertun*

Välkomnande i Röke.

Röke missionsförening välkomnade i mitten av augusti Joel Jarbo som ny pastor. Välkommandet gällde hela familjen Jarbo. Vid högtiden medverkade förutom föreningens styrelse även församlingens präster Staffan Örnescans och Carl-Olof Danielsson samt EFS distriktsföreståndare Torbjörn Larspers. Vid samma tillfälle välkomnades också nya medlemmar i missionsföreningen. Högtiden hölls i föreningens gård i Eljalt och samlade många människor.

Medarbetardagar 26-27 oktober

Medarbetarna i distriktet inbjuds till två dagar, 26-27 oktober, med tema "Nyplantering". EFS årsmöte beslutade 2004 att EFS-rörelsen skall verka för nyplanteringar, att bilda nya missionsföreningar, främst i storstäder och på platser där EFS inte finns. Större delen av medarbetardagarna ägnas åt samtal om nyplantering. Till dagarna har Per-Eive Berntson, Halmstad och Anders Sjöstedt och Björn Svensäter, Lund inbjudits att medverka. Medarbetardagarna hålls denna höst på Stenbräckagården, Tjurkö.

Missionsdagen 8 oktober

Lördag 8 oktober inbjuder Missionsnätverket till Missionsdag i Västerkyrkan, Hässleholm. Medverkar gör bland andra Rune Persson och Torbjörn Larspers.

Höstens läger

Under hösten inbjuds till flera läger och samlingar. För information om dessa, se utskick till mis-

BIBEL- OCH GEMENSKAPSVECKAN HÖSTEN 2005

Bibelstudier

Onsdag – lördag Kl.10.00 Birger Broberg
Tema: Gestalter ur Nya Testamentets porträttgalleri

11 okt.
Kl.19.00 Gunilla & Göran Rosman: "Sydafrika – från hat till försoning"

12 okt.
Kl.16.00 Staffan Ljungman: "Andlig tillväxt"
Kl.19.30 Sång- musikafton med Västerkyrkans kör
Dir: Anette Asfedai Larsson

13 okt.
Kl. 16.00 Owe Bengtsson: " En resa genom livet"
Kl. 19.00. Thomas Henningson: " Eugenie – en annorlunda prinsessa"

14 okt
Kl. 16.00 Maria Berg: " Barndomstid i 20- talets USA"
Kl. 19.00 Pianoafton, Ann-Marie Högbo

15 okt.
Kl. 16.00 Jan & Karin Rask: " Till indialand vill jag fara"
Kl. 19.00 Birger Broberg: "En packlärs hemligheter"

16 okt.
Kl.10.00 Gudstjänst med nattvard
Pred. Birger Broberg. Sång Bengt Gustafsson

**Information:Telefon 0435-46 00 54,
www.efsgarden.com, info@efsgarden.com**

sionsföreningarna och almanackan längst bak i Livsluft.

EFS 150 år 2006

Nästa år har EFS funnits i 150 år. Hela året präglas av jubiléet och centrum i firandet blir jubileumskonferensen i Stockholm 17-20 juni. Notera dessa dagar redan nu i almanackan. Mer information kommer längre fram.

Torbjörn Larspers
df@efssyd.org

		nr/sid
okt.		
7- 9	Ashramdagar, Bengt Olsson, EFS-gården Åsljunga	
8	Missionsdag i Västerkyrkan, Hässleholm	10/3, 8
11- 16	Höstens Bibel- o Gemenskapsdagar EFS-gården Åsljunga	10/18
21-23	Skaparkraft, Kerstin Oderhem, EFS-gården Åsljunga	
26	Medarbetardagar på Stenbräcka	
30	Röke Blås Jubileumskonsert, Hässleholm	10/3
nov.		
4	Kristen -05	
5	Gåsmiddag, EFS-gården Åsljunga	
11-13	Hantverksdagar (Frivilligarb.dagar), EFS-gården Åsljunga	
dec.		
3,4,10,11	Julbord	
23- 28	Julgemenskap, EFS-gården Åsljunga	
28 dec-2/1	Nyårsdagar, EFS-gården Åsljunga	
28	Livskraft syd	
31	Nyårsfirande på Höllviksstrand	

Minnes-och högtidsgåvor

Juni och Juli

*Minnesgåvor till Folke Perssons, Thure Caesars
och Alice Bergvalls minne*

Högtidsgåva vid Barbro Anderssons högtidsdag

Totalt inkommet under perioden:

4 100 kr till distriktets olika
verksamhetsområden.

*Tack för gåvorna och alla varma tankar
som följer dem.*

*Det har varit högtidsdag för Gunvor Wikenmo
och genom hennes önskan har det inkommit 8.900 kr
som gåva till EFS-Gården Åsljunga.*

Tack.

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm

Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13

Telefon: 0451 - 38 80 70

Telefax: 0451 - 38 80 71

E-mail: info@efssyd.org

Hemsida: www.efssyd.org

Bankgiro: 196 - 7900

Postgiro: 3 28 67 - 4

Exp. öppen: tisd, ons, tors

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4

281 51 Hässleholm 0451- 845 36

Distriktsföreståndare

Torbjörn Larpers

0451 - 38 80 70, 0708 - 28 61 65

epost: df@efssyd.org

Distriktssekonom

Cecilia Engström 0451 - 38 80 74

Distriktskonsulent

Annica Nordqvist 0451 - 38 80 72

Assistent

Hanna Sjöberg 0451 - 38 80 70

GUL-inspiratör: Marie-Louise Nilsson

tel: 0451-388073 / 0703-388074

ml.nilsson@efssyd.org

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tfn: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: info@efsgarden-asljunga.com

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tfn: 042 - 680 29 (även fax),

042 - 680 24 husmor

Ringamålagården, EFS

Pl 5105

374 92 Asarum

Tfn: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tfn: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tfn: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tfn: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

mitt vittnesbörd

EN UPPMUNTRAN TILL ALLA LEDARE

Som en särskild uppmuntran till alla er barn- och ungdomsledare i våra kyrkor och församlingar vill jag dela ett av sommarens för mig starkaste och mest glädjefyllda minnen!

Vi tillbringade några av sommarens semesterveckor hemma hos mina föräldrar i vår by på den västerbottniska landsbygden. Där njöt vi av sol, bad, natur och underbar gemenskap med familj, släkt och vänner. Så en kväll fick vi besök av en ung kvinna som ingen av oss hade träffat på många många år. Hon sa att hon kom för att tacka och unga som gamla satte vi oss ned kring köksbordet för att lyssna till hennes berättelse.

Kvinnan, som vuxit upp i vår by, hade som liten varit med i söndagsskola och FG/PG med min mor som ledare och oss syskon som gruppkamrater. Hon berättade om minnen från samlingar, läger och sångstunder. Hur hon hade önskat att sången "Du vet väl om att du är värdefull.." verkligen skulle gälla henne och hur vårt sätt att vara hade gjort ett starkt intryck på henne.

Sedan följde år av studier, flytt till annan ort, jobb och ett liv som ibland kändes svårt och vilset. Kvinnan berättade hur hon på nytt hade mött kristna som delat med sig av sin tro och hur hon genom en Alphakurs fått möjlighet att tillsammans med andra dela sina funderingar och tankar. Hon hade så småningom upptäckt och upplevt att Jesus och livet med honom verkligen gällde henne. Glädjestrålade gav hon sitt vittnesbörd om att hon nu var frälst! Hon hade hittat en gemenskap i en församling där hon trivdes och hon hade även gått en bibelskola. Alldeles nyligen hade hon gått in i uppgiften som söndagsskolledare för att dela med sig av sin tro till barnen i sin stad.

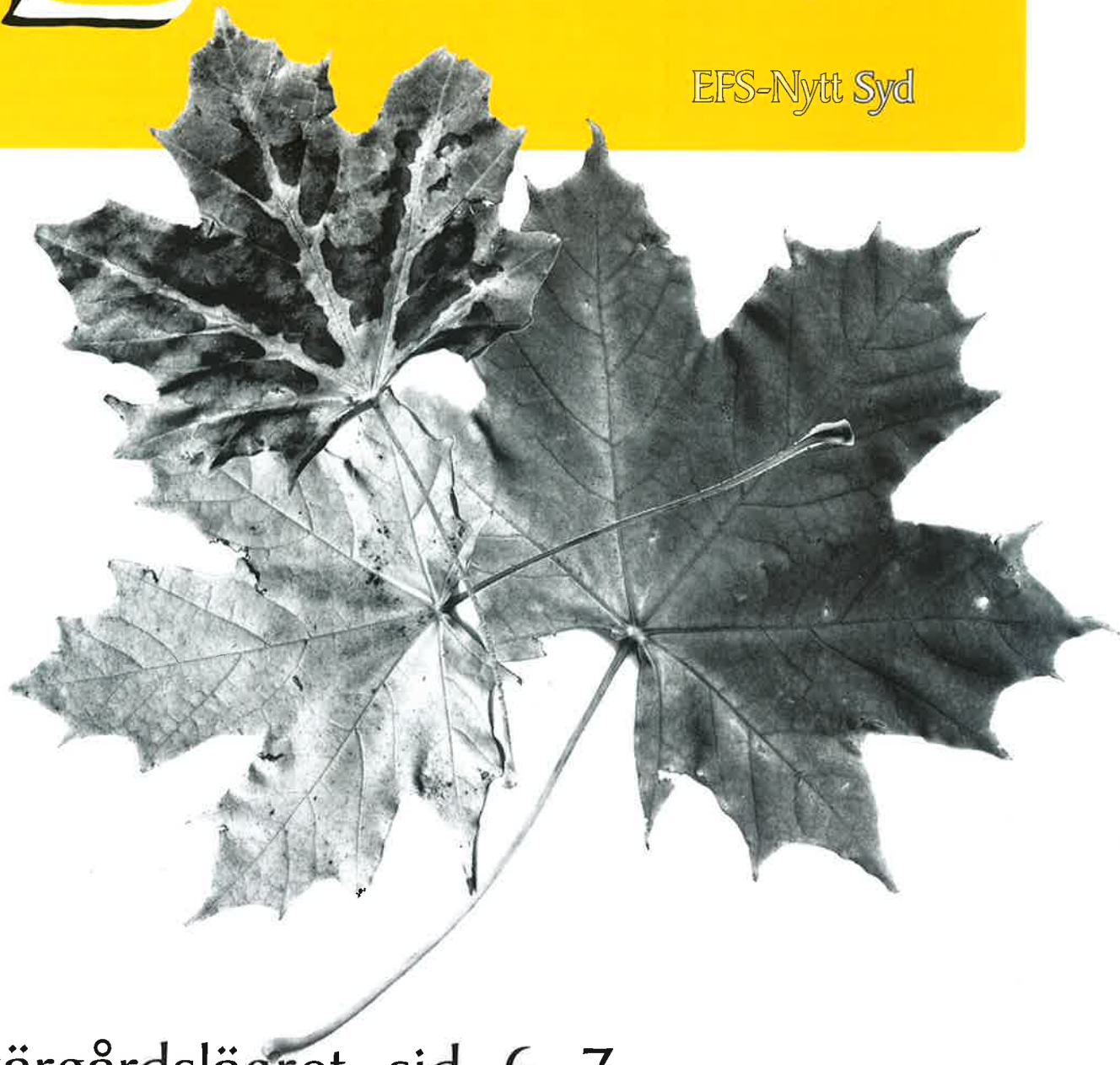
Hon kom för att dela sin glädje med oss och för att tacka för att det i hennes barndoms by hade funnits en plats där hon och byns barn hade fått höra talas om Jesus och ett hem där man bad. Starkt berörda och oerhört tacksamma avslutade vi kvällen med att tillsammans be och tacka vår Gud!

Susanne Artursson, Malmö

Nr 11 - 2005

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Skärgårdsläget, sid. 6, 7

- Körresor till Göteborg, Gotland och Chicago, sid. 10, 11, 12
- Distriktsfesten i Hässleholm, sid. 13
- Missionsdag i Hässleholm, sid. 16

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
- sid 4 Betraktelse
- sid 6 Skärgårdsläget i Blekinge
- sid 8 Naturlig Församlingsutveckling
- sid 10 Resans år i S:t Mikael Tre körresor
- sid 13 Fest med mersmak - från Distriktsfesten i Hässleholm
- sid 14 Kortfrågan: Vad är bäst med hösten?
- sid 15 Rådslag i Områdesråd Norra Skåne
- sid 16 Missionsdag i Hässleholm
- sid 18 Exp.nytt
- sid 19 Almanacka
- sid 20 Mitt Vittnesbörd

...från redaktören

I Helsingborgs Dagblad kunde man härom dagen läsa om en man i Umeå som har jordgubbar i sitt trädgårdsland. En mätte fyra centimeter i diameter. Själv kan jag fortfarande gå ut i trädgården och plocka smultron.

Värmen är normal, så man från meteorologhall i TV. En sådan värme har vi ungefär vart tionde år, så man.

I kväll var det debatt på TV. Frågan var om vi med all vår bilkörning och annat egentligen påverkar klimatet på jorden. Meningarna gick isär och båda sidorna kändes trovärdiga i sina argument.

Vad ska man tro egentligen? Vad är sant i denna fråga? Förmodligen kan varken du eller jag avgöra det.

Likadant är det med frågorna kring Jesus. Hur ska man kunna veta om han har uppstått och lever? Kan man veta det? Inget går ju egentligen att vetenskapligt bevisa.

Men kristen tro är ingen vetenskap. Själv definierar jag kristen tro i första hand som en relation. Jag får ha en relation med Jesus. Då finns

han ju i min värld och i alla troendes värld.

Min mening är att Jesu uppståndelse är ett historiskt faktum. Men den sanningen och den vetenskapen har ju ingen betydelse för mig om jag inte vill relatera till den uppståndne. Det är relationen med honom som avgör allt.

Jesus vill inte bara vara en sanning i mitt förnuft, han vill vara Herre över min vilja, mina känslor och mina sinnen. När han får vara det då får det konsekvenser - för mig och min omgivning. De konsekvenserna är historiska faktum. Det är ett historiskt faktum att någon blev frisk när vi bad. Inte heller det går att bevisa idag, men jag minns vad som hände för något år sedan.

"Jag vill lära känna Kristus och kraften från hans uppståndelse och dela hans lidanden, genom att bli lik honom i en död som hans - kanske jag då kan nå fram till uppståndelsen från de döda."

Fil. 3:10, 11

Robert Södertun, Ramlösa

Redaktionsruta

Livsluft nr 11/2005
Ärgång 13
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 - 38 80 70

Ansvarig utgivare är Torbjörn Larspers
Tel: 0451 - 38 80 70
Redaktör: Robert Södertun
Surbrunnsgatan 13, 253 60 Ramlösa
Tel: 042 - 29 87 00 / 0701 83 55 50
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 15/11 för nr.12. Plan.utg.dag 12/12 2005
Den 5/12 för nr. 1. Plan.utg.dag 3/1 2006
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5 Bg 5396 - 9093

Annonspriser:	
Helsida	2.500:-
Halvsida	1.400:-
1/4 sida	850:-
1/8 sida	450:-
1/16 sida	250:-

Tryck:
XRT
Box 63
261 22 Landskrona
Tfn: 0418 - 44 61 80

Nära Jesus - men var befinner han sig?

*Håll dig nära Jesus
där du går din stig.
Låt ej någonting
från honom skilja dig.
Lyser sol på vägen,
hopar molnen sig.
Håll dig nära Jesus,
han bevarar dig.*

Sångstrofen från min barndoms läger påminner om de senaste årens formuleringar kring vad EFS vill vara och göra: *EFS vill vara en hjälp för människor att leva nära Jesus Kristus*, som det uttrycks i Framtidsutredningen.

Det låter ju både rätt och bra. Men frågan är väl vad det egentligen betyder!

Jag kan känna en viss oro för att det för många av oss i stort sett bara stannar vid en slags inre attityd, framför allt uttryckt i bön och lovsång. Och sedan inget mer.

Om man ska försöka leva nära Jesus måste man kanske börja fundera på var han är. Är han inte fortfarande "Utanför lägret"? Lever han inte i huvudsak bland alla samhäl-

lets outsiders?

"Jag var sjuk, hemlös, satt i fängelse - men var fanns du? Fortfarande på någon konferens med likasinnade där du lärde dig nya lovsånger? Eller som vanligt, i kyrkans trygga värme? Jag behövde en nästa - var du där?"

Jag säger inte att det här är lätt. Jag tycker att Jesu liknelse i Matteusevangeliet 25 om Människosönens dom är bland det mest utmanande och omskakade som finns i Bibeln. Och samtidigt så befriande!

Men lätt är det inte.

Vi måste ta frågorna på allvar: Vad är det att leva nära Jesus? Var finns han? Och finns jag där han finns?

När jag ställer mig de frågorna, får jag ofta en slags parafras av Gamla Testamentets profetord till svar:

"Jag ids inte längre höra på dina lovsånger, jag är trött på dina ords rabblande. Jag slår dövörat till för dina böner.

Nej, detta är den lovsång jag vill ha: Att du finns på de slutna anstalterna, att du öppnar ditt hem för den ensamstående mamman med sina

5 barn, att du finns på akuten när den homosexuelle kommer in miss-handlad för sin sexuella läggningsskull, att du är med och jobbar på härbärgat för de hemlösa, att du kämpar politiskt för rättvisa mellan folk och stater, att du..."

Tro inte att jag på något sätt tror att jag kan höra Guds röst på ett särskilt sätt när jag skriver dessa rader. Men jag skriver från en nöd, jag skriver för att problematisera. Jag skriver för att utmana mig själv - men också för att utmana oss alla. Jag skriver för att vi måste vidga vad vi tänker kring vad det är att leva nära Jesus. Och då blir i alla fall min känsla en enorm utmaning: Lever jag nära Jesus eller uttalar jag bara en massa ord i en miljö som är bekväm och trygg för mig? Är min religion en varm och skön filt bara för mig? Finns det någon värme för den frusne i min Jesus-relation?

Och då blir bönen till sist den samma som på lägerkvällen på 70-talet - fast i lite omskriven form: *Håll mig nära Jesus, där jag går min stig - låt ej någonting från honom skilja mig!*

Per Frostensson, Simrishamn

RELEASE-PARTY med Ingemar Olsson

Fredag 18 nov. kl. 19.00

Ingemar Olsson presenterar sångerna från
sin sprillans nya CD "Eller hur!"
Servering. Fri entré. Försäljning.

Åhusgården

betraktelse

*Och de gav inte bara det jag hade hoppats
– efter Guds vilja gav de först och främst sig
själva, åt Herren och åt mig. 2 Kor 8:5*

Finns *du* med i det du ger eller gör?

Vem har inte slentrianmässigt lämnat en 100-lapp i kollekten eller pliktskyldigt bakat bullar till kyrkkaffet, lämnat ut psalmböcker till kyrkobesökarna eller deltagit i något styrelsemöte, utan att egentligen känna så mycket engagemang för det du gjort?

Jag tror att fler än en känner igen sig.

Vad Paulus talar om här är en av nådegåvorna i funktion – givandets nådegåva – men undervisningen kan tillämpas även på alla andra gåvor.

De fattiga makedoniernas generositet är ett exempel på givande som Paulus ger till de rika korintierna. Makedonierna hade visserligen gett mer än vad Paulus vågat hoppas på, men poängen var inte gåvans storlek utan deras engagemang. De gav sig själva. Det handlade inte om att ge lite grand med ena handen. Det handlade om att ge sig själva. Makedonierna fanns med i sin gåva. De gav sig själva med sin gåva.

När Paulus fortsätter att undervisa (2 Kor 8:1-15) om givandet står det klart att det inte handlar om hur mycket man kan ge utan på vilket sätt man ger som är själva poängen.

Likadant gäller för bruket av alla andra nådegåvor och allt tjänande i Guds rike. Det är en sak att utföra en viss uppgift, en annan på vilket sätt man gör det.

När Paulus utmanar korintierna att också visa prov på givandets nådegåva säger han så här:

Det här är ingen befallning. Men jag vill pröva äktheten i er kärlek genom att ställa den mot andras hängivenhet.
(2 Kor 8:8)

Den som ger eller gör något på befallning eller av plikt ger sällan eller aldrig av sig själv. Den kan på sin höjd ge av sitt, men aldrig sig själv.

Tjänande i Guds församling handlar inte om att ge *av* sina pengar, ge *av* sitt kunnande, ge *av* sin talang, ge *av* sin tid, ge *av* sitt engagemang.

Då missar vi poängen.

Då blir allt förväntningar, plikt och krav som vi gör med mer eller mindre (oftast mindre) glatt hjärta.

Nej, tjänandet i Guds församling måste ta sin utgångspunkt i kärleken. Kärlek först och främst till Herren för det han gjort för oss men också till våra trossyskon.

Kärleken till Herren måste vara den främsta drivkraften att ge dig själv och dina gåvor till Gud, inte bara *av* dig själv.

Först när du ger dig själv finns *du* med i din gåva, i det du gör. Först då kan du känna den översvallande glädjen i din tjänst som också makedonierna kände över att få vara med och ge.

Stefan Nordström, Karlshamn

Nio nya medlemmar

Söndagen den 14 augusti avslutades sommarens söndagsaktiviteter med en "Sommarfest" i Röke EFS-gård i Eljalt. Detta var en speciell kväll för oss eftersom Mirjam, Joel och Wilma Jarbo hälsades välkomna som ny pastorsfamilj hos oss. Joel arbetar nu som vår egen pastor. Tidigare har vi delat pastor med andra föreningar men nu satsar vi på en egen pastor. Joel kommer att arbeta 50 % under hösten för att så småningom gå upp till 75% tjänst.

Det var många som välkomnade Joel med familj: Torbjörn Larspers från distriktet, Staffan Örnescans - kyrkoherde i Finja pastorat, Carl-Olof Danielsson - präst i Röke samt Röke EFS styrelse och givetvis alla medlemmar.

Till vår stora glädje fick vi denna kväll även välkomna sju andra medlemmar till vår förening.

Margareta Cada, Röke

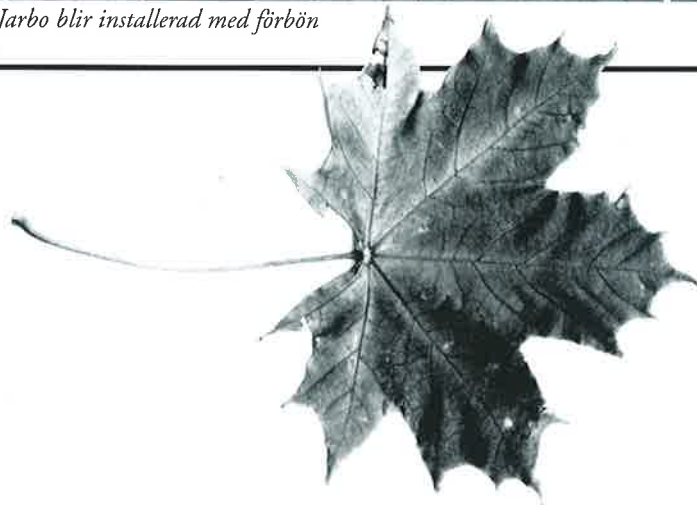

Joel Jarbo blir installerad med förbön

Joffi din
missionsbutik

Böcker, cd-skivor,
rättvisemärkta livsmedel
och hantverk

Vendesgatan 1C
(vid parkering Ö. Boulevarden)
291 53 Kristianstad
tel: 044-12 00 30
Öppet tisd - fred 10-17.30
lördag 10-14 (ej juni-aug)

Nyår 2005 på Höllviksstrand!

Fira nyåret med utsikt över Öresund:
Nyårsfirande 31/12 - 1/1
Medv: Knut Olsson
Välkommen!

Läs mer:
www.hollviksstrand.com

Skärgårdslägret ur en ledares perspektiv

Jag hade aldrig varit på Stenbräcka förrän denna sommar. Björn Pettersson, som är gårdsföreståndare på Stenbräcka, bjöd upp mig i början av sommaren för att samtala om det fanns möjlighet att göra ungdomsläger på gården. Jag blev direkt helt förälskad i platsen och skärgården.

Men det var inte främst läget och den vackra platsen som gjorde att den var perfekt för läger, utan det varma välkomnandet av Björn och gården. Man hade länge längtat efter att få ha ungdomsläger. Och vi på distriktsexpeditionen ville så väldigt gärna göra något för Blekinge och ungdomarna där.

Planeringen satte fart och den 26 augusti var det 70 förväntansfulla ungdomar och ledare som samlades på Stenbräckagården.

Som lägerboss vill jag naturligtvis säga att ledarteamet var hur bra som helst. Det är så viktigt att vi sätter samman team utifrån gåvor och talanger. Tillsammans kompletterade vi varandra enormt bra. Att dessutom få ha med sig två själavårdare var en lyx som varje läger borde ha. Målsättningen med lägret var att ge en inspirerande uppstart inför hösten. Att ungdomarna fick komma tillbaka peppade och fördjupade i sin relation med Jesus för att med stor entusiasm kasta sig in i det lokala arbetet och församlingen. Alla läger på distriktet har just detta som målsättning, att ge inspiration tillbaka till den lokala församlingen. Målsättningen var även att försöka fånga upp de konfirmander som

gick på sommarens konfirmationsläger, samtidigt som vi ville att de som var äldre skulle känna sig hemma. Vi försökte åstadkomma det bland annat genom att ha seminarier på olika nivåer.

Lägret genomsyrades av en djup Jesuscentrerad undervisning, sport och andra aktiviteter och mycket skratt. På lördagskvällen hade vi ett lovsångsmöte med en predikan som jag fortfarande bär i mitt hjärta. Vi har så många otroligt bra unga predikanter just nu. Nu gäller det för oss äldre att släppa fram alla dessa gåvor!

Senare på kvällarna hade vi Nattcafé som blev en succé med superbra spex. Det är så viktigt att vi kan kombinera humor, spex och en

djup andlighet.

Jag är så tacksam över alla ungdomarna som var där och jag är så tacksam över de ledare som gav så mycket av sig själva och genomförde de uppgifter som de hade ansvar för med glans! Ni är verkligen Jesus med era liv och gåvor!

Jag vill också nämna hjältarna i köket (ni vet själva vilka ni är) som lagade mat till oss och lade ner sin lediga helg på att stå och svettas! Ni var så otroligt bra!

Men kanske är jag mest tacksam över gården, gårdsstyrelsen och Björn. Ni mötte oss med en generositet och värme som jag tror att ungdomarna och vi ledare kommer att bära med oss länge. Ni fick oss att känna oss som hemma! Och vi längtar efter att få komma tillbaka. Vår bön är att er gård verkligen ska bli till välsignelse för barn och ungdomar där de får ge sina liv till Jesus Kristus. Tack!

*Marie-Louise Nilsson, Ängelholm
GUL-inspiratör i EFS i Sydsverige*

Bilden hämtad från galacellen.nu, tagen av "Kerstin"

Skärgårdslägret ur en deltagares perspektiv

Sol, bad, seminarier, andakter, gemenskap med vänner och framförallt - med Jesus. Kan det bli bättre? Förmodligen, men vi är nog många som har svårt att tänka sig hur.

Resan upp till Blekinge startade på fredagen. Bussen gick från Ängelholm och efter stopp i bland annat Helsingborg och Lund anlände vi till sist till skärgården, närmare bestämt Tjurkö.

Vi fick en alldeles fantastisk start på lägret när vi, efter att ha tömt bussen på väskor och godispapper, gick ner till havet. Där på klipporna hade ledarna förberett andakt och nattvard. När vi satt där tillsammans kunde vi inte annat än förundras över Guds fantastiska skapelse. Skillnaden mot vardagen blev extra tydlig när man lyfte blicken och såg den fantastiska stjärnhimlen. Vi bara satt där tysta tillsammans och njöt.

Tystnaden bröts dock snabbt, för efter andakten var det dags för kvällscafé. Jag tror inte att det var någon som kunde hålla sig för skratt när ledarna satte igång och spexade. Riktigt kul var det!

När vi gick och la oss senare var vi nog alla övertygade om att det skulle bli en helt underbar helg.

Under lägret fick vi delta i seminarier, ha andakter, umgås, segla, bada och såklart äta massvis med god mat. Vi är nog alla överens om

att det hör läger till att äta minst dubbelt så mycket som man brukar!

På kvällarna ledde ett gäng ungdomar från EFS-kyrkan i Helsingborg lovsång. Vi tackar för era gåvor och för er medverkan.

Det var roligt att så många kom och extra roligt att det var så många nya från sommarens konfirmationsläger. Jag hoppas och tror att det blev en bra start på många år av lägerdeltagande!

Ett stort tack för att vi fick låna gården vi bodde på. Tack också för

trevligt sällskap och för all god mat vi fick. Det var en otroligt vacker gård, så välplacerad precis vid havet. Allt var mysigt. Till och med ute-dassen som vi till en början var lite skeptiska till bidrog till charmen.

Tack också till alla ledare för all tid ni la ner på att planera och genomföra lägret och tack till alla andra som var med och gjorde lägret till en oförglömlig helg!

Julia Björverud

Bilden hämtad från gulaceller.nu, tagen av "Kerstin"

Varför växer en del kristna sammanhang? Finns det gemensamma drag hos församlingar och kristna grupper som växer?

Sedan några år finns EFS med i NFU - Naturlig Församlingsutveckling. NFU är resultatet av ett stort internationellt forskningsprojekt där man undersökte varför vissa församlingar växer och utvecklas. I projektet fanns både frikyrkor och majoritetskyrkor med. När NFU presenterar sig självt kan det se ut som följande (hämtat från NFU Sveriges webbplats):

Vad är

Naturlig Församlingsutveckling?

Naturlig...

Allt levande växer, det ligger i själva livets natur. Ingen behöver tvinga träd att skjuta skott, man behöver inte övertala barn att få tänder. Att handskas med något levande handlar om att ge förutsättningar för livets energi att hitta utflöden, att ge strukturer och ta bort hinder så att det som växer kan göra det på sitt eget naturliga sätt.

Församling...

Församlingen är en levande organism, den rymmer i sig Guds rikes liv. Precis som det lilla fröet har församlingen en inneboende växtkraft. Fröet behöver komma i jorden och församlingen finna sin rätta miljö så växer båda av sig själv. Det enda som behövs är vattning och omvårdnad. Vi behöver arbeta i linje med detta, inte emot på konstgjorda sätt, utan i samklang med församlingens innersta väsen.

Teologisk grund...

Den teologiska grunden för NFU hittar vi kanske klarast beskriven i "liknelsen om den växande sådden" i Mk 4:26-29. Där beskrivs Guds rike som ett frö med inre växtkraft, därför växer det av sig själv ("automatiskt" i grundtexten). Liknelsen handlar också om balansen mellan bondens olika insatser. Bonden arbetar hårt med att bruka jorden, men litar också på att sådden växer även när han sover (v.27). Han arbetar och vilar i tillit till Guds växtkraft i skapelsen. När Paulus refererar till samma fenomen i samband med församlingen så talar han också i organiska termer: I Kor 3:7 "Varken den som planterar eller den som vattnar betyder något, bara Gud, han som ger växten." Det verkar alltså som att Gud har lagt ner en självväxande kraft i församlingen när den fungerar som den ska. Denna övertygelse ligger som grund för NFU:s tänkande.

Utveckling...

Liksom allt annat levande så är församlingen skapad för att utvecklas. Det finns en kraft i den som verkar för att nå dess mål och fullbordan. Alla vi som älskar församlingen och arbetar för att den ska bli allt det den är ämnad att vara, behöver bra verktyg för att göra en hjälpsam insats, att vattna, beskära, gödsla på rätt sätt. Vi vill att församlingen ska "växa i alla avseenden" Ef 4:15.

Det är det som Naturlig Församlingsutveckling handlar om, vilka faktorer som är avgörande för växten, hur man identifierar dem i sin egen församling och hur man sedan arbetar med dem på ett naturenligt sätt.

Resultatet av forskningsprojektet

Åtta särdrag

Vad fann man då i den stora internationella undersökningen? Utifrån sin tidigare forskning, detta var femte steget av en "forskningsraket", så hade man identifierat sju faktorer som man trodde var avgörande för församlingsväxt, men man hade inte prövat de teorierna utanför den tyskspråkiga världen. Nu visade det sig att man hittade en åttonde faktor. Dessa faktorer, eller "särdrag" som vi kallar dem, är de principer som identifierats som de gemensamma faktorerna hos växande församlingar i hela världen. Särdragen rör kvalitet, inte kvantitet. De är utmärkande drag för församlingens liv och hur de uppfattas hos de som lever med i församlingen. Varje särdrag består av ett substantiv som beskriver själva området och ett förtydligande adjektiv. Här följer en mycket kortfattad beskrivning av de åtta särdragen:

1. STÖDJANDE/DELEGERANDE LEDARSKAP

Ledare som utrustar och uppmuntrar andra till tjänst och själva är öppna för att ta emot handledning.

2. GÅVOBASERAD VERKSAMHET

Verksamhet som bärs av rätt person på rätt plats med rätt motivation.

3. HÄNGIVEN ANDLIGHET

Den andliga atmosfärer i församlingen är "smittande", berörande och entusiasmerande.

4. FUNKTIONELLA STRUKTURER

Verksamhet och ledarskap som

är anpassade till att bära frukt i den rådande situationen.

5. INSPIRERANDE GUDSTJÄNSTER

En gudstjänst som bygger upp, berör och skapar delaktighet.

6. LIVSNÄRA SMÅGRUPPER

Det finns grupper som: Möter hela människans behov. Är inriktade på att växa och dela sig.

7. BEHOVSORIENTERAD EVANGELISATION

Evangelisation som utgår ifrån och möter aktuella behov hos ickekristna, särskilt dem man redan har en relation till.

8. KÄRLEKSFULLA RELATIONER

Guds kärlek som tar sig praktiska uttryck helg som vardag.

Kvalitetsskillnader

Man fann vidare att skillnaden mellan växande och minskande församlingar var mycket stor när det gäller de åtta särdragen. Med andra ord: Församlingar som växer har i allmänhet en mätbart högre kvalitet. Det gäller dock inte utan undantag, det finns församlingar som växer numerärt men vars kvalitet ligger under medeltalet, kvantitativ växt är tydligen möjlig på andra sätt.

Automatisk växt

Det fanns emellertid en regel som man inte fann ett enda undantag till bland de 1000 församlingar man undersökte. Alla församlingar som kom upp i ett kvalitetsindex på 65 eller mer för samtliga åtta kvalitativa särdrag, är växande församlingar. Detta är kanske den mest spektakulära upptäckten i studien. Det innebär att om en församling har tillräckligt hög kvalitet, är tillräckligt "bra" på rätt saker så växer den automatiskt (i exakta statistiska termer, med 99,4% sannolikhet).

Mer information

Man fann mycket mer, som finns att läsa i boken "Naturlig Församlingsutveckling", men för nu räcker det att konstatera att sambandet mellan kvalitet och kvantitet en gång för alla är fastlagt, samt att de särdrag som är viktigast för växt är identifierade.

www.baptistsamfundet.nu/nfu

I Sverige administreras NFU av Svenska Baptistsamfundet men är ett ekumeniskt samarbete där även EFS finns med.

I EFS i Sydsverige arbetar eller har flera missionsföreningar arbetat med NFU. Några av dem är Malmö, Karlskrona, Karlshamn och Örkel-ljunga. Om din missionsförening är intresserad av att arbeta med NFU, kontakta distriktsexpeditionen.

Torbjörn Larspers
df@efssyd.org

Livsväg 05

Den **18-20 november** vill vi på nytt få inbjuda dig som är **mellan 20 och 35 år** till konferensen **Livsväg** i Uppsala.

Förhoppningen med **Livsväg 05** är att konferensen ska få bli en oas där människor får mötas och bearbeta sina frågor om tro och liv. Vår ambition är att kunna erbjuda en stor variation i former och uttryckssätt, samt att ge möjlighet till samtal och möten i mindre grupp.

Temat för **Livsväg 05** är **Tidsandan**. Vi kommer på olika sätt att uppmärksamma och granska de idéer och livsstilsmönster som sätter sin prägel på Sverige år 2005. Bland seminarierna kan nämnas: Kriget om sexualiteten (Stefan Gustavsson), Arbete och identitet (Chris Rydén), Människovärde och abort (Tomas Seidal), Feminism och kristen tro (Anna Sophia Bonde), Kommunikation i en postmodern tid (Lars Johansson), Samhällsengagemang (Karin Cedersjö/SPEAK), Sex, drugs and rock 'n' roll (Olof Edsinger) m fl.

För info och foldrar kan du maila till olof.edsinger@efsmittsverige.org eller ringa på 018-169853. Du kan även gå in på www.efsmittsverige.org.

Arrangörer: EFS Mittsverige, Johannelunds teologiska högskola, Lötenkyrkan och Hagabergs folkhögskola.

RESANS ÅR

2005 har varit extra händelserikt för körsångarna i S:t Mikael.

Barnkören Mixen och ungdomskören Angel Gospel reste till Göteborg och framförde "Himlafesten"; Mikaelikören for till Gotland och sjöng på tälmöte och S:t Mikael gospel fick möjligheten att studera gospelns ursprung i Chicago. Läs tre körsångares tankar om resorna.

-Som körledare är det fantastiskt att få vara med om tre så olika men alla inspirerande resor. Och körsångarna är HÄRLIGA.

Marie Brandt Wilhelmsson, kyrkomusiker i S:t Mikael, Ängelholm

Sång och skratt i Göteborg

Gäspningarna som ideligen smittat av sig utanför bussen började avta så fort man satte sig tillrätta i sätet. Klippans barnkör "Primkören" under ledning av Anders Wilhelmsson och Mixen samt Angel Gospel från S:t Mikael kyrka med Marie Brandt Wilhelmsson som körledare skulle göra denna resa tillsammans. Äntligen kunde den börja!

Det hade inte gått så värst många timmar av söndagen den 2 maj men stämningen var ändå ganska på topp när bussen startade sin färd mot Göteborg. En sittande tipsrunda fanns på menyn av underhållning. Det fanns även musik att avnjuta med mer eller mindre kända barnlåtar som några gladeligen sjöng med i.

Regnet piskade mot rutorna men när vi närmade oss Kortedala, där Vårfru kyrka är belägen, kunde man skymta solen bakom snälla moln och snart klagade man på att det var för varmt i bussen!!! Kyrkan är en mycket ovanlig byggnad, helt byggt i brunt tegel och med en otroligt vacker kyrksal. Vi fick ett varmt bemötande av prästen och andra anställda.

Sedan började generalrepetitionen av musikalen Himlafest som vi skulle framföra senare i gudstjänsten. Denna musikal handlade om några uttråkade barn i en kyrka som skulle försöka lätta upp stämningen genom att leka himlen.

Alla barn fick bli änglar, utom en som utsågs till Gud. Änglarna sjöng och pratade om hur det var i himlen. Hur Gud är, att alla får vara med i Guds rike och att det är viktigt att ta hand om jord, vatten och luft. Jorden, vattnet och luften kom också "gående" och berättade om hur de har det på jorden just nu. Himlafesten skulle komma att bli den delen där alla möttes i försoning. Det var "Primkören" som stod för replikerna och samtliga körer stod för sångerna.

Efter Himlafesten fortsatte gudstjänsten. Angel Gospel sjöng också några låtar i slutet. Fast det ekade ganska rejält av tomma bänkrader i kyrkan var de som var där glada och nöjda, vilket var mycket kul att höra. Sedan bjöds det på lunch av de snälla församlingsborna.

När bussen körde tillbaka mot centrala Göteborg var alla spända och glada över det som nu skulle komma, nämligen Liseberg. Tankar om berg- och dalbanor hade förmodligen snurrat i de flestas huvuden under större delen av resan och nu var det slutligen dags.

Körerna delades upp i grupper, några med hjälpsamma föräldrar som ställt upp hela tiden. Därefter var det bara att åka. Men som vanligt tar allt det roliga slut. Vi sade hej då till Liseberg och Göteborg och begav oss mot McDonalds.

Som underhållning under hemresans två timmar visades två filmer. Bra avslappning!

Det blev högre ljud och mer skratt från alla under hemvägen, fast snart började gäspningar åter smitta av sig.

Till slut körde bussen in vid kyrkan och stannade. Där slutade även vår dagsresa. Jag hoppas och tror att många andra också hoppas att det inte var sista gången vi skymtade Göteborgs gator med glad sång och musik. Man kan sammanfatta denna dag med två ord: Riktigt härligt!

Susanne Maltesson, Ängelholm

*Marie Brandt Wilhelmsson
Foto: Carolina Persson*

S:t MIKAEL

Mikaelikören på Gotland

Mikaelikören åkte på bussresa till Gotland.

Resan anordnades av Christina och Erik, som båda är sångare i Mikaelikören.

Tyvärr kunde inte alla körmedlemmarna följa med men vi blev ett glatt mixat gäng med församlingsmedlemmar.

Tillsammans bildade vi "Gotlandskören". Busschauffören Roger sjöng också med. I vanliga fall sjunger han i S:t Mikael gospel.

Vi övernattade på Ekegården, en EFS-gård som arrangerar många läger och kurser och som serverar mycket god mat.

Det arrangerades dagliga bussurer med en fantastisk guide som hette Gertrud. Hon visade oss allt från norr till söder. De slantar som Gertrud fick som lön skickade hon till en pastor i Afrika som med denna hjälp kan hålla en församling och sin egen familj med allt de behöver. Gertrud var en underbar dam som kunde allt om Gotland och som dessutom ordnade matpacke och

nybakade kakor till oss varje dag.

Med på resan var också Marie, vår körledare och Cecilia, församlingens präst, som med glädje delade med sig av Guds budskap i sång och bön.

Höjdpunkten var lördagkvällens tältmöte i Hejde där vi framförde våra sånger och Erik predikade. Erik, vår reseledare, har tidigare varit pastor på Gotland.

Tältet fanns i en trädgård hos en familj på landet, pyntat med blommor och grönt från traktens trädgårdar.

Och från trakten kom också alla hembakade bullar och kakor. Fullmånen och stearinljusen lyste och det var en magisk kväll.

Vår sista dag tillbringade vi i Visby som ju är en vacker och sevärd stad. Förutom guidning hann vi shoppa lite.

Fyra dagar går fort och vi återvände sen söndagkväll till Ängelholm, trötta men mycket nöjda och tacksamma för den välorganiserade resan och det vackra vädret.

Tack alla som var med!

Vi hoppas på en snar återträff då vi har många vackra bilder och fina filmer att dela med oss av.

Eva Karlsson, Mikaelikören

*Mikaelikören på Gotland
Foto: Jan Roth*

Chicago 2005

Att det efter noggrant och långt planerande äntligen blev av! Chicagoresan. Hon skulle få komma till USA, hon skulle tas till musik och nya impulser. Just där fanns det som hon älskar, som får henne att bubbla; gospeln. Fredagen den 27 maj kl. 15.40 lyfte planet från Kastrup och den speciella resan tog sin början. Både hon och hennes reskamrater var fyllda av förväntningar. Körmedlemmar från S:t Mikael gospel, Kefas Gospel och Lerbergets Gospelkör landade tryggt, efter en lång

flygtur, 06.00 pm i Chicago.

På lördagen drog vår reseledare Håkan Fermgård runt gänget i Chicago. I Willow Creek, som uttrycks vara en "vit kyrka" och då den enda som besöktes under resan, talade de om människor som är annorlunda. De talade om att finna kraft i sin tro - om man har någon. Att finna Gud.

Sen var det söndag och detta skulle bli en intensiv men spännande dag. Den första kyrkan vi besökte heter Evangel Assembly of God och det andra kyrkobesöket var i

First Church of Deliverance. Människorna var uppklädda, stora hattar, hår med minst ett kilo hårvax i, dressar i både neonfärger och lite mer diskreta. Hon var imponerad av en tant som såg ut som diskokulan som finns hemma på Bahnhof - hon var jättefin. Själv kände hon sig ungefär lika fin som en gråsten, men hon hade i alla fall försökt. Kyrkans kör och en gästkör från New York sjöng och det var inte alltid vackert, det lät inte som den gospelmusik som hon var van vid. Det lät inte heller som opera men

kanske någonstans där emellan. Mitt emellan två sånger får hon syn på en sjuksköterska... ni vet med en sådan där riktig sjuksköterske-outfit med hatt och allt. Hon satt längst fram i kyrkan tillsammans med kören och hon var en symbol för hur intensiv en gudstjänst kunde vara.

The Metropolitan Baptist church. Massor med människor, de står upp och jublar... inte kan det väl vara oss de jublar för? Eller? Människor från lilla Skåne som bildat en kör står nu där. En obeskrivlig känsla. "Chosen" och "Halleluja you're worthy" skulle de sjunga. Deras körledare Marie Brandt Wilhelmsson är en ängel för hon står alltid kvar där... lika glad, lika engagerad.

På måndagen fräs "Memorial Day" för stupade soldater och gruppen hamnade på en välplanerad barbecue. Hela Chicagos befolkning hade tagit med sitt utemöblemang och riggat upp sig i parker runt omkring.

Tisdagen blir nästan lika intensiv som alla andra dagar, men på ett helt annat sätt. Utanför Greater Holy Tempel Church of God in Christ samlas alla för att ha en workshop där man skulle lyssna i tre och en halv timme på ett föredrag om gospelns historia. L Stanley Davis är en intensiv man som pratar på i timmar om gospelmusiken och hon förstår hur stort det är. För slaverna handlade det om att vara säker på sin tro och tron på sig själv och sitt folk. Hon menar att det är de känslorna som ger styrkan åt musiken och att det är en del av den styrkan som människor söker i gospelmusiken. Hon förstår nu att musiken symboliserar hopp och då inte bara till Gud utan föreställningen av att få uppleva övertygelse inom sig själv. Sångerna är uttryck i förlorade ord: den genuina spirituella verkligheten i en osedd värld! Många av gospelkörerna i USA sjunger om droger, misshandel och tonårsgraviditeter. Pastorn predikar om att vara gängmedlem. "About being in the right crowd. The Jesus Crowd". För

*S:t Mikael gospel, Kefas Gospel och Lerbergets Gospelkör
Foto: Inger Toebosch*

henne är det en blandning av livets kunskaper och en källa för behövd inspiration och hopp som hon desperat söker... som världen desperat söker...

Under en körövning i Salem Baptist Church kom människor släpandes på "dramatenkärror" där de förvarade noter och dylikt vilket var annat än de små pärmar vi avancerat till hemma. Kyrkan var stor, målad i vitt och lila enligt henne (rosa enligt andra) och gula och blåa ballonger pryddes taket och varje bänkrads början. Vi befann oss i landet där ordet "lagom" inte existerar. När sällskapet anlände blev de avsläppta precis utanför ingången... kanske för att samhället just där inte var så tryggt. Hon tänkte mycket på det... Hon tänkte på Elvis och "In the Ghetto"...

Veckan börjar närma sig sitt slut och därmed även resan. På torsdagen siktade sällskapet in sig på John Hancock Building och de åkte upp till restaurangen på nittiofemte våningen. Där fanns allvarliga män i kostymer med ansiktsuttryck som en fiskfilé, det märktes att säkerheten var en prioritet.

Ännu en gång befann sig gruppen i en kyrka med limegröna väggar, konserthallsliknande arkitektur och en sprallig musiker. De André

Patterson... en stor röst i en lite man. Han sitter vid sin lilla hammondorgel och börjar sjunga det vi snart ska lära oss. Att träffa de toner han förmår sig att välsigna oss med vore som att skjuta en sparv med en kanon.

På fredag liksom på lördag och söndag var det festivalyra. Chicago Gospel festival som omfattade ett enormt festivalområde med youthtent, huvudscen och andra småtält och musik kom från alla håll och kanter. Där var vi ganska ensamma om att vara vita men så otroligt välkomna och flera tusentals människor jublade då vi presenterades som gäster. Ljudet från trummorna i musiken blandades med suset från välkomna vindar. Det började skymma men staden långt ifrån sov då festen fortsatte till långt in på kvällen.

Flygresan hem gick bra, men det hon kände mest var vemod. Hon ville inte lämna allt det hon funnit. Nej, det var då hon bestämde sig för att ta vara på det hon hittat. Ta med sig så mycket av de känslor och upplevelser hon fått därifrån och krampaktigt hålla fast vid dem och genom gospeln dela med sig lite av allt det som berört henne.

Jannike Toebosch, Ängelholm

Fest med mersmak

Vi var över 300 stycken som var med på distriktsfesten i Hässleholm och som tyckte att det här tål att upprepas. Det var ett tag sen så många hade kommit samman för att fira gudstjänst. Vuxenutskottet, som organiserade distriktsfesten, hade gjort stora ansträngningar för att det skulle bli så festligt som möjligt - en dag med gemenskap och inte minst uppbyggelse.

Torbjörn Larspers installerades som distriktsföreståndare med förbön

Utskottet hade engagerat Bengt Johansson som före festen hade övat ihop en lovsångskör som medverkade under festen och som ledde festdeltagarna i lovsången.

Elisabeth Sandlund, redaktör för Kyrkans tidning, berättade om sin väg till tro. Hur dotterns konfirmation blev en vändpunkt i hennes liv. Konsekvensen blev senare ett engagemang i S:ta Clara Kyrka där hon är ordförande för EFS-föreningen "S:t Clara kyrkas Vänner".

Under festen installerades Torbjörn Larspers till distriktsföreståndare i EFS Sydsverige av missionsföreståndare Anders Sjöberg. Torbjörn fick bibelord på "vägen" av Maria Grahm, Eva-Lotta Kjellberg, Gösta Andersson och Christer Caesar.

Det fanns också tillfälle till gemenskap vid "fikaborden". Trots mängden av "fikande" så avlöpte denna del av festen smidigt tack vare en god organisation.

Efter uppehållet fick vi lyssna och sjunga tillsammans med Bengt och lovsångskören. Anders predikade över psalm 19 i Psaltaren. Kollekt till EFS utlandsarbete togs också upp vid två tillfällen.

Efter detta var festen över. Vi som var där hoppas att nåt liknande snart kan organiseras. Vi behöver någon gång då och då inspireras och se att vi ändå är många som vill arbeta för Guds rikes utbredande.

Med på festen:

Per Andersson, Staffanstorp

Elisabeth Sandlund berättade om sin omvändelse och sitt liv

Tre ledargestalter: Christer Caesar, Torbjörn Larspers och Ander Sjöberg

Bengt Johansson med team ledde församlingen i lovsång

Vad är bäst med hösten?

Lite lugnare tempo
Per Andersson, Staffanstorps

Färgerna och luften
Torbjörn Larpers, Eslöv

Färgen. Luften. Lugnet.
En klar vacker höstdag med
hög luft, klarblå himmel och
mångfalden av höstfärger.
Bengt Eliasson, Hässleholm

Lingonen och svampen!
*Gull Britt Hallabro,
Hässleholm*

De färgade löven och den klara
luften.
Evalotta Kjellgren, Örkelljunga

Efter sommarens förskingring
återkommer man till de gamla
vännerna och till
sin egen kyrka.
Carl Forssman, Råå.

Det börjar bli lite mysigt!
*Marianne Simonsson,
Helsingborg*

- Färgerna
- Trattkantarellerna
- Att man går ner i varv när kvällarna är långa och man kan sitta och läsa.

Per Olof Persson, Broby

- De njutbara höstfärgerna ute i naturen, samtidigt som allt går tillbaka i vanlig ordning efter sommarens aktiviteter.
- När jag ser flyttfåglarna som sträcker på himlen på väg mot sina mål, att vi som Guds folk också har vårt mål i sikte, det eviga.

Caarina Persson, Röke

Rådslag i Områdesråd Norra Skåne

- en bildkavalkad

Foto: Tore Nilsson

Norra Skåne är inte bara en känd lokaltidning, utan även namnet på ett av EFS i Sydsveriges områden. Sedan flera år har missionsföreningarna i Norra Skåne ett par ggr/år samlats till områdesråd för information och gemensam planering.

Ordf. Ingrid Ivarsson kunde vid oktobersammanträdet på Betania i Örkelljunga välkomna representanter från föreningarna i Bjärnum, Hillarp, Hässleholm, Röke, Vittsjö, Åsljunga, Örkelljunga och Östra Göinge. Självskrivna deltagare i rådet är områdets pastor Evalotta Kjellberg, denna gång med en ny kollega vid sin sida, nämligen Rökes pastor, Joel Jarbo. Kerstin Oderhem, sedan i somras kaplan på EFS Gården Åsljunga, deltog också vid mötet och presenterade sig och sina nya arbetsuppgifter.

Områdesrådet beslutade under kvällen bl. a. att fortsätta den uppskattade "traditionen" med en gemensam "Områdesgudstjänst" i Hässleholm i januari 2006.

Karin Olsson, Hässleholm

Missionsdag i Hässleholm

Information är viktigt, i synnerhet när det gäller vår (EFS) mission. Sedan några år tillbaka är det någon från centralt håll som är ute i föreningarna och informerar om läget på missionsfälten. Förr i tiden var det missionärer hemma på "permission" som stod för informationen.

EFS i Sydsverige hade kallat Rune Persson till missionsdagen i Hässleholm för att informera oss, ett 60-tal missionsintresserade, vad som är aktuellt på missionsfälten. Eftersom Rune för inte så länge sedan har varit "ute" så är han väl uppdaterad.

Rune presenterade sig och det visade sig att han har rötter i den skånska "myllan" men är uppvuxen i Tanzania. Hans första uppgift som missionär var att kartlägga relationen mellan kristendomen och islam och på vilka platser det finns

6% till 23%. Ett exempel: kyrkan i Djombe i Tanzania hade under 60-talet en kyrka med plats för 350 gudstjänstbesökare. Kyrkan har byggts till och idag hålls där varje söndag tre gudstjänster med en mer fullsatt kyrka vid varje gudstjänst. Vad beror det på? En anledning är en rak och tydlig förkunnelse om frälsningen i Jesus som är det centrala menade Rune. En målmedveten evangelisation som t.ex. att knacka dörr bidrar också.

Men det finns svårigheter med en kyrka som växer så våldsamt me-

skickar sina ungdomar. Tyvärr är det ganska dyrt att gå där och det är begränsat med platser. Det är också en hög avgång till andra yrken för att kyrkan inte kan betala så bra lön till dem som är färdiga med studierna. Men det finns ett annat sätt att studera på. Då finns den så kallade TEE metoden (Theological Education by Extension), som omnämnts i Livsluft tidigare. Denna metod bygger på självstudier. Lärare kommer ut till studenterna som samlas på olika platser. Denna metod är inte lika kostsam som att bygga prästseminarier.

Efter lunchen, en underbar sådan, fick Torbjörn Larspers tillfälle att informera om Internationella nämnden (Nämnden för internationell mission och diakoni). Det är den nämnd som styr EFS utlandsarbete, Lutherhjälpen och Svenska Kyrkans Mission - hur den fungerar och hur våra "resurser" till missionen fördelas.

EFS har bedrivit missionsarbete i 140 år och har som mest haft ett 100-tal missionärer.

I nuläget har antalet sjunkit till cirka 12 st. Det som saknas idag är som nämnts att inga missionärer kommer hem och berättar om arbetet på "fälten" sa Torbjörn. EFS har två av elva ledamöter plus två ersättare i nämnden. EFS styrelse nominerar EFS ledamöter och Kyrkomötet utser dem. I Internationella nämnden betonar EFS helhetssynen på människan, att människan har både sociala, kroppsliga och andliga behov. Vår röst är viktig i nämnden.

EFS del i nämnden skall utvärderas. Torbjörn menade att det sedan

Foto:
Per Andersson, Staffanstorps

kristen verksamhet. Detta var under perioden 1984-89. Rune åkte ut igen 1994 till 1996, då som föreståndare för bibelskolan i Iringa. Kyrkan i Tanzania har aldrig vuxit så våldsamt som den gör nu. I Afrika, söder om Sahara, har kyrkan växt från att 1965 ha 23% av befolkningen som medlemmar till att år 2 000 ha 57%. I övriga u-länder

nade Rune. Mekane Yesuskyrkan i Etiopien, en av de snabbast växande kyrkorna i världen, har en del problem. Därför är undervisning viktig. I Iringa stift finns 200 olika andliga rörelser men tyvärr lämnar en del den lutherska kyrkan för att gå över till de s.k. nyandliga rörelserna.

Rune fortsatte att berätta om bibelskolan, dit församlingarna

1950-talet har blivit krångligare att skicka missionärer till missionsfältet och att behoven i systerkyrkorna ser annorlunda ut idag, därav det minskade antalet missionärer.

Efter Torbjörns information fick vi av Ingvar Persson en liten redogörelse hur långt distriktets missionsprojekt i Kilwa har kommit. Ingvar menade att kyrkan snart står färdig och snart kan tas i bruk.

Rune Persson fortsatte. En fråga som återkommer i kontakten med våra systerkyrkor är: Har Ni (dvs EFS) övergett oss, ni syns inte? Förr hade vi ett namn vi kunde ha en relation till, t.ex. en missionssekreterare som svarade på våra brev. Har Sv. kyrkan "slukat" EFS är en av frågorna.

Det var svårt att förklara. Därför åkte några ledamöter ur EFS styrelse, missionsföreståndaren och personal från Kyrkans hus ut till Tanzania och förklarade hur det hela ligger till. Det är framför allt tre punkter som gör att EFS missionärerna är så "eftertraktade". De arbetar på fältet,

de möter människorna och de har en Kristuscentrerad förkunnelse. EFS besök i Tanzania har medfört en ny och bättre relation mellan EFS och systerkyrkan där. Mission utan människor är en omöjlighet konstaterade Rune. Missionsdagen avslutades med andakt, ledd av Lillemor Persson, då vi också fick be för våra bröder och

systrar i Afrika.

"Du kan aldrig möta Jesus och förbli den Du var", var en mening som etsade sig fast i minnet från den här dagen. En mening att tänka på. Detta är ett axplock av all den information som vi fick ta till oss på missionsdagen.

Text och bild:

Per Andersson, Staffanstorps

Distriktsekonom 50-75 %

Vår distriktsekonom slutar sin tjänst vid årsskiftet varför vi nu söker hennes efterträdare. Tjänsten innebär ekonomihantering, budget, bokföring, bokslut, personalhandläggning, fastighetsadministration, kontakter med myndigheter etc.

Som distriktsekonom ingår du i arbetslaget på distriktsexpeditionen där även konsulenter, assistent och distriktsföreståndare arbetar.

Arbetsplatsen är EFS i Sydsveriges distriktsexpedition, Vallgatan 9, Hässleholm. MAF-avtal tillämpas. Fackligt ombud är Stefan Nordström, tel. 0454-121 02.

Sista ansökningsdag 15 november 2005.

Tillträde snarast.

För vidare information kontakta distriktsekonom Cecilia Engström, cecilia.engstrom@efssyd.org, tel. 0451-38 80 74, eller distriktsföreståndare Torbjörn Larspers, torbjorn.larspers@efssyd.org, tel. 0451-38 80 75 alt. 0708-28 61 65

Sänd din ansökan till:

"Distriktsekonom"

EFS i Sydsverige

Vallgatan 9

281 35 Hässleholm

Följ med Ebenezer till

ISRAEL

17-27 juni 2006

Flyg från Stockholm, Göteborg o Köpenhamn

Välkommen med på en härlig och spännande resa med många intressanta platser, människor och upplevelser i varm kristen miljö. Arrangör, svensk guide, buss, hotell – allt förstklassigt!

Operation Exodus - Ebenezer Emergency Fund är en kristen organisation som hjälper judar från f.d. Sovjetunionen att återvända till Israel. Sedan 1991 har vi hjälpt ca 112.000 människor, och arbetet fortsätter oförtrutet.

Kontakta Ebenezer Emergency Fund för mer info och anmälningsblankett.

Tel: 046-71 26 50

E-post: eef.sweden@telia.com

expinfo

Cecilia Engström slutar sin tjänst

Vår distriktsekonom Cecilia Engström slutar sin tjänst vid årsskiftet för annat arbete. Cecilia har arbetat på distriktsexpeditionen sedan 1998. Cecilia kommer att avtackas vid distriktets årsmöte 22 april i Åstorp men jag vill redan här och nu framföra vårt varma tack för dessa år.

Rekrytering av ny distriktsekonom

För att hitta en efterträdare till Cecilia letar vi nu med ljus och lycka. En annons finns i detta nummer av Livsluft. Sista ansökningsdag är 15 november, tillträde snarast. Tjänsten är på 50-75 % av heltid. Om Du är personen vi söker, hör gärna av dig! Om Du känner personer som borde söka, uppmuntra dem att göra det!

Distriktsårsmöte

EFS i Sydsveriges årsmöte 2006 hålls lördag 22 april i Åstorp. Då det 2006 är 150 år sedan Västra Skånes Missionsförening bildades, har

distriktsstyrelsen beslutat att hålla årsmötet i västra delen av Skåne - i Åstorp. Årsmötet hålls i fd. Missionskapellet, nuvarande Kulturhuset Björnen.

Jubileumskonferens

I detta tecken. Strax före midsommar, 17-20 juni 2006, hålls EFS jubileumskonferens i Stockholm. Temat är "I detta tecken". EFS är ju jämgammalt med Västra Skånes Missionsförening. Båda bildades 1856. För att markera jubiléet bjuder EFS in till en stor jubileumskonferens. Ta tillfället i akt! Boka dessa dagar för en oförglömlig upplevelse!

Läger och samlingar

Under hösten och vintern anordnas flera läger och samlingar i distriktets regi. För mer information om dem hänvisas till utskick till missionsföreningarna, till almanackan längre bak i Livsluft och till www.efssyd.org respektive www.gulaceller.nu.

Böneämnen

- Sommarens konfirmander
- Alla ledare

Torbjörn Larspers
df@efssyd.org

Kallelse till årsmöte för EFS i Sydsverige

**EFS i Sydsverige håller årsmöte
lördagen den 22 april 2006
i Kulturhuset Björnen (fd
Missionskapellet) i Åstorp**

Enligt stadgarna gäller följande för representation vid årsmötet:

1.1.1 Ansluten missionsförening äger rätt att vara representerad vid årsmötet genom ett ombud för varje påbörjat 50-tal medlemmar upp till 200 medlemmar därutöver med ett ombud för varje påbörjat 100-tal medlemmar. Med medlemsantal avses här summan av direkta medlemmar och medlemmar i aktivitet enligt senaste rapport. Ombuden väljs av de direkta medlemmarna och kan endast utses bland dessa.

1.1.2 Annan ansluten förening äger rätt att vara representerad genom ett ombud

1.1.3 Medarbetarnas fackliga distriktsorganisation äger rätt att vara representerade med ett ombud för varje påbörjat 20 tal tillsvidareanställda medarbetare.

7.7 Motion skall inges till styrelsen senast fyra månader för årsmötet. Styrelsen skall avge yttrande över varje motion.

**Program och tider presenteras
i senare nummer av
Livsluft och sänds ut med
handlingar till föreningarna.**

Christer Caesar, ordf.
distriktsstyrelsen EFS i Sydsverige

**Decembernumret av Livsluft
planeras att ges ut
den 12 december
som ett advents- och
julnummer.**

Red.

almanacka

även på www.efssyd.org

nr/sid

nov.

- 4-6 EFS Allhelgonaläger för ungdom "Kristen -05"
på ÅhusGården
5 Gåsmiddag, EFS-gården Åsljunga
11-13 Hantverksdagar (Frivilligarb.dagar),
EFS-gården Åsljunga
12 Cafékäll, Hässleholm
18 Release-Party med Ingemar Olsson, ÅhusGården 11/3
18-20 Livsväg 05 11/9
25 Alternativ kväll, Ängelholm

dec.

- 3,4,10,11 Julbord
4 Julkonsert med Åhus Manskör och KFUM-kören,
ÅhusGården
4 dec 11 dec Julkonsert med Åhus Swing Orkester, Julbord.
ÅhusGården
18 Julhälsning, ÅhusGården
23- 28 Julgemenskap, EFS-gården Åsljunga
28 dec-2/1 Nyårsdagar, EFS-gården Åsljunga
28 Livskraft syd
31 Nyårsfirande på Höllviksstrand 11/5
31 Nyårsfirande, ÅhusGården

jan.

- 20 Självårdskurs för nybörjare
10 Självårdskurs för nybörjare

feb.

- 14 Stilla dagar, EFS-gården Åsljunga
17 Skidresa till åre

Minnes- och högtidsgåvor

Augusti

Minnesgåvor till Thure Caesars och Elin Perssons minne

Totalt inkommet under perioden:
5 800 kr till distriktets olika verksamhetsområden.

Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13
Telefon: 0451 - 38 80 70
Telefax: 0451 - 38 80 71
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4
Exp. öppen: tisd, ons, tors

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4
281 51 Hässleholm 0451- 845 36

Distriktsföreståndare

Torbjörn Larpers
0451 - 38 80 70, 0708 - 28 61 65
epost: df@efssyd.org

Distriktsekonom

Cecilia Engström 0451 - 38 80 74

Distriktskonsulent

Annica Nordqvist 0451 - 38 80 72

Assistent

Hanna Sjöberg 0451 - 38 80 70

GUL-inspiratör: Marie-Louise Nilsson

tel: 0451-388073 / 0703-388074

ml.nilsson@efssyd.org

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tfn: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: info@efsgarden-asljunga.com

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tfn: 042 - 680 29 (även fax),

042 - 680 24 husmor

Ringamålagården, EFS

Pl 5105

374 92 Asarum

Tfn: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tfn: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tfn: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tfn: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

mitt vittnesbörd

*Röd stor sol sakta på väg ner vid
horisonten. Stilla vatten. Oändligt
hav. Räfflad sandbotten. Lätt bris.
Mjuk sand. Vackra snäckor vid
strandkanten. Små vågor rullar in
över fötterna. Min makes hand i
min. Fridfullt.*

*Vacker septembermorgon på fjället.
Oändliga vyer fulla med berg vid
horisonten. Solen tittar fram.
Porlande bäckar. Djup inandning
av bergsluften. Vacker bergssjö.
Familjen nära. Fridfullt.*

*Allt har du skapat underbart, Herre.
I din nåd får jag vila.*

Hanna Sjöberg, Ängelholm

Nr 12 - 2005

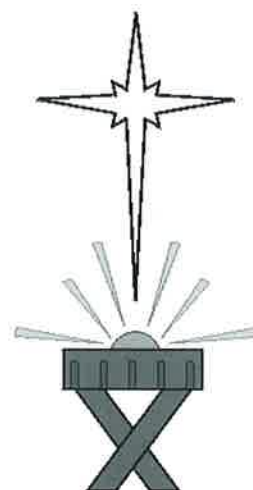
Livsluft

EFS-Nytt Syd

Vincent Nilsson och Röke Blås
Foto: Christer Caesar

**GOD
JUL!**

Röke Blås 50 år, sid. 7,8,9

- Livsluft Ung - Kristen -05, sid. 6
- Distriktets medarbetardagar, sid. 12,13
- Gammaldags nostalgiskt julkåseri, sid. 10, 11

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
- sid 4 Betraktelse
- sid 6 Livsluft Ung,
Kristen -05
- sid 7 Vilken fest!
Röke Blås 50 år
- sid 8 Röke Blås 50 år
Konserten
- sid 10 Gammaldags jul - ett
nostalgiskt kåseri
- sid 12 Från medarbetardagar
i oktober
- sid 14 Gemenskapsvecka i
Åslyunga
- Loppis i Heljaröd
- sid 15 Brev från Addis Ababa
- sid 16 rEFSat i tidningarna
- sid 17 Ekonomisk rapport
- sid 18 Exp.nytt
- sid 19 Almanacka
- sid 20 Mitt Vittnesbörd

Recension av "Natt i okänt hus" av Birger I. Ohlsson

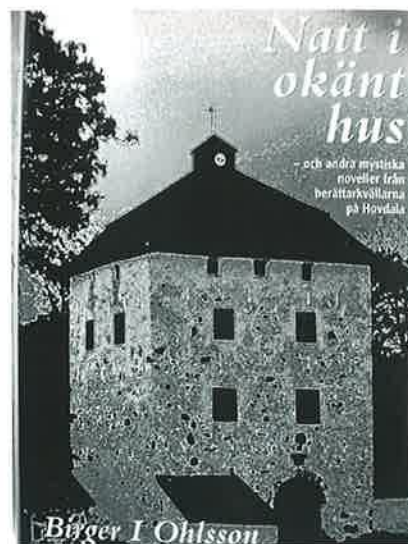
"Till flydda tider återgår min tanke än så gärna ...". Ju äldre man blir desto mer framträder barndomens och ungdomens glada dagar i ett förklarar skimmer. Man minns vandringar på stigar runt Göinges sago sjöar, man minns båtfärder i ljumma sommarkvällar på Bjärlången och skidturer i knäppande kyla i backarna bortom pastor Björks och man minns timslånga övningar på knarriga skridskor och stelfrusna ben...

Ja, det är lätt att bli nostalgisk när tankarna går tillbaka till vår ljuvliga ungdom i Göinge.

Därför blev vi verkligen glada av att få läsa Birger I. Ohlssons bok med historier från de berättarkvällar han har haft på Hovdala slott. Här får vi ta del av både kusliga spökhistorier och gripande människoöden, av våra förfäders kamp för sitt dagliga bröd och den egna härden, av goda och onda människors liv och hur kärleken kan segra - trots allt.

Det är en både spännande och intressant bok som Birger I. Ohlsson författat och det är en glädje att rekommendera den till läsning av både ung och gammal, av både göing och "utsocknes". Ni som letar efter en lämplig julklapp till faster Tilda eller farbror Oskar får här ett förträffligt tips.

Aagot Bjernert, Nacka

...från redaktören

Hej, alla vänner, och en riktigt GOD JUL!

Som vanligt får jag in extramaterial till tidningen och det känns roligt när man kan få med så mycket som möjligt.

Jag har en liten önskan så här till jul: när ni skriver annonsmanus och annan text, var då snälla och gör

inte så mycket formateringar, inget "Word art", t.ex. och inga Publisherfiler. Sådant är inte kompatibelt med layoutprogrammet InDesign som jag arbetar i. Det skapar bara merarbete.

Skriv rätt upp och ner i Word med t.ex. Times New Roman 12.

Tack! Robert

Redaktionsruta

Livsluft nr 11/2005
Ärgång 13
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 - 38 80 70

Ansvarig utgivare är Torbjörn Larpers
Tel: 0451 - 38 80 70
Redaktör: Robert Södertun
Surbrunnsgatan 13, 253 60 Ramlösa
Tel: 042 - 29 87 00 / 0701 83 55 50
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:

Den 15/11 för nr.12. Plan.utg.dag 12/12 2005
Den 13/12 för nr. 1. Plan.utg.dag 3/1 2006

Livsluft kommer ut med 10 nr/år.

Prenumerationspriset är 220:-/helår.

Pg 621 66 09 - 5 Bg 5396 - 9093

Annonspriser:

Helsida	2.500:-
Halvsida	1.400:-
1/4 sida	850:-
1/8 sida	450:-
1/16 sida	250:-

Tryck:

XRT
Box 63
261 22 Landskrona
Tfn: 0418 - 44 61 80

Hur har vi det med våra attityder?

Allt sedan det glada 20-talet har mycket formats och värderats utifrån våra attityder.

Det tillhör det vardagliga livet i ett modernt och postmodernt samhälle, dvs. vår samtid.

I sociala, psykologiska och pedagogiska sammanhang är våra attityder något av drivkraften. Även inom kyrka och samfund är det så.

De flesta av oss har genomgått en eller flera attitydundersökningar alltifrån våra bilars prestanda, innehållet i ett TV-program eller av olika verksamheter som t.ex. EFS framtid och framtidsutredningar.

Attityders värde kan mätas och värderas och min attityd visar sig i

- > min inställning till.....
- > mitt förhållande till.....
- > mina tankar om.....
- > mitt sätt att tala om.....
- > mina föreställningar om.....
- > min tillit till.....

Hur formas mina attityder?

Psykologerna talar om en både *yttre* och *inre* attityd. Kroppsspråket

visar tydligt min yttre attityd men bakom den finns min mentala, inre attityd som formas av vad jag hör, ser, upplever, vill och inte minst av vad jag tänker.

Därför är mitt inre liv med och bygger upp tillitsfulla attityder men tyvärr formas också i mig attityder av misstro och misstänksamhet.

Attityder till kyrkan, EFS, kristendom....

Här görs ständigt mätningar och värderingar både utanför och innanför kyrkdörren. Tyvärr handlar det idag ofta om en nedåtgående spiral som får till följd trötthet, besparing, begränsning och minskad initiativförmåga.

Varför har det blivit så ?

Naturligtvis är det inte så överallt men allt för mycket ändå. Jag kan känna en oro för både egen och andras del och vi kan inte bara hänskjuta det till samhällsutvecklingen och ännu mindre till en odefinierad andlig tidsanda.

Det kanske handlar om ett *nytt*

sätt att tänka och att ändra fokus från problem till att arbeta med lösningar. Nya lösningar! Nya ansvarsfördelningar! Nya sätt att ta till vara varandras begåvningar, talanger och resurser.

Jag påstår inte att jag har alla svar men jag skulle vilja vara med och reflektera kring våra attityders betydelse och arbetar för nya lösningar där det kan vara viktigt att våga tala mer väl om varandra och bryta kverulansens nedbrytande attityd.

att arbeta för en större tilltro till varandra i styrelse och ledarskap.

att prioritera människor före pengar i en verksamhetsutveckling.

att arbeta för ett nytt gemensamt ansvarstagande i kyrka och samhälle.

Kanske är det så att våra attityder betyder mer än vi tror?

Det kan vara början på en livsavgörande omvändelse!

Jag tror det!

Gunnel Andersson, Ängelholm

Livsluftundersökning vid Distriktsfest 25/9-05

Sammanlagt 52 personer röstade

Alt. 1 Missionsbladet – EFS i Mittnorrland, samma papper som en morgontidning. Storlek i likhet med tidningen Metro.
6 av 52 – 11,54%.

Alt. 2 Livsluft som den är idag.
29 av 52 – 55,77%.

Alt. 3 Vårt Missionsblad – EFS i Norrbotten, samma papper som Livsluft. Mindre i storlek än Livsluft.
15 av 52 – 28,85%
+ (förutsatt att det är billigare) 2 av 52 – 3,85% totalt 17 av 52 – 32,7%.

JULKONSERT MED

RÖKE BLÅS

Annandag Jul kl. 18.00
Norra Åkarps kyrka

Solister:

Samuel Westin - saxofon
Mattias Karlsson - sång

Biljetter fr. 5 år 60 kr.

Olof Nils, Bjärnum (ej tel.bokning)
fr.o.m. 3/12 eller

boka fr.o.m. 2/12 på tel.nr.
070-2747456, 073-9032117

Kl. 17.15 insläpp och hämtning av
bokade biljetter.
Bokade biljetter hämtas ut
senast 17.45

Om du är Guds son...

Nästa gång jag kommer till London vid sommartid så vet jag bestämt vad jag ska göra. Jag ska sätta mig på en bänk i minst en timme och bara låta världen gå förbi mig. Det är djupt fascinerande att bara sitta och se på människor och fundera på vilka de är, hur de har det och vart de är på väg. Varför ska jag springa runt när världen kommer till mig istället? Det är precis som advent. Någon kommer dig och mig till mötes. Det enda vi behöver göra är att bli stilla.

I vissa skeden i livet har man dock inget val. Är man t.ex. småbarnsförälder så måste man springa runt. Då får man trösta sig med att Gud är med i farten också. Han är svårare att upptäcka då men Han finns där. Ibland kan jag sitta med ett bibelord i en timme och det rör inte på sig ett dugg. Bibelordet är som hugget i sten, det lever inte. Innerst inne vet jag att det nog handlar mest om att jag inte är stilla, för visst är det så att Gud har sändning hela tiden. Sändning pågår! Blir vi stilla kan vi kanske höra sången i advent. Sången om och till Jesus.

Biskop John S. Spong från USA har under året besökt vårt land. Han redogör i sin bok "A new christianity for a new world" sin nya kristendomstolkning för den moderna människan. Boken är en uppgörelse med den kristna traditionen som "binder människan i dogmer som förlorat sin gamla betydelse". Jesus är inte längre Guds son. Maria är inte längre jungfru. Gud är inte personlig utan förtjänar ett nytt namn: "all varandets grund". Korset innebär inte försörjning. Jesus dog bara därför att romarna hade ihjäl honom. Uppståndelsen är inte kroppslig och det finns ingen återkomst.

Nattvarden ersätts med en agapemåltid. Tillbedjan och förbön för andra människor är meningslöst eftersom Gud inte är personlig. Så långt Spong.

Behöver jag kommentera? I så fall vill jag berätta om en händelse som inträffade när jag i våras vistades några dagar på slottet Bjärka Säby. Vi hade fått "öken-texten" att meditera över av retreatledare Peter Halldorf. Första timmen sa texten mig inget nytt. Under andra timmen hände det. Vad är det djävulen säger till Jesus? Detta hade jag aldrig tidigare i mitt liv sett i denna text. Vad är det första djävulen säger till Jesus när han får chansen? Vilka ord har han gått och ruvat på under "några hundra år" för att vid detta tillfälle få Jesus ur balans? Jo följande: "Om du är Guds son....." Det stod klart för mig att djävulen ville få Jesus att tvivla på sitt uppdrag och vem han från evighet var.

Om Jesus inte är Guds son då är vi kristna de mest lurade människorna på denna planet. Tack Petrus för orden: "Du är Messias den levande Gudens son"

Advent är inte så lättillgängligt. Advent sänds ut på en speciell frekvens som man inte får in "i rappa". Advent kan egentligen bara uppfattas när ditt och mitt hjärta blir riktigt stilla. Att mitt i denna stressade tillvaro där så mycket vill rubba mitt hjärtas jämvikt, balans och harmoni, få äga ett stilla hjärta, är en stor nåd. Att få äga ett hjärta som blivit stillat och vidrört av Honom som "är född av Fadern i evighet" är att uppleva advent i hela sin fullhet och skönhet.

*Med fridfull hälsning,
Allan Svensson, Munka Ljungby*

Först hjälpte vi ...
EFS centralt
(som behövde avyttra testamenterade
fastigheter i SydSverige)

Sedan hjälpte vi ...
EFS distrikt
(som avyttrade missionshus)

Därefter blev det
olika missionsföreningar runt om i Skåne
(Nu senast EFS i Ängelholm som flyttade och bytte lokal)

Nu vill vi hjälpa Dig.
Om Du funderar på att sälja villa,
hästgård, fritidshus, bostadsrätt el.dyl.
så ring gärna
Paul Olsson

Möllebackens
Fastighetsförmedling

Tel. 044 - 10 14 10

livsluft ung

Årets "kristen -05" läger är tillända. Alla har lämnat Åhusgården och den nära gemenskapen som fanns där under helgen den 4-6 november.

Kristen -05, platsen för gemenskap och relationer

Instruktioner för uteaktiviteter

Foto: Per Andersson

Temat det här året var "Nära Jesus". Detta ledde till många bönetillfällen, mycket lovsång och många möten. Det var verkligen en tid för funderingar om livet och kristendomen. Relationer var en mycket stor del av lägret. Det fanns mycket tid för gemenskap med Jesus och även med de andra deltagarna, liksom med ledarna. Det fanns en otrolig sammanhållning trots att vi var över nittio personer. Sättet som alla togs om hand, kärleken som fanns i själva luften, är en ovanlig företeelse. Det fanns värme där.

I allmänhet är detta ett mycket bra läger. Det är inte bara kul utan man får också en chans att lära. Om man vill finns det tid och plats för att komma djupare in i sin relation med Gud. Där finns människor att tala med. Smågrupper där man kan dela med sig av tankar om lägret, om svårigheter man möter i sin vardag och så vidare.

Det är inte lätt att vara kristen i skolan. Det är inte lätt att stå upp för sin tro och försvara den när

man gång på gång ifrågasätts. Här fanns det ingen tvekan om hur det är: Gud är bäst! Det fanns inte spärar på samma sätt när det gällde hur man möter Gud. Under lovsången var det fritt att stå eller sitta, vara stilla eller dansa. Det utnyttjades och det kändes helt naturligt! Gud är Konung, han sände sin Son till oss och det är så fantastiskt och otroligt! Han förstår oss och vad kan vi göra annat än att ära honom och lära känna honom bättre? Finns det något viktigare eller härligare än att komma närmare Jesus?

Ett sätt att få en djupare förståelse för vad Gud vill eller uppmunt-

David Castor undervisar bl.a. om dinosaurier

Foto: Per Andersson

ran till att fortsätta tro, var de olika seminarierna som man fick välja på plats. Allt som allt fanns det fem stycken att välja bland och alla deltagare valde ett av dem. De olika ämnena var: 1) *Vardag med Jesus – vad gör jag måndagsmorgon?* 2) *Apologetik – kan det vara intelligent försvarbart att ha en tro?* 3) *Att lyda och lyssna – styrkan i stillheten.* 4) *Att våga ta risker – endast för hjältarna?!* 5) *Ett djupt tag i ordet – 17+.*

Kvällens sista punkt var "Natt-caféet" som erbjöd smarrig fika och underhållning av trion Simon, Oskar och Peter. Där fick vi träffa en "mästare i kurragömma", en person vid namn "Glädjen" som sprider glädje samt ett besök av "Lennart" – den store uppfinnaren. En av hans uppfinningar är brödrosten som fungerar som en sånglärare. För att brödet ska upp ur rosten måste man ta rätt ton och på så sätt tränar man sin sångröst. Mycket användbar enligt Lennart.

Relationerna mellan deltagarna var, som på de flesta läger, olika. Många kände varandra genom konfirmation, en del från andra läger och någon kände ingen alls. Men när lägret nådde sitt slut skildes vi åt med nyfunna vänner eller med starkare vänskapsband än vi tidigare haft. Vår förhoppning är att dessa underbara människor även är vissa om att Gud inte bara är med dem på läger utan även när de vaknar till en ny dag, i sin säng, måndagsmorgon.

Emma Jespersen, Caroline Öhman

Vilken fest!

"Å vilken fest"! Citatet från en gammal slagdänga passar in på Röke Blås 50-års fest. Cirka 200 nuvarande och före detta medlemmar i "blåset" hade kommit för att delta i festen.

Här fanns också några utländska gäster med bland annat Dave Anderson, Patty och Keith Matthew från USA, och från Tyskland Andreas, Ellen och Christoff Nemitz. Dave är den som tillsammans Keith och Patty brukar arrangera Röke Blås resor i USA.

Efter en stunds "mingel" var det dags för "blåsets" nuvarande uppsättning att "blåsa" in festen. Det blev en kväll med mycket minnen i form av film och video från bland annat resor kors och tvärs i USA, England, Tyskland, Norge, Danmark och Israel. I Norge hade en av konserterna nästan blivit inställd på grund av en lite för gammal "lapps-kojsgryta". Då var många toaletter i Oslo upptagna av magsjuka "blåsare".

Ingrid Ivarsson och Jan Sturesson

Kvällens värddar fr.v. Christina Rubensson, Fredrik Pålsson, Anna Björkenrud, Anders Månsson

påminde oss om Röke Blås grundare Erik Karp som ledde musikkåren från start. Han hade vision, mission och passion, var en eldsjäl och hade ett modernt tänkesätt. Erik har fått betyda mycket för "blåset" och

många har genom musikkåren vunnits för Kristus. Jan menade att Erik var en hängiven ledare och hade en vilja att sprida det kristna budskapet, både till dem som är med i "blåset" och till dem som lyssnar. Ingemar följer i Eriks spår och skulle kunna göra våra senaste kungars valspråk till sina: "Blåset framför allt" och "För blåset i tiden". Ingemar har kraften, uthålligheten och modet. Jan avslutade med att läsa den 150:e psalmen i Psaltaren. Vi fick också under kvällen se en kavalkad över Röke Blås resor och spelningar under olika 10-årsperioder. Det blev många och långa skratt när bilderna passerade revy. Jan Karp var med från början när Erik startade orkestern som då hette Röke EFS Musikkår. Intresset att vara med i orkestern spred sig som ringar på vattnet.

Eriks motto var att alltid spela till Herrens ära, sa Jan.

Dave från USA uttryckte sin glädje över att ha Röke Blås som sina vänner. Jag är privilegierad, menade Dave.

Röke Blås har under årens lopp haft ett antal olika "uniformer". Med en kavalkad, signerad Kristina Karp, fick vi se alla uniformerna såg ut.

Dave Anderson och Jonas Lindfors

Tore Nilsson mannekängar

Tore Nilssons "mannekängande" av 1975 års uniform hade gjort mannekängerna i Paris gröna av avund.

Efter en längre paus var det dags för "före detta" Rökeblåsare att plocka fram sina instrument och tillsammans med senaste "upplagan" av musikkåren spela "Oh happy day". Vilken härlig syn och musikupplevelse. Efter Marie-Louises andakt, fick vi se Fredrik och Olof Karps video, som jag uppfattade, skojade lite med TV 4:s uttagning till "Idol 2005"

En härlig fest med många minnen och glada skratt för dem som varit i "blåset" och givetvis också för oss gäster som hade förmånen att vara med på festen. Jag önskar att Röke Blås fortsätter att genom sin musik sprida det "glada budskapet" många år framöver.

Med på festen med kamera och penna:
Per Andersson, Staffanstorp

Röke Blås 50 år

"Vårvindar friska" - jo det var vad jag hörde i Kulturhuset Hässleholm den 30/10.

En ungdomlig 50-åring med andra ord. Kvällens fyra solister, Björn Hängsel, Ola Nordqvist, Ola Åkerman och Vincent Nilsson har alla haft Röke Blås som plantskola.

Röke Blås fyllde 50 år och de har förmodligen aldrig låtit bättre. Vad var det då jag hörde? Röke Blås började med "First Swedish Rhapsody" - den spelas med en långsam inledning och så småningom hör man "Vårvindar friska", svensk folkmusik med andra ord. Dynamiskt och säkert redan från början.

"Här är gudagott att vara" (känner man lätt igen som andra numret) - följsamma klarinetter lämnar över till valthornen som håller ett fast tag i melodin. Tvärflöjterna smyckar de höga tonerna och helheten hörs. Ingemar Karp är en mycket förtroendeingivande dirigent.

"Mandom mod och morske män" - ja vad tror ni, stycket spelas naturligtvis av Röke Blås dramatiska trumpet! Röke Blås som i dag består av minst lika många kvinnor som män.

"Fanfar" spelas till denna festkonsert som också har hedersgäster från tyska Stralsund och USA. Mr Dave Andersen har varit behjälplig vid Röke Blås alla 7 USA-resor och han berättade lite om orkesterns besök "over there".

"Deep river rhapsody" passade bra efter detta och trumpeternas dynamiska accenter satt fint.

Ingemar Karps "ledarskap bygger på vision, passion, mission och ödmjukhet" har någon sagt. Den musikaliska glädjen sitter i

Ingemar Karp framför orkestern

högsåtet och detta märks tydligt i stycket "Musik skall byggas utav glädje", arrangerat av Natale Bellan. Ett par musiker med maracas och gurka ("percussion") ger det vanliga slagverket assistans och det blir en härlig duell stundtals. Ola Nordqvist spelar solo på sin trombone.

Tore Nilsson presenterar kommande stycken och ett av dessa är "Segerns tecken", där Tore minns en spelning på Hässleholms torg i vinterkyla. Detta stycke har ett par välkända kristna sånger invävd i sig och Tore Nilsson spelar solotrompet.

"Joshua fought the battle of Jerico", med solist Ola Åkerman där Röke Blås-kompet ger ett "tung-gung" till den inspirerade solisten. "My little world", med Vincent Nilsson som solist. Säkert!

"Vad vi får vara med om, en söndageftermiddag och i Hässleholm", sade en åhörare bredvid mig i bänkraden - det är bara att hålla med!

Christina Rubensson påannonserar att det är dags för de som vill säga något till orkestern att komma upp på scenen (och det vill många!). Lasse Härstedt, rektor på Musik-och

Kulturskolan, t.ex. Ingemar Karp är också en uppskattad lärare där.

Anders Åström, Kulturnämndens ordförande, påpekar att ungdomarna i Röke Blås för musiktraditionen vidare till kommande generationer.

Röke Blås har många kontakter med orkestrar och musiker i Blekinge och Uno Hellgren och Ingemars yngre bror Jan Karp sällade sig till dem. Jan Karp skänkte Röke Blås en Blekinge-eka i modell och tyckte orkestern skulle styra mot 100-års jubileet!

EFS i syd-Sverige representerades av Christer Caesar och VSM:s Blås av Mats Gudmundsson.

Representanter från Stralsund skänkte två notställ, dvs. vid en gemensam spelning för många år sedan saknades ett par notställ och nu ville representanterna för Stralsund skämta lite...

Bo Johansson, Svenska kyrkan, öppnade portarna för fortsatt Röke Blås i kyrkan och sade bl.a att orkestern också inspirerat körlivet att åka på USA-turné - "Chorus Mix" har också turnerat i USA. Församlingspräster i Röke och Finja talade

En välljudande trombonkvartett ackompanjerad av Röke Blås

vackert och rökeborna representerades av två äldre bröder.

Björn Olsson, Karlshamn, representerade "Bodekulls blås" och det var Björn som talade fint om ledarskapet i orkestern. "Erik Karp planterade, Ingemar Karp vattnade och Gud skördade", lade han till.

Pingstpastorn i Hässleholm berättade att vid konsert i Pingstkyrkan den 9/1-05 "bläste det minsann både ute och inne".

Ingemo Bernesson, ordförande i Röke Blås, beledsagade alla upp och ner från scenen och EFS i Sydsvriges ordförande Christer Caesar såväl som Anders Åström och Röke sparbanks chef lovade bidrag till orkesterns kassa.

Dave Andersen, USA-vännen, pratade om evenemangen vid orkesterns olika resor i landet. "Skåne, Sweden and Jesus Christ" var orkestern en bra reklampelare för, menade Dave Andersen.

Furubodarepresentanten gav en gjuten not (med skaft och flagga) i present och menade att "Vårt sam-

hälle inte hade funnits om inte dessa intressebärande institutioner hade verkat."

Ingemar Karp tackade alla och Christina Rubensson annonserade kvällens sista nummer, "Lord I want to be a Christian". Den började sjungandes och den fick bli mitt av-

sked för denna gången.

Det kändes lite som "Oscars-gala" fast då med en enda stayett förstås - gissa vem som fick den?! Jo, en mycket välförtjänt 50-åring. "Röke Blås!"

Per-Henrik Lidén, Tyringe

Foto: Christer Caesar, Hässleholm

Dave Anderson i dialog med Ingemar Karp

Gammaldags jul -

Åh, vad jag längtar till den gammaldags julen, hör jag folk sucka ibland. Man är trött på all kommersialism, julklappar som bara ska bli dyrare och dyrare, julbord som börjar redan i november, julkort som kommer på mail och inhyrda jultomtar.

Ja, visst var jul förr något helt annorlunda. Här ska vi plocka fram något som vi äldre minns eller hört berättas om.

Julgrisen - den skulle slaktas några veckor före jul. Det minner om en händelse i en göingsk bygdeskola kring 1950. Läraren talade om att barnen nästa dag skulle bli lediga.

- Kan ni gissa varför, sa han.

Ingen elev kom rätt, så läraren sa:

- Jo, ni förstår att jag ska vara hemma och slakta julgrisen.

Sen såg han på klassen och frågade:

- Tror ni att jag kan slakta en gris?

- Ja då, läraren behöver bara ta av sej glasögonen så grinar grisen ihjäl sej!

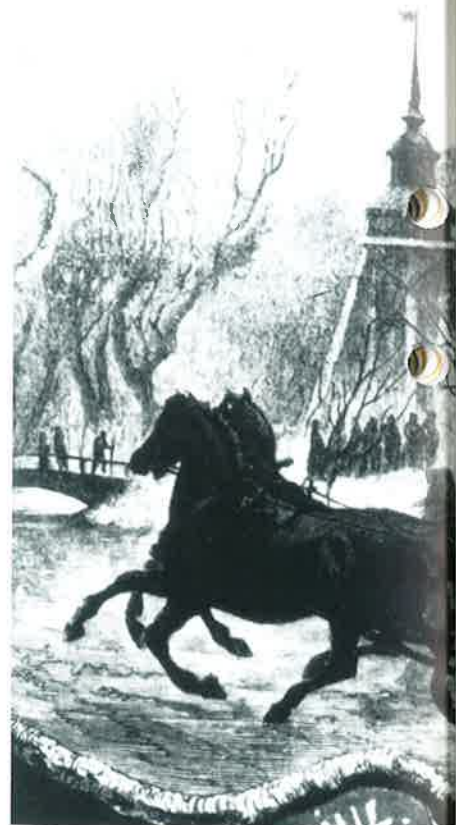
Ja, grisslakten var något av festdag. Då kom det färskmat på bordet. Nytt färskt fläsk, revbenspjäll, leverkorv, köttbullar och pressylta. Då smältes istran som blev till flott

och resterna, "grevarna", stektes med potatis till pyttipanna.

Allt togs till vara. Huvudet kokades till pressylta, enligt många en av julbordets läckerheter. Fortfarande in på 1960-talet skrev en flicka i en uppsats om julmaten: "Varje år köper mor en halv gris jämte huvudet av en bonde".

Ljusstöpningen skedde i många hem med talg från får och oxar och hemtvinnade vekar. Vid stöpningen fick man inte vara snuvig med rinnande näsa för då kom ljusen att rinna, sa man. Inte heller fick man vara på dåligt humör och fräsa åt folk för då kom ljusen att fräsa.

När ljusen var stöpta kunde man

Julklappstips!

konsert med
TRIPLE & TOUCH
och **RÖKE BLÅS**

2/4 2006 kl. 18.00
Hässleholm Kulturhus,
Röda Salongen

Bokning och köp av biljetter
fr.o.m 12/12 på
Hässleholms Turism 0451-287310

Biljettpris vuxen 190 kr, 0-19 år 90 kr
Arrangör, Röke Blås, SENSUS

JULHÄLSNING

SÖNDAG 18 DEC. KL. 07.30
MEDVEKAN AV ÅHUS BLÅSORKESTER,
UNGA RÖSTER, RIVERHOUSE GOSPEL,
RUNE SVENSSON, INGMAR SVENSSON,
BERTIL CARLSSON, M.FL.

KOLLKET SERVERING

ARR: ÅHUSGÅRDEN OCH SENSUS STUDIEFÖRBUND

VÄLKOMNA!
ÅhusGården

ett nostalgiskt kåseri

spå sin framtid genom att lägga vissa föremål på bordet och tända ett ljus. Föll då skenet på en ring skulle det bli bröllop, föll det på en napp skulle det födas barn och föll det på en peng skulle man bli rik.

Julkärven tog man undan vid skörden. Helst skulle det vara en havrekärve. På julafton sattes den upp på en stång och sen såg man noga efter vilka fåglar som kom. Var det gulsparvar blev man glad för den gula färgen minde om guld och då skulle man få många pengar nästa år. Gråa fåglar däremot talade om fattigdom och nödår. Men värst var om det kom fåglar som kivade för det bådade krig och ofärd.

Julottan for man gärna tidigt på morgonen till, men inte för tidigt. Då kunde man riskera att hamna på de dödas julotta. Om det fanns spännande berättelser.

Hem från julottan körde man gärna i kapp med slädarna och det sades att den som kom först hem fick först inbärgat till hösten. Det

gjorde att en bonde som låg först men välte med släden i en driva lämnade hustrun där, spände loss hästen och red hem. Sen vände han tillbaka, reste upp släden och körde hem. Nu hade han ju säkrat segern och kunde ta det lugnt. För detta fick han inte bannor av hustrun utan beröm. Han hade ju säkrat gårdens ära.

Julfreden ingick på Thomasdagen 21 dec. och varade till Tjugondedag Knut 13 jan. Då var det i byarna dubbel bot om man bråkade. Alla skulle avstå från att slåss och träta.

Julfriden har Selma Lagerlöf skrivit om i sin novell som handlar om när bonden Ingmar Ingmarsson gick vilse på julafton och sov över i ett björnide. Björnen rörde honom inte men när han kom hem uppbådade han gårdens folk för att skjuta björnen. Det blev hans död och hans hustru insåg att detta hänt för att han brutit den fred Gud hade satt mellan djur och människor på julen.

Birger I Ohlsson, Bjärnum

Martin Luther i Lunds Domkyrka 27 nov. - 18 dec.

I Sverige brukar Luther anklagas för att vara träkmånsen som lagt ett tungt ok av skuld och plikt över svenskarnas axlar. Nu visas en stor vandringsutställning som berättar vem Martin Luther egentligen var. Bilden av Luther som är djupt inarbetad hos många svenskar är på många sätt felaktig. För sin samtid var han reformatorn som hjälpte till att lyfta bort religionens bördor. Han pekade på den frihet och glädje som finns i det kristna budskapet. Luther lever kvar, trots att det är över 500 år sedan han föddes, han gör sig ständigt påmind. Hur kunde en okänd lärare på ett litet universitet i Sachsen bli världsberömd? Sådana frågor försöker den utställning som kommer till Lunds domkyrka att besvara. Utställningen är skapad i Tyskland och har turnerat världen över det senaste åren. Nu har turen kommit till Sverige och Lund är först ut. Utställningen visas i Domkyrkan från den första söndagen i advent t.o.m. den 18 december. Ett fascinerande drag i Luthers liv är det nära sambandet mellan verk och person. Som privat familjefar är han samtidigt alltid teologisk lärare och vice versa. Utställningen inramas därför av en fond som vill förmedla en stämning från hans hem i Wittenberg.

En innerlig gemenskap ...

Det måste man säga att det råder bland medarbetarna i EFS Syd. Vi tillbringade ett par härliga dagar på Stenbräckagården på Tjurkö i Karlskrona skärgård i slutet på oktober. För oss på västkusten kändes det som en ganska lång resa. Men så har ju blekingeborna det ofta när vi lägger arrangemang i Skåne.

Barbro Bjerle och jag åkte tidigt från Helsingborg. Det smidigaste sättet att komma till Tjurkö är med bil, särskilt om man ska plocka upp fler passagerare på vägen. Det gjorde vi. I Hässleholm vid stationen hittade vi Christer Borg och Joel Jarbo.

Väl framme efter dryga två timmars bilfärd träffade vi alla andra goa medarbetare. Av gården fick jag minnesbilder som inte riktigt stämde. År 1976 var jag och min hustru Birgitta ledare på ett konfirmandläger på Stenbräcka (som inte hette så då). Det var den karlskronafödde prästen Kent Hallström i Helsingborg som ordnade konfirmandläger. Det visade sig att gården är rejält

ombyggd sedan dess, därav minnesbilder som inte stämde.

Medarbetardagarna började mycket bra. Vi fick kaffe/te och bredda smörgåsar. (Jag skall återkomma till maten senare.) Gårdsföreståndaren Björn Pettersson välkomnade oss och presenterade gården. Den har en enkel utformning och går inte att jämföra med t.ex. gårdarna i Åsljunga och Åhus. Det fanns t.ex. inte en enda soffa eller fåtölj att sitta i. Led vi då av detta? Nej! Vad det fanns gott om på gården var kärlek och omtanke. Det var en mjuk dyna att sitta på.

Temat för dagarna var "Nyetablering". Per-Eive Berndtsson från Halmstad var kallad att presentera ämnet för oss. Han har erfarenheter från Halmstad sedan många år med en stor levande gemenskap. Nu är han också involverad i en nyplantering på Hisingen i Göteborg dit han åker ca två dagar i månaden för att sköta om den nya lilla plantan.

Per-Eive talade mycket om var, när, hur och varför församlingsplantering är ett angeläget och aktuellt fenomen. Han sa att församlingens kallelse är att stå för hela bredden i Guds rike, både karismatik, andlig krigföring och socialt engagemang. Det klarar inte en ensam gemenskap så därför behövs det många.

Fritidssnack, Claes Vetterlein, NV Skåne, Mikael Artursson, Malmö och Glenn Sjöberg, Karlskrona

Uppifrån:

Per-Eive Berndtsson, Halmstad, Anders Sjöstedt, Lund, Björn Pettersson, gårdsföreståndare på Stenbräcka, Cecilia Engström, födelsedagsbarn och distriktsekonom

Per-Eive gav sex motiveringar till att starta nya församlingar: 1) Ju fler församlingar desto brokigare och desto fler människor kan känna sig hemma. 2) Det ökar intensiteten av Guds ljus i ett område. 3) Vi gör det lätt för människor att bo nära en levande församling. 4) Det är den bästa evangelisationsmetoden. 5) Det får kristna att bli aktiva och utveckla sin kreativitet. 6) Det utmanar de kristnas tro.

Min reflexion är att det finns utrymme för massor av nya församlingar och lokala kristna gemenskaper i vårt land. Det finns så mycket människor som ännu inte känner Jesus och inte tillhör någon kristen gemenskap, dessutom ryms inte alla i de kyrkor vi har.

Dag två var det dags att få ta del av nya och lokala erfarenheter från Lund. Det var Anders Sjöstedt och Björn Svensäter som delade erfarenheter och berättade hur saker och ting går till i Lund. I Lund har missionsföreningen på Biskopsgatan fått en nystart. Den samlar mycket folk, särskilt unga, och man gör en mycket medveten satsning på att nå ut till människor med evangeliet. Det var roligt att höra.

En annan tyngdpunkt i medarbetardagarna var den kvällssamling som vi hade med angelägna samtal. Mycket kretsade kring den då aktuella kyrkomötesfrågan om välsignelse av homosexuella i partnerskap. Samtalet fördes med stor ödmjukhet och respekt för varandra. Vi var alla eniga om att när det kommer till konkreta och praktiska frågor så är de inte lätta att hantera. Alla människor är värda respekt, alla är lika mycket värda och alla är älskade av Gud. Detta är viktigt att visa för människor oavsett vilken ståndpunkt man har i den aktuella frågan. Samtalet mynnade ut i en skrivelse till EFS riksstyrelse med frågan hur vi ska hantera den nyuppkomna situationen.

Så till den tredje tyngdpunkten under dagarna: Maten! Vilken fantastisk mat vi fick! Vällagade maträtter, komponerade med fantasi och kreativitet. Jag åt alldeles för mycket. Den sista lunchen spetsades med födelsedagstårta eftersom vår distriktsekonome Cecilia Engström passade på att fylla år.

Jag upplever stor kärlek och omtanke bland medarbetarna i Skåne och Blekinge. Vi kan ha allvarliga samtal och vi kan skoja och busa tillsammans så som vänner gör.

Vår distriktsföreståndare Torbjörn Larpers höll ihop dagarna på ett utomordentligt sett som vanligt.

Tack Torbjörn och alla ni andra anställda i distriktet! Som Ingemar Olsson sjunger: "Mina vänner, vad vore jag utan er? Jag känner det mer och mer .."

Text och bild: Robert Södertun, Råå och Ramlösa

En av många glada stunder tillsammans med Torbjörn Larpers, vår distriktsföreståndare

Den fantastiska maten var värd att köa för. Här Stefan Nordström, Karlshamn, Christer Borg, Hässleholm och Joel Jarbo, Röke

Nyår söder om landsvägen...

Åter har vi nöjet att inbjuda till nyårsfirande på Höllviksstrand den

31 december 2005 - 1 januari 2006.

Ur programmet:

- Supé med program och aktiviteter
- Nyårsmässa med Knut Olsson

Vi träffas kl 18.00 den 31 december och avslutar tillsammans efter frukost den 1 januari.

Pris: 300 kr för enbart supén eller 500 kr för supé, övernattning och frukost.

Välkommen!

Anmälan till Eva o Tycho Andersson på tfn 046-25 31 66 senast 20 december!

Besök oss på www.hollviksstrand.com

Gemenskapsveckan i Åsljunga

I ett strålande brittsommarväder samlades vi, ett fyrtiotal personer från olika platser, för att tillbringa sex dagar på EFS-gården i Åsljunga.

Birger Broberg var bibelstudiele-dare. Varje dag fick vi lära känna en eller ett par personer från Nya Testamentet. Det var nya infallsvinklar och jag tror att de flesta av oss fick nya tankar om både Tomas Tvivla-ren och Marta från Betania m.fl.

Programmet var mycket välkomponerat och intressant. Tänk att på en vecka få följa med till tre världsdelar!!! Sven Rubensson berättade om sin barndom och skolgång i 20-talets USA, vi fick följa Karin och Jan Rask på en resa till flera kända

platser i Indien samt paret Rosman som tog oss i ord och bild till Sydafrika – "från hat till försoning".

Det vi även minns är Staffan Ljungmans goda föredrag om "Andlig tillväxt" samt flera andra intressanta och allmänbildande föredrag. Fredag kväll serverades vi en tre-rätters festmiddag vid bord med vita dukar, extra fint porslin, ljus och blommor och **mycket** god mat! Festmåltiden följdes av pianoafton med Ann-Marie Högbo som ledde oss in i musikens värld, spelade och berättade kort om de stora mästar-na. Vilken fin kväll!

Birgitta och Bengt Gustafsson gladdade oss varje dag med vackra och välkända sånger som vi fick sjunga med i och på det sättet prisa vår Gud.

Vi tackar kökspersonalen för god mat som vi varje eftermiddag på fritiden kunde omvandla till energi att vandra runt Åsljungasjön i solskenet och bese de vackra höstfärgerna.

De som höll samman allt detta var vårt värdpar Brita och Carl Forssman som verkligen bemödade sig om att vi alla skulle trivas.

Många av deltagarna bar säkert på goda minnen från läger och samlingar på gården – för andra var det en förstagångsupplevelse i Guds vackra natur.

För oss alla blev det en vecka inför Herrens ansikte med vila, avkoppling och gemenskap. Detta gav oss nya krafter att fortsätta i livet och i arbetet för Hans rike.

Inger och Arne Olausson, Lindome

Festlig loppmarknad på Heljarödsgården i vackert sensommarväder!

De under sommaren insamlade föremålen såldes lördagen den 24 september vid en välbesökt marknad. Ca 500 bilar parkerade på anvisade platser (vi tackar grannar som upplät P-platser). Före insläppet kl 13.00 hade besökare möjlighet att handla grönsaker, köpa lotter i brödlotteriet eller handla varm korv. Välsorterade föremål intresserade sedan en köpstark publik. Försäljning av dessa föremål samt en auktion inbringade brutto 134 000 kr. Tillsammans med serveringen i huvudbyggnaden, ca 9000kr, blev resultatet totalt 143 000 kr som

tillfaller föreningens verksamhet. Ett varmt tack till insamlingspersonalen och övriga som ställde upp på marknadsdagen, ca 120 personer. Ett enkelt sätt att också stödja föreningen är att betala medlemsavgiften 100kr/person på bankgiro 833-6894 eller postgiro 593193-6.

Text:

Tore Sturesson, Ödåkra

Foto:

Anders

Ebefeldt,

Ödåkra

NyÅrsFest

God mat, sång & musik, spex, andakt, fyrverkeri mm

31 dec 2005 kl 18.30
på **Åhusgården EFS**
För dig mellan 0 och 99 år

Pris:
175:- vid anmälan senast 21/12
Därefter 200:- t.o.m. 27/12
Familjerabatt
Begränsat antal platser

Anmälan till:
Joffi 044-12 00 30
Gunnel Hansson 044-320013

Arr: Åhusgården med ekumenisk arbetsgrupp

Brev från Addis Ababa och familjen Andersson

Addis Ababa 2005.10.15

Go'morron,
kan vi nu inte längre uttrycka med ett glatt "Attam Bultan", utan måste med en viss tunggymnastik försöka klämma ur oss "Endemmenaderk". Anledningen till denna lingvistiska metamorfos är att vi inte längre bor i det oromiffatalande Nakamte utan fastmer i Addis Ababa, där amarinjan råder. Och om oromoffian var svår att ta till sig så är det bara att konstatera att amarinja, oavsett vad mindre insiktsfulla människor anser, är fullständigt omöjligt. Inte nog med att man envisas med att använda fidel i sitt skriftspråk i stället för normala bokstäver, orden är dessutom en halv kilometer långa och bestående av de mest tungvrickande fidelkombinationer.

Etiopien är för övrigt ett land som består av ett 80 tal olika folkgrupper och språkkombinationer, indelade i 4 helt olika språkstammar; Semitiska, Hamitiska, Omotiska och Nilo-Sahariska. Oromiffa tillhör de Hammitiska språken medan de båda andra "huvudspråken", Tigrinja och Amarinja tillhör den Semitiska språkstammen. Skillnaden på Oromiffa och Amarinja är ungefär som Svenska och Finska, så mycket nytta av våra tidigare språkstudier har vi nu alltså inte. Det blir engelska som gäller....

I den mycket underhållande boken "From the hyenas belly", som handlar om en Etiopisk pojkes uppväxt, kan man också få en inblick i den spänning som till viss del finns mellan folk som pratar olika språk. Då den unge pojken frågar sin farbror prästen (i den ortodoxa kyrkan) vilket språk han ska be på så att Gud ska förstå honom får han till svar en rejäl örfil och konstaterandet att varje utbildad människa mycket väl vet att Gud pratar Amarinja och satan Oromiffa. Nog har jag i mina

svarta stunder tänkt att Oromiffa är "ett satans språk att försöka lära sig", men att det verkligen förhöll sig så kunde jag inte föreställa mig...

Men nu bor vi alltså i Addis Ababa ("Den nya blomman"), vilket är ett fascinerande namn på denna inte alltför vackra stad. Som inbiten Oromo kan man i stället välja att kalla huvudstaden för Finfinne, som inte hänvisar till några färska buketter utan betyder "de varma källorna". När kejsare Menelik II skulle grunda sin nya huvudstad i slutet på 1800 talet bosatte han sig med sitt hov uppe på Entotoberget strax norr om nuvarande centrum. Berget som ligger på över 3000 meters höjd kan stundtals vara tämligen kallt och ogästvänligt (jag har själv pulsat runt i hagelskurar däruppe) och hustrun till Menelik hade, så som hustrur plägar ha, en och annan synpunkt på sin makes omdömesförmåga. Hon tog mulkärnan nerför berget, hittade de varma källorna och kunde däri mjuka upp sina stela leder och sura humör. Staden flyttades, på hustruns inrådan får man förmoda, så småningom ner i närheten av dessa källor och det behagligare klimatet. Snacka om Feministiskt Initiativ! Hur många kvinnor i världshistorien har lyckats med bedriften att flytta en hel huvudstad, kan man fråga sig. Vore det inte en uppgift för dagens Gudrunar och Tiinor att flytta Stockholm till ett behagligare klimat? För att återvända till Addis, kan man faktiskt fortfarande njuta av att löga sig i vattnet från dessa källor. Intill ligger en berömd restaurang där man kan inmundiga sin "after spa" injera och som heter just Finfinne, inredd i Haile Selassies (konungarnas konung, lejonet av Juda, etc, etc) stall. (undrar f.ö. om detta lejon och konung till kejsare hade lika lite att säga till om innanför palatsets väggar som tydligen sin företrädare??)

Om vi fortsätter på temat världelöst vetande kan man konstatera att då Etiopiens huvudstad Finfinne alltså hänsyftar till varma källor betyder Nairobi, huvudstad i Kenya, "det kalla vattnet". Olika faller ödets lotter.

Till denna nya blomma och dessa varma källor kom jag (Thomas) en månad efter att den övriga familjen landat. Anledningen till denna försening var att jag i slutet av sommaren tvingades genomgå en ögonoperation för min Glaucom (grön starr). Operationen var nog lyckad men sjukdomen kräver ständig uppföljning, medicinering, etc. I övrigt upplevde vi en fin sommar med Kevin och undertecknad i Ultima Thule och Jakob, Michelle och Peggy i USA. Några veckor fick vi tillsammans i Sverige innan vi var tvugna att sära på oss igen. I mitten av september kunde så även jag lämna Du gamla Du fria (Senila Liberia) och landa i förberedda gärningar. Peggy hade då fått dra det tunga lasset med flytten och allt annat som hör till den första tiden då man på nytt ska komma igång i Etiopien. Rivstart blev det sen även för mig med undervisning, kommittéer, styrelseuppdrag, etc. För det är just undervisning vi sysslar med nu, Peggy och jag.

På Mekan Yesus kyrkans teologiska seminarium ("Mekanissa") undervisar Peggy i engelska och counseling, medan jag håller i ämnen som ledarskap, redovisning, ekonomistyrning, etc. Personligen har jag nog aldrig trivts så bra med mitt arbete. Stimulerande uppgifter, intresserade elever och ett härligt kollegium. Dessutom bor vi i ett förhållandevis fint hus på skolområdet, som närmast kan liknas vid en stor park.

forts. sid. 18

rEFSat i tidningarna

Sedan vi "räfsade" sist har det hunnit att vara både skön sommar och vacker höst. Nu i november kan det väl vara tid för hösträfsning, som samtidigt tar med sommarens aktiviteter.

Vannebergamötet i midsommarhelgen fick fin publicitet i både Kristianstadsbladet och Norra Skåne. Så var ju också detta ett märkligt jubileum som firades 150 år efter det första på berget. "Högdjur" i massor, en biskop, en missionsföreståndare, en generalsekreterare, två distriktsföreståndare och diverse pastorer. Tala om fest!

Att man i både EFS och Sv. Missionskyrkan fokuserar på framtiden strök Kristianstadsbladet under i ett reportage med stora bilder på en helsida. I fetstil lyfter man fram biskop Christinas ord: "Detta jubileum är ett avstamp inför framtiden. Det är vår uppgift att tjäna samfund. Är vi öppna?" Maria Holm heter reportern som skrev. Hon fick också med följande från en åhörare: "Skåne är ganska hårt uppdelat. Det finns ju bara en Gud. Då finns det egentligen ingen anledning att dela på oss. Det är bara trevligt om man kan hjälpas åt att samarbeta, tycker jag."

"Astridshow drog fullt hus" satte Blekinge Länstidning som rubrik 11 april när Listerkyrkan i Hällevik hade ett piggt annorlunda program. Lapp på luckan blev det precis som vid en tidigare föreställning. Showen som även getts i höstas är resultatet av ett samarbete mellan Listerkyrkan och Aktiv ungdom i Hällevik.

Bekanta scener spelades upp. Emils pappa fastnade med foten i rättfällan. Pippi besegrade sin far i armbrytning. Rasmus på luffen fanns med och spelades av nioårige Andre Olofsson från Sandviken. Luffaren Paradis-Oskars roll hade

Anders Fogelström och tillsammans framförde de båda Luffarvisan och Tänk jag drömde i natt.

"Det är pepparn som gör det" skrev BLT 19 juli när Kristofferkyrkan i Karlshamn deltog i Östersjöfestivalen. På färgbild presenterades Agneta och Lars-Olof Larsson med "macka med bett i."

"Den som rycker sig loss från mängden och går ett stenkast bort till Christopher Schrödersgatan kan känna etiopiska kryddor från Kristofferkyrkans kök", berättar Sanna Nilsson, som skrev artikeln.

Beskrivning av Bakoblandning som innehåller minst 15 kryddor och recept på pepparsås får man också i Sannas trevliga artikel.

Träffpunkterna i Kristofferkyrkan har haft många gäster. Ulla och Ivar Karlstrand har presenterat sitt program "Livets längtan" och BLT:s politiske chefredaktör Inga-Lena Fischer har presenterat Litauen, ett av våra grannländer.

En cafékväll hade man i mars kring temat "De sju dödssynderna" och denna gång handlade det om vreden. Psykologen Bette Brenstig delade med sig av kunskap och erfarenheter och Karlshamn Gospel Choir samt dramagrupp medverkade.

Konungshamnns Syförening av EFS ordnade 10 juni missionsauktion. Leif Gustafsson höll i klubban och Roger Andersson från Bergkvara sjöng. Kaffeservering med hembakat bröd och lotterier fanns med som det brukas vid missionsauktioner, berättar BLT.

Sommarkväll i Falkvikskyrkan i Sölvesborg var en glad kväll i musikens tecken, då Örlycke Traditional Jazz Band bjöd på musik med drag i. Bandet består av sju musiker med Mats Frimodig som ledare.

I Svensköp reste även i år EFS

traditionellt tält, berättar Karin Hallengren i Kristianstadsbladet. Från Sankta Clara kyrka i Stockholm kom rikskände prästen Carl-Erik Sahlberg. Vidare medverkade Karl-Gustav Larsson från Alingsås.

Blåsarlägret i Glimåkra uppmärksammades av både Norra Skåne och Kristianstadsbladet. Björn Cederlund i Norra Skåne noterade att detta var det 44:e blåsarlägret i Glimåkra. Han fick med en intervju med Emma Ivarsson från Röke som berättade att hon valt trombon därför att hon tyckte att den hade så fint ljud och att hon hoppas få flytta upp till A-orkestern nästa år. Förmågliga färgbilder illustrerade artikeln.

Joel Jarbo presenterad. Norra Skåne 20 juni hade en fin presentation av Rökes första egna EFS-pastor. Där berättas om hans familj, fru Miriam och dottern Wilma. Man får veta att Joel arbetat inom förskolan, särskolan och åldringsvården. Det var under gymnasietiden han bestämde sig för att ta emot Jesus på allvar. Och, säger han, "Mitt liv har aldrig varit så spännande och roligt som efter det."

Röke Blås firade femtio fina år skrev Norra Skåne med helsida på kulturavdelningen måndag 31 okt. Då refererades den interna festen i matsalen på T4. Den hölls på lördagen och 300 tidigare aktiva var med förutom de som nu spelar. En underbar fest var det med måltid, filmer, intervjuer, tal, telegram, musik och andakt.

Sen följde på söndagen två konserter i röda salongen i kulturhuset. Vid den första av dessa ville raden av gratulanter aldrig ta slut och till det finaste och sannaste som sades hörde följande om Ingemar Karp: "Ingemars ledarskap bygger på vision, mission, passion och ödmjukhet." Vilket härligt betyg att få - och han är i sanning värd det.

Birger I Ohlsson, Bjärnum

Ekonomisk rapport

Resultat 2005-10-31

Blekinge

F.nr.	Förening	Medlem	oktober
1001	Blekinge		0
1002	Hörvik	2	1 733
1003	Jämjö	45	-1 794
1004	Karlshamn Kristofferkyrka	54	-6 786
1005	Karlskrona	86	-26 369
1006	Kopparemåla	7	6 209
1007	Kvarnagården	2	917
1008	Lister	77	12 178
1009	Ringamåla	21	-4 419
1010	Siretorp	19	-4 202
1011	Sturkö	8	-4 332
1012	Sölvesborg	11	3 790
1013	Torhamn	3	-1 489
1014	Torsö	10	-5 392
1015	Östra Hästholmen	5	-430
Totalt Blekinge		350	-30 386

Norra Skåne

F.nr.	Förening	Medlem	oktober
2001	Norra Skåne		2 359
2034	Bjärnum	34	10 026
2038	Hillarp	15	5 288
2039	Hässleholm	122	13 539
2058	Röke	109	25 793
2074	Vittsjöbygden	29	6 427
2077	Åsljunga	22	14 701
2082	Örkelljunga	55	10 231
2083	Östra Göinge	55	4 011
2303	Hultatorps Syförening		500
2312	Fjälövs Missionshusförening		3 000
Totalt Norra		441	95 875

Södra Skåne

F.nr.	Förening	Medlem	oktober
4001	Södra Skåne		0
4052	Lund	47	-9 699
4053	Malmö	140	-50 159
4056	Rydsgård	11	1 496
4064	Staffanstorps	25	13 916
4070	Trelleborg	19	-9 382
4072	Virestad-Alstad-Anderslöv	17	-6 255
4084	Östra Torn	19	6 711
Totalt Södra		278	-53 371

Centrala Skåne

F.nr.	Förening	Medlem	oktober
3001	Centrala Skåne		1 500
3032	Askeröd	11	3 206
3035	Eslöv	41	-9 000
3041	Hörby	34	4 807
3045	Kristianstad	75	6 740
3047	Kungshult	12	1 698
3054	Marieholm	15	4 245
3055	Pärup	31	7 223
3059	Sebbarp	4	-2 053
3066	Svalöv	13	1 879
3067	Svensköp	25	-5 910
3068	Tollarp	15	-2 206
3075	Ähusbygden	23	268
3076	Äraslöv-Nosaby	12	-79
Totalt Centrala		311	12 318

Västra Skåne

F.nr.	Förening	Medlem	oktober
5001	Västra Skåne		0
5037	Helsingborg	109	-43 649
5050	Landskrona	4	3 049
5057	Råå	74	-21 894
Totalt Västra		187	-62 493

Nordvästra Skåne

F.nr.	Förening	Medlem	oktober
6001	Nordvästra Skåne		26 431
6030	Allerum	22	5 702
6031	Arild	16	-7 413
6033	Ausås	12	15 161
6042	Jonstorp	19	-5 153
6044	Klippan	32	-9 667
6049	Kågeröd	16	762
6051	Lerberget	115	22 875
6061	S:t Mikael	84	-7 309
6078	Åstorp	19	10 395
6079	Ängelholm	93	-16 434
6309	Kullabygden	22	404
Totalt Nordvästra		450	35 755

Totalt områden **2 017** **-2 301**

Bibeläventyret

EFS i Sydsveriges satsning på Bibeläventyret fortsätter. Bibeläventyret är ett sätt att presentera bibeln för mellanstadiet. Nya kurser för blivande bibeläventyrare planeras. Om du är intresserad står distriktet för halva kursavgiften!

Matrix

EFS satsar på nyetablering. Som en del i denna satsning utbildas ett antal EFSare att tänka vidare kring nyetablering, att bilda nya EFS-föreningar. Från Syd följer Anders Sjöstedt, EFS-pastor i Lund och Torbjörn Larspers denna utbildning.

EFS i Sydsveriges årsmöte 2006

hålls lördag 22 april i Åstorp. Då det 2006 är 150 år sedan Västra Skånes Missionsförening bildades, har distriktsstyrelsen beslutat att hålla årsmötet i västra delen av Skåne, i

Åstorp. Årsmötet hålls i f.d. Missionskapellet, nuvarande Kulturhuset Björnen.

I detta tecken

Strax före midsommar, 17-20 juni 2006, hålls EFS jubileumskonferens i Stockholm. Temat är "I detta tecken". EFS är ju jämgammalt med Västra Skånes Missionsförening. Båda bildades 1856. För att markera jubiléet bjuder EFS in till en stor jubileumskonferens. Ta tillfället i akt! Boka dessa dagar för en oförglömlig upplevelse!

Ny pastor i Jämsjö

Christer Borg, Hässleholm, har anställts som ny pastor 50 % i Jämsjö från 1 januari 2006 och bosätter sig där. Under perioden 1 januari-9 juli 2006 anställs Christer genom stöd från arbetsförmedlingen och en liten satsning från distriktets sida att på heltid arbeta för EFS i östra och centrala Blekinge. Under denna tid inbjuds missionsföreningar i denna del av distriktet att enbart mot resa kalla Christer Borg för predikouppdrag, medverkan vid möten etc. Anställningen i Jämsjö fortsätter även efter denna tid. Vi välkomnar Christer till Jämsjö!

HJÄLP!

Snart är det dags för nytt årsmöte för EFS i Sydsverige. Då skall det väljas ledamöter till styrelsen. Valberedningen vill ha in förslag på valbara ledamöter. DU som har förslag på någon som kan tänka sig att ingå i EFS i Sydsveriges styrelse, ta kontakt med Tycho Andersson tel. 046-253166. Bengt Jacobsson tel. 044-243875.

VALBEREDNINGEN FÖR
EFS I SYDSVERIGE.

Under hösten och vintern anordnas flera läger och samlingar i distriktets regi. För mer information om dem hänvisas till utskick till missionsföreningarna, till almanackan längre bak i Livsluft och till www.efssyd.org respektive www.gulaceller.nu

Torbjörn Larspers
df@efssyd.org

forts. från sid. 15

Jakob går nu i 8:an i norska skolan, medan Michelle i 6:an och Kevin i 5:an går i svenska skolan här i Addis. Även för dom är livet lättare i Addis än det var i Nakamte.

Och trots att vi nu bor i stan är djurlivet mer närgånget än ute i Nakamte och då syftar jag inte enbart på våra magmaskar och amöbor. Våra 4 adopterade kisar lever i ständigt fara för hyenor, schakaler och stora örnar som alla kan tänka sig en smarrig kattgryta. Jag har aldrig tidigare sett hyenor, men redan första natten på väg hem från flygplatsen stötte vi på ett helt gäng, stora som hästfö. En otäck upplevelse att stå öga mot öga med dessa "beast from

hell".

Hemresan till Sverige i somras kom lite abrupt med tanke på att vi hamnade rätt i de politiska oroligheterna som uppstod efter valet. Situationen nu är lugn, frågan är dock om inte stormen kommer. Riksdagen har samlats men en av oppositionens koalitioner har hittills vägrat att infinna sig. Detta ser statsministern som en provokation och hävdar att det är emot konstitutionen. I sann diplomatisk anda har han lovat att inte lägga fingrarna emellan mot de som står honom emot och skulle oppositionsledarna fångas är nog risken stor att nya oroligheter utbryter. Oppositionen har i sin tur lagt fram ett antal krav

för att de ska delta i riksdagen, en del rimliga, andra mindre genomtänkta kan man tycka.

"Politisk konstruktiv dialog" verkar man inte kunna stava till med sina fider....

Till slut vill jag inte undanhålla er smeknamnet på Guds nuvarande representant på den Heliga Stolen - Papa Razzi. Man antar att han kan hålla fokus på sin uppgift och sköta sitt ämbete på ett objektivt sätt, ha ha. (nu börjar det bli sent känner jag....)

*Vaya con Dios,
Tomas med familj*

almanacka

även på www.efssyd.org

nr/sid

dec.

3,4,10,11	Julbord, EFS-gården Åsljunga	
4	Julkonsert med Åhus Manskör och KFUM-kören, ÅhusGården	
11	Julkonsert med Åhus Swing Orkester, Julbord. ÅhusGården	
18	Julhälsning, ÅhusGården	12/10
23- 28	Julgemenskap, EFS-gården Åsljunga	
26	Julkonsert med Röke Blås, Norra Åkarp kyrka	12/3
28 dec-2/1	Nyårsdagar, EFS-gården Åsljunga	
28	Livskraft syd	
31	Nyårsfirande på Höllviksstrand	12/13
31	Nyårsfirande, ÅhusGården	12/14
31	Nyårssupé, EFS-gården Åsljunga	

jan.

20	Själavårdskurs för nybörjare	
28	Wintercampen, Göransborg	

feb.

10	Själavårdskurs för nybörjare	
14	Stilla dagar, EFS-gården Åsljunga	
17	Skidresa till åre	

mar

14	Bibel- och gemenskapsvecka, EFS-gården Åsljunga	
24	Föreläsningar, Åhus och Åsljunga	
25	Nå ut-ag	

apr

2	Konsert med Triple & Touch och Röke Blås Hälsleholm Kulturhus	12/10
13	Påskdagar, EFS-gården Åsljunga	

Hemsidor

Gå in på Oashelegernas egen hemsida www.efsoasnetwork.se

Minnes- och högtidsgåvor

Oktober

*Minnesgåvor till Hjördis Svenssons och Karin Antonssons minne
Högtidsgåva vid Brita Forssmans 80 årsdag*

Totalt inkommet under perioden: 1 000 kr till distriktets olika verksamhetsområden.

Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem

Vallgatan 9, 281 31 Hälsleholm

Telefontid: 10 - 15, lunch 12-13

Exp. öppen: tisd, ons, tors

Telefon: 0451 - 38 80 70

Telefax: 0451 - 38 80 71

E-mail: info@efssyd.org

Hemsida: www.efssyd.org

Bankgiro: 196 - 7900

Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktetsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4
281 51 Hälsleholm 0451- 845 36

Distriktetsföreståndare

Torbjörn Larpers
0451 - 38 80 70, 0708 - 28 61 65
epost: df@efssyd.org

Distriktsekonom

Cecilia Engström 0451 - 38 80 74

Distriktetskonsulent

Annica Nordqvist 0451 - 38 80 72

Assistent

Hanna Sjöberg 0451 - 38 80 70

GUL-inspiratör: Marie-Louise Nilsson

tel: 0451-388073 / 0703-388074

ml.nilsson@efssyd.org

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tfn: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: info@efsgarden-asljunga.com

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tfn: 042 - 680 29 (även fax),

042 - 680 24 husmor

Ringamålagården, EFS

Pl 5105

374 92 Asarum

Tfn: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tfn: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tfn: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tfn: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

mitt vittnesbörd

Festsalen står färdig. Långa rader med dukade bord. Gästerna anländer, några tillsammans, några ensamma. Ljudet av glada röster ökar. Många kära återseenden. Det är Röke Blås som inbjudit till jubileumsfest. Ca. 300 personer slår sig ner vid borden. Festen kan börja.

I femtio år har blåset spelat och verkat. Jag har aldrig spelat en ton i blåset men jag har levt med blåset i ca fyrtio år och det är och har varit en stor förmån. Många härliga människor har "strömmat" förbi under årens lopp, många blåsare förstås men även arrangörer eller kontaktpersoner. Jag vill nämna en av dem, nämligen Dave Anderson, USA. Han har ordnat alla blåsets resor till USA och är inte bara en researrangör utan också sångare och en frimodig evangelist. Han berättar gärna om sina möten med människor. Nu senast om ett tillfälle då han och hans fru hade konsert. Han frågade publiken om de hade några barn, barnbarn eller kanske t.o.m. barnbarnsbarn. De var många som nickade. Har ni pratat med era barn eller barnbarn om er tro på Jesus? De flesta tittade ner. Han uppmanade dem då att göra det. Det är nog en sak som vi glömt bort. Vi måste naturligtvis berätta för våra barn och

barnbarn om det viktigaste i livet. Tron på Jesus Kristus. Ni som är unga idag: Fråga era föräldrar eller mor- och farföräldrar, varför de är kristna och vad deras tro betyder för dem.

En annan festsal står också färdig. Redo att ta emot. Jag tänker på himmelen. Allt är förberett för den Stora Festen. Vi är inbjudna. Tackar vi ja eller nej? Ibland tänker jag att det nog är många som säger nej tack på grund av ett missförstånd. Hur har den kristna tron presenterats? Många tror att det gäller att städa upp först, innan man vågar sig fram. Andra tror att det handlar om att leva efter en massa regler, och ger upp innan man ens försökt. I vår historia ser vi tyvärr många tråkiga händelser som spär på detta. Ingen är förtjänt av att leva nära Gud. Det är en gåva som man får ta emot. Vill du ta emot den?

Jesus Kristus, Du är min Herre
Det är Dej jag vill följa
Det är Dej jag vill likna,
Jesus Kristus
Du är min Frälsare
Det är bara genom Dej
jag kan bli räddad
Jesus Kristus, Du är min broder
Jag får kalla Gud för min Far

Kristina Karp, Örkelljunga

